

ÚTERÝ 15. LEDNA 2008

PŘEDSEDAJÍCÍ: RODI KRATSA-TSANGAROPOULOU

Místopředsedkyně

1. Zahájení zasedání

(Zasedání zahájeno v 9:00)

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Texty smluv dodané Radou: viz zápis

4. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (oznámení předložených návrhů usnesení): viz zápis

5. Strategie Společenství pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci na období 2007–2012 (rozprava)

Předsedající – (EL) Na programu rozpravy máme zprávu paní Glenis Willmottové podanou jménem Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, jež se týká strategie Společenství pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci na období 2007–2012 (2007/2146(INI)) (A6-0518/2007).

Glenis Willmott, zpravodajka. – Paní předsedající, bezpečnost a ochrana zdraví při práci zahrnuje obrovskou řadu problémů. Na základní úrovni jde o omezení úrazů při práci a nemocí z povolání. U člověka jde o jeho fyzickou integritu, důstojnost a blahobyt. U podniků jde o snížení nákladů spojených s nemocností, nemocenskými dávkami a snížením produktivity. Ve společnosti jako celku dosáhly náklady spojené se zdravotními problémy a bezpečností při práci astronomických 3,8 % hrubého národního produktu.

Listina základních práv, která byla minulý měsíc podepsána právě v této sněmovně – navzdory ostudným výlevům některých poslanců z britské strany za nezávislost UKIP a britské Konzervativní strany – uvádí v článku 31, že každý pracovník má právo na pracovní podmínky respektující jeho zdraví, bezpečnost a důstojnost. Stanoví rovněž, že každý pracovník má právo na vymezení maximální přípustné pracovní doby.

Podle odhadů Evropské agentury pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci zemře každoročně v EU 140 000 osob na nemoci z povolání a téměř 9 000 zemře na následky pracovních úrazů. Tyto údaje znamenají, že v Evropské unii umírá každé tři a půl minuty člověk z důvodů spojených s prací. To znamená, že za tu krátkou dobu, co zde hovořím, možná někdo zemřel, a než tato rozprava skončí, zemře pravděpodobně 20 lidí.

Někteří kolegové mohou protestovat proti základnímu právu na bezpečnost a ochranu zdraví při práci, ale jsem si jistá, že nikdo z nich nebude zpochybňovat právo na život. Strategie bezpečnosti a ochrany zdraví při práci by měla zajišťovat správné provádění a vymáhání existujících pravidel. Současný stav je z velké části velmi dobrý, ale musí se důsledně uplatňovat v celé Unii. To však neznamená, že když stávající právní předpisy zjevně nedostačují, neměli bychom je aktualizovat, aby fungovaly správně a poskytl co nejvyšší úroveň ochrany. Rovněž to neznamená, že bychom na připomínky týkající se legislativních nástrojů měli reagovat jako upír na česnek, jako to činí někteří v této sněmovně.

Nikdo pochopitelně nebude diskutovat o tom, že legislativní cesta je vždy ta nejlepší. Jsou však případy, kdy je nutné přijmout závazné předpisy, aby se zajistilo, že se všechny členské státy budou novému nebo vznikajícímu riziku řádně a důsledně věnovat. Sdělení Komise musíme přivítat a musíme mu zatleskat, protože jeho cílem je snížit pracovní úrazy a protože se významným způsobem zaměřuje na malé a střední podniky. Potřebujeme se však také zaměřit na nemoci z povolání, které představují obrovské náklady jak ohledně zdraví pracovníků, tak pokud se týká firem a jejich produktivity a společnosti jako celku, která s tím má spojené velké náklady na sociální zabezpečení a zdravotní péči.

Ve zprávě se toto odráží a vyzývá se v ní Komise, aby zajistila, že budou nemoci z povolání řádně rozpoznávány a vyléčeny, se zvláštním zaměřením na případy rakoviny v důsledku povolání, a to s ohledem na stanovení cílů k jejich snížení. Potřebujeme také podrobný akční plán s finančními a časovými závazky.

Kromě cílů na omezení úrazů o 25 % se objevuje několik cest, kde by se měl monitorovat a měřit dosažený pokrok. Priority akce, které jsem ve své zprávě uvedla, zahrnují přístup cukru a biče vedoucí k prosazování stávajících právních předpisů. Byla bych ráda, kdyby členské státy odměňovaly podniky, které mají dobré zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, slevami na daních a upřednostňováním ve výběrových řízeních a zavedením systému malusů a bonusů v pojišťovnách a dalšími finančními pobídkami. Přivítala bych také přísnější sankce pro ty ničemné zaměstnavatele, kteří zanedbávají zdraví a bezpečnost svých zaměstnanců, a přísnější postihy pro členské státy, které nedostatečně zavádějí a vyžadují stávající právní předpisy v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví.

Veškerá strategie v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví se musí přirozeně zaměřit na ty, kdo jsou vystaveni největšímu riziku. Tyto zranitelné skupiny zahrnují sezonní pracovníky, kteří jsou často vykořisťováni, mladé a staré pracovníky, kteří vyžadují zvláštní pozornost, a dále zdravotně postižené osoby. Je nezbytné nutné, aby byla rámcová směrnice z roku 1989 při vypracovávání a zavádění strategií přísně uplatňována vůči skupinám a dalším pracovníkům, kteří jsou často přehlíženi, jako jsou zaměstnanci v zemědělství a zdravotnictví. Členské státy musí brát na tyto skupiny plný ohled. Potřebujeme rámcovou směrnici týkající se poranění svalstev a kostry, jež bude řešit problémy s bolestmi ve spodní části zad jako jsou opakovaná namožená záda a se zraněními bederní páteře.

Ráda bych přednesla mnoho dalších otázek, ale již jsme vyčerpali čas, takže se těším, co řeknou další kolegové i zástupce Komise.

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Vážená paní předsedající, vážení členové Evropského parlamentu, rád bych nejprve ze všeho poděkoval paní Willmottové za její vynikající zprávu, kterou připravila ke strategii Společenství pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci.

Komise přikládá bezpečnosti a ochraně zdraví při práci vysokou prioritu a v mnoha doporučeních s vámi souhlasí.

Chtěl bych opravdu zdůraznit, že musí jít o strategii Společenství, a nejen o strategii Komise. Existuje opravdu jen jeden způsob, jak dosáhnout základního ambiciózního cíle, kterým je trvalé a udržitelné snížení pracovních úrazů a chorob. Jedním z našich nejpřednějších úkolů však bude, aby se do věci zapojilo co nejvíc jednotlivých stran na politické, provozní i institucionální úrovni.

Strategický cíl Komise dosáhnout v období 2007–2012 25% snížení pracovních úrazů v Evropské unii vyžaduje skutečně aktivní účast a závazky nejen ze strany státní správy, ale také sociálních partnerů, jež jsou na úrovni pracoviště odpovědní za zajištění prevence úrazů.

je nesmírně důležité zdůraznit závazek, které členské státy přijaly v rámci usnesení Rady ze dne 25. června 2007: společně se sociálními partnery rozvíjet a uplatňovat strategie pro zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, přizpůsobené vnitrostátním podmínkám, a také stanovovat vnitrostátní měřitelné cíle na snížení nehod při práci a výskyt nemocí z povolání, zejména v těch oblastech, kde je jejich míra nad průměrem.

Komise velmi vítá reakci Parlamentu na její Sdělení a podporu hlavním prioritám a směrům činnosti stanoveným v tomto Sdělení.

Povšiml jsem si obav Parlamentu týkajících se potřeby adekvátního plánování a rozdělování zdrojů a hodnocení pokroku a předkládání zpráv o dosaženém pokroku, zejména s ohledem na strategické cíle.

Komise v přehledu agendy Společenství předloží podrobnosti a přesný plán zvláštních opatření, která je nutné přijmout na úrovni Společenství. Zajistíme také účast Poradního výboru pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci v rámci třístranné výměny informací o obsahu národních strategií, cílech, podniknutých akcích a sledování dosaženého pokroku. Parlament bude o výsledku tohoto postupu neprodleně informován.

Pokud jde o váš požadavek na přezkoumání směrnice Rady 91/383, bych rád vážené členy Evropského parlamentu informoval, že útvary Komise v současnosti analyzují situaci v různých členských státech, a to na základě studie, kterou připravil externí poradce. V roce 2008 bude vypracována věcná zpráva a Komise rozhodne, jak v této oblasti s ohledem na závěry této zprávy dále postupovat.

Pokud jde o požadavek na přezkoumání směrnice Rady 92/85, chci vás také informovat, že útvary Komise projednaly s evropskými sociálními partnery možnosti novelizace této směrnice a nyní provádějí posouzení jejího dopadu, aby bylo možné stanovit důsledky určitých změn směrnice. Pokud se Komise na základě posouzení dopadu rozhodne předložit příslušný návrh, panují lehké pochyby, zda tento návrh Komise v roce 2008 schválí.

Sdílím s vámi váš názor, že je nutné v rámci nadcházejícího období zlepšit prosazování právních předpisů Společenství týkajících se bezpečnosti a ochrany zdraví, zejména u malých a středních podniků. Je nutné přijmout kombinaci opatření, která rovnoměrně zdůrazní odpovědnost zaměstnavatele i součinnost zaměstnance.

Pokud jde o nemoci z povolání, očekávám, že nová strategie bude dalším krokem k vytvoření zdravějšího pracovního prostředí v rámci EU, kde budou uspokojeny požadavky stárnoucí populace a budou plně ochráněny nejzranitelnější skupiny. Komise zintenzivní své úsilí směrem k vytvoření vhodné definice zdravotních ukazatelů a dalších statistických měřítek, aby se zajistilo řádné monitorování zdravotních rizik na pracovišti.

Jsmo přesvědčeni, že priority stanovené ve strategii Společenství na období 2007–2012 a priority stanovené ve zprávě, kterou dnes schválíte, otevřou cestu k bezpečnějším a zdravějším pracovištím v Evropské unii.

Edít Bauer, autorka návrhu stanoviska Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví. – Paní předsedající, Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví na jedné straně se svým stanoviskem zdůrazňuje, že nejzávažnější zdravotní problémy, se kterými se ženy v souvislosti s prací setkávají, jsou poruchy pohybového aparátu a psychologické problémy. A na druhé straně výbor zdůrazňuje, že nutnost analyzovat rizika, kterým jsou ženy a muži vystaveni, a přijetí vhodných opatření neznamená, že by musely být znovu zavedeny ochranné politiky vyloučení nebo vytvářena rozdílná pracovní místa pro ženy a pro muže.

Třebaže je rámec směrnice Společenství o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci ve svém přístupu k otázce rovnosti žen a mužů neutrální, není to dostatečný důvod k tomu, aby se podceňovala a opomíjela rizika, kterým je vystaveno zdraví a bezpečnost žen při práci ve srovnání s riziky pro zdraví a bezpečnost mužů, a to jak při prevenci, tak při výzkumu.

Pracující muži i ženy jsou v celé Evropské unii vystaveni na svých pracovištích různým rizikům: chemickým, biologickým a fyzickým činitelům, nepříznivým ergonomickým podmínkám, komplexní kombinaci nebezpečí úrazu a bezpečnostních rizik, společně s různými psychosociálními rizikovými faktory. Muži a ženy však nevytváří homogenní skupinu. V důsledku toho musí být strategie a opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví specificky upraveny pro každé pracoviště, s ohledem na to, že některé faktory mohou ženy a muže ovlivnit různě.

Stanovisko rovněž vyzdvihuje nové rizikové faktory, jako je obtěžování, násilí a šikánování na pracovišti ze strany zákazníků, a to zejména v odvětvích veřejných služeb, které zaměstnávají většinou ženy. A konečně zdůrazňuje, že je nutné zvážit zavádění koncepcí týkajících se nebezpečí, rizik a prevence do školních osnov a vzdělávacích systémů obecně, jakožto účinných prostředků k vybudování silné a udržitelné kultury preventivní bezpečnosti a zdraví.

Thomas Ulmer, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Vážená paní předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, dovoluji vám, abych poděkoval paní Willmottové za poctivou a konstruktivní spolupráci ve výboru. Zpráva odráží vysokou prioritu, která je ve 27 členských zemích Evropské unie přisuzována bezpečnosti a ochraně zdraví při práci. Důraz je kladen na základní zabezpečení. Náklady na prevenci úrazů a bezpečnost jsou vysoké, ale rád bych jasně zdůraznil, že dobré zdraví je nedoceníitelné. Důležité je, že předpisy lze přenést a uplatnit ve všech členských zemích a že Evropská unie musí členským zemím pomoci pravidla přenést a musí jim radit, spíše než aby je trestala.

Myslím, že zvláštní pozornost je nutno zaměřit na malé a střední podniky, které v této oblasti potřebují pomoc, aby si udržely konkurenceschopnost. V tomto ohledu vyzýváme Komisi, aby vytvořila vhodné základní podmínky pro malé a střední podniky pro případy, kdy tyto podmínky neexistují, a aby zlepšovala podmínky tam, kde již existují. Ochrana zaměstnanců nesmí záviset na zemi, kde pracují, nebo na velikosti podniku.

V krátkém čase, který mám k dispozici, chci pouze vyjmenovat několik důležitých bodů jako je lepší ochrana proti žloutence a AIDS a trvalé a systematické odstraňování azbestu z pracovišť, bez ohledu na to, jak to může být složité a nákladné. Jsem přesvědčen, že se musíme zaměřit na žloutenku typu B a speciálně na osoby, které podstupují v zaměstnání vysoké riziko infekce virem žloutenky, to znamená lékaře, zdravotníky, pracovníky pečovatelské služby a první pomoci.

V oblasti první pomoci musí naše snaha pokrýt i osoby, které v mnoha členských zemích vedle svého běžného zaměstnání pracují bezplatně jako dobrovolníci na pohotovosti a u záchranářů. Jsem přesvědčen, že je velmi

důležité, že se zpráva pevně drží tématu a vyvarovala se toho, že by citovala příklady, které mohou u mnoha otázek způsobit to, že lidé je odsoudí předem.

Děkuji vám za vaši plodnou spolupráci. Skupina PPE-DE zprávu podporuje.

Pier Antonio Panzeri, *jménem skupiny PSE*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, 6. prosince 2007 zavinila nehoda v turínské továrně ThyssenKrupp úmrtí sedmi osob. Tato nesmírně závažná nehoda ukázala, že problém bezpečnosti není ještě zdaleka vyřešen.

Turínská tragédie ukázala i na jinou otázku, nad kterou by se měla tato Sněmovna zamyslet. Očekávali jsme od tohoto mnohonárodnostního shromáždění seriózní jednání, ale to se nestalo. Italské noviny včera přinesly zprávu, že v důvěrném dokumentu, který sepsal jeden řídicí pracovník ThyssenKrupp po tragickém požáru ocelárny a který zabavil policejní soud, byli ti, co nešťastí přežili a kteří byli vyslýcháni, popsáni jako pracovníci, jež se cítí jako hrdinové nebo televizní hvězdy. Toto tvrzení nelze popsat jinak než ostudné.

Bylo by důležité, kdyby tento Parlament i komisař bez ohledu na všechny formality mohli a chtěli vyjádřit své rozhořčení nad ThyssenKrupp. To, co se stalo v Turíně, se v určité míře děje kdekoliv a i na základě této vynikající zprávy Willmott to ukazuje, jak je důležité opravdu reálně snížit počet pracovních úrazů a úmrtí.

Elizabeth Lynne, *jménem skupiny ALDE*. – Paní předsedající, toto je velice dobrá zpráva a ráda bych paní zpravodajce za její spolupráci poděkovala.

Těší mě, že zpráva hovoří o lepším uplatňování aktuálních směrnic. Vítám i požadavek lepších inspekcí. Nemá smysl v členských státech podporovat zavádění směrnic jen na oko, jako se to často v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví děje, a potom volat po větším počtu zákonů i u případů, které z vědeckého a lékařského pohledu nepředstavují riziko.

Oblast, která zákony vyžaduje – a my se o to snažíme již od roku 2005 – je prevence před více než milionem případů zranění o injekční jehly, ke kterým každoročně dochází mezi zdravotnickým personálem po celé EU. Představte si tu hrůzu, když se náhodně píchnete o jehlu a máte před sebou to strašné čekání, zda jste si nezpůsobil nějakou vážnou infekci jako je HIV nebo žloutenka typu B!

Komise musí naše volání vyslechnout a předložit novelu směrnice o biologických činitelích z roku 2000. V některých oblastech pravděpodobně dostačuje výměna osvědčených postupů, a proto mám radost, že výbor přijal moje pozměňovací návrhy týkající se infekcí získaných ve zdravotnictví. Infekce jako MRSA je vážná nejen pro pacienty v nemocnici, ale i pro zaměstnance, kteří zde pracují. Míra infekce se mezi členskými státy velmi liší. Například míra infekce ve Spojeném království je desetkrát vyšší než v Nizozemsku. Potřebujeme vědět proč a jak se můžeme dozvědět o osvědčených postupech. Proto jsem v jednom z návrhů, které výbor přijal, žádala, aby EU přijala kodex osvědčených postupů u infekcí souvisejících se zdravotní péčí a aby se v celé EU podporovalo provádění kontrol zaměstnanců ve zdravotnictví.

Sepp Kusstatscher, *jménem skupiny Verts/ALE*. – (DE) Vážená paní předsedající, dovoluji mi, abych nejprve poděkoval zpravodajce paní Willmottové za její vynikající práci a především za její ochotu ke kompromisům. Každý rok je v EU více než 160 000 osob zabito a přibližně 300 000 se dostane do pracovní neschopnosti kvůli pracovním úrazům a nemocem z povolání. To je příliš mnoho. V naší společnosti, kdy se na jedince často pohlíží jako na pouhý výrobní faktor, je u tohoto problému kladen příliš malý důraz kladen na jeho lidský aspekt. Stát, čímž myslím zákonodárné a vládní orgány, musí zajistit, aby hospodářské subjekty, které se řídí čistě ziskem, na sebe vzaly i sociální náklady. To je jediný způsob, jak zajistit, aby byla bezpečnosti a ochraně zdraví při práci dána nutná přednost.

Veřejné mínění má sklon si více všimnout pracovních úrazů než velice rozmanitých nemocí z povolání. Tuto rovnováhu je nutné extenzivnějším a důraznějším úsilím obnovit. Zlepšení nelze dosáhnout bez důkladného zkoumání, tedy inspekci a analýz, a stanovování přesných cílů na snížení výskytu nemocí z povolání, včetně nových nemocí, které postihují ty, kdo pracují v takových oblastech jako jsou třeba nanotechnologie.

Derek Roland Clark, *jménem skupiny IND/DEM*. – Paní předsedající, přijetí této zprávy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci by přidalo ještě více byrokracie a papírování, a to zrovna ve chvíli, když jsem se domníval, že se Komise snaží je omezit!

Zaměstnanci ztrácející čas nemocemi a úrazy zvyšují náklady příslušných podniků, a tudíž i jejich ceny. V EU s volným pohybem zboží a služeb je vyšší konkurenceschopnost, takže ten, kdo se nestará o svou pracovní sílu, ztrácí. Lidé vyřazení kvůli nemoci z práce také zvyšují náklady na sociální dávky, což rovněž přispívá k nárůstu cen. Je proto v nejlepším zájmu firem udržet pracovní sílu v dobrém zdraví.

Dobré nápady se vždycky roznesou, takže by to nemělo být tak těžké. Závisí to pochopitelně na existenci volného trhu, ale pochopitelně, pokud si jako někteří členové Výboru pro zaměstnanost a sociální věci myslíte, že to povede k zákonům džungle, musíte se vypořádat ještě s jednou závažnou chorobou. Členské státy, které podporují volný trh, jsou očividně zralé pro psychiatra.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Paní předsedající, když vidíme sebevraždy zaměstnanců společnosti Renault a Peugeot ve Francii a tisíce případů rakoviny plic u dělníků pracujících s azbestem, je jasné, že ochrana zdraví při práci je problém.

V reakci nato přichází Evropská komise se sdělením povýšeným na status „zdravotní strategie“, ale ve skutečnosti si člověk při jeho čtení připadá jako kdyby četl usnesení Walta Disneye, které sepsala Sněhurka pro sedm trpaslíků. Skutečně je to moc roztomilé. V bodu 35 usnesení se nám například sděluje, že při práci musíme zachovávat zdravý způsob života; v bodu 29, že jsou nutné lékařské prohlídky; v bodu 54 nás vybízí k instalaci samočinných hasicích zařízení; v bodu 49 se dozvíme, že stres není pro zdraví dobrý a bodu odůvodnění D) zjistíme, že ve stavebnictví kupodivu dochází k více smrtelným zraněním než ve vysoké funkci v evropské státní správě.

Ještěže nám našťěstí zpravodaj Výboru pro průmysl předkládá řešení, podle kterého je nutné pro každých 500 zaměstnanců zaměstnat psychologa a kaplana.

Ve skutečnosti se ale nedozvíme nic o příčinách nemocí z povolání – ty jsou tři. Za prvé je to ideologie odbourávání ochrany hranic, kvůli které se naši pracující dostávají do nekalé konkurence s otrockými asijskými pracovníky. Abychom obstáli, jde o honbu za produktivitou, za cenu zdraví.

Druhým problémem je hloupá politika silného eura, která nás zbavuje měnové konkurenceschopnosti. Jedinou proměnnou, kterou lze přizpůsobovat, je produktivita, za níž je nutné se ještě víc honit, přičemž je naše zdraví opět v ohrožení.

A konečně je tu třetí důvod a tím je ona neurotická filozofie konkurenceschopnosti, jíž je ekonomická válka mezi Evropou, Asií nebo Latinskou Amerikou. Jenže ve válce jsou zranění a mrtví, v tomto případě oběti nemocí z povolání a pracovních úrazů. Jinými slovy, evropský pracovník je v celosvětové ekonomické aréně jako vystresovaný a krvácející býk, který si zahrává se zdravím. Řešením je vyvést naše zaměstnance z této nekalé celosvětové arény, a to bude vyžadovat novou celní technologii odečitatelného cla.

Romano Maria La Russa, autor stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku. – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, rád bych rozebral klíčové body této strategie a pohovořil o doporučeních, které jsou v mém stanovisku obsažené. Nutnost zajistit stejné sociální pokrytí všech pracovníků bez ohledu na formu jejich smlouvy, urychlit byrokratické postupy pro malé a střední podniky a poskytnout pobídky, včetně finančních, na vzdělávání je otázka vysoké důležitosti.

Diskutovat pouze o těchto aspektech problému by však bylo přece jen malicherné vůči těm, kdo právem volají po objasnění a spravedlnosti u strašlivých tragédií jako byla ta, jež se před několika dny odehrála v Turíně a o které před chvílí referoval pan Panzeri. V noci ze 6. na 7. prosince zabil oheň, který zachvátil továrnu Thyssen Krupp, sedm lidí; samočinná hasicí zařízení nefungovala. A až pozdě se zjistilo, že továrna nesplňovala bezpečnostní pravidla! Evropský parlament i já musíme mít toto neštěstí na paměti.

Nemám určitě v úmyslu zcela odsoudit chování německého nadnárodní společnosti, nebo se snad domnívat, že továrna, jakkoliv nese vinu, neplnila bezpečnostní požadavky ve zlém úmyslu a vědomě, aby ušetřila peníze. Nebudu obhajovat ideologické argumenty některých italských levicových odborářů, kteří, když se v červnu loňského roku dozvěděli o zavření továrny, ze sebe udělali bojovníky za bezpečnost a prohlásili, že jsou odpovědní za bezpečnost továrny a berou si ji na starost. Není však doba na to, dělat ukvapené závěry.

I když respektuji v této věci vnitrostátní kompetence, domnívám se, že Evropská unie musí urychleně zajistit, aby zde byly v plném rozsahu uplatněny zákony, především posílením inspekcí Agentury pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci, a upevnit koordinaci mezi jednotlivými vnitrostátními agenturami tím, že se zlepší fungování evropského Výboru vrchních inspektorů práce.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, není pochyb o tom, že bezpečnost a ochrana zdraví při práci přispívají ke kvalitnímu řízení, hospodářské výkonnosti a konkurenceschopnosti, a že napomáhají rozvoji hospodářství a dosahování rozpočtových cílů včetně rozpočtů na systémy sociálního zabezpečení. Za těmito technickými otázkami jsou pochopitelně lidské důvody, kvůli kterým je nejen nutné, ale také prvořadě chránit zdraví zaměstnanců a zajistit jim bezpečné pracoviště.

Strategie na období 2002–2006 přinesla pozitivní výsledky a výhled na rok 2007 je také pozitivní, pokud všichni přispějeme – nejen v rámci evropského plánování, ale také na odpovídající národní úrovni – k monitorování a plánování bezpečnosti a ochrany zdraví, zejména u zranitelných kategorií jako jsou mladí nebo naopak starší zaměstnanci – které vyzýváme k tomu, aby déle zůstávali v produktivním věku – a také ženy, které jsou podobně vyzývány, aby se zapojily do aktivního pracovního života. Aktivního života s novými nároky, roztržštěnými do mnoho různých druhů smluv, samostatného podnikání a malých a středních podniků, kterým chybí schopnost velkých podniků prosadit vlastní pracovní a bezpečnostní podmínky. Musí však být naším společným zájmem, aby se národní i evropské zdroje správně spravovaly, jak navrhuje zpráva paní Willmottové, aby bylo možné dosáhnout požadovaných výsledků.

Maria Matsouka (PSE). – (EL) Paní předsedající, ráda bych nejprve pogratovala kolegyni Willmottové, protože její zpráva má široký rozsah a pokrývá závažné mezery ve sdělení Komise.

Důstojnost v práci znamená bezpečnost a ochranu zdraví při práci. Znamená to provedení studií o prevenci nemocí z povolání a znamená to, že zaměstnavatelé budou zajišťovat pravidelné lékařské prohlídky. Znamená to celoživotní vzdělávání, odborné vzdělávání a odbornou přípravu. Znamená to, že bezpečnost a ochrana zdraví budou základními kritérii pro obchodní dohody s třetími zeměmi. Pokud ale mají mít tyto návrhy jakýkoliv význam, je pochopitelně základním požadavkem trvalý sociální dialog, ale především potřebujeme vyřešit základní hrozby, které oblast pracovních vztahů zastihují.

Narážím především na šíření chudoby mezi zaměstnanci, rychlý nárůst neoficiálních forem pracovních poměrů a navyšování pracovní doby. Pokud se neuplatní politika zaměřená na lidi, která bude schopná zvrátit tuto novou pracovní „dobu temna“, nebude možné se sociálními konfliktům vyhnout.

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Paní předsedající, opatření, která Evropská komise navrhuje pro strategii do roku 2012, jsou z velké většiny povrchní a zaměřená na to, aby neměla vliv na konkurenceschopnost.

Cíl dosáhnout do konce strategického období snížení úrazů o 25 % může vypadat působivě, ale ve skutečnosti je zcela nepřiměřený. Cílem musí být položit základy a posílit institucionální zásahy státu, aby se tragický počet tisíců obětí ročně – a podobný počet tvoří osoby se závažnými zdravotními problémy způsobenými kvalitou jejich pracovního prostředí – podařilo brzy odstranit. Zpravodajka se zaměřuje spíše na vykořisťování určitých zaměstnanců – lidí pracujících v rizikových povoláních, žen, sezonních dělníků, přistěhovalců, starších osob – a navrhuje přísná opatření proti zaměstnavatelům a zajištění dozoru.

Jedním z nejdůležitějších příspěvků zprávy je asi zjištění, že podmínkou boje proti úrazům a nemocem z povolání je trvalý pracovní poměr.

Mimo úrazů by navíc měla být věnována větší pozornost důvodům propuknutí duševních onemocnění, závislostí a psychologickým rizikům na pracovišti.

Potřebujeme všestranný přístup ke všem faktorům, jež ovlivňují bezpečnost a ochranu zdraví na pracovišti.

Jiří Maštálka, jménem skupiny GUE/NGL. Vážené kolegyně, vážení kolegové, musím říci, že když jsem si přečetl strategii Společenství pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci na období 2007–2012, kterou v únoru minulého roku předložila Evropská komise, byl jsem v mnoha směrech zklamán. Přestože si Komise v této strategii stanovila poměrně ambiciózní cíl snížit počet pracovních úrazů o 25 %, obsahuje jen velmi málo konkrétních iniciativ a doporučení, jak tohoto cíle dosáhnout. Navíc opět se zaměřuje hlavně na pracovní úrazy, což je samozřejmě pouze část zdravotních problémů souvisejících s prací. Nemoci z povolání jsou jaksí stranou, což podle mého názoru je krokem zpátky.

Na druhou stranu chci a musím poděkovat a pogratovat kolegyni Willmott k její zprávě o této strategii. Zpráva na rozdíl od dokumentu Komise obsahuje mnoho konkrétních návrhů a doporučení, jak dosáhnout lepších výsledků v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Jsem rád, že zpravodajka zdůrazňuje i nutnost správně určit a vyčíslit rakovinu jako nemoc z povolání pro stanovení cílů ke snížení tohoto závažného onemocnění. Do této doby pouze 5 % případů onemocnění rakovinou, které bylo způsobeno výkonem pracovní činnosti, bylo označeno jako nemoc z povolání.

Velmi jsem přivítal, že do zprávy byl zahrnut i můj pozměňovací návrh, který jsem předložil ve Výboru pro zaměstnanost, o nutnosti zajištění bezplatného přístupu k technickým normám široké veřejnosti. Toto je problém, se kterým se zaměstnanci mnoha členských zemí stále potýkají a je třeba ho napravit.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Paní předsedající, pokud chceme snížit počet pracovních úrazů, musíme vědět, jak k nim dochází. Nemůžeme zkoumat všechny úrazy a všechny případy, kdy se jim uniklo jen o vlásek, ale ráda bych se zmínila o případu 19letého irského chlapce, který zahynul na stavbě, protože jeho lehčí japonský buldozer měl těžkou evropskou lopatu. Jeho smrt byla zaregistrovaná jako pracovní úraz s následkem smrti, ale irský úřad pro bezpečnost a ochranu zdraví s tím nic dalšího neudělal. Jak potom můžeme zabránit tomu, aby se nic nestalo další osobě, která řídí traktor s nevhodnou výbavou? Protože o tom nevíme.

Nemůžeme vyšetřit všechno, ale můžeme se podívat na všechny fatální úrazy a úrazy způsobující postižení, zejména v nejvíce nebezpečných odvětvích jako je zemědělství, rybářství, stavebnictví a doprava. Musíme je analyzovat a připravit praktická opatření. Mimo riziková povolání máme ale další velmi zranitelné skupiny zaměstnanců – lidí vyššího věku, postižené osoby a pracovníky, kteří nemluví jazykem, jímž se hovoří na jejich pracovišti.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, nejprve bych rád vyjádřil soustrast s tragédií, která postihla zaměstnance turínské továrny; myslím, že je neoddiskutovatelné, že v Itálii dochází k příliš mnoha úmrtím z důvodu úrazů na pracovišti, protože se dělá velmi málo pro jejich prevenci a pro splnění norem.

Odpovědnost v tomto směru sdílí firmy, odbory a inspekční subjekty. Máme firmy, které využívají nelegální zaměstnance, zejména ze zemí mimo EU, nebo továrny, jako je ThyssenKrupp, s jejich průmyslovou arogancí starého stylu; ti, kdo by měli hájit zájmy pracovníků, na to často rezignují, nebo situaci mlčky schvalují, místo aby byli bdělí a rychle na nedostatky upozorňovali ty, kdo to mají na starost; a nakonec tu máme zaměstnance inspektorátů a jiných organizací pověřených kontrolou a monitorováním, jež často žádnou iniciativu nevyvíjejí.

Musíme podporovat bezpečnost na pracovištích v EU a k tomu nám lépe poslouží zpráva paní Willmottové než návrh Komise. Domnívám se, že když mluvíme o práci a průmyslu, nesmíme debatu omezovat jen na zajištění volné konkurence a konkurenceschopnosti.

Iles Braghetto (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, stále ještě umírají lidé na pracovištích. V místě, kde by měl člověk být schopen ukázat svou schopnost zacházet za použití síly a kreativity s hmotou, rozvíjet své schopnosti a znalosti a vydělávat si, se příliš často setkáváme se smrtí a ohrožením zdraví.

Proto je v italském veřejném mínění tolik hněvu a ohromení kvůli oněm sedmi dělníkům, kteří zahynuli v prosinci loňského roku při požáru v továrně ThyssenKrupp, a proto se musíme ptát, co v této továrně nefungovalo, abychom se takových neštěstí vyvarovali. Jsme odpovědni za podobné nedostatky na všech místech, kde se pracuje.

V Evropě máme dnes legislativu na vysoké úrovni, jejímž cílem je podpořit vhodnou preventivní politiku, definovat povinnosti firem a podniků a čelit novým nemocem z povolání. Chybí nám však adekvátní kontroly, inspekce, které zajistí kontrolu dodržování zákonů, zaměstnanci i finanční zdroje. Stále nemáme kulturu, která ocení význam přísných preventivních opatření, která se na prevenci bude dívat jako na trvalý dialog, a nikoliv na jednorázovou povinnost, která nastolí trvalý dialog mezi zainteresovanými stranami s cílem účinně vyvíjet normy bezpečnosti na vysoké úrovni a která odhalí, když se objeví nové nemoci z povolání.

Závěrem se také domnívám, že se musíme vrátit k obsahu zelené knihy o podnikové sociální odpovědnosti, která přináší soudržný a inovativní pohled, potřebný při snaze omezit úrazy a nemoci z povolání.

Richard Falbr (PSE). – V úvodu bych chtěl poděkovat kolegyni Willmottové za velmi pečlivě připravenou zprávu. Konstatuje se, že cílem Komise je snížení počtu pracovních úrazů o 25 %. Nevěřím, že se to podaří. Je tu nedostatečný počet inspektorů práce a mají k dispozici nedostatečné nástroje ke zjednání nápravy. Dochází neustále ke snižování vlivu odborů, které se již nezúčastňují v mnoha zemích vyšetřování příčin pracovních úrazů a odstraňování následků. Za další je tu existující džungle, kterou je zaměstnávání zaměstnanců agenturami, a pak je tu tlak o neustálé prohlubování tzv. flexibility v čerpání pracovní doby, což vede k tomu, že zaměstnanci pracují mnoho hodin a zvyšuje se riziko úrazu.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Paní předsedající, návrh usnesení zdůrazňuje sociální odpovědnost podniků za bezpečnost a ochranu zdraví při práci a současně věnuje pozornost otázce čestné konkurence. Bere v úvahu velký význam dialogu mezi sociálními partnery, zejména úlohu odborů při zlepšování bezpečnosti na pracovišti.

Upozorňuje i na potřebu zvláštního zacházení s malými a středními podniky ve strategii zlepšování bezpečnosti a ochrany zdraví a potřebu trvalého vzdělávání zaměstnanců. Většina úrazů se týká osob, které právě nastoupily do práce, kterým chybí zkušenost, a osob, které mají příliš málo času na odpočinek po práci.

Obsahuje důležité poznámky týkající se rehabilitace a integrace osob vracejících se do práce po úrazu a požadavky týkající se nediskriminace lidí s rakovinným onemocněním při přístupu k práci. Ráda bych zpravodajce pogratulovala.

Jacek Protasiewicz (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, v této sněmovně se o evropské strategii trhu práce diskutuje již roky. Pokud jde o směr, kterým by se naše aktivity měly ubírat, máme na to mnoho různých názorů. Někteří upřednostňují důkladnou harmonizaci zákoníků práce, jiní obhajují názor, že přirozená rozmanitost na evropských trzích práce je pro hospodářství EU výhodná.

Jak víte, já v tomto ohledu zastávám druhé stanovisko, s jednou zásadní výjimkou. Tato výjimka se týká regulace bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Domnívám se, že v této oblasti je aktivní zapojení institucí EU oprávněné a současně i potřebné.

Po nejnovějším rozšíření EU se setkáváme s ještě větší rozmanitostí pracovních podmínek. Tato rozmanitost má územní i environmentální charakter, zatímco většina pracovních úrazů a nemocí z povolání postihuje bez ohledu na zemi skupiny jako jsou přistěhovalci, mladí lidé nebo lidé pracující ve starším věku. Nechci tím tvrdit, že tyto skupiny jsou předmětem cílené a vědomé diskriminace. Je to spíše důsledek nedostatečného vzdělání a chybějící zkušenosti. O to více důvodů zajistit těmto lidem vhodnou práci a bezpečné podmínky.

Chtěl bych také zdůraznit, že bez ohledu na členském státu se s většími problémy při plnění nejvyšších bezpečnostních norem setkáváme v takových odvětvích jako je stavebnictví, zemědělství a doprava. V těchto odvětvích více než jinde fungují především malé a střední firmy, jejichž finanční, organizační a právní možnosti nejsou tak dobré, aby mohly snadno splňovat náročné normy na bezpečnost a ochranu zdraví při práci. Právě tyto firmy potřebují podporu Evropské unie, institucí EU a vlád členských států, a tato podpora musí být poskytnuta velmi rychle. Není to jen otázka sankcí a větší kontroly. Tyto nástroje jsou pochopitelně zásadní, ale musí je provázet investice do vzdělávání zaměstnanců i zaměstnavatelů a finanční pomoc pro lepší a bezpečnější vybavení pracovišť.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Dobré úmysly Komise vítáme, ale máme pochyby ohledně jejich efektivnosti.

K maximalizaci dopadu politik a ochrany zaměstnanců se vyžadují přesné statistiky týkající se nemocí z povolání. Stávající údaje jsou nekompletní, jevy buď nedoceňují nebo ignorují realitu. Hlavními oběťmi těchto nedostatků jsou ženy, v první řadě protože se více podílejí na neoficiální, „šedé“ ekonomice.

V tomto odvětví se vliv pracovních podmínek na zdraví nezaznamenává vůbec. Existující právní rámec si zachovává přístup, který klade důraz na nehody a rizika v takzvaných „těžkých“ odvětvích hospodářství, kde převládají muži.

Žádáme Komisi, aby věnovala větší pozornost specifickým rozdílům mezi zaměstnanci a zaměstnankyněmi a aby zhodnotila dostupnost údajů rozdělených podle pohlaví a údajů týkajících se dlouhodobých účinků a psychologických důsledků práce.

Ke zdůvodnění našeho požadavku bych vás ráda pozvala na prohlídku jedné textilní továrny. Může zde docházet k závažnému poškození zraku a sluchu a jsou zde velmi rozšířeny choroby krevního oběhu. Statistiky tuto situaci ignorují. Existuje tu takzvaný „lehký“ průmysl, kde pracují především ženy a i mzdy jsou zde nízké, protože zde prý neexistují rizika. Současné statistiky si tak zachovávají historickou nerovnoměrnost mezi muži a ženami včetně rozdílů v platech.

Harald Ettl (PSE). – (DE) Paní předsedající, strategie Společenství pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci je naprosto zásadní. Zatímco technická opatření pro bezpečnost a ochranu zdraví se rychle vylepšují, tempo změn ve světě práce s sebou přináší nová rizika. Problémy a rizika v práci s novými chemickými látkami jsou zcela evidentní.

Zvyšující se tlak na výkonnost, který je pro dnešní pracoviště charakteristický, však především vytváří nejen fyzické, ale i psychické problémy. Nejistá práce a strach lidí z toho, že ztratí obživu, vede k psychosociálním problémům. Vytváří se nový potenciál pro agresi, nové stresující faktory vedou k psychickému násilí a běžně se vyskytuje mobbing.

K takovýmto současným jevům jsou náchylné zvláště malé a střední podniky, pokud je neomezí prostředky jako jsou protiopatření, informace, kontroly a školení. Proto je toto usnesení důležitější, než se patrně uznává. Zpravodajce gratuluji.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, ochrana zdraví při práci musí být prioritou. Naše parlamentní budovy v Bruselu a Štrasburku jsou jedny z míst, kde se pro to musí udělat víc. Vezměte si jen teplotu v této místnosti, která hraničí se zdravotním rizikem. Věřím také v sílu dobrého příkladu.

Před několika měsíci jsem uvázl v hotelu v Řecku, když všude kolem řádil oheň, a musím říct, že hotel, což byl typický malý a střední podnik, byl na tuto eventualitu připraven tím nejlepším způsobem. Pokud by nebyla všechna bezpečnostní opatření dokonale připravena, zorganizována a dokonale secvičena, mnoho lidí by pravděpodobně přišlo o život. Proto se domnívám, že vzdělávání, o kterém hovořil pan Ettl, školení a příprava na nouzové situace jsou velmi důležité. Užitečný by měl být i systém pobídek; například pojišťovny by mohly nabídnout vhodné slevy na pojistném pro společnosti, které své zaměstnance školí. Výcvikové kurzy a školení by mohly nabízet také systémy sociálního pojištění.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – Jako poslanec a lékař vítám plán Komise snížit pracovní úrazy v rámci Evropské unie v průměru o 25 % a uvědomuji si potřebu implementace účinnějších opatření ve všech členských státech, mezi nimiž existují až propastné rozdíly.

Kromě odvětví jako je obrábění kovů, stavebnictví, práce s elektřinou či lesnictví, chci poukázat i na velkou rizikovitost práce lékařů a zdravotnických pracovníků, kteří jsou při výkonu svého povolání vystaveni obrovskému riziku infekce a onemocnění AIDS, tuberkulózou, hepatitidou a mnohými dalšími infekcemi. Jsem zároveň znepokojený, že snížení počtu pracovních úrazů a hlavně nemocí z povolání se netýkalo např. migrujících pracovníků, pracovníků s nejistými smlouvami, pracovníků s nízkou kvalifikací, žen v určitých podnicích, jako jsou malé a střední podniky.

Chtěl bych vyzdvihnout opatření některých států, které úspěšně implementují komplexní rehabilitaci po úraze jako podmínku úspěšnosti znovuzачlenění do pracovního procesu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Jako zpravodajka ITRE k tomuto dokumentu jsem žádala o aktivní podporu zapojení evropských odborů a žádala jsem Komisi, aby navrhla zákonný rámec, jenž by sociální partnery podpořil k přeshraničnímu jednání.

Evropská komise a členské státy by mohly financovat školení zástupců pracovníků, jež by chránili a podporovali práva zaměstnanců na bezpečnost a ochranu zdraví na pracovišti.

Požádali jsme i všechny členské státy, aby podepsaly a ratifikovaly Úmluvu OSN o ochraně migrujících pracovníků a jejich rodin a aby koordinovaly zlepšování přístupu ke kurzům, zejména pro pracovníky na částečný úvazek a na dohodu o provedení práce, což by jim umožnilo zajistit si stabilnější zaměstnání.

Domnívám se, že by členské státy měly prosazovat opatření, nutná k tomu, aby byla uznána práce v obtížných a nebezpečných podmínkách, a aby se to odrazilo v sociální ochraně osob jak v době aktivního zaměstnání, tak po odchodu do důchodu.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). – (RO) Evropská strategie pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci je vítanou iniciativou ze strany Evropské komise. Domnívám se však, že je ještě nutné provést analýzu dalších aspektů. Jak jeden z mých předřečníků velmi správně zdůraznil, měli bychom vzít v úvahu i to, že na evropském trhu práce existuje zvláštní situace týkající se přistěhovalců.

Nedávná studie Evropské komise ukázala, že přistěhovalci jsou vystaveni vyšším stupňům rizika, pokud jde o bezpečnost a ochranu zdraví při práci. Je to dáno rozšířením nelegální práce a dalšími faktory, jako jsou například: nedostatečné povědomí o sociálních podporách a nárocích na penzi v členských zemích a problémy s přeshraničním využitím zdravotního pojištění.

Tyto otázky patří do pravomoci Společenství a Komise by měla lépe sledovat uplatňování evropského práva, aby se dosáhlo zlepšení svízelné situace přistěhovalců.

Kromě toho by se měly využít evropské fondy k proškolení dalších inspektorů bezpečnosti práce, kteří by měli odhalovat nedostatky v dodržování pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

Stephen Hughes (PSE). – Paní předsedající, rád bych pohovořil o zraněních způsobených injekčními jehlami, protože jsem měl na starost zprávu 2006, která se těmito otázkami zabývala. Rád bych věděl, zda

se mnou Komise souhlasí v tom, že když se objeví riziko, musí se řešit na evropské úrovni, a navíc je nutné, aby Komise reagovala urychleně.

Pokud se mnou Komise souhlasí, rád bych věděl, jak vysvětlí, proč jí trvalo rok, než provedla a zhodnotila první kolo konzultací se sociálními partnery v otázce poranění způsobených injekčními jehlami, a to i když dostala v rámci této konzultace jen 10 odpovědí.

Rád bych věděl, zda nám také může zajistit, že bude v tomto roce práce na této otázce pokračovat rychleji. Každý rok se o injekční jehly zraní milion pracovníků. To znamená, že než Parlament dokončí zprávu, budeme mít jeden a půl milionů zasažených osob. Mohla by prosím Komise v budoucnosti jednat poněkud rychleji?

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Paní předsedající, děkuji všem řečníkům za jejich velmi pozitivní příspěvky.

Každý pracovní úraz, každé zranění, každá smrt, jako ty, ke kterým došlo v prosinci v italském Turíně, nám vskutku připomínají, že se musíme víc snažit, abychom ochránili pracující muže a ženy po celé Evropě. Připomíná nám to, že je nutné udělat mnoho proto, abychom dosáhli našeho konečného cíle, kterým je to, aby bylo z Evropy bezpečné místo k práci.

Nová strategie je zacílená právě na snížení dnešní nepřijatelné úrovně pracovních úrazů a nemocí z povolání.

Rád bych zdůraznil, že s ohledem na dostupné lidské zdroje by se řeklo, že současné rozdělení personálu útvarům Komise umožní vykonávat své úkoly v této oblasti řádně. V rámci celkového rozmístění lidských zdrojů určených pro oblast zaměstnanosti a sociálních věcí bude Komise pravidelně hodnotit pracovní vytížení v jednotlivých specializovaných oblastech a podle toho tam přidělovat personál.

Rád bych také zmínil, že pokud jde o problém injekčních jehel, připravujeme příslušný návrh k novelizaci směrnice, který bychom měli předložit v roce 2008.

Ještě jednou bych rád poděkoval této sněmovně za rozpravu a za schválení zprávy paní Willmottové.

Viděli jsme další důkaz silné podpory politice Evropské unie týkající se principu zachování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, jenž je v popředí programu naší práce – což přinese zisk pro hospodářství a také záruku toho, že se pracovníci vrátí z práce ke svým blízkým nezranění a zdraví.

Glenis Willmott, zpravodajka. – Paní předsedající, rád bych kolegům poděkovala za jejich komentáře a rád bych podotkla jen několik věcí.

Za prvé jde o otázku rakoviny, tam je nutné revidovat směrnici o karcinogenních látkách, aby odrážela technický pokrok a změny ve vědeckých poznacích, kterých bylo dosaženo. Je důležité, abychom měli účinná závazná omezení, pokud jde o karcinogenní, mutagenní látky a látky toxické pro reprodukci. Mezní hodnoty by se měly opírat o vědecké důkazy a chtěl bych požádat Vědecký výbor EU, aby mezi prvními posoudil krystalický křemen. Ráda bych požádala kolegy, aby nevyškrtli příslušný odkaz a aby zamítlí pozměňovací návrh č. 6.

Za druhé se ve zprávě požaduje monitorování nanotechnologií a zhodnocení případných zdravotních rizik. Ráda bych požádala kolegy, aby zamítlí pozměňovací návrh č. 5, podle kterého by se tento požadavek vypustil. Plně uznávám potenciální výhody plynoucí z nanotechnologií. Rychlý nárůst těchto technologií je však rychlejší než to, co víme o potenciálních zdravotních rizicích: zaměstnanci mohou být vystaveni nanočásticím prostřednictvím vdechnutí, kontaktu s kůží a pozřením a my nemůžeme strkat hlavu do písku a odmítat provést výzkum a zhodnotit, zda je zde nějaké riziko.

Za třetí bych jen rád zopakoval svou žádost, aby Komise předložila legislativní novelu Směrnice o rizicích způsobených biologickými činiteli, abychom se mohli zabývat problémem poranění způsobených injekčními jehlami. Tato otázka byla se měla vyřešit velmi urgentně.

Jak jsem již uvedl, zdraví a bezpečnost je základním právem, které je zahrnuto v Listině. Potřebujeme silnou strategii EU, aby zajistila tomuto základnímu právu podporu a aby byli pracovníci v celé EU dostatečně chráněni. Každý úraz a každá nemoc z povolání představuje porušení základních práv zaměstnanců.

Všichni víme, že pro zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci máme výrazné ekonomické argumenty a dobré obchodní důvody, ale nejsilnějším argumentem musí být cena lidského zdraví a života, které lze zachránit. Jeden život každé tři a půl minuty – kdo o tom chce diskutovat?

(Potlesk)

Předsedající. – (EL) Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční dnes, v úterý 15. ledna 2008, ve 12:00.

Písemná prohlášení (článek 142)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) V prvé řadě bych chtěl poblahopřát Evropské komisi k její strategii Společenství pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci na období 2007–2012 a k práci, kterou vykonal náš parlamentní výbor. Každoročně téměř 500 000 osob kvůli práci zemře nebo skončí s trvalou invaliditou, a musíme proto uvítat cíl Evropské komise snížit v Unii pracovní úrazy průměrně o 25 %. Podporuji myšlenku zlepšení činnosti Evropské agentury pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci založené v Bilbau (Španělsko). V této věci a obecněji v rozvoji sociální Evropy lituji, že se ani ve zprávě, ani ve sdělení Evropské komise neuvádí, že je především nutné podpořit sociální partnery, kteří, a to je nutné neustále opakovat, mají podle současných smluv, článku 137 a následujících Smlouvy o založení Evropského společenství (a bylo to potvrzeno i v Lisabonské smlouvě, jejíž ratifikace právě probíhá) k dispozici právní nástroje k usnadnění rozvoje evropského sociálního práva.

6. Uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (rozprava) >

Předsedající – (EL) Na programu jednání máme zprávu, kterou předložil pan Csaba Öry jménem Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, ohledně uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (KOM(2007)0159 – C6-0104/2007 – 2007/0054(COD)) (A6-0515/2007).

Stavros Dímás, člen Komise. – (EL) Paní předsedající, ctihodní členové Evropského parlamentu, dokument, který vám byl dnes předložen, je nejnovější nařízení pozměňovací nařízení 1408/71. Jde o ono dobře známé nařízení o koordinaci systémů sociálního zabezpečení. Více než 30 let tvořilo toto nařízení základ koordinace národních systémů sociálního zabezpečení. V posledních letech byla zahájena snaha toto nařízení a jeho prováděcí nařízení aktualizovat a zjednodušit. Parlament již schválil nové nařízení 883/2004 a zbývající dokumenty, kterých je zapotřebí pro jeho provádění, jsou již projednávány. Jedná se o prováděcí nařízení a text příloh. Dokud nevstoupí tyto nové legislativní nástroje v účinnost, je zapotřebí aktualizovat platnost nařízení 1408/71. Proto je vám tato nová technická aktualizace předkládána. Týká se pouze textu příloh k tomuto nařízení a jejím cílem je zohlednit změny provedené v národních legislativách.

Je důležité, aby byl tento text schválen neprodleně, a nařízení 1408/71 tak mohlo být aktualizováno, čímž se zajistí právní jistota a dodrží práva občanů.

Zejména bych chtěl poděkovat zpravodaji panu Örymu za spolupráci mezi našimi dvěma institucemi. Jak jasně uvedl ve své zprávě, hlasování o tomto zákoně v prvním čtení umožní přijmout jej bez prodlevy. V tomto duchu byly zformulovány pozměňovací návrhy, včetně technických změn provedených Radou. Na druhé straně v této fázi nezahrnul diskuse, které lze plodněji uspořádat v souvislosti se zkoumáním prováděcího nařízení, pro něhož je zpravodajkou paní Lambertovou, nebo textu příloh, zejména přílohy 11, pro niž je zpravodajkou paní Bozkurtová.

Jsou zde lidé, kteří by rádi využili příležitost poskytnutou touto zprávou k řešení širších otázek – například přeshraničních zdravotnických služeb. I přes zjevný význam těchto otázek si nemyslím, že je vhodné zkoumat je v rámci současné technické aktualizace. Omezený, avšak pragmatický přístup k této technické aktualizaci je lepší ochranou práv občanů. Zejména za to bych chtěl panu Örymu poděkovat.

Komise souhlasí s pozměňovacími návrhy 1 až 6, 9 a 11, které uvádějí původní text do souladu s obecnou orientací Rady, a dále souhlasí s pozměňovacími návrhy 7 a 8, které upravují konkrétní problém, jenž nedávno vyvstal v jednom členském státě, konkrétně v Nizozemsku, poté, co vstoupila v platnost reforma zdravotního pojištění. Na druhé straně Komise nesouhlasí s pozměňovacím návrhem 10. Nepřesný návrh text tohoto pozměňovacího návrhu neumožňuje řádné zvládnutí konkrétních situací, které se snaží regulovat. Tento pozměňovací návrh zpochybňuje pravidla priority v oblasti rodinných dávek. Taková novela by měla právní a ekonomické důsledky nad rámec dotyčného členského státu.

Děkuji vám za vaši pozornost a ještě jednou gratuluji zpravodajovi za jeho příspěvek a za jeho výbornou spolupráci.

Csaba Öry, *zpravodaj*. – (HU) Paní předsedající, pane Komisaři, dovoluji mi říci několik slov o legislativě, kterou před sebou máme, a o jejím významu, předtím, než přistoupím k drobnějším záležitostem souvisejícím s navrhovanými pozměňovacími návrhy.

Jak řekl pan komisař, je pravda, že se jedná o velmi staré právní předpisy. Vznikly v roce 1971 a od té doby hrají tradičně důležitou roli jako druhotný regulační nástroj pro základní právo svobody zaměstnávání v rámci Unie. Nelze popřít, že právo volného pohybu pracovních sil zakotvené ve Smlouvě by mělo samo o sobě velmi malou hodnotu, pokud by občané hledající práci v jiných členských státech nemohli mít přístup k systémům sociálního zabezpečení nebo pokud by nemohla být zajištěna přenosnost práv.

V souvislosti s pohybem v rámci Unie nesmí pracovníci, kteří podstupují velká rizika, trpět žádným znevýhodněním, co se týče sociálního zabezpečení a základních sociálních práv. Pouze poté může svobodný pohyb pracovních sil hrát důležitou úlohu ve vyrovnávání pracovních trhů Unie, což hospodářství Unie potřebuje.

Na druhé straně bychom rovněž měli vidět a vzít na vědomí, že nařízení 1408, o kterém nyní jednáme, může plnit svoji funkci pouze tehdy, pokud jej budeme průběžně harmonizovat s vnitrostátními právními předpisy. Otázky týkající se sociální politiky, zaměstnanosti a pohybu pracovních sil však v zásadě patří do vnitrostátní pravomoci a mají na ni dopad. Proto bylo a je zapotřebí neustále rok od roku tyto právní předpisy novelizovat a doplňovat.

Jedná se o právní předpisy rozhodujícího významu, neboť to vypadá, jako kdybychom se jen domlouvali na odlišném znění, avšak toto ve skutečnosti ovlivňuje lidi, jejich osudy a každodenní problémy. Je to tedy stále naší povinností jako zákonodárců, i když víme, že tento text bude platit pouze velmi krátkou dobu, protože jak pan komisař již zmínil, nové nařízení a nová směrnice již existují. Již vznikly.

Dokud nevytvoříme prováděcí nařízení, zájmy zákonného zabezpečení vyžadují, abychom průběžně aktualizovali a upravovali znění podle změn ve vnitrostátních právních předpisech. Dobrým příkladem tohoto je první navrhovaný pozměňovací návrh, v němž jde o to, že v maďarském právním řádu byl v občanském zákoníku upraven pojem „blízké závislé osoby“, a nyní se objevila příležitost, abychom tomuto přizpůsobili evropské znění.

Souvisí to však rovněž s navrhovanými pozměňovacími návrhy, které se týkají Nizozemska, kde se to podobným způsobem velmi jednoznačně týká osudů lidí a kde panují pochybnosti o nároku na různé sociální dávky pro rodiny vojáků sloužících v zahraničí. To je jasně nepřijatelné a musí to být přidáno.

V rámci práce Komise jsme však pro tento problém našli řešení přijetím ústního návrhu Rady a zapracováním tohoto návrhu do textu. Proto zde není žádný problém, neboť mám dojem, že desátý navržený zmíněný pozměňovací návrh rovněž představuje zklidňující řešení, neboť se nizozemská vláda zavázala informovat příslušné občany v objasňujícím oběžníku, takže nyní není zapotřebí, aby tento navrhovaný pozměňovací návrh schvaloval Parlament.

Bylo však zapotřebí spolupráce, takže bych rád poděkoval účastníkům, mým kolegům poslancům, kteří předložili novely, Radě a Komisi. Děkuji vám za slovo, pane předsedající.

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN MAURO

Místopředseda

Ria Oomen-Ruijten, *jménem skupiny PPE-DE*. – (NL) Pane předsedající, jak pan Öry právě řekl, mobilita je na trhu práce velice důležitá. Koordinační nařízení, které dnes projednáváme, dokonce každý rok uvádí úpravy zákonů členských států v souladu.

Členské státy by ve skutečnosti měly zkoumat každý zákon nebo každou novelizaci zákona o sociálním zabezpečení nebo zákona o daních, aby zkontrolovaly, zda vyhovuje také Evropě. Pak by zde nebylo tolik problémů. Došlo by se k jasnému výsledku a později by nebylo zapotřebí provádět úpravy.

Společně s panem Öry jsem předložila celou řadu pozměňovacích návrhů a skutečně si myslím, že poslanci by si měli hledět svých vlastních členských států, když přichází moment pro každoroční úpravu, aby dohlédli, zda vše navržené při administrativní konzultaci je opravdu v souladu s reálnou situací v Evropě.

Předložili jsme dva nebo tři pozměňovací návrhy. První dva, konkrétně pozměňovací návrh 7 a 8, se týkají zdravotního pojištění pro rodinné příslušníky vojenského personálu trvale žijícího v Belgii nebo v Německu. Na nizozemský vojenský personál se nevztahuje zákon o zdravotním pojištění, takže členové jejich rodin také nemohli být pojištěni, a proto museli vstoupit do systému, který se stával stále nákladnějším. Nizozemská vláda napsala sněmovně a požádala Evropský parlament, aby tyto pozměňovací návrhy přijal, protože jde o nejrychlejší řešení.

Třetí pozměňovací návrh – pozměňovací návrh 10 – se týká nizozemského zákona o péči o děti. Rodina, která žila v Nizozemsku a pracovala na druhé straně hranice, neměla nárok na přídavek na péči o dítě. To bylo nyní také vyřešeno změnou zákona.

To znamená, že díky naší vytrvalosti jsme dosáhli celkem velkého počtu věcí pro mnoho lidí. Jsem také vděčná svým kolegům za to, že se nenechali odradit všemi těmi argumenty ve druhém čtení a podpořili nás, takže se nám podařilo dosáhnout velké věci.

Joel Hasse Ferreira, jménem skupiny PSE. – (PT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, nejprve bych chtěl pogratulovat zpravodaji panu Örymu k jeho vyvážené zprávě. Za druhé bych rád zdůraznil, jak důležité je pro různé systémy sociálního zabezpečení v Evropské unii koordinace, zlepšení a v případě potřeby přizpůsobení. Je zcela jasné, že celá řada záležitostí, které považujeme za nezbytné pozměňovací návrhy, byla předložena, aby umožnila informovanou debatu v rámci procesu, který usnadňuje schválení zprávy pana Öryho v prvním čtení.

Otázky sociálního zabezpečení v Evropě zjevně zahrnují mnohem více, než jen ty problémy, které se tato zpráva snaží řešit, a než související regulační postupy. Zde jde však o to, zohlednit změny, které proběhly v právních předpisech o sociálním zabezpečení ve státech jako jsou například Irsko, Maďarsko, Polsko, Nizozemsko a Rakousko, s cílem zajistit účinnou modernizaci a přizpůsobení.

Dámy a pánové, jak víme, souběžně probíhají diskuse o zavedení nového regulačního systému, konkrétně jednání o příslušných prováděcích předpisech. Také v tomto případě vítáme zpravodajovo stanovisko a chápeme a souhlasíme s tím názorem, že by měl být podpořen pouze omezený počet absolutně nezbytných pozměňovacích návrhů, jak jsme řekli ve výboru. Tyto pozměňovací návrhy se snaží zajistit potřebnou právní jistotu tak, aby mohlo začít nové nařízení co nejlépe platit. Mezitím jsem se dozvěděla, že pan Öry z vysvětlených důvodů dotyčný pozměňovací návrh stáhl.

Závěrem bych chtěla, pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, říci, že nejdůležitější je pomoci zajistit také v oblasti sociálního zabezpečení řádné naplňování principu mobility pracovníků v Evropské unii, který byl znovu potvrzen na lisabonském summitu i během celého roku 2006, který byl Evropským rokem mobility. Bez takovéto mobility pracovníků sil a bez řádné koordinace systému sociálního zabezpečení budou mít evropští pracovníci jen omezené možnosti pohybu po pracovních trzích. Toto nechceme, a proto tuto zprávu podporujeme.

Ona Juknevičienė, jménem skupiny ALDE. – (LT) Všeobecná deklarace lidských práv zaručuje občanům svobodu pohybu a výběru místa bydliště. Listina základních práv Evropské unie zaručuje svobodu výběru povolání a právo na práci. Víme však, že v praxi ještě stále existuje mnoho překážek, které brání občanům v tom, aby tato práva ve Společenství plně využívali. Od roku 1971 je nařízení, o kterém zde jednáme, považováno za základ pro zajištění sociálního zabezpečení pro občany pohybující se mezi členskými státy. Toto nařízení, jak bylo zmíněno, je uplatňováno více než 30 let a jeho ustanovení jsou dosti často novelizována s ohledem na vnitrostátní právní předpisy. Tímto nařízením se však zakotvuje obecná zásada, kterou všechny vnitrostátní vlády, instituce sociálního zabezpečení a dokonce i soudy musí při uplatňování vnitrostátních právních předpisů dodržovat. Tím je zajištěno, že lidé, kteří uplatní své právo přestěhovat se do jiných zemí v rámci Společenství, neutrpí újmu, když jsou zde uplatňovány odlišné vnitrostátní právní předpisy.

Systémy sociálního zabezpečení se v jednotlivých zemích velice liší a přestože je toto nařízení často novelizováno, nesnaží se systémy sjednotit, nýbrž je zobecnit. Je proto potěšující, že je tímto způsobem možné ochránit ty nejvíce zranitelné občany Společenství, jako jsou ženy, důchodci a zdravotně postižené osoby a jejich rodinní příslušníci. Jsem přesvědčena, že tento dokument pomáhá sjednotit nejen členské státy EU, nýbrž také občany. Proto vás, dámy a pánové, naléhavě a vážně žádám, abyste pro něj hlasovali.

Wiesław Stefan Kuc, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, svoboda pohybu, práce a výběru bydliště po celém území Evropské unie – to jsou některé z nejvýznamnějších výtěžků, které naši občané získali. Z tohoto důvodu představuje jejich situace z hlediska sociálního pojištění jednu z nejvýznamnějších otázek,

zejména nyní, kdy dochází k takovému pohybu osob, k jakému v Evropě dosud nedošlo, jedná se o migraci, kterou velmi podporují všechny instituce EU.

Chápu, že s ohledem na uplatňování novelizovaného nařízení o systémech sociálního zabezpečení (v současné době je stále v platnosti nařízení z roku 1971) se snažíme pouze změnit to, co je nezbytné změnit, a přizpůsobit toto nařízení změnám, které byly zavedeny v určitých zemích.

Domnívám se však, že jsme nevyužili příležitosti, která se nabídl, a že jsme nenovelizovali toto nařízení v souladu se směrem navrhovaným v novém nařízení. Přestože již uplynuly čtyři roky od doby, kdy byl schválen návrh nového nařízení, dosud nevstoupilo v platnost a staré nařízení má nyní již více než 37 let. Možná bude lepší provést důkladná vylepšení v tom nařízení, které již existuje, než čekat na nové, neboť čas plyne a lidé začínají být netrpěliví.

Jean Lambert, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedající, také já bych chtěl poděkovat zpravodaji za jeho práci. Víím, že se to často zdá jako velmi technická práce, avšak tyto rychlé každoroční aktualizace jsou důležité, protože poskytují občanům jasný přehled o jejich nárocích. Také to znamená, že určitým jedincům mohou být jejich nároky rychleji splněny.

Rád bych také zdůraznil – jak již také jiní učinili – že se jedná o koordinaci, nikoli o harmonizaci. To často znamená, že určité věci, které se zdají být velmi rozumné, nemusí být v rámci velmi omezeného rozsahu koordinace nezbytně přijatelné. Myslím, že nám také musí být jasné, že účelem této koordinace není narušit národní systémy a otevřít je působení tržních sil – jak toho podle mne začínáme být v současné době svědky zejména v oblasti zdravotnictví.

Jak již zmínili jiní kolegové, probíhají práce na prováděcím předpisu pro aktualizaci, avšak již vííme, že určité záležitosti nebudou pokryty. Myslím, že musíme nalézt řešení pro tyto záležitosti mimo rozsah této koordinace a rád bych naléhavě vyzval Komisi, aby se tímto zabývala: příkladem je situace, kdy jsou příjmy z daní ve stále větší míře používány k provozování systémů sociálního zabezpečení a lidé pracující v zahraničí zjišťují, že platí daně, aby přispívali na systém sociálního zabezpečení, ke kterému již nemají přístup.

Také bych chtěl vybědnout – jak již Parlament před jistou dobou učinil – k tomu, aby byla vnitrostátní praxe uvedena v soulad s duchem tohoto nařízení, aby se nestávalo to, co se nyní děje ve Francii, a sice že některé osoby z důvodu změn ve vnitrostátních předpisech již nyní nemají možnost přístupu k systémům, na něž svými platbami přispívaly.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – Vážený pane komisaři, není pochyb, že je potřeba schválit technické ty změny, které jsou navrženy v přílohách tohoto nařízení. Dáme tím do souladu nařízení s novější terminologií v některých zemích. Chci však znovu upozornit, že evropská legislativa nadále po několik let zůstává v rozporu s výroky Evropského soudního dvora, pokud jde o upřesnění pravidel pro nároky pacientů na proplácení nákladů na zdravotní péči v zahraničí. Rozpor se zejména týká nemocniční péče v souvislosti se všemi rozsudky – zdůrazňuji všemi – nejen s těmi, kde Rada našla již konsensus. Je skutečností, že pacienti sice dosáhnou na svá práva, pokud se obrátí na Evropský soudní dvůr, ale tento právní stav je nepřijatelný.

Připomínám opět zde, že byla promarněna možnost upravit příslušným způsobem nároky pojištěnců při přípravě nového zjednodušeného nařízení Rady 883 v roce 2004. Byla promarněna i možnost upravit principy stanovené Evropským soudním dvorem ve směrnici o službách o dva roky později. A dnes se sešel další rok s rokem a my děláme jen technické, nikoli koncepční změny. Nové prováděcí nařízení to snad vyřeší, ale zdá se, že ne vše, protože se Rada neshodla ve všem. Situaci může navíc komplikovat to, že DG SANCO nyní předkládá návrh nové směrnice o mobilitě pacientů. Protože ji čeká kontroverzní jednání, mimo jiné i kvůli sporu o subsidiaritu, můžeme se také dočkat dalšího odkladu pro zakotvení práv občanů na úhradu nemocniční péče. Spor je o její výši a podmíněnost autorizace pojišťovnou v zemi původu.

Z hlediska právní jistoty, dostupnosti a srozumitelnosti práva občanům považuji tuto situaci za velmi nežádoucí. Některé státy to řeší tak, že o nárocích daných rozsudky Evropským soudním dvorem své občany neinformují. Jsem přesvědčena, že je potřeba co nejrychleji tento problém řešit v novele prováděcího 883 z roku 2004 a nespolehat se na to, že soulad s rozsudky zajistí bez dalšího odkladu chystaná kontroverzní nová směrnice o mobilitě z dílny DG SANCO.

Emine Bozkurt (PSE). – (NL) Pane předsedající, děkuji panu Örymu za výbornou práci, kterou odvedl. V tom krátkém časovém úseku, který mám k dispozici, bych ráda zdůraznila jeden bod. Ne všechno, co je špatné s koordinací systémů sociálního zabezpečení, lze svalovat na právní předpisy. Mnohé z problémů,

kteře vznikají, jsou způsobovány prováděním pravidel, což je něco, za co nesou odpovědnost samy členské státy.

Celá řada těchto praktických problémů vyšla najevo při práci na zprávě pana Öryho. Tak je tomu přesně tehdy, když jde o koordinaci; nejenže právní předpisy musí být správné, jejich praktické uplatňování s nimi také musí být v souladu. Proto vítám skutečnost, že předsedové Rady čas od času konzultují Parlament, například ohledně příloh XI a VI k nařízení č. 883, pro které jsem zpravodajkou já.

Je jistě nesmírně důležité, aby byla práce Rady na tomto nařízení a na přílohách dokončena ve funkčním období tohoto Parlamentu. Přeji v tomto ohledu předsedům Rady do budoucna mnoho úspěchů.

Janusz Wojciechowski (UEN). – (PL) Pane předsedající, rád bych zprávu pana Öryho podpořil. Je velmi dobré, že EU systémy sociálního zabezpečení koordinuje, neboť v rozšířené Evropské unii pracují za hranicemi svých vlastních zemí miliony osob. Mezi nimi jsou nejpočetnější mí krajané, Poláci, kterých v různých členských státech nyní pracují více než 2 miliony.

Na jedné straně je skutečnost, že mohou pracovníci svobodně cestovat povzbuzující, avšak na druhé straně jsme smutní kvůli stále se zvyšujícímu počtu případů, kdy je se zahraničními pracovníky špatně zacházeno. V některých zemích vyšly najevo případy zločinného zacházení s polskými pracovníky, kteří byli nuceni k otročké práci. Polští pracovníci se stávají oběťmi rasově motivovaných útoků. To se stalo ve Velké Británii a naposledy v Německu, kdy polské sdělovací prostředky popsaly případy brutálních útoků na Poláky v německém městě Löknitz v Meklenbursku.

To jsou závažné události a očekávali bychom od všech členských států, že podniknou více kroků na ochranu zahraničních pracovníků před vykořisťováním a perzekucí.

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Po zrušení evropských hranic a změnách v životním stylu existuje několik milionů evropských občanů, kteří se narodili v jedné zemi, pracují v jedné nebo ve více dalších zemích a rádi by strávili svůj důchod ještě v jiné zemi. Platí své příspěvky na sociální zabezpečení v jiném místě než tam, kde budou později sklízet výhody.

Také rovnost podmínek hospodářské soutěže vyžaduje, aby byly služby sociálního zabezpečení harmonizovány. Z dlouhodobého hlediska je proto nevyhnutelné, aby byl vytvořen standardizovaný evropský systém sociálního zabezpečení, včetně důchodového systému, zdravotního pojištění a sociálních dávek.

Pracovní skupina Maďarské socialistické strany doporučuje, aby byla tato vize začleněna do dlouhodobého programu Evropské socialistické strany. Harmonizace bude pochopitelně vyžadovat určitý čas a bude spojená s právními spory, avšak jsem si jistý, že v Evropě budoucnosti patří budoucnost standardizovanému sociálnímu zabezpečení.

Petya Stavreva (PPE-DE). – (BG) Pane předsedající, vážení kolegové. Pro sjednocenou Evropu je harmonizace sociální legislativy a koordinace mezi členskými státy EU ve věci systémů sociálního zabezpečení klíčová, neboť svoboda pohybu je jednou z našich základních hodnot.

Každý, kdo si přeje pracovat v členské zemi EU, musí dobře znát svá práva a povinnosti; a stejně tak členské státy musí chránit sociální práva svých občanů a zajišťovat co nejpříznivější pracovní a životní podmínky. Stav sociálního zabezpečení občanů pracujících v zemích EU má přímý dopad na sociální blahobyt Společenství a na jeho hospodářský výkon.

V Bulharsku jako jednom z nových členských států je problematika sociálního zabezpečení obzvláště aktuální. Věřím, že harmonizace sociálního zabezpečení na evropské úrovni zajistí jasnější a jednodušší pravidla pro evropské občany. Podporuji zprávu pana Öryho a naléhavě vás žádám, abyste ji svým hlasováním také podpořili.

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Pane předsedající, smyslem tohoto dokumentu je to, aby byl schválen rychle, s cílem posílit právní jistotu občanů.

Víme, že probíhá schvalování předpisů o modernizaci a zjednodušení, a proto by se velká část smyslu tohoto návrhu ztratila, pokud bychom jeho přijetí odkládali.

Pokud jde o potřebu začlenit nedávná rozhodnutí Soudního dvora evropských společenství do naší legislativy, rád bych řekl, že toto je technická záležitost a že musí být projednána v rámci diskuse o nařízení, které má být uplatněno.

Komise již do značné míry přihlédla k nedávným precedenčním rozhodnutím tohoto soudu ve svém návrhu na přeshraniční zdravotní péči, který má být brzy projednán v kolegiu komisařů.

Odhlasování tohoto dokumentu Evropským parlamentem umožní Komisi soustředit v budoucnu své úsilí na aktualizaci a zjednodušování těchto textů. Do doby, než začnou být tato nová znění uplatňována, máme před sebou stále mnoho práce. Toto úsilí z dlouhodobého hlediska usnadní výkon práv občanů cestujících v rámci Evropské unie, a tak tento základní cíl evropského sjednocování získá konkrétnější podobu.

Dovolte mi ještě jednou vyjádřit poděkování zpravodaji za výbornou práci, kterou odvedl.

Csaba Óry, zpravodaj. – – (HU) Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Závěrem možná stojí za to, abych souhrnně promluvil o otázce, která se skrývá v pozadí této debaty – zmínilo ji několik lidí, mimo jiné paní Lambertová a paní Bozkurtová.

Když jsem pracoval na této zprávě, tak jsme vlastně nikdy nediskutovali o žádných otázkách ohledně obsahu, protože jsme se na něm vždy shodli. Diskutovali jsme však o tom, kam sahá pravomoc evropských zákonodárců a kam pravomoc zákonodárců vnitrostátních. Chtěl bych vás ujistit, že v tomto případě se nám podařilo této velmi křehké rovnováhy dosáhnout.

Proto jsme hovořili s Komisí a Radou o všech navrhovaných pozměňovacích návrzích. Někdy z toho vznikla nakonec debata, a někdy se to stávalo často, avšak řešení jsme našli. Nechť je toto šťastným nebo dobrým příkladem toho, že spolu čas od času dokážeme i spolupracovat, když to potřebujeme. Skutečnost, že potřebujeme spolupracovat, je pro nás očividná, ale mám také dojem, že bychom neměli pochybovat o tom, že občané Evropy také potřebují, abychom spolupracovali.

Za sebe mohu říci, že jsem se ve zprávě nesnažil doporučovat dalekosáhlé změny v textu, jednoduše z toho důvodu, že čekáme na zprávy od paní Bozkurtové a paní Lambertové o nařízení z roku 2003. Proto mám dojem, že tato legislativa zůstane prozatím v platnosti – snad jsme ji trochu vylepšili – avšak až vytvoříme prováděcí předpis, budeme v této debatě pokračovat, a domnívám se, že je to tak správné a na místě.

Chtěl bych znovu poděkovat Radě, Komisi a svým kolegům poslancům za jejich spolupráci

Předsedající – Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční zítra v 11:30.

Písemná prohlášení (Článek 142)

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE), písemně. – (RO) Nařízení, které novelizujeme (č. 1408/71), hraje velmi důležitou úlohu v naplňování jedné ze čtyř základních svobod Evropské unie, tedy svobody pohybu. Volný pohyb pracovních sil v Evropské unii nesmí být omezován ani přímo, omezováním profesních kategorií otevřených státními příslušníky jiných členských států, ani nepřímo narušováním sociálních výhod, na něž mají zaměstnanci, kteří nejsou státními příslušníky daného státu, nárok.

Z tohoto důvodu bude předpis navrhovaný Komisí s dodatečnými novelizacemi provedenými Parlamentem jasně určovat, kdy mohou občané využívat speciální výhody poskytované jejich státem, za jakých okolností mohou být tyto výhody exportovány a zda platí i jiné systémy sociálního zabezpečení, aby tak bylo zajištěno spravedlivé zacházení s osobami, které nejsou státními příslušníky daného státu. Navíc pokud máme rozšířit kategorie pracovních smluv používaných v Evropě, potřebujeme společnou dohodu o tom, co živnost nebo samostatně výdělečná činnost obnáší.

V neposlední řadě se domnívám, že tato zpráva pomůže chránit sociální práva občanů pracujících v jiném členském státě. Odstranění překážek pro uznání sociálních práv povede k lepší mobilitě v rámci Unie a k vyšší zaměstnanosti.

7. Spotřebitelský úvěr (rozprava)

Předsedající – Dalším bodem jednání je doporučení zprávy od Kurta Lechnera ke druhému čtení, jménem Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, o společném stanovisku Rady s cílem na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o spotřebitelském úvěru a zrušení směrnice 87/102/EHS (09948/2/2007 – C6-0315/2007 – 2002/0222 (COD)) (A6-0504/2007).

Kurt Lechner, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko Kunevová, dámy a pánové, získání úvěru je něco jiného než nakoupit zboží. Právní složitost této transakce je daleko větší a zavedené národní finanční postupy a právní tradice hrají daleko větší roli. V souladu s tím je důvěra veřejnosti v záležitostech týkajících se spotřebitelského úvěru často rozhodující. V tomto kontextu má harmonizace zákona o spotřebitelském úvěru svá omezení a měla by být prováděna opatrně a postupně.

Jako slabší strana smlouvy musí spotřebitel nepochybně obdržet právní ochranu, avšak současně musí být v této oblasti vedoucími principy, stejně jako v závazných právních záležitostech obecně, smluvní svoboda a osobní odpovědnost dospělých osob, nikoli předepisování a autoritářství. Vnitrostátní zákonodárci musí mít dostatek volnosti, aby flexibilně zaručili ochranu spotřebitelů ve svých vlastních zemích, a aby se rychle vypořádali s nežádoucími novými jevy v oblasti ochrany spotřebitele. Samotný soubor právních ustanovení nezajistí, že budou spotřebitelé skutečně ochráněni. Bylo by nezbytné provést hodnocení dopadů, vzhledem k tomu, že spotřebitelský úvěr se týká stovek milionů osob. Právní předpisy by měly vycházet z typických scénářů, a nikoli z výjimek.

V tomto ohledu musím nejprve poděkovat Evropskému parlamentu jako celku za to, že zamítl zcela nepřijatelný prvotní návrh Komise, a za to, že jej podstatným a rozhodujícím způsobem při prvním čtení pozměnil. Za druhé vítám z celého srdce nový přístup, který přijala Komise ve svém pozměněném návrhu z roku 2005, pomocí něhož by byly nakonec harmonizovány pouze konkrétní základní prvky.

Musím však kritizovat společné stanovisko Rady. Namísto toho, aby se zaměřila na jasné proveditelné evropské řešení, zaváděli zástupci členských států svá vlastní specifická pravidla, obhajovali je a sestavovali z nich v rámci kompromisu celou litanii. Výsledkem je soubor ustanovení, který vytváří až příliš mnoho byrokracie. To není pro spotřebitele dobré. Zaplavovat spotřebitele informacemi – to jim nepomůže. Vznikají tak značné další náklady, které mají nepoměrně silný dopad na malé množství úvěrů.

V souladu s tím bylo od počátku mým cílem snažit se tato pravidla zjednodušit a poskytnout vnitrostátním zákonodárcům větší prostor. V této souvislosti bych ráda poděkovala svým ctihodným kolegům, protože všechny hlasy ve Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů směřovaly stejným směrem a zdá se, že všechna rozhodnutí v této sněmovně budou nasměrována stejně.

Dovolte mi pouze uvést dva hlavní příklady, konkrétně podstatné vylepšení a zestříhlení jednotlivých ustanovení týkajících se kontokorentů a vznikající úprava článku 16 v souvislosti s odškodněním za předčasné splacení. Domnívám se však, že i přes tato vylepšení je vznikající většina připravena provést pouze polovičaté kroky, bezpochyby částečně pod vlivem absence souhlasu Rady a pod vlivem přání tento legislativní projekt dokončit. Nicméně považuji za nezbytné, aby byla provedena další vylepšení, má-li být tento návrh příznivě posuzován v celém rozsahu.

Chtěl bych zmínit dva další body, které jsou pro mne důležité, a snažit se ještě jednou získat váš souhlas. Za prvé: Mezní úroveň, při které tato směrnice začíná platit, by měla být zvýšena na 500 EUR. Jsem si dobře vědom toho, že hodnota této částky je v různých částech Evropy různá. Smyslem však není, že by směrnice měla platit pouze tehdy, jakmile je překročena mezní úroveň 500 EUR, avšak národní zákonodárci by si měli ponechat možnost uplatnit svá vlastní ustanovení od prvního eura namísto toho, aby byli vázáni omezit svoji činnost na úvěry ve výši 500 EUR a více.

Za druhé by měli mít spotřebitelé možnost vzdát se práva na předepsaná vysvětlení týkající se předmluvních informací, přičemž jedním důvodem je to, že tato vysvětlení by mohla brzdit vnitřní trh. Domnívám se skutečně, že by mělo být dostačující poskytnout spotřebiteli předem výtisk podmínek smlouvy, aby byl splněn požadavek týkající se předmluvních informací – což je shodou okolností to, co Komise předpokládá ve svém vlastním návrhu. To by omezilo stohy papírových dokumentů.

Pokud nebudou tyto změny provedeny, obávám se, že žádoucích cílů, které tvoří podstatu této směrnice, konkrétně otevřít jednotný trh spotřebitelům v Evropě a poskytnout jim širší škálu produktů a možností, nebude dosaženo.

Meglana Kuneva, členka Komise. – Pane předsedající, střeďeční hlasování v této sněmovně o směrnici o spotřebitelských úvěrech je pro 500 milionů evropských spotřebitelů velmi důležitým okamžikem.

Ovlivní to přímo životy mnoha lidí a týká se to dvou kriticky důležitých záležitostí. V první záležitosti jde o to, aby byli spotřebitelé schopni činit rozhodnutí na základě lepší informovanosti, když si berou půjčky: aby zaplatili za rodinnou svatbu, pračku nebo nový automobil – věci pro běžný život.

Za druhé jde o to, aby spotřebitelé měli k dispozici větší výběr a trh s větší konkurencí. Je to rovněž velmi důležité hlasování pro podniky, neboť vytvoří jednotný, jednoduchý rámec pravidel, aby banky a další věřitelé mohli snadněji provozovat svoji činnost i za hranicemi.

Musíme využít této příležitosti, abychom se posunuli kupředu. Je jasné, že stávající stav nefunguje. Číslo hovoří sama za sebe. V Evropě se průměrná úroková míra u spotřebitelského úvěru pohybuje od přibližně 6 % ve Finsku, což je nejlevnější členský stát, až po více než 12 % v Portugalsku. V Itálii jsou úrokové míry z úvěrů okolo 9,4 %, v Irsku okolo 6,8 %.

Evropský trh se spotřebitelskými úvěry je rozdrobený, rozdělený na 27 „mini trhů“. A v rámci evropského trhu s úvěry, jehož celková hodnota je 800 miliard eur, tvoří přímé přeshraniční finanční služby pouze malý zlomek – 1 % – ze všech dálkových úvěrových transakcí.

Je zjevné, že vnitřní trh nefunguje. Je zjevné, že konkurence na úrovni EU nefunguje. Výsledkem je, že spotřebitelům je odepírán výběr a konkurenčnější nabídky a že konkurenceschopným podnikům jsou odepírány příležitosti vstupovat na nové trhy.

Je zapotřebí přijmout směrnici o spotřebitelských úvěrech s cílem začít otevírat potenciál vnitřního trhu a posílit konkurenci a výběr. Směrnice o spotřebitelských úvěrech má dva hlavní cíle: zajistit normy – srovnatelné informace – aby mohli spotřebitelé činit informovaná rozhodnutí – a poskytnout podnikům jednotný soubor norem pro prodávání konkurenceschopných nabídek úvěrů přes hranice.

Směrnice o spotřebitelských úvěrech se zaměřuje na transparentnost a práva spotřebitele. Zmíním se pouze o několika málo důležitých společných prvcích, které zavádí. Co se týče reklamy na půjčky: pokud je v reklamě na úvěr číselný údaj, bude povinné uvádět stejný standardní seznam základních informací po celé Evropské unii.

A co je nejdůležitější, poprvé bude roční procentuální sazba poplatků počítána stejným způsobem v celé Evropské unii. Jde o velmi významný pokrok, protože spotřebitelé budou moci vidět skutečné náklady úvěru za použití jednoho jediného číselného údaje.

Pokud jde o před-smluvní informace: informace poskytované spotřebitelům v souvislosti s nabídkami úvěrů budou předkládány ve stejném standardním úvěrovém informačním formuláři v rámci celé EU a tyto informace budou obsahovat všechna klíčová fakta a údaje – od úrokové míry až po informace o poplatcích a souvisejících pojištěních. To umožní spotřebitelům uskutečňovat přímá porovnání mezi různými nabídkami předloženými standardním, porovnatelným způsobem.

Tato směrnice rovněž zakotvuje dvě základní práva spotřebitelů. Jakmile spotřebitelé uzavřeli smlouvu o úvěru, budou moci čerpat úvěr, aniž by museli uvádět jakékoli důvody a platit jakékoli poplatky. Toto právo, které je novinkou v téměř polovině členských států, bude platit pro všechny spotřebitelské úvěry v Evropské unii.

Kromě toho směrnice o spotřebitelských úvěrech potvrzuje právo spotřebitele změnit poskytovatele a toto musí být velmi stabilní politická linie – nejen pouze v této oblasti. Právo změnit poskytovatele s právem kdykoli úvěr předčasně splatit: to je kriticky důležitá otázka pro Komisi, zajistit spravedlivé odškodnění bankám a současně chránit právo spotřebitele učinit svobodné rozhodnutí a využít výhodnější nabídky na trhu. Má-li konkurence vzkvétat, je to nezbytně nutné.

Plně uznávám, že harmonizace legislativy v této velmi citlivé oblasti není snadným úkolem, avšak jsem přesvědčen, že trhy tvoří lidé a že trhy by měly být vytvářeny tak, aby fungovaly pro lidi, a věřím, že v Evropě se snažíme, aby v centru zájmů trhu byli lidé, snažíme se poskytovat lidem možnost vybrat si, poskytovat podnikům možnost konkurovat a zajišťovat, aby evropský trh fungoval ve prospěch spotřebitelů.

Chci zdůraznit, že v moderním světě nejde o to stavět spotřebitele proti podnikům, nýbrž budovat zdravé trhy, na nichž si mohou spotřebitelé vybírat a podniky konkurovat.

Věřím, že novely předložené skupinami PSE a ALDE – s nimiž Rada souhlasila – představují spravedlivý a rozumný kompromis.

Podle mne je toto nejlepší možnost v zájmu spotřebitelů a poskytovatelů finančních služeb. Domnívám se, že hlasovat pro tento kompromisní balíček znamená hlasovat ve prospěch konkurenčních trhů, jasných informací a rozhodování spotřebitelů na základě lepší informovanosti.

Je to skromný začátek ve spotřebitelské oblasti finančních služeb, kde je zapotřebí učinit mnohé. Takže se obracím na poslance této sněmovny: Vy jste ti, kteří mají hovořit přímo jménem evropských občanů; vy jste bojovali po tolik let za věci, které jsou pro lidi v jejich každodenním životě opravdu důležité.

Úkolem je hlasovat dnes na podporu dohody on pravidlech pro úvěry, která poskytnou evropským občanům skutečnou přidanou hodnotu v tom prostoru, v němž žijí své životy, a vyšlou jasný signál o ochotě Evropy vyhrnout si rukávy a pracovat v oblasti, která se dnes významně týká našich občanů a podniků, velkých i malých.

Malcolm Harbour, *jménem skupiny PPE-DE*. Pane předsedající, rád bych začal tím, že bych chtěl vyslovit uznání za obrovské množství práce, kterou odvedl zpravodaj pan Lechner pro naši skupinu, a rovněž bych chtěl vzdát hold Komisi i Radě za práci, kterou jsme odvedli společně na návrhu, který byl problematický a někdy kontroverzní a na kterém se pracovalo – jak řekla paní komisařka – po řadu let.

V podstatě – a v tom zcela souhlasím s paní komisařkou – se jedná o nesmírně významný návrh pro evropské spotřebitele na vnitřním trhu. Spotřebitelský úvěr je skutečně důležitý mechanismus pro přivedení spotřebitelů na trh. Chceme prosperující a inovativní trh; chceme firmy, které aktivně nabízejí široký sortiment produktů a služeb přizpůsobených potřebě spotřebitelů kupovat konkrétní zboží, produkty nebo služby.

Avšak především chceme dobře regulovaný trh, při vstupu na něhož spotřebitelé pociťují důvěru a vědí, že budou mít příslušné informace a také ochranné mechanismy, které zajistí, že budou moci vidět jasné smluvní podmínky. V oblasti finančních služeb je naprosto jasné, že dobrá regulace podporuje aktivitu na trhu, a o to jsme v celém tomto konání usilovali. Avšak problém, který máme s touto směrnicí, spočívá ve skutečnosti, že trh se spotřebitelskými úvěry v rámci celé Evropské unie je ve velmi různých stádiích vývoje: mnohé země, jako například moje země, již mají dobře rozvinutou regulaci. Původní myšlenka maximální harmonizace by znamenala, že spotřebitelé v těchto zemích by byli znevýhodněni, a zabývali jsme se snahou dosáhnout správné vyváženosti.

Chci jen opravit jeden dojem, který podle mne paní Kunevová vyvolala, snad neúmyslně: Tento balíček kompromisních pozměňovacích návrhů, který je zde předkládán, podporuje s jednou výjimkou pouze tato skupina. My jsme předložili stejné pozměňovací návrhy; je to konsensuální stanovisko napříč Parlamentem. Myslím, že je zde jeden aspekt, o kterém se stále ještě dohadujeme, avšak jsem si jistý, že se nám jej podaří vyřešit, a poté budeme mít dobrý a důležitý balíček. Je však důležité, abychom stále sledovali vývoj tohoto trhu, zajišťovali, aby se rozvíjel odpovědným způsobem, a řešili některé problémy, které mohou vznikat z vývoje tohoto trhu. Jsem si jistý, že tato sněmovna se zachová odpovědně a že zítra přijdeme s dobrým balíčkem.

Arlene McCarthy, *jménem skupiny PSE*. Pane předsedající, Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a dříve Výbor pro právní záležitosti vždy uznával potenciální výhody, jaké má pro podniky i spotřebitele rozvíjení vnitřního trhu a spotřebitelský úvěr. Byla jsem přítomna u počtu těchto právních předpisů a doufám, že zítra budu u porodu tohoto novorozence pro spotřebitelské úvěry!

Posledních pět let diskusí a debat ukázalo zásadní neshody mezi Komisí a Parlamentem a konkrétněji mezi členskými státy ohledně toho, jak tohoto nejlépe dosáhnout, a pevně věřím, že z toho plyne určité poučení. Všechny návrhy – i pozměněný návrh Komise – musí projít přísným vyhodnocením dopadů, aby mohly všechny strany a všechny zúčastněné subjekty vyhodnotit přínosy návrhu a aby byla získána důvěra spotřebitelů a podniků.

Je politováníhodné, že ani Komise, ani Rada nebyly v té době připraveny toto učinit. Naším úkolem dnes je však zabývat se novým textem, který představuje obrovské zlepšení oproti původnímu návrhu. Zaměřuje se na podstatné prvky a složky pro zahájení otevírání tohoto trhu a pro ochranu spotřebitele. Mezi jeho přínosy patří to, že umožňuje spotřebitelům porovnávat nabídky úvěrů, zavazuje věřitele k tomu, aby vyhodnocovali úvěruschopnost spotřebitele – což bude důležité při boji proti zadluženosti v rámci celé EU – a zavazuje věřitele k tomu, aby poskytovali vysvětlení, a v důsledku našich pozměňovacích návrhů budou nyní všichni věřitelé povinni poskytovat komplexní a standardní informace ve zjednodušeném formátu.

Vítám právo na odstoupení do 14 dní a právo na předčasné splacení, což jsou dobré prvky k tomu, aby získaly důvěru spotřebitele a aby je podpořily v tom, aby zkoumali nabídky úvěrů za hranicemi svých domácích trhů. Nejde jen o otevření trhu a skutečnost, že nyní máme svobodný pohyb pracovních sil a lidí v rámci 27 členských států EU, dává tomuto zákonu nový význam. Například polský instalátér pracující ve Francii nebo Německu a půjčující si od tamější úvěrové instituce nyní může zjevně porovnávat různé nabídky

podle APR (roční procentuální míry) s vědomím, že má standardní informaci, která mu umožňuje správně se rozhodnout.

Nakonec vítám skutečnost, že Komise tím, že z tohoto zákona vyloučila úvěrová sdružení, neškrtil malé poskytovatele ve Společenství byrokracií. Rovněž vítám flexibilitu, která zde nyní pro členské státy existuje. Umožnilo to například zachovat vysokou míru ochrany pro spotřebitele ve Velké Británii, kteří si nyní ponechávají právo na společnou a nerozdílnou odpovědnost za kreditní karty. V tomto návrhu je tedy dostatek flexibility na to, aby fungoval, a ráda bych naléhavě poslance vyzvala, aby mu projevili svoji podporu.

Jako předsedkyně zmíněného výboru se domnívám, že naše práce tímto nekončí ...

(Předsedající řečníka přerušil)

Diana Wallis, jménem skupiny ALDE. Pane předsedající, toto je obvykle ta část roku, kdy si všichni vzájemně přejeme další „šťastný Nový rok“. Avšak ve Velké Británii i po celém světě ve zprávách v tomto novém roce převažovaly obavy v oblasti ekonomiky a zejména v oblasti spotřebitelských úvěrů. Není to jen otázka normální povánoční deprese; všichni víme, že záležitost je mnohem hlubší. Úvěr bude v dohledné budoucnosti problematickou záležitostí pro věřitele i pro dlužníky.

Jako zákonodárci, kteří jsou konfrontováni s touto celosvětovou situací, musíme něco učinit. Musíme stimulovat trh EU v oblasti finančních služeb, zatímco na druhé straně musíme zajistit, aby naši spotřebitelé činili rozumná a informovaná rozhodnutí a aby k tomu měli k dispozici všechny informace a porovnávací ukazatele. Mnozí z nás v této sněmovně a zejména ve Výboru pro vnitřní trh a záležitosti spotřebitele jsme strávili posledních několik let sezením nad vyšetřováním Parlamentu ohledně zániku britské pojišťovny Equitable Life. Víme, jaké jsou důsledky pro spotřebitele v oblasti finančních služeb, pokud zavedeme špatný přeshraniční regulační režim. V tomto případě potřebujeme regulační režim a potřebujeme, aby byl správný, zejména vzhledem ke globálním okolnostem, kterým čelíme.

Tato směrnice může pomoci. Může v obtížné době pomoci evropskému trhu v oblasti finančních služeb a může emancipovat naše spotřebitele a pomáhat našim spotřebitelům získávat úvěry a činit tak za konkurenčních podmínek. Má skupina podepsala a předložila, společně s PSE, balíček, u něhož doufáme, že bude schválen. Zdá se nám, že celkově jsme konfrontováni s argumentem, v němž jde téměř o pouhé jedno slovo, v jednom článku, a to po sedmi letech jednání a vypracovávání návrhů. Bylo by dosti špatnou vizitkou pro tuto sněmovnu a pro evropské instituce, kdybychom toto nedokázali překonat a nedokázali vytvořit tuto směrnici, která doufejme přinese na evropský trh všechny ty výhody, jejichž stručný popis jsme zde slyšeli.

Eoin Ryan, jménem skupiny UEN. – Souhlasím s tím, že je zapotřebí právní předpisy EU v této oblasti aktualizovat. Naposledy jsme přijali směrnici o této problematice v roce 1987 a trh spotřebitelských úvěrů se od té doby jistě dramaticky změnil.

Tato směrnice EU o spotřebitelských úvěrech se snaží zavést větší míru konkurence na trh EU se spotřebitelskými úvěry, jehož celková hodnota je 800 miliard eur. Přinese spotřebitelům právní jistotu, která je absolutně nezbytná, pokud mají lidé zkoumat možnosti a hledat nejlepší produkt, který vyhovuje jejich potřebám. Také pomůže podnikům konkurovat. Když se podíváte na rozdíly v úrokových mírách spotřebitelských úvěrů po Evropě – od 6 % v některých zemích až po 12 % v jiných zemích – je jisté, že nastal čas, aby měl spotřebitel k dispozici lepší výběr.

Tato nová pravidla zajistí, že trhu bude pro spotřebitele i pro konkurující si podniky transparentnější. Hlavním účinkem této směrnice bude poskytování porovnatelných a standardních informací spotřebitelům po celé EU, kteří si berou půjčky. Informace týkající se nabídek úvěrů a poskytované spotřebitelům, ať už se jedná o úrokové míry, čísla a frekvenci splátek, musí být stanoveny v novém evropském úvěrovém informačním formuláři platném v celé EU.

Takže toto velmi vítám. Myslím si, že je pro spotřebitele velice důležité, aby měli důvěru a aby zde existovala v této oblasti právní jistota, ale domnívám se, že toto přinese do této oblasti větší konkurenci a nakonec – jak již bylo řečeno – budou mít spotřebitelé k dispozici větší výběr a spotřebitelé budou mít z této směrnice velký užitek.

Heide Rühle, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, zítra musíme žet přijmout směrnici, která nesplňuje naše kritérium lepší právní úpravy. Nebylo provedeno žádné posouzení dopadů, přestože se jedná o zcela nový návrh, přestože do situace zasáhlo rozšíření EU

přistoupením 12 nových členských států, přes velké rozdíly mezi zavedenými finančními postupy a regulačními systémy v jednotlivých členských státech a přes sociální rozdíly v rámci členských států.

Namísto úplné harmonizace zde bylo naléhavě zapotřebí poskytnout členským státům větší svobodu jednání. Členské státy mohou dnes reagovat zcela různě a daleko rychleji na různé nové modely, které se každý den objevují na trhu. Členské státy jsou rovněž lépe vybaveny k tomu, aby reagovaly na finanční krizi. Mohou regulovat záležitosti v kratším časovém rámci, než v jakém je schopna jednat Evropská unie.

Proto by bylo moudré, kdybychom se zde omezili na minimální harmonizaci namísto toho, abychom se snažili harmonizovat co nejvíce. To je kritika, které musíme tuto spotřebitelskou směrnici podrobit. Navíc rovněž litujeme skutečnosti, že muselo být přijato mnoho tzv. neúčastnických doložek, aby byl získán souhlas všech členských států. To naneštěstí nijak nepomůže přísnosti těchto ustanovení.

Je zde však také jedna výjimka, s níž bychom souhlasili, a ta se týká půjček na renovaci. Vzhledem k obrovským výzvám vytvářeným změnou klimatu je zde naléhavě zapotřebí vyjmout z tohoto návrhu půjčky na renovaci zajištěné hypotékou, které nemají nic společného se spotřebitelským úvěrem, nýbrž by měly být považovány za hypoteční půjčky.

Eva-Britt Svensson, jménem skupiny GUE/NGL. – (SV) Pane předsedající, když jsou vytvářena pravidla o tom, jak má být navržena dohoda mezi dvěma stranami, musí být samozřejmě vzato v úvahu, zda tyto strany mají rovnocenné postavení, nebo zda jedna strana má od počátku nad druhou stranou výhodu. Pokud má jedna strana výhodu, toto musí být zohledněno ve způsobu, jakým je dohoda navržena, a musí být vytvořen vzorec, který slabší stranu posílí.

Když se jedná o spotřebitelský úvěr, o kterém nyní diskutujeme, je v méně příznivé pozici ta osoba, která potřebuje úvěr. Naneštěstí ani zpravodaj, ani kompromisní návrh tuto odpovědnost, práva spotřebitelů a ochranu spotřebitelů dostatečně nezohledňují. Je to obzvláště závažná skutečnost z toho důvodu, že o získání úvěru vždy zákonitě usilují ti lidé, kteří mají nejméně finančních zdrojů.

Chci také říci, že jakkoliv máme rozhodnutí vyžadující zajištění rovnosti pohlaví ve veškeré naší práci zde v Parlamentu, nebyla provedena žádná analýza této směrnice zabývající se rovností žen a mužů, také navzdory skutečnosti, že víme o skutečnosti, že mnohé ženy pobírající minimální mzdy jsou přesně těmi osobami, které se často chytí do pastí zadluženosti. Tvrdím, že zde musí existovat limit pro odškodnění, které má být zapláceno v případě předčasného splacení půjček. Rovněž tvrdím, že třídní lhůta, v níž je možné od smlouvy o půjčce odstoupit, je příliš krátká. Kromě toho chci minimální harmonizaci, nikoli maximální harmonizaci.

Godfrey Bloom, jménem skupiny IND/DEM – Pane předsedající, říkám si, že bych zde mohl vyslovit několik moudrých slov. Většinu svého života jsem působil v obchodním bankovníctví, byt ne v drobném bankovníctví, a musím říci, že si nemyslím, že by úkolem politiků bylo vstupovat mezi spotřebitele nebo věřitele a dlužníka. S veškerými svými zkušenostmi bych ani ve snu neuvažoval o tom, že bych se pokusil tuto oblast regulovat. Když se dívám na seznam lidí, kteří ve skutečnosti zasedají v tomto výboru a v tomto Parlamentu, nevidím tam příliš mnoho zkušeností, takže je to případ, kdy slepý vede slepého. Myslím, že když toto téma komentuje instituce, které se nepodařilo uskutečnit audit svých vlastních účetních knih po téměř 11 let, je to trochu absurdní.

Skutečnost, že můžete opravdu mít pravidla pro Bukurešť, Londýn a Paříž a pro spotřebitele v těchto městech, je naprosto směšná. Možná bych mohl varovat lidi, jako je například britská vláda, že pomáhat bankám z finančních problémů částkami až do výše 50 % jejich celkových rezerv je zásadně nesprávné.

Takže pokud mohu, dovolu mi dát spotřebiteli jednu malou radu: „nikdy nebuďte věřitel ani dlužník“, a vládám mi dovolu říci: „bláhovec a jeho peníze nikdy nejsou dlouho spolu!“

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, dovolu mi začít poděkováním zpravodajovi a samozřejmě také paní komisařce, kteří sehráli v této složité záležitosti velice konstruktivní roli.

Paní Wallisová se zmínila o skutečnosti, že tento dokument strašil – jak tomu s oblibou říkám – po chodbách Evropského parlamentu a dalších evropských institucí více než sedm let a podle mého názoru se nejedná o sedm let transparentní legislativní práce nebo sedm let lepší právní úpravy, avšak o spleteninu, kterou dosud dokázalo rozplést pouze velmi málo poslanců této sněmovny.

V tomto ohledu se nedomnívám, že jsme prokázali dobrou službu evropským spotřebitelům a občanům, kteří museli sledovat tyto zákulisní hádky mezi členskými státy, avšak pokud tento konečný výsledek poskytne větší transparentnost spotřebitelům, kteří si přejí koupit například automobil, a umožní jim učinit informované rozhodnutí mezi leasingovou smlouvou a osobní půjčkou, věřím, že bude užitečný.

Bylo zde zmíněno, že celkový objem evropského trhu s úvěry činí 800 miliard EUR a že rozdíl mezi nejvyšší a nejnižší úrokovou mírou je přibližně 6 %. V těchto snahách se samozřejmě skrývá velký užitek a doufejme, že spotřebitelé budou také moci těžit z dostupné nabídky, avšak mám dobrý důvod být skeptický. Skutečností je, že spotřebitel, který si chce koupit digitální fotoaparát za 220 EUR a pak musí vyplnit desetistránkový písemný úvěrový formulář, bude jen stěží schopen porozumět všem rizikům spojeným s úvěrovou transakcí na tuto částku.

Výsledkem podle mého názoru je to, že mnohé z toho, co je v tomto balíčku dobře míněno, v konečném výsledku nepomůže průměrnému zranitelnému spotřebiteli, nýbrž že to vytvoří pro spotřebitele takové potíže, že si raději nebudou nic na úvěr kupovat, aby se vyhnuli tomu hrozivému úkolu vyplnit rozsáhlé soubory formulářů. Takový na to mám nadále názor a doufám, že rozdíly v úrokových mírách budou pro spotřebitele transparentnější a že toto bude užitečné, avšak stále se domnívám, že předcházející postup je nepřijatelný.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, domnívám se, že musíme přijetím této směrnice zajistit, aby spotřebitelé a banky věděli, co pro ně bude a nebude v budoucnu platit.

Domnívám se, že kompromis, ke kterému jsme dospěli minulý týden, a který nyní podporují i liberálové, je skutečně rozumný a že jsme přišli se společným řešením, které je udržitelné a přívětivé ke spotřebitelům. To je to hlavní.

Pokud mohou nesouhlasit s panem Schwabem, za prvé formulář není deset stránek dlouhý, a za druhé považují za velmi dobrou věc, že máme jednotný formulář, ve kterém musí být spotřebiteli jasně a transparentně sdělena částka úvěru, doba platnosti smlouvy, pravidla upravující právo na odstoupení od smlouvy a příslušná roční procentuální míra, která takto může být vypočtena na stejném společném základě ve všech členských státech. To je transparentnost a tato transparentnost je to, co potřebujeme a co bude v sázce při zítřejším hlasování o návrhu obsaženém v pozměňovacím návrhu 46. Doufám, že se nám podaří zajistit, že transparentnost skutečně zvítězí.

Promiňte, že to říkám, ale přestože zpravodaj nepochybně pracoval intenzivně, moje skupina nemůže mlčet k tomu, že je tento Parlament vmanévrován do situace, v níž se najednou Rada jeví být přívětivější ke spotřebiteli než Evropský parlament. Moje skupina toto považuje čistě a jednoduše za nepřijatelný stav věcí, a to je důvod, proč musíme zajistit, aby byla zajištěna spravedlivá vyváženost mezi přirozeným právem bank podnikat – což je normální rys každé tržní ekonomiky – a potřebou ochraňovat spotřebitele tím, že jim budou poskytovány informace, které potřebuje k tomu, aby si vybrali správnou podobu úvěru a zavrhlí nepříznivé možnosti. To je cesta, kterou je třeba jít, a to je to, co bychom měli zítra schválit.

Toine Manders (ALDE). – (NL) Pane předsedající, nejprve bych chtěl poděkovat panu Lechnerovi za jeho práci na návrhu a za jeho konstruktivní spolupráci. Rovněž bych chtěl poděkovat paní komisařce a Radě, protože to byl dlouhý trialog. Naneštěstí se nám nepodařilo dosáhnout kompromisu, avšak byli jsme od něj vzdáleni už jen o vlasek, takže jsem potěšen, že ve středu ráno budeme hlasovat o stejném kompromisu a předpokládám, že jej dosáhneme.

Proč? Ve skutečnosti o tom hovoříme již sedm let. Pokud chceme mít nějakou politickou věrohodnost v očích trhu a našich občanů, spotřebitelů a také tohoto odvětví a tohoto oboru, je důležité, abychom už konečně rozhodli. Při kompromisu se vždy něco dává a bere a samozřejmě jsou zde prvky, které by bylo možné zlepšit, avšak to platí pro všechny strany. Skutečností je, že kompromis je míšení vody s vínem, při kterém dosáhnete určitého výsledku a musíte s ním být spokojeni.

Jsem přesvědčen, že současný plán je v zájmu spotřebitelů i finančního sektoru. O to musíme usilovat, to je v zájmu Evropy a vnitřního trhu.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, paní komisařko, nejprve bych chtěla zpravodaji pográtulovat k jeho výborné práci, která nepochybně vyžadovala značnou trpělivost, avšak která mu nepochybně přinesla značné uspokojení. Tuto zprávu lze jistě řadit mezi nejvíce kontroverzní a nejobtížnější kompromisy. Jejím cílem je více sblížit různé předpisy v různých zemích EU, které jsou skutečně velmi odlišné, a legislativa v této oblasti je z velké části pod kontrolou členských států.

Harmonizace v této oblasti je zcela jednoduše nemožná. Můžeme se pouze snažit zavést částečné sblížení požadavků a i toto, jak jsme viděli v posledních měsících, způsobuje značné problémy. Souhlasím s přístupem, který přijal zpravodaj, že by v takto problematické oblasti měla být členským státům poskytnuta co největší volnost. Zdá se to být jediným rozumným řešením, které umožní, aby byla takto obtížná a důležitá zpráva přijata všemi zúčastněnými stranami.

Zdálo by se, že ve své současné podobě je text zjednodušený. Co lze vysledovat ve veškeré práci na této zprávě je nedostatečná analýza dopadů a takováto analýza by jistě zlepšila její kvalitu. Celkově se mi však zdá být tento návrh uspokojivý. Je zjevné, že tato verze není ani zdaleka ideální, avšak byla přizpůsobena současné situaci v členských státech. Tento návrh zruší finanční a administrativní zátěž spotřebitelů a podle mého názoru zavede důležitá ustanovení na ochranu spotřebitele a usnadní získávání úvěrů. Jedním z nejužitečnějších návrhů je zavedení srovnávacích ukazatelů.

Mia De Vits (PSE). – (NL) Pane předsedající, dámy a pánové, já osobně nemohu sdílet nadšení pro tento text. Byly podniknuty důležité kroky, avšak tento text neslouží danému účelu, kterým je vytvořit harmonizovaný rámec. Tohoto harmonizovaného rámce nebylo dosaženo v celé řadě bodů, které považujeme za zásadní.

Dovolte mi to vysvětlit. Existují dva body, které jsou podle naší delegace stále problematické nebo velmi problematické. Balíček o předmluvních informacích je posílen a harmonizován. To je dobré. Je však narušen různými vzorci, které jsou dovoleny pro roční procentuální sazbu poplatků za poskytnutí úvěru. Potřebuji prostě vysvětlit, jak budou spotřebitelé schopni objektivně porovnávat tyto různé vzorce.

Za druhé v případě mé země, Belgie, bude pozice spotřebitelů pravděpodobně oslabena v tom, že databáze musí být konzultována, avšak nejsou stanoveny žádné související sankce pro banky. To by mohlo uvrhnout lidi do ještě větší zadluženosti. Myslím, že je to také nevyužitá příležitost pro samotné banky. Je to stále zbytečný předpis.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, vítám dobře míněný pokus Komise vytvořit fungující vnitřní trh s lepšími právy spotřebitelů v oblasti spotřebitelských úvěrů. Avšak výsledek jejich snah musí být v souladu se slibem daným spotřebitelům tím, že jim je poskytnuta širší nabídka, lepší podmínky díky zvyšující se konkurenci a menší byrokracii. Podle tohoto měřítko je konečný návrh znění směrnice o spotřebitelském úvěru neuspokojivý v mnoha ohledech.

Za prvé jsou předepsané standardní informace, které zabírají přibližně osm stránek, příliš rozsáhlé. Pochybuji, zda je zákazníci použijí k tomu, aby se informovali o podrobných podmínkách. V praxi je to hmatatelné zvýšení byrokracie, na které nakonec doplatí spotřebitelé.

Za druhé ustanovení o předčasném splacení úvěru nevyužívají příležitost nechat spotřebitele, aby se podíleli na případném nečekaném výnosu, kterého může věřitel dosáhnout z důvodu příznivé změny v úrokových sazbách po datu půjčení.

Za třetí lze říci, že kompromis, kterého bylo dosaženo, fakticky zruší kontokorenty, které jsou v Německu standardní záležitostí a jsou ve velké míře využívány i jinde. Veřejnost bude tohoto hluboce litovat a bude mít zase o důvod více stěžovat si na bruselského molocha. To, co se počítá, je kvalita, nikoli kvantita.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – Chtěla bych poděkovat zpravodaji Kurtu Lechnerovi za jeho náročnou práci, kterou odvedl při zpracování této zprávy. Podařilo se mu zjednodušit příliš komplikovaný a byrokratický návrh Rady novými pozměňovacími návrhy.

Využiji přítomnosti paní komisařky Kunevové na této pro evropské spotřebitele důležité rozpravě. I při této příležitosti bych chtěla opět upozornit na nezastupitelnou úlohu spotřebitelských organizací, které musí dostat jim zasloužený prostor v každém členském státu Unie, ale i adekvátní podporu ze strany Komise. Aby se zlepšila kvalita ochrany spotřebitele, musí se jednotlivé spotřebitelské organizace finančně posílit, aby mohly vzdělávat spotřebitele a poskytovat nezávislé poradenství i ve věci spotřebitelských úvěrů, hlavně pro nejvíce zranitelné skupiny spotřebitelů.

Paní komisařko, přesto, že děláte pro spotřebitelské organizace mnoho povzbuzujících kroků a vaším příchodem dostala politika ochrany spotřebitele zelenou, prosím vás o pomoc i v roce 2008.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Vítám vznik této směrnice, je to krok správným směrem. Avšak ráda bych vás – a zejména paní komisařku – upozornila na článek 16. V mé zemi není po spotřebitelích požadováno žádné odškodnění, když splatí úvěr předčasně. Nyní, když tento článek vstoupí v účinnost,

spotřebitelé ve skutečnosti zaplatí více. Jen stěží mohou věřit tomu, že toto je ochrana spotřebitele. Jistě, říká se, že v tomto článku je spousta právních ochran, které mají zajistit, aby spotřebitelé nemuseli za toto platit, avšak když hovoříme o právních ochránách, máme na mysli právní hry a nikoli reálnou ekonomiku. V reálné ekonomice to chodí tak, že pokud je možné spotřebitele zdanit, bude vždy zdaněn. Proto vás žádám, abyste se postarali o lepší strukturování článku 16 vzhledem ke skutečnosti, že v mnoha zemích není tato daň vůbec uplatňována.

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – Pane předsedající, myslím, že se nám podařilo dosáhnout v nedávných jednáních dosti dobrého výsledku. Co se nám však nepodařilo zlepšit, je jednoduchost. Myslím, že nyní má běžný evropský spotřebitel dostat příliš mnoho informací. Kdykoli členové Rady a členské státy žádají více odchylek od standardní informace, činí to celou tuto směrnici složitější.

Myslím, že standardní informace by opravdu měly být standardní. V EU by měly existovat rovné podmínky. Pokaždé když říkáme my v Parlamentu nebo když členské státy v Radě říkají, že bychom měli mít různá přizpůsobivá pravidla podle členských států, činíme tuto záležitost složitější.

Zcela souhlasím s cílem Komise. Jednání o kompromisu pravděpodobně směřují správným směrem, avšak mělo by být něco podniknuto ve věci jednoduchosti předtím, než se stane tato směrnice součástí legislativy a dorazí ke spotřebitelům.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Pane předsedající, kolegové, paní komisařko, rád bych vyslovil jen několik málo poznámek.

Myslím, že je dobré pro pověst našeho Parlamentu ukázat evropským spotřebitelům, že se staráme o ochranu jejich zájmů. Zpráva pana Lechnera je jistě výsledkem obrovského množství práce, k níž mu gratuluji, avšak myslím, že nyní v konečné fázi tohoto procesu je úkolem dosáhnout kompromisu, který nám umožní dát najevo, jaký význam jako poslanci parlamentu přikládáme spotřebiteli. Bylo by to poněkud těžko stravitelné, kdyby byla nakonec Rada vykreslena jako nejlepší obhájce spotřebitele.

Musíme nalézt kompromis ohledně těch několika málo slov, která mezi námi působí neshodu, abychom se vyhnuli smířcímu řízení, které by podle mne nebylo v ničím zájmu. Musíme se také vyhnout tomu, abychom podnikali kroky, které by nás vracely zpět, a je skutečností, že spotřebitelé ve Francii stejně jako spotřebitelé v Litvě nejsou finančně penalizováni za předčasné splacení. Nemůžeme předkládat spotřebitelům situaci méně výhodnou než je ta, které v současné době využívají podle vnitrostátních právních předpisů.

Předsedající – Pokud nejsou žádní další řečníci, dovoluji mi připomenout poslancům, že mohou využít postupu „catch the eye“ k tomu, aby znovu požádali o slovo, pokud se domnívají, že nedokončili svůj první projev.

Meglina Kuneva, členka Komise. – Pane předsedající, ráda bych také vyjádřila své upřímné poděkování zpravodaji panu Lechnerovi a všem ctihodným poslancům za vyjádření velkého množství důležitých a moudrých připomínek.

Dovolte mi vyjádřit se k několika z nich. Domníváme se, že mezní částka je stanovena velmi pečlivě. Naším společným cílem není touto směrnicí připravit zranitelné spotřebitele o ochranu. Proto jsme stanovili mez, která zohledňuje zájmy nových zemí a která nevyklučuje většinu průměrných úvěrů v EU-12.

Rovněž se domníváme, že je velkou výhodou mít standardní informační formulář, o kterém jste se mnozí vyjádřili jako o jednom z hlavních pozitivních kroků v této směrnici. To bude jedna z největších výhod a spotřebitele o nic nepřipravíme, když tímto formulářem nahradíme text smlouvy, protože spotřebitelé nedokáží snadno porovnávat texty smluv. Často mají problémy porozumět textům smluv, což vyloučilo z průzkumu Eurobarometru.

Pokud jde o plnou harmonizaci – rád bych zdůraznil, že toto je „cílená“ plná harmonizace. Důvodem, proč je to lepší než minimální harmonizace, jak jste někteří z vás navrhovali k diskusi i dnes, je to, že se domníváme, že je zapotřebí snížit bariéry pro vstup na trh pro poskytovatele finančních služeb, a toto je jeden z hlavních důvodů, proč tento návrh směrnice směřuje kupředu. Tímto způsobem potřebujeme zvýšit důvěru spotřebitele. Proto je cílená plná harmonizace tím nejlepším způsobem, jak toto provést.

Komise by ráda ujistila zejména pana Harboura, že bude trh sledovat. Mí spolupracovníci zahájili studii pro sběr ukazatelů a údajů o současném trhu. O několik let později použijeme stejné ukazatele a nasbíráme stejné údaje. To nám umožní rozhodnout se o následných krocích.

Závěrem mohu pouze zopakovat, že podle mého názoru by nám uplatnění smířčího řízení nepomohlo dosáhnout lepšího kompromisu než je ten, který máte na stole dnes. Doufám tedy pevně, že se Parlamentu podaří tento text zítra při druhém čtení schválit.

Kurt Lechner, *zpravodaj*. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, z debaty jasně vyplynulo, že máme společný cíl. Zejména mohu bezvýhradně souhlasit s tím, co řekla paní komisařka ve svých úvodních poznámkách. Jedinou otázkou zůstává, zda návrh, který je nyní předkládán, může skutečně dosáhnout našich společných cílů. Domnívám se, že v této otázce existuje celá řada obhajitelných názorů.

Jednotná roční procentuální sazba poplatků jistě představuje nesporný pokrok, stejně jako jednotné právo odstoupit od smlouvy. Dovolte mi však znovu zdůraznit, že ochraně spotřebitele nejlépe posloužíme tehdy, pokud zvážíme celou problematiku, jak paní komisařka správně uvedla, namísto abychom slepili dohromady všechna ustanovení, která kde v Evropě platí. Více zákonných ustanovení neznamená větší ochranu spotřebitelů.

Pokud jde o téma rozdílů v úrokových sazbách v Evropě, musím uvést, že bych uvítal předložení analýzy míry, do níž mohou být tyto rozdíly důsledkem rozdílných legislativních ustanovení a složitosti v konkrétních zemích, a analýzy, zda tomu není náhodou tak, že úrokové sazby jsou nižší tam, kde jsou právní předpisy jednodušší. Neznám odpověď, avšak tato otázka by měla být prozkoumána. Konkurence a obecné vzdělávání spotřebitelů také zlepšuje ochranu spotřebitele, avšak přehnaně komplikovaná pravidla nikoli.

Dovolte mi říci něco stručně ke zmíněnému dialogu. Rozhodně jsem byl toho názoru, že bychom zde v Parlamentu měli prodebatovat své neshody. Jsem však dalek toho, abych mařil dohodu. Nicméně protože stále voláme po transparentnosti, zejména v Radě, avšak i na jiných fórech, nemyslím si, že je správné, aby neoficiální orgán vedl tyto diskuse za zavřenými dveřmi. Namísto toho by každá instituce měla na počátku vyjádřit svůj názor, měly by být předloženy návrhy, a poté by mělo být na tomto základě nalezeno řešení.

Dovolte mi znovu zopakovat, že tento návrh byl v průběhu více než šestiletého promýšlení značně vylepšen – to bych chtěl naprosto jasně říci – a Parlament v tomto procesu vylepšení sehrál velmi významnou úlohu. Považuji to také do jisté míry za uznání své vlastní práce. Podle mého názoru však tento návrh jednoduše není dostatečně dobrý. Přestože je tomu tak, vstoupí v účinnost. Bez váhání chci poděkovat svým kolegům poslancům, Komisi a také Radě – která ve skutečnosti vždy poskytovala velmi přímé odpovědi a podrobné informace – za jejich příspěvek ke splnění úkolu, který byl celkově veskrze vděčný a příjemný.

Předsedající – Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční ve středu 16. ledna 2008 ve 12:00.

Písemná prohlášení (Článek 142)

Lasse Lehtinen (PSE), *písemně*. – Hlasování Parlamentu o tomto velmi důležitém dokumentu znamená, že jsme nyní o jeden krok blíže k úplnému naplnění čtyř svobod. Tato směrnice přinese spotřebitelům více práv a transparentnosti, když si budou brát spotřebitelský úvěr. Porovnat podmínky úvěrů z různých států a vybrat si tu nejlepší nabídku nyní bude mnohem snadnější než dříve. Po pěti letech příprav nyní bude tato směrnice platit pro všechny nezajištěné půjčky v rozmezí od 200 do 75 000 EUR. Chci poukázat na to, že je důležité nastavit nižší hranici na 200 EUR, neboť půjčky často nepřekračují 500 EUR, zejména v nových členských státech.

Spotřebitel bude mít v neposlední řadě užitek ze všech smluvních informací, společné metody pro výpočet roční procentní sazby a ze lhůty pro odstoupení od smlouvy v délce 14 dní.

Vyvážené zákony jako je tento nám pomáhají získávat souhlas občanů s Evropskou unií.

Mairead McGuinness (PPE-DE), *písemně*. – O směrnici EU o spotřebitelském úvěru se hovořilo již delší dobu, takže dnešní debata o této směrnici by měla být vítána. Je zde velká naděje, že tato směrnice povede k tomu, že budou spotřebitelé hledat půjčky i za svými národními hranicemi – což jim umožní vyhledat si nejlevnější dostupnou půjčku.

Až bude tato směrnice uplatňována a přijata občany EU, měla by vést k tomu, že budou lidé využívat levnější úvěry.

Avšak toto je první klíč k jejímu úspěchu: za prvé občané EU musí vědět o možnosti využít zahraničních půjček a za druhé musí být občané ochotni tuto možnost využít.

V současné době je jasné, že se občané zdráhají vyhledávat nejvýhodnější půjčky ve svém vlastním členském státě, stejně jako je mezi spotřebiteli stále ještě určitá nechuť měnit bankovní instituce, avšak to se možná pomalu mění.

Úspěch či neúspěch této směrnice závisí na jejím účinném uplatňování členskými státy. Pouze čas ukáže, zda tato směrnice splní naše očekávání a bude zajišťovat spotřebitelům větší výběr, větší dostupnost spotřebitelských úvěrů a především nižší náklady na tyto úvěry.

Alexander Stubb (PPE-DE), písemně. – Spotřebitelské úvěry jsou nezbytným pilířem vnitřního trhu.

Za prvé si myslím, že tato směrnice je prvním krokem a dobrým příkladem toho, jak EU poskytuje konkrétní výsledky i v takto kontroverzní záležitosti.

Za druhé je podle mne v dlouhodobější perspektivě zapotřebí další harmonizace poté, co jsme získali zkušenosti při práci na této směrnici, aby bylo pro spotřebitele snadnější nakupovat za hranicemi a s cílem poskytnout úplnou právní jistotu podnikům ohledně jejich závazků, když nabízejí tyto úvěry v jiných členských státech.

Za třetí chci poděkovat všem zúčastněným lidem za jejich vytrvalost v tomto procesu, který trval celá léta.

(Zasedání bylo přerušeno až do hlasování v 11:15 a opět pokračuje v 11:30.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: ALEJO VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

8. 8 – Hlasování

Předsedající – Dalším bodem programu je hlasování.

(Pro výsledky a další detaily hlasování viz: zápis.)

Nigel Farage, jménem skupiny IND/DEM. – Pane předsedající, faktickou poznámku, naše skupina požádala podle pravidla 160 jednacího řádu, aby se dnes konalo jmenovité hlasování a vím, že to ve sněmovně vyvolalo zájem.

Jen na vysvětlenou, nejen tuto skupina, ale mnoho poslanců ze všech skupin velice zajímá metoda hlasování, které zde probíhá. Vždyť i vy sám jste v úloze předsedajícího před několika měsíci uvedl, že zde děláme chyby, které jsou při hlasování v těchto rozměrech statisticky běžné. Rádi bychom zdůraznili, že když hlasujeme o legislativních otázkách, nemělo by k možnosti chyby vůbec docházet.

Rád bych možná požádal členy Parlamentu, aby až budou tuto zdlouhavou proceduru jmenovitého hlasování absolvovat, zvážili, jak je to hlasování důležité, a možná s ohledem na to, co nás čeká příští měsíc, když budeme hlasovat o Lisabonské smlouvě, aby hlasovali pro novelu, na základě které dáme těmto 10 zemím, jež svým obyvatelům slíbili uspořádat referendum, možnost tak učinit.

Hannes Swoboda (PSE). – *(DE)* Pane předsedající, mám jen jednu prosbu. V bodu 159 jednacího řádu se stanoví, že „Parlament normálně hlasuje zvednutím ruky“. Proto by bylo správné prozkoumat, zda je návrh Skupiny IND/DEM k tomu, aby veškeré hlasování probíhalo jmenovitě, v souladu s jednacím řádem. Myslím, že ne. Prosím, aby se to vyřídlilo do zítřka. Domnívám se, že dnes budeme hlasovat tak, jak je uvedeno na hlasovacích lístcích, ale chtěl bych požádat, aby se zítra projednala otázka legální přípustnosti.

Marco Cappato (ALDE). – *(IT)* Pane předsedající, dvě věci: Myslím, že kamera, která je zde, by měla umožnit panu Donniciemu – a nám všem – abychom viděli předsedajícího a ostatní kolegy. A rád bych také využil této příležitosti a uvítal rozhodnutí kanceláře Evropského parlamentu pojmenovat sál, kde se konají tiskové konference, po Anně Politkovské.

Předsedající – Jednací řád sněmovny stanoví, že hlasování normálně probíhá zvednutím ruky, pokud není specificky požadováno jmenovité hlasování,

Když se hlasuje zvednutím ruky, může se stát, ne často, ale občas a pouze občas, že se předsedající při hodnocení výsledku hlasování spletě, buď proto, že poslanci nezvednou dostatečně ruku, nebo proto, že dojde k nějakému zmatku. V tom případě opět často některý poslanec požádá o kontrolu a předsedající pak provede jmenovité hlasování, aby se situace vyjasnila.

To vše tedy probíhá proto, aby naše hlasování proběhlo v 99,9 % případů správně.

Předseda Parlamentu dostal v každém případě dopis od poslance Bootha, kde na tento problém poukazuje a žádá, aby se věc projednala.

Tato otázka bude prodiskutována na Konferenci předsedů a pochopitelně ji projedná i pracovní skupina, která se zabývá reformou pracovních metod sněmovny. To vše probíhá. Buďte prosím, pane Farage, ujistiťen, že se této otázce chystáme věnovat velkou část pozornosti a že se snažíme zajistit, aby věci v každodenním provozu fungovaly lépe.

Pane Swobodo, dnes budeme hlasovat jmenovitě, což je také v souladu s jednácím řádem, pokud o jmenovité hlasování některá politická skupina požádá. A ode dneška budeme rozhodovat.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Pane předsedající, k tomuto bodu, během minulého parlamentního období předložila skupina vedená panem Corbettem ze Skupiny PSE sněmovně návrhy ve smyslu, aby, když je na plenárním zasedání předloženo více než 100 pozměňovacích návrhů, byla příslušná zpráva vrácena zpět výboru. Teď se několikrát stalo, že se tento princip neuplatnil. Rád bych věděl, zda, když doporučujete Konferenci předsedů, aby se těmito věcmi zabývala, také doporučujete, aby zvažila i tato výborná doporučení pana Corbetta, které předložil v minulém parlamentním období.

Graham Booth (IND/DEM). – Pane předsedající, podle pravidla 145, bych jen rád vyjádřil osobní stanovisko. Ano, jak víte, psal jsem předsedovi Parlamentu stížnost týkající se hlasování. Od té doby jsem se na něj obrátil několikrát, protože můj požadavek na plně elektronické hlasování výbor několikrát zamítnul. Jeho odpověď byla „nezabývat se“. Psal jsem mu opravdu několikrát. Nejhorší případ, o kterém jsem informoval, bylo zvrácení hlasování ze „zamítá se“ na „schvaluje se“ s 567 hlasy proti 17, s 18 případy zdržení se hlasování. Proto jsem v minulosti nazval tento systém absurdním. Musí se to opravdu řešit.

8.1.8.1 - (A6-0517/2007, Jacek Saryusz-Wolski) Založení partnerství v rámci procesu stabilizace a přidružení (hlasování)

8.2.8.2 - (A6-0506/2007, Bogusław Liberadzki) Kontrola přepravy nebezpečných látek po silnici (prováděcí pravomoci svěřené Komisi) (hlasování)

– Před hlasováním:

Bogusław Liberadzki, zpravodaj. – (PL) Pane předsedající, hovořili jsme o směrnici 95. Měl jsem tu čest o její novelizaci referovat ve sněmovně loni v září. Týká se v podstatě kontrolních funkcí, neboť tato směrnice obsahuje velký počet technických podrobností týkající se aut, nákladů a silnic. V roce 1996 byl zaveden nový postup projednávání ve výborech, tzn. regulativní postup s kontrolou.

Náš výbor by rád navrhnul, aby byl tento nový regulativní postup s kontrolou zaveden jako součást rámce kompetencí Evropské komise jako podmínka implementace aktualizované směrnice 95. Vážnost Evropského parlamentu tím neutrpí. Vyhneme se při kontrolní funkci přílišným podrobnostem. Výbor tento návrh nařízení jednomyslným rozhodnutím přijal. Chtěl bych sněmovnu požádat, aby také projevila jednomyslné stanovisko.

.

8.3.8.3 - (A6-0513/2007, Paolo Costa) Odstranění diskriminace v oblasti přepravních sazeb a podmínek (hlasování)

– Před hlasováním:

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Pane předsedající, vážení kolegové, jak víte, původní návrh Evropské komise zahrnoval v jediném nařízení pozměněný návrh nařízení č. 11, které odstraňuje diskriminaci v cenách a přepravních lhůtách, a změnu nařízení (ES) č. 852/2004 o hygieně potravin.

Návrh Komise se opíral o články 75, 152 a 95 Smlouvy o založení Evropského společenství, a stanoveným postupem při přijímání nařízení bylo spolurozhodování. Společní zákonodárci – Rada a Parlament – rozhodli, že se původní návrh rozdělí do dvou nařízení: Jedno se bude týkat novelizace nařízení č. 11 o dopravě, na

základě čl. 75 odst. 3, podle něhož není stanoven žádný zásah Evropského parlamentu během legislativního procesu, a k němuž Výbor pro dopravu vydal stanovisko; a druhé se bude týkat novelizace Nařízení o hygieně potravin na základě článku 95 a čl. 152 odst. 4 písm. b), ke kterému vydá v nejbližší době stanovisko Výbor pro životní prostředí. Dnes žádáme, aby bylo vydáno rozhodnutí, zda článek 75 (3) poskytuje dostatečný právní základ pro novelizaci nařízení o dopravě. Jak jsme uvedli, novelizace článku 852/2004 bude diskutována později.

Dnes předložený návrh nařízení ruší článek 5, který přestal platit v roce 1961, a upravuje článek 6, který snižuje administrativní povinnosti přepravců tím, že ruší jejich povinnost uchovávat kopie s plnými informacemi o cenách, protože tento údaj již stejně figuruje v nákladních listech a v účetních záznamech přepravce. Tato úprava umožní kontrolovat přepravní sazby a podmínky a rozpoznat jakoukoliv diskriminaci. Tato úprava tedy přesně odpovídá ustanovení čl. 75 odst. 3 druhé věty Smlouvy o založení Evropských společenství, a jelikož je úprava článku 6 nutná k tomu, aby evropské orgány mohly kontrolovat dodržování principu nediskriminace v oblasti dopravy podle čl. 75 odst. 3 Smlouvy, Výbor pro právní záležitosti rozhodl, že čl. 75 odst. 3 je jediným právním základem, který lze ke změně nařízení č. 11 použít.

8.4. 8.4 - (A6-0497/2007, Ulrich Stockmann) Letištní poplatky (hlasování)

8.5. 8.5 - (A6-0406/2007, Johannes Blokland) Vývoz a dovoz nebezpečných chemických látek (hlasování)

8.6. 8.6 - (A6-0515/2007, Csaba Óry) Uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (hlasování)

8.7. 8.7 - (A6-0494/2007, Jorgo Chatzimarkakis) CARS 21: Regulační rámec pro konkurenceschopnost automobilového průmyslu (hlasování)

PŘEDSEDAJÍCÍ: HANS-GERT PÖTTERING

Předseda

9. Slavnostní zasedání - Velký muftí ze Sýrie

Předseda. – Dámy a pánové, mám dnes tu zvláštní čest a potěšení, že mohu v tomto Evropském roce mezikulturního dialogu uvítat na půdě Evropského parlamentu jeho eminenci šejka Ahmeda Badr El Din El Hassúna, Velkého muftího ze Sýrie.

(Potlesk)

Jak jsem minulý týden zdůraznil v Lublani při slavnostním zahájení Evropského roku mezikulturního dialogu, Evropský parlament přikládá tomuto roku dialogu mezi kulturami velký význam.

Jsem stejně jako mnoho dalších lidí pevně přesvědčen, že pro lidi z různých kultur a náboženství je možné a potřebné žít společně v míru, jak v rámci Evropské unie, tak na celém světě. Zvláštní význam je v této souvislosti připisován našim vztahům s obyvateli opačného břehu Středozemního moře a obyvateli Blízkého východu. Pravda je, že výsledek tohoto dialogu bude mít trvalý vliv na naši společnou budoucnost. Musíme společně vybudovat intelektuální a kulturní most přes Středozemní moře, který bude spočívat na vzájemném obohacování a společných hodnotách.

Tento most vybudujeme, když zahájíme trvalý, čestný a otevřený dialog, ve kterém si budeme vzájemně naslouchat, budeme si otevřeně vyměňovat názory a rozvíjet společné porozumění.

Podstatou interkulturního dialogu je tolerance. Tolerance neznamená lhostejnost. Tolerance znamená vyjádření vlastních názorů a vyslechnutí a respektování přesvědčení druhých lidí.

Když se domníváme, že je nemožné názory druhého akceptovat, je stále nutné s těmito názory zacházet s respektem, vyměňovat si pokojně myšlenky a stanoviska a při jakékoliv příležitosti připravovat cestu ke společným akcím, a tím zmírňovat napětí.

Musíme klást důraz na věci, které máme společné, včetně podstaty společných demokratických hodnot. Jde především o lidskou důstojnost a obranu nezadatelných lidských práv.

Evropský parlament využije v průběhu roku 2008 i později mnoha příležitostí, aby tyto rozhovory zajistil. První z těchto příležitostí je dnešní návštěva velkého muftí ze Sýrie. Ahmed Badr El Din El Hassún, dříve muftí z Aleppa, je považován za skvělého obhájce mezináboženského dialogu v zemi, kde nejrůznější náboženské komunity stále společně pokojně žijí a pracují v míru.

Jasně to symbolizuje fakt, že velkého muftí doprovází na dnešní návštěvě vysocí náboženští vůdcové. Na výslovné přání mi dovolu, abych se zmínil o biskupovi Antoine Audovi, hlavě Chaldejské katolické církve v Sýrii, a srdečně ho přivítal.

Vaše eminence, nyní je mou velkou radostí vás pozvat, abyste oslovil Evropský parlament.

(Potlesk)

Ahmed Badr El Din El Hassún, Velký muftí ze Sýrie. –

(Řečník hovoří arabsky. Následuje přepis tlumočení do angličtiny.)

Zdravím vás všechny jménem našeho Stvořitele, který stvořil lidské bytosti z prachu a skrze jehož ducha jsme mohli oživnout. Energie, která k nám přichází, je od jediného Boha Stvořitele, my jsme jeho dílo, a proto vás zdravím jako bratry na této planetě, jako své bratry v duchu a v lidstvu.

Pane předsedo, dámy a pánové, ctihodní členové, přicestoval jsem k vám ze země, kterou jsem si nevybral, ale nebesa si přála, abych byl jedním z jejich obyvatel. Je to země, kterou nazýváme požehnanou, Bilad Al-Sham, která zahrnuje Libanon, Palestinu, Sýrii, Jordánsko a Izrael, země, která přijala všechny kultury a navštívil ji duch nebes: po naší zemi chodil prorok Abrahám a šťastně zde žil prorok Mojžíš, na naší zemi se zrodil Ježíš (nechť mu Bůh žehná) a z naší země byl zdvižen na nebesa. I prorok Mohamed přišel z Mekky do naší země, aby byl odtud vyzdvižen na nebesa. Proto bych chtěl, abyste rozuměli významu této země, která byla zdrojem světla a osvícení, bez něhož bychom nebyli křesťané a následovníci Abraháma a Mojžíše, a nebyli bychom muslimové a nenesli bychom odpovědnost za zprostředkování božího poselství světu.

Proto vám z celého srdce rád děkuji a děkuji předsedovi Parlamentu, který mi umožnil otevřít v roce, který je rokem dialogu mezi kulturami, tuto kulturní debatu.

Říkám záměrně dialogu mezi kulturami, protože ve skutečnosti nejde o oddělené civilizace, ale jen o jednu jedinou civilizaci.

Kultury ovlivnily a obohatily lidskou civilizaci, a tu tvoříme my sami: to my jsme vytvořili civilizaci. Tento Parlament nevystavěl křesťané nebo židé nebo muslimové, ale vystavěl ho člověk. Je to symbol civilizace, jejího výtvaru.

Všichni tvoříme jedinou civilizaci, která se nazývá civilizací lidstva. Proto my v našem regionu vůbec nevěříme v konflikt mezi civilizacemi. Ve vesmíru je jediná civilizace, a ta není mnohočetná. Naopak kultury jsou a mohou být různé.

(Potlesk)

Pojďme se podívat, proč vzniká konflikt mezi civilizacemi. Konflikt existuje tam, kde je ignorance, terorismus a zaostalost, ale kulturní člověk může bez ohledu na své náboženství podat ruku druhému a lidskou civilizaci můžeme budovat společně. Když člověk doletěl k Měsíci, šlo o Sovětskou agenturu a NASA, ale nebyli to jen Američané nebo Rusové, ale byli to také Evropané, Italové, Němci, Francouzi, Belgičané a Arabové. Společně vybudovali civilizaci, která lidstvu umožňuje dosáhnout vesmíru.

Pojďme se tedy ještě jednou podívat na terminologii nebo termín „konflikt“ mezi kulturami nebo civilizacemi. Je to nebezpečné, protože civilizaci nelze budovat odděleně. Stavitelé pyramid byli prapředkové nás všech a stavitelé pyramid v Chile byli také prapředkové nás všech, protože jak říkám, civilizace je jen jedna.

Druhý bod. Má civilizace náboženství? Nebo je to lidská kultura, které náboženství dává její morální hodnoty? Neexistuje islámská civilizace nebo křesťanská civilizace nebo židovská civilizace. Náboženství dává civilizaci její morální hodnoty, ale kultura je něco, co vytváříme. Bůh vytvořil náboženství, ale my vytváříme civilizaci. Tu budujeme my, ale náboženství je práce Boha. Proto neexistují hranice civilizace, protože jde o výsledek naší práce, zatímco náboženství je, jak jsem řekl, dílo boží.

Kdo vytváří civilizaci? Lidstvo – vy a já. Kdo jsme my, vy a já? Jste jiní než já? Ne. Nejste jiní. Zvíře je jiné, ale vy jste mí bratři a sestry, bez ohledu na vaše náboženství a jazyk, protože moje matka je vaše matka, můj otec je váš otec, a země je naše matka a Abrahám je náš otec. Proto pojďme vytvořit novou generaci, která se nebude domnívat, že „ti druzí“ jsou zvířata. Ale člověk je bez ohledu na své náboženství nebo místo, odkud pochází, mým bratrem nebo sestrou, a jeho krev je moje krev. Jeho duch je mým a jeho myšlenky jsou moje a jeho svoboda je moje svoboda a jeho kultura je jiná než moje kultura. Ale společně tvoříme jednu civilizaci. V našem náboženství nevěříme v četnost náboženství: četnost náboženství neexistuje.

Abrahám, Mojžíš, Ježíš a Mohamed přišli s jediným náboženstvím – uctíváním Boha a důstojnosti lidského pokolení. Zákony a práva se čas od času a období od období liší. Zákony mohou být různé i náboženství mohou být různá. Ale váš Bůh a můj Bůh je ten samý a jediný a my všichni uctíváme stejného Stvořitele. Z toho důvodu nemohou existovat náboženské konflikty. Dostávám se k tomu, co chci říct, totiž že neexistuje svatá válka. Nevěřím ve svaté války, protože válka nemůže být nikdy svatá: svatý je mír.

(Potlesk)

Pojďme učit děti ve školách, v kostelech, v modlitebnách a v mešitách, že posvátný je ve vesmíru člověk, a ne Kaaba nebo mešita Al-Aksá nebo chrám Nejsvětější trojice, ale lidstvo – lidské pokolení je nejsvatější a nejposvátnější věc ve vesmíru a je důležitější než jakákoliv posvátná věc.

(Potlesk)

Proč vám to říkám, dámy a pánové? Protože Kaabu vytvořil Abraham, člověk, a zeď v Mekce postavil žid a chrám nejsvětější trojice křesťan. Ale člověka – kdo vytvořil člověka? Je to dílo Stvořitelovo a kdokoliv ničí dílo Stvořitelovo, si nezaslouží respekt.

Každý, kdo v Izraeli nebo Iráku zabije dítě, se bude za svůj čin odpovídat Bohu, protože tyto děti jsou stvořeními božími na této planetě a my toto dílo ničíme. Můžeme těmto lidem vrátit život? Kdyby byla Kaaba zničena, mohli by ji naše děti znovu postavit, a kdyby byla zničena mešita Al-Aksá, postavili bychom ji znovu. Pokud by byl zničen chrám Nejsvětější trojice, další generace by ho postavila, ale věřte mi, když je zabit člověk, kdo mu vrátí život?

Proto zdravím a chválím Evropu, že mě na toto místo pozvala. Takže se na vás obracím a vyzývám vás, abyste zajistili trvalý otevřený dialog mezi civilizacemi, abychom vytvářeli státy založené na civilizovaných základech – ne na náboženských nebo etnických, protože náboženství je vztah mezi vámi a bohem – ale my všichni musíme žít na světě mírumilovně. Nevnučuji vám své náboženství a vy mi nevnučujete to své. Je to spojení mezi námi a Stvořitelem.

Pojďme tedy vytvořit novou generaci, která bude věřit, že civilizace lidstva je společné dílo a že nejvznešenější je lidské pokolení a svoboda – pochopitelně po Bohu. Chtěl bych, aby ve světě zavládl mír a začneme mírovou zemí: Palestinou a Izraelem. Musíme říct lidem, jako to papež řekl již před lety: spíše než zeď pojďme stavět mírové mosty, protože Palestina je mírovou zemí. Místo stavění zdí bychom měli postavit vesnice pro křesťanské, židovské a muslimské děti, které, když budou chodit do stejné školy a žít jako bratři a sestry, budou žít v míru.

(Potlesk)

Ano, během posledního roku jsme vám ze Sýrie podali ruku. Prezident Bašár al-Asad podal světu ruku a řekl „Chci skutečný mír“. Řekl: „Nebudu dnes nosit zbraň, ale budu vždy podporovat mírový svět a říkat, že pozitíří už nesmí být žádná válka.“ Vítěz ve válce bude poražený, pokud je vítězem přechodně proto, že někoho zabil. Skuteční vítězové jsou ti, kdo se stanou pro ostatní lidi bratry. Není žádná svatá válka, ale svatý je člověk. Pojďme vytvořit svatý svět tím, že se z člověka stane svatá bytost.

Proto prosím nevěřte médiím, protože média mnohokrát neříkají pravdu. Mnoho z vás mě v Sýrii navštívilo a přišlo do mé mešity a já jsem šel s vámi do kostelů a viděli jste, jak žijeme jako jedna rodina a že nevěříme v prosté soužití, ale v žití jako v rodině. Bez ohledu, zda jsme muslimové, židi či křesťané, my všichni věříme v jediný dům – dům života.

Byl jsem v Sýrii stejně jako vy zde 10 let poslancem Parlamentu a po vstupu do Parlamentu jsem cítil, že nereprezentuji svou politickou stranu nebo skupinu, protože jsem byl nezávislý; spíše jsem zastupoval každého, kdo mě zvolil, abych ho zastupoval, a zastupoval jsem i toho, kdo mě nevolil, protože je to můj bratr nebo sestra, a zastupoval jsem všechny obyvatele země. A vy zde zastupujete své země nebo politické

strany, nebo zastupujete lidské bytosti? Prosím, zastupujte naše a vaše národy, protože lidské pokolení je ve vesmíru jedinečné.

Ano, musíte nás zastupovat v otázkách míru a pravdy a víry. Islámský svět je dnes v mnoha svých zemích svědkem války. Tento svět musí dosáhnout míru a vždy si mír přál a pokud dochází ke krizím, je to kvůli křivdám. Křesťanství přišlo zajistit mír, jinak nemůžeme chápat, jaký byl úkol proroků jako byl Mojžíš, kteří volali po dosažení míru. Nikdo nechtěl nikoho zabít a každý, kdo chce někoho zabít, tím popře svou víru a náboženství. Nepoužívejme náboženství pro zabíjení, náboženství bylo vytvořeno pro mír a život.

A to je poselství z mé země, která byla pozeňnaná z nebes a kde kráčeli a žili všichni proroci.

Žena má v naší zemi významné místo a je uctívána, ať je židovka, křesťanka, nebo muslimka, jakkoliv pravděpodobně čelila bezpráví ze strany mužů. Ženy jsou v naší zemi na všech úrovních a vůdci mé země včetně prezidenta volají po účasti žen ve všech oblastech společnosti.

Toto město je symbolem míru. Viděl jsem, jak ho stavěli, a říkal jsem, že Evropa je zázrak 20. století. Zázrak, který byl svědkem první a druhé světové války a který dokázal zbořit Berlínskou zeď, aniž by byla prolita krev – ani jediná kapka krve. Celá Evropa se znovu sjednotila a její obyvatelé se sjednotili v jednom Parlamentu. Mohli byste nám pomoci vytvořit takovýto parlament – lidský, duchovní, univerzální parlament? Prosím, pomozte nám, protože Sýrie a celý islámský svět na vás čeká, ať už muslimové, nebo křesťané.

A konečně poněvadž Damašek je tento rok hlavním městem arabské kultury a vy jste zahájili rok mezikulturního dialogu, rád bych vás požádal, abyste souhlasili s konáním vašeho zasedání věnovaného kultuře v parlamentu v hlavním městě arabské kultury Damašku, abychom tím vyjádřili, že svět je jen jeden, a abyste podali ruku Libanonu, protože v Libanonu žije národ bránící skutečné hodnoty, a my bychom chtěli všichni napomoci vytvořit jeden Libanon a jednu skutečnou Palestinu, jeden skutečný Izrael, jeden skutečný Irák, jednu zemi míru pro všechny.

(Dlouhý potlesk)

Předseda – Dámy a pánové, váš potlesk ukazuje, že tato Sněmovna je se mnou zajedno, když nyní velkému muftímu ze Sýrie šejku Ahmedu Badr El Din El Hasúnovi srdečně poděkuji za jeho poselství proti násilí, válce a terorismu. Jádrem tohoto sdělení byl respekt k lidské důstojnosti, a to je základem pro spolupráci mezi kulturami. To znamená, že je nutná tolerance, podle které máme my svůj vlastní názor a nemusíme přijímat názor druhého, ale musíme ho respektovat, a tak můžeme společně žít na tomto světě v míru a respektu k lidské důstojnosti. Děkuji Vám, Vaše eminence, za projev zde v Evropském parlamentu.

(Potlesk)

PŘEDSEDAJÍCÍ: ALEJO VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

10.)Hlasování (pokračování)

Předsedající. – Dalším bodem programu je hlasování.

(Pro výsledky a další detaily hlasování viz: zápis.)

Graham Booth (IND/DEM). – Pane předsedající, jen velmi krátce, nemyslím si, že jste se při předchozím hlasování opravdu řídil jednacím řádem.

Řekl jste „hlasování je zahájeno“, ale než jste oznámil „hlasování je ukončeno“, nezeptal jste se „hlasovali všichni?“ a nepřečetl jste výsledky.

Myslím, že jste udělal chybu.

Předsedající. – Pane Boothi, výsledek hlasování je na obrazovce. Protože jste pro všechna dnešní hlasování požádal o jmenovité hlasování, postupujeme právě tak; snažím se tuto formu hlasování učinit pro Sněmovnu co možná nejméně bolestnou, pokud vám to, pane Boothi, vyhovuje.

10.1. 10.1 - (A6-0481/2007, Piia-Noora Kauppi) Daňové zacházení se ztrátami v přeshraničních situacích (hlasování)

10.2. 10.2 - (A6-0518/2007, Glenis Willmott) Strategie Společenství pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci na období 2007–2012 (hlasování)

*
* *

Christopher Beazley (PPE-DE). – Pane předsedající, vystupuji podle článků 152 a 169 jednacího řádu, které se týkají procedury hlasování a jmenovitého hlasování. Je zjevné, že došlo k porušení jednacího řádu a pravidla byla použita zcela v rozporu s jejich účelem. Mohl bych požádat, aby experti jako pan Corbett a jiní pozorně prostudovali, co se tu dnes stalo? Já to chápu tak, že předsedající se rozhodl, že každý požadavek na jmenovité hlasování bude prohlášen za neplatný. Může to být hodně důležité, když budeme v budoucnu hlasovat o závažnějších věcech.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, jednací řád v této Sněmovně je plným právem velmi liberální a především přátelský k minoritám. Naším přáním a naší povinností je ho chránit. To však předpokládá, že jednotlivé skupiny budou svá menšinová práva uplatňovat a nebudou je zneužívat. Když se to stane – a dnes tomu tak bylo – měli bychom tuto praxi přehodnotit.

Daniel Hannan (PPE-DE). – Pane předsedající, musím vyjádřit výhrady ke dvěma právě uvedeným bodům. V této věci hovoří řád jasně. Jakákoliv skupina má právo žádat jmenovité hlasování. Předsedající nemá žádnou pravomoc jednat podle vlastního uvážení. Vždy jsme souhlasili s tím, že v každé demokratické sněmovně má většina právo prosadit si svou cestu, ale to, co jsme vyslechli, je ten nejméně tolerantní postoj, který neumožňuje žádný odpor, který neumožňuje žádný nesouhlasný pohled, a pokud chtějí kolegové vědět, proč je Evropská unie u voličů tak nepopulární, stačí se zamyslet nad naším netolerantním postojem vůči každému, kdo vyjádří jiný názor, než máme my.

(Potlesk)

Předsedající. – Pane Hannane, pokud vím, veškeré dnešní hlasování probíhalo jmenovitě. Jednací řád byl tedy pečlivě dodržen.

Nigel Farage (IND/DEM). – Pane předsedající, rád bych upozornil pana Beazleye a pana Racka a možná i vás, pane předsedající, že dnes je to poprvé od té doby, co sedím v Evropském parlamentu, co můžeme skutečně spoléhat na to, že výsledky jsou správné, protože normálně je to fraška! Takže nad tím nereptejte, pomáháme vám tu uklidit, aby se v budoucnosti více práce udělalo ve výborech a abychom tu neměli stovky a v některých případech i tisíce pozměňovacích návrhů. To, co jsme udělali, je zcela v souladu s jednacím řádem a všichni zde – hlavně ti, co v toto místo věří – by si z toho měli vzít ponaučení.

Martin Schulz, jménem skupiny PSE. - (DE) Pane předsedající, vystupuji podle článku 171 jednacího řádu a jménem socialistické skupiny Evropského parlamentu podávám následující návrh: Vzhledem k naléhavé potřebě projednat jednací řád a jeho výklad navrhuji, aby bylo toto jednání přerušeno a všechny další debaty, včetně vysvětlení hlasování, se přesunuly na desátou hodinu večer.

(Potlesk)

Předsedající. – Je zde čtrnáct poslanců, kteří požádali, aby proběhlo vysvětlení hlasování pro každou ze sedmi rozprav ze včerejška a dnešního dopoledne. Čtrnáct poslanců, z nichž každý požádal o vysvětlení hlasování ke každé ze sedmi rozprav: Jde o deset členů skupiny IND/DEM, dva ze skupiny PPE-DE a dva nezařazené poslance.

Pokud se vysvětlení budou konat nyní, zaberou pravděpodobně přibližně dvě hodiny.

Proto navrhuji sněmovně tuto faktickou poznámku: Buď teď proběhne vysvětlení hlasování a zůstaneme zde o dvě hodiny déle, nebo zasedání nyní přeručíme, jak navrhuje pan Schulz, a vysvětlení hlasování se bude konat dnes večer.

(Sněmovna s tímto návrhem vyslovila souhlas.)

Dámy a pánové, v 15:00 bude oznámeno, kdy se bude konat vysvětlení hlasování.

11. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat:

(Zasedání bylo přerušeno ve 12:55 a pokračuje v 15:00.)

PŘESEDÁJÍCÍ: Gérard Onesta

Místopředseda

12. Pořad jednání

Předsedající. – (FR) Vážení kolegové, jak víte, 19 poslanců podalo žádost o ústní vysvětlení hlasování o každé ze sedmi zpráv, o kterých se před obědem hlasovalo. Navíc je tu deset individuálních žádostí o vysvětlení hlasování. Teoretická délka vysvětlení hlasování by tedy byla 143 minut, o něco déle než dvě hodiny. Abychom mohli dnes tato vysvětlení vyslechnout, navrhuji následující úpravu pořadu jednání:

Prohlášení Komise k likvidaci odpadu v regionu Kampánie, které je v současnosti plánované na 21. hodinu, by proběhlo okamžitě po zprávě paní Angelillové o právech dítěte.

Pokud jde o vysvětlení hlasování, proběhlo by na večerním zasedání po ústní interpelaci ve věci statusu evropských poslanců zvolených v Polsku.

Pořad jednání by tedy byl následující:

– od 15:00 do 17:30: zpráva pana Cashmana, zpráva paní Angelillové, potom prohlášení Komise k likvidaci odpadu v regionu Kampánie,

– od 17:30 do 19:00: Doba vyhrazená pro otázky,

– poté při večerním jednání od 21:00 do půlnoci v pořadí: zpráva paní Packové, zpráva pana Graefe zu Baringdorfa, ústní interpelace ve věci statusu evropských poslanců zvolených v Polsku a konečně vysvětlení k bodům hlasování, o kterých se hlasovalo v poledne.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Pane předsedající, k jednomu bodu, abych objasnil řád, který tu byl dnes dopoledne uplatněn. Pokud jde o článek 171, na který se odvolával pan Schulz, jenž se týká přerušování zasedání, neznamená to – protože jsme ukončili hlasování a byli jsme před vysvětlováním hlasování – že by v tomto specifickém okamžiku mohl být článek uplatněn. Když se zasedání přerušilo, je v této sněmovně zvyk, že pokud se pokračuje, pokračuje se v programu, a toto pokračování by mělo znamenat – podle zvyku ve sněmovně a podle toho, co se tu dělo za těch osm let, co jsem jejím členem – vysvětlení hlasování. Jsem rád, že sem mohu kdykoliv přijít a podat vysvětlení k hlasování, protože to tak chci udělat u řady zpráv.

Rád bych se vás zeptal, co je podstatou článku 171, protože si nemyslím, že to bylo v pořádku; vy totiž překrucujete řád, stejně jako já teď, a jdete proti demokratické vůli některých členů této sněmovny. Máme zde zvláštní typ demokracie, když zkoušíte umlčet menšinu, která jen dělá to, co jí jednacím řád umožňuje.

Předsedající. – (FR) Vážení kolegové, rád bych připomenul některé základní body našeho fungování zde. Předsedající může jednání kdykoliv přerušit.

Stačí, abych se zvednul, abych opustil toto křeslo, a naše jednání se automaticky přerušuje. Ujišťuji vás, že nemám v úmyslu toto křeslo opustit, ale vezměte na vědomí, že stačí, aby se předsedající zvednul a jednání se zastaví.

Takže první věc zní: Jednání bylo přerušeno, protože předsedající má absolutní pravomoc ho přerušit, kdykoliv chce.

Druhé absolutní pravidlo je: jde o plenární zasedání a samotné plenární zasedání je pánem – úplným pánem – svého pořadu jednání. Proto vám navrhuji pořad jednání přeorganizovat tak, jak jsem navrhnul.

Pokud si nepřejete provést změny, které jsem navrhnul, pak v tom případě – a pouze v tom případě – v tom máte, pane Heaton-Harris, pravdu, budeme pokračovat v pořadu jednání, jak bylo odhlasováno předtím.

Proto se budu nyní ptát, zda jsou kolegové výslovně proti tomu, aby se pořad jednání upravil tak, jak jsem před chvílí navrhnul. Formálně si vyslechneme vyjádření proti mému návrhu a potom vezmu někoho, kdo se vyjádří pro návrh.

Jim Allister (NI). – Pane předsedající, máte nepochybně pravdu, že jako předsedající se můžete zvednout ze židle a zasedání se přerušit. Nicméně to není podstatou toho, co se tu před obědem stalo. Podle pana Schulze bylo zasedání přerušeno na základě návrhu dle článku 171.

Tento článek je poměrně jasný, když říká, že aby byl podobný návrh podán, musí být jeden řečník pro a jeden proti. To se nestalo, což znamená, že návrh byl neregulérní a nemělo se o něm hlasovat a rozhodnutí není závazné. Měl byste se proto nyní vrátit k pořadu jednání.

Předsedající. – (FR) Rád bych vám opět připomenul, že sněmovna je suverénní. Takže je opravdu v pravomoci předsedajícího udělat to, co jsem udělal, tedy požádat své kolegy, jednoho pro, jednoho proti, aby se vyjádřili. To je v pravomoci předsedajícího.

Pochopitelně musí sněmovna hlasovat, ale myslím, že dnešní dopolední hlasování proběhlo včetně elektronického ověřování. Domnívám se proto, že výsledek hlasování nelze zpochybnit.

Hannes Swoboda, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedající, jen si přeji, aby předsedající, který řídil zasedání dnes dopoledne, uznal, že se opravdu zapomněl zeptat, kdo se chce vyjádřit pro a kdo proti návrhu. Je však rovněž pravda, že velká většina sněmovny odhlasovala, že nechce diskutovat nebo poslouchat vysvětlení hlasování nyní, ale v deset hodin večer. Nyní je zde nový návrh a já ho chci jménem své skupiny a myslím, že i jménem ostatních poslanců podpořit. Domnívám se, že vámi navrhovaná úprava je rozumná a uvidíme, jak proběhne hlasování. Kromě toho, jak jste sám řekl, sněmovna je suverénní. Většina sněmovny rozhodne.

(Potlesk)

Předsedající. – (FR) Vážení kolegové, vzal jsem jednoho řečníka proti a jednoho pro návrh. Pokud chce nyní někdo něco říct, musí to být k jiné věci, nemůže jít znovu o argumenty pro a proti. Pokud byste takto chtěli pokračovat, nemohu vám udělit slovo.

Daniel Hannan (PPE-DE). – Pane předsedající, tato sněmovna může být suverénní, jak říkáte, ale i tak se musí řídit jednacím řádem.

Přerušit nebo ukončit zasedání se řídí článkem 171; cituji: „Zasedání může být přerušeno nebo ukončeno během rozpravy nebo během hlasování.“ A dnes dopoledne to nebylo během debaty nebo hlasování, bylo to po hlasování.

Kromě toho článek 163 nazvaný Vysvětlení hlasování neumožňuje, aby se předsedající rozhodl ho nevyšlechnout nebo změnit dobu. Výslovně se v něm uvádí: „Po ukončení obecné rozpravy může kterýkoli poslanec podat ústní vysvětlení závěrečného hlasování v rozsahu nejvýše jedné minuty“.

Je pravda, že pravidla této sněmovny dávají značná práva předsedajícímu. Ale jsou zde dvě položky, kterých se tato práva netýkají, a tato sněmovna se neuvěřitelně flagrantním způsobem rozhodla, že poruší svůj vlastní jednacím řád, raději než by pár lidí zdržela od oběda.

Musím říct, že je to symbolické pro způsob, jakým Evropská unie postupuje s ratifikací Lisabonské smlouvy, neřku-li Evropské ústavy, když porušujete svůj vlastní jednacím řád, když se vám nehodí, raději než byste tolerovali opačný názor.

Předsedající. – (FR) Vážení kolegové, navrhuji vám následující věc: Zjevně nemůžeme dnes odpoledne na plenárním zasedání zhodnotit všechny různé argumenty k výkladu jednacímho řádu.

Máte-li protesty, podejte je písemně k předsedovi Parlamentu. Jsem si jistý, že je předloží příslušnému výboru.

Nyní se chci věnovat jen stanovení pořadu jednání. Předložil jsem návrh. Vyslechl jsem jednoho poslance proti, jednoho pro. Nyní nechávám o návrhu hlasovat.

(Sněmovna s tímto návrhem vyslovila souhlas.)

(Pořad jednání byl tedy stanoven.)

13. Schválení zápisu z předchozího zasedání

Předsedající. – (FR) Byl rozdán zápis z jednání z pondělí 14. ledna 2008. Jsou k němu nějaké připomínky?

Cristiana Muscardini (UEN). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, je od vás velmi milé, že jste mi dal prostor 20 minut poté, co jsem o to požádala, i když sedím přímo proti předsednickému stolu. Chci mluvit do protokolu a v zájmu demokracie v této sněmovně.

Předsednictvo Parlamentu a předsedové všech skupin si musí uvědomit, že ze dvou špatných věcí nikdy nevznikne jedna dobrá. To, co je politicky užitečné, není vždy politicky správné a poté, co jsem si dnes vyslechl velkého muftí ze Sýrie, se musíme všichni zde jasně a jednoznačně rozhodnout, zda se budeme řídit demokratickými ustanoveními jednacního řádu, nebo zájmy jednotlivců, možná podle okolností.

Dnes ráno se stala chyba, pokud jde o jednacní řád Parlamentu, a my tuto chybu nenapravíme, když budeme hlasovat v prázdné sněmovně. Dopouštíme se tu další chyby na úkor demokracie. Neříkám za skupinu UEN, zda je důležité diskutovat o odpadu v Itálii dnes v 9 hodin večer nebo zítra v 5 hodin odpoledne, nebo zda je důležité, aby vysvětlení hlasování následovalo po hlasování, jak bylo v Parlamentu vždy zvykem, když z hlasování vyplynulo, že to bývalo mělo být dnes dopoledne. Ptám se vás však, pane předsedající – a můžete mě přerušovat, to mě vůbec nezajímá – co je k tomu uvedeno v jednacím řádu Parlamentu? Víte to? Pokud jde o tuto otázku, měl byste říct této vyprázdňené sněmovně, že hlasuje na základě toho, kdo dostal slovo, a ne toho, kdo chtěl vyjádřit nezávislý názor! Je to fraška!

Předsedající. – (FR) Paní předsedkyně, věřte mi, že můj tón bude tak odměřený, jako byl ten váš rozčilený. Dal jsem vám slovo, abych věděl, zda máte či nemáte co říct k zápisu z pondělí 14. ledna. K tomu jste neřekla nic. Byl jsem tak zdvořilý, že jsem vás vyslechl až do konce a doufám, že kolegové ocení stejně jako já tón, který na plenárním zasedání používáte.

Beru to tedy tak, že nejsou další poznámky, protože paní předsedkyně již nechce znovu vystoupit.

(Zápis z předchozího zasedání je schválen.)

14. Víceletý rámec na roky 2007–2012 pro Agenturu Evropské unie pro základní práva (rozprava)

Předsedající. – (FR) Dalším bodem programu je zpráva Michaela Cashmana jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci o návrhu na rozhodnutí Rady při uplatňování nařízení (ES) č. 168/2007 o přijetí víceletého rámce na roky 2007–2012 pro Agenturu pro základní práva (KOM(2007)0515 - C6-0322/2007 - 2007/0189(CNS)) (A6-0514/2007).

Zde procedurální poznámka: Mohl by mi vážený poslanec, prosím, sdělit, na který článek nařízení se odkazuje?

Roger Knapman (IND/DEM). Pane předsedající, k námitce dle článku 171. Právě jste sněmovně řekl, že o vystoupení požádalo 19 členů. Před obědem nám bylo sděleno, že požádalo 14 poslanců. Vím, že pokud jde o statistiku, a zvláště když zde není jmenovitě hlasování, jsou údaje trochu nepřesné, ale mohl byste vysvětlit rozdíl mezi těmito dvěma čísly?

Předsedající. (FR) Není snadné vám tady a teď podat vysvětlení, ale mohu se o to pokusit.

Požadavky na vystoupení dostáváme – a již jsem mnohokrát předsedal při vysvětlování hlasování – v reálném čase. Se vši pravděpodobností došlo k tomu, že když pan Vidal-Quadras vydal prohlášení, měl na pultíku před sebou 14 jmen a pak během vteřin či minut přistoupili k předsednickému pultu další členové sněmovny a sdělili, že si přejí vystoupit. Nepochybně proto se v době mezi prohlášením pana Vidala-Quadrase a mým před malou chvílí zvýšil počet ze 14 na 19. Tento zajímavý bod jednacního řádu přezkoumáme.

Pokud nyní dovolíte, vrátíme se ke Cashmanově zprávě a začneme rovnou zástupcem Komise.

Franco Frattini, místopředseda Komise. – Pane předsedající, ze všeho nejdříve bych rád poděkoval Parlamentu za velmi konstruktivní spolupráci a podporu při rychlém přijetí víceletého rámce na roky 2007–2012 pro Agenturu pro základní práva.

Zejména bych chtěl poděkovat zpravodaji panu Cashmanovi, za jeho osobní angažovanost na tomto dokumentu. Víceletý rámec na roky 2007–2012, jak byla navržen Komisí a projednán ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, umožní agentuře plně využít svých schopností. Rád bych zde řekl, že plně rozumím důvodům v pozadí každého z pozměňovacích návrhů, které zpravodaj přednesl. S potěšením sděluji, že mohu přijmout pozměňovací návrh 1; pozměňovací návrh 2, který se týká pojmu etnických menšin; pozměňovací návrhy 3, 4, 5, 8 a 13 (zčásti) týkající se pojmu vícenásobné diskriminace,

pozměňovací návrh 15, týkající se pojmu sociálního vyloučení a pozměňovací návrh 16, zvláště proto, že všechny tyto pozměňovací návrhy odráží kompromisní řešení nalezená při jednáních mezi předsednictvem, Komisí a zpravodajem.

Co se týče ostatních pozměňovacích návrhů, nemohu je přijmout z mnoha právních a technických důvodů, které zde velmi rychle vysvětlím. Některé návrhy nesplňují základní pravidla, jmenovitě pozměňovací návrh 10, 11 a 18. V některých případech pozměňovací návrhy přesahují rámec nařízení, zvláště pozměňovací návrh 17. V některých jiných případech si, samozřejmě dle mého názoru, s nařízením odporují, jako pozměňovací návrh 10. Jiné nesplňují požadavky pro zlepšení právní úpravy, a to zvláště pozměňovací návrhy 2, 7 a 13, pokud jde o přidání „tradičních národnostních menšin a jazykových menšin“, které již nařízení obsahuje.

Některé pozměňovací návrhy jsou mimo pravomoc Společenství nebo pravomoc agentury, jmenovitě pozměňovací návrhy 14 a 15 (zčásti). A konečně pozměňovací návrh 12 by značně omezoval rozsah oblastí, kterými se má Agentura zabývat, jak jsou stanoveny ve článku 2 našeho návrhu

Jedna věc, která se týká pozměňovacího návrhu 6. Nejsm proti podstatě ustanovení. Ovšem návrh na víceletý rámec není dle mého názoru nejlepší místo pro předkládání obecných prohlášení o povaze a pro definování lidských práv.

Toto už lépe řeší příslušná mezinárodní ujednání a Listina. Nebudu se však proti tomuto pozměňovacímu návrhu stavět, pokud jsou Rada a Parlament ochotny jej přijmout.

Nakonec nemohu přijmout pozměňovací návrhy 7 a 9. V pozměňovacím návrhu 7 je víceletý rámec navržen tak, aby usměrňoval povinnosti evropských institucí anebo členských států sledovat dodržování všech mezinárodních úmluv o lidských právech, jež členské státy podepsaly.

K pozměňovacímu návrhu 9, odkaz na revizi víceletého rámce před uplynutím doby pěti let není nezbytný za předpokladu, že Komise, Rada a Parlament mohou kdykoliv požádat o překročení rozsahu článku 2 rámce.

Obecně řečeno byl časový rámec pěti let nastaven proto, aby zamezil ohrožení efektivitě práce agentury, která potřebuje čas na naplánování své práce a na její plnění. Zavedením systematických přezkoumávání bychom agenturu vystavili riziku podryvání její práce.

Nakonec je založení agentury dle mého názoru velkým úspěchem na podporu uznávání základních práv v Evropské unii. Rovněž je úspěchem z hlediska spolupráce mezi institucemi. Nyní musíme nastavit řádné podmínky k úspěšnému fungování agentury a k tomu, aby v nadcházejících letech prokázala svůj význam.

Michael Cashman, zpravodaj. – Pane předsedající, musím panu místopředsedovi Frattinimu poděkovat za jeho slova.

Kdyby o tom Parlament spolurozhodoval, byli bychom v daleko silnější pozici. Kolegům, kteří zde dnes jsou, musím říci, že jsem se v úplném začátku setkal se zástupci nevládních organizací a občanské společnosti, stejně tak, jak to učinili další stínoví zpravodajové, abych zjistil, co můžeme dělat. Od samého počátku mi bylo celkem jasné, že pokud by to záleželo na mně, měl bych nekonečný seznam, protože lidská práva jsou velmi důležitá: jsou prvořadá a jsou skutečnou příčinou, která vedla k založení institucí tak, abychom se nikdy nevrátili zpět k podmínkám, které vedly k druhé světové válce, a aby se již neobjevil onen děsivý stín, jenž postihl tolik různých lidí a tolik různých menšin.

Realita je však taková, že máme pouze konzultační funkci, a proto přede mnou stál velice obtížný úkol. Pro mne jako homosexuála je extrémně obtížné nechtít sem začlenit výslovně homofobii. Ovšem pokud mám být důsledný v uplatňování zásady toho, co potřebujeme dávat na pořad jednání a co není důkladně zpracováno, pak se musím vzdát věcí, které si také ze srdce přeji. Takže to bylo obtížné.

S potěšením sděluji, že tato zpráva byla přijata 48 hlasy pro, žádným proti a 8 členů se zdrželo. Ukazuje se, že to, co zde máme, jsou přání výboru – ačkoli jsou zde samozřejmě některé pozměňovací návrhy, které jsem já osobně nepodporoval. Chci vzdát velký hold portugalskému předsednictví a mému kolegovi, který sedí zde ve sněmovně, jenž se mnou velmi úzce spolupracuje a jenž podporoval Parlament v tom, aby se pokusil dosáhnout pozice, kterou by mohla podpořit Rada i Komise

Těší mě, že pan komisař vyjmenoval devět z osmnácti pozměňovacích návrhů. Získali jsme 50% podporu – samozřejmě já chci 100% podporu, ale žiji v reálném politickém světě. Především chci, aby agentura uspěla.

Prapůvodem agentury jsou Listina základních práv a všechny mezinárodní úmluvy o lidských právech, které jsou pro členské státy společné.

Jsou zde však některé delegace, někteří politici a některé členské státy, kteří chtějí, aby agentura neuspěla. Nechtějí, aby začala fungovat, a právě proto jsem absolutně konkrétní v požadavcích, které na vytvoření této agentury vznášíme. Já chci, aby uspěla. Věřím, že pozměňovací návrhy, které byly přijaty ve výboru, jí pomohou uspět, když se na agenturu nebudou klást přehnané požadavky, jež by přesahovaly její lidské i finanční zdroje.

Mezi některými skupinami žen sice panují názory, že nezacházíme dostatečně daleko, ale zahrnuli jsme sem otázku rovnosti žen a mužů a vzali jsme v úvahu Institut pro rovnost žen a mužů. Musí zde samozřejmě existovat doplňkovost, ale nesmí docházet ke zdvojování, protože by to opět znamenalo mrhání zdrojů.

Dovolte mi tedy skončit a dovolte mi naslouchat, což je pravděpodobně nejdůležitější věc a jedna z nejobtížnějších věcí, které je třeba v politice činit. Dovolte mi naslouchat diskusi, ale z prostého důvodu nebudu moci podpořit pozměňovací návrhy, které budou zítra předloženy plenárnímu zasedání: Na začátku jsem řekl, že nemohu přijmout celý rozsah pozměňovacích návrhů a změnit tento postoj nyní by bylo nesplněním dohody, které jsem jako stínový zpravodaj dosáhl. Samozřejmě jsou jazyky menšin důležité, samozřejmě jsou důležité i další oblasti, ale není nic důležitějšího, než Agentura pro základní práva, jež úspěšně plní práci, kterou jsme jí stanovili provádět.

Libor Rouček, *navrhovatel Výboru pro zahraniční věci*. – Dámy a pánové, vytvoření Agentury pro základní práva na počátku loňského roku je velmi důležitým a potřebným krokem k ochraně a podpoře základních lidských práv v rámci Unie i mimo ni. Bohužel však nebyl doposud přijat víceletý rámec a nedořešeny jsou i některé personální otázky. Výbor pro zahraniční věci proto vyzývá k urychlené nápravě této situace. Pokud jde o působení agentury za hranicemi Evropské unie, Výbor pro zahraniční věci podporuje opatření přijatá s cílem zamezit duplicitě práce a zajistit potřebnou koordinaci činností s mezinárodními organizacemi činnými v této oblasti, tzn. především s Radou Evropy, s Organizací spojených národů a také s OBSE. Dále jsme toho názoru, že dialog o lidských právech má podstatný význam pro vztahy Unie se třetími zeměmi, proto vítáme skutečnost, že agentura je otevřena účasti kandidátských zemí. A konečně zatřetí, domníváme se, že jakmile vstoupí v platnost reformní smlouva a vznikne funkce vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, agentura by mu měla být plně nápomocna v jeho nebo v její činnosti.

Kinga Gál, *jménem skupiny PPE-DE*. – (HU) Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Těší mne, že jsme dosáhli přijetí rámcového programu Agentury pro základní práva Evropské unie a rád bych poděkoval zpravodaji za jeho práci a ochotu ke spolupráci, kterou projevoval v průběhu celého tohoto obrovského úkolu.

Nyní je důležité jak pro instituce, tak pro členské státy a občany EU, aby agentura zahájila řádnou činnost co nejdříve, protože oficiálně byla vytvořena 1. března loňského roku ve Vídni, ale dosud nemá pro svůj záměr strukturu, mandát ani obsazené vedení.

Proto je velmi důležité, aby byl rámcový program přijat nyní. Čelili jsme zde složitému problému, kdy na jedné straně bychom mohli uvést nespočet otázek týkajících se lidských práv a základních právních problémů, nicméně na druhou stranu musíme uvážit, co je dnes skutečně nutné učinit, aby byla agentura způsobilá pro daný účel.

Vidím to tak, že se můj kolega pan Cashman pokusil sestavit toto stanovisko tak, aby zároveň splňovalo dvě výše uvedená kritéria: aby bylo možné flexibilně řešit problémy lidských práv, které nás všechny citelně ovlivňují, a zároveň aby byla agentura způsobilá pro daný účel.

Domnívám se, že Parlament tyto návrhy plně podporuje a – i přesto, že jsem pečlivě vyslechl, o čem se pan Frattini vyjádřil, že je pro něho a pro Komisi nepřijatelné – upřímně doufám, že Rada chápe množství našich otázek, protože ty by měly být klíčem k tomu, jak by agentura měla provádět svou práci, aby se soustředila na skutečné problémy.

Záležitost jazykových menšin a národnostních menšin byla z původního seznamu vypuštěna, ale je zahrnuta do návrhu. Považuji to za velice důležité, protože nyní vidíme, že tyto problémy se objevují znovu a znovu a se Unie jim skutečně bude muset postavit; to je třeba zohlednit. Proto doufám, že tato agentura bude schopná jim věnovat pozornost. Nebudeme tu mít „loutku“, ale skutečně fungující instituci. Děkuji vám za pozornost.

Stavros Lambrinidis, *jménem skupiny PSE*. – Pane předsedající, Agentura pro základní práva musí konečně začít plnit svou důležitou úlohu. Proto byl zpravodaj, kterému gratuluji, nucen omezit pozměňovací návrhy

na navržený program, aby mezi institucemi usnadnil dosažení rychlé dohody o tomto důležitém tématu. Bylo by samozřejmě vhodnější, kdyby oblasti témat zahrnovaly sociální práva a kdyby zde byly výslovné odkazy k otázkám obchodování s lidmi a k ochraně soukromé sféry a lidské důstojnosti v rámci systému opatření přijatých proti terorismu. Dveře ale zůstávají otevřené.

Dnes se musím zvláště zaměřit na důležitý pozměňovací návrh, který jsem předložil já a někteří další kolegové, pozměňovací návrh, který prošel a který výslovně zmiňuje účinný, nezávislý výkon spravedlnosti, včetně práv obžalovaných a podezřelých.

Pane předsedající, když je podřívána veřejná důvěra v nezávislost a nestrannost soudnictví, je podříván základ našich demokratických společností, a z toho důvodu zahrnovaly odpovědnosti agentury od počátku velmi oprávněně i tento rozměr. Zároveň však míváme sklon zapomínat, že každá osoba je nevinná, dokud jí není prokázána vina. Tato zásada je zjevně porušována, když média v zájmu sledovanosti, nebo i vlády a úředníci kvůli krátkodobým politickým ziskům, obviněné pranýřují. A podezřelé nelze, pane předsedající – obzvláště v těchto dnech a době, kdy se ukazuje, že ve jménu boje s terorismem lze překrucovat mnohé základní zásady – bez následků odvádět násilím, týrat je, ani je zbavovat jejich základních práv. Pokud nás o tom může něco poučit, bezpochyby je to Guantanámo, jehož šesté výročí právě proběhlo, aniž si tohoto faktu bohužel někdo povšimnul.

Sophia in 't Veld, jménem skupiny ALDE. – (NL) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, ze všeho nejdříve mi dovoluji říci, že ke zpravodaji panu Cashmanovi chovám obrovský respekt. Vždy jsem si ho vážila jako úžasného spojence v boji za obranu základních práv. Proto se se zpravodajem nerozcházejím v názoru na podstatu, na obsah, ale na strategii. Kvůli strategii bychom se mohli vzdát několika priorit výměnou za podporu ze strany Rady, ale nabízím nám Rada dost za to, že se vzdáme toho, co chceme? Podle mého názoru ne, a tím pádem preferuji jen jasné vyjádření svého stanoviska.

Pozměňovací návrhy skupiny ALDE navrhuji čtyři doplňkové priority, jmenovitě homofobii, soukromí, základní práva a politiku proti terorismu a diskriminaci Romů. V současnosti jde o čtyři hlavní oblasti, v nichž členské státy neustále porušují lidská práva. Agentura pro základní práva se měla stát hlídačím psem, který bude udržovat členské státy na správné cestě, ale bohužel k tomu nedošlo. Přinejmenším se z ní již stal bezzubý tygr. Co se mne týče, a jistě také potě, co jsem si vyslechla pana komisaře Frattiniho, se domnívám, že by měl Evropský parlament, jako nejdůležitější partner Agentury pro základní práva, jednoduše stanovit své vlastní, jasné priority.

Zcela upřímně, pokud spoléháme na podporu od Rady nebo na dohodu s ní, je vlastně s podivem, kde dnes Rada je. Bojím se proto, že sice souhlasím se zpravodajem v obsahu – hodlám jej ve své skupině projednat – ale bohužel musím říct, že nemohu podpořit strategii.

Konrad Szymański, za jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, pane komisaři, Agentura pro základní práva byla vytvořena na základě Evropského střediska pro sledování rasismu a xenofobie. Po této změně mělo následovat zlepšení. Středisko ve Vídni bylo známé svou nespolehlivostí a neobratností, s jakou zacházelo se stížnostmi na rasismus a antisemitismus – příkladem jsou roky 2001 a 2005 a stížnosti ohledně Radia Maryja, Republikánské ligy a mé vlastní země, Polska.

Pokud se nová instituce bude držet doporučení zpravodaje, brzy bude opakovat staré chyby. Návrh, aby se šlo nad rámec tematických oblastí, flexibility nebo takzvaných proaktivních opatření – to jsou jen citáty z odůvodnění připraveného pro tuto zprávu – není nic jiného, než zelená tomu, aby agentura jednala nekontrolovaně, pod diktátem extrémních ideologií a mimo rámec mezinárodního práva. Na ničem z toho ve skutečnosti nezáleží, nakonec nebyl by to jediný případ mrhání evropskými penězi, ale systém na ochranu lidských práv, který postrádá rámec mezinárodního práva a který je přenechán profesionálním antirasistům, ztrácí svůj nejdůležitější klad – důvěryhodnost.

Cem Özdemir, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci jsme hlasovali pro zprávu. Musíme to zde znovu potvrdit, ačkoli schvalujeme velkou část kritiky, která ve sněmovně zazněla, a to dokonce od samotného zpravodaje. Jeden z mých názorů již vznesl zpravodaj. Ačkoli Agentura pro základní práva se bude nadále vypořádávat s diskriminací z důvodu pohlaví, témata jako je homofobie, bohužel nejsou součástí jejích pravomocí. S ohledem na jednání, která jsme v Evropě vedli, a na současný stav diskusí, je politováníhodné, že jsme nebyli schopni s Radou a Komisí k tomuto kompromisu dospět.

Je nutné se zmínit i o dalších bodech. Ve výboru jsme k projednání předložili pozměňovací návrhy, ale bohužel byly všechny zamítnuty. Mám v úmyslu zmínit jen některé z nich. Důležitým problémem, který je

potřeba zmínit, je diskriminace vůči Romům a také ochrana osobního soukromí. Dalším důležitým bodem je ochrana údajů. Zde v Evropě jsme dosáhli určitého standardu, který v zájmu naší důvěryhodnosti musíme v Unii prosazovat. Nejen s ohledem na naše zkušenosti v boji s terorismem je ale důležité, abychom přezkoumali, do jaké míry lze boj proti terorismu uvést v soulad se základními právy. To je další záležitost, kterou se vyplatí zahrnout do pravomocí Agentury pro základní práva.

Všichni souhlasí s tím, že Agentura pro základní práva by se měla stát provozuschopným orgánem co nejdříve, ale nebyli jsme ani schopni dohodnout se na řediteli. Proto zde vzniká určitá pochybnost, zda agentura bude vlastně schopna plnit své funkce. Dobrá zpráva je, že těchto postupů již nebude víc. Až vejde v roce 2009 v platnost zrevidovaná Smlouva o EU, budeme muset mít jiné postupy na směřování účasti Evropského parlamentu v těchto diskusích.

Bairbre de Brún, jménem skupiny GUE/NGL. – (GA) Pane předsedající, vítám zprávu pana Cashmana o Agentuře Evropské unie pro základní práva. Členové Výboru pro občanské svobody odvedli na tomto důležitém tématu prvotřídní práci. Jim i zpravodaji gratuluji.

Zvláště ale vítám zlepšení, díky nimž bude diskriminace týkající se tradičních jazyků a menšin zahrnuta do specifických odpovědností agentury. Vyzývám poslance, aby tyto reformy zítra podpořili.

Organizace spojených národů prohlásila tento rok 2008 Mezinárodním rokem jazyků. Evropská unie se musí do tohoto podniku zapojit a my se musíme připojit také.

Já osobně mám na této záležitosti zvláštní zájem. Na úrovni EU pokračuji ve vznášení požadavků na zdroje nutné pro to, aby se irština používala jako pracovní jazyk EU, a na úrovni svého volebního okrsku podporuji kampaň za zákon o irském jazyce, což je právní předpis, který je v Severním Irsku velice nutný kvůli ochraně práv irsky mluvících občanů.

Tato práva v současnosti není možné uplatňovat. Bude to možné, pokud budou zakotvena v závazné legislativě a pokud orgán, jako je Agentura Evropské unie pro základní práva, bude schopen vznášet námítky mých krajanů i dalších občanů v záležitosti diskriminace z důvodu jazyka.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Pane předsedající, dámy a pánové, upřímně musím hlasovat proti této zprávě, protože agenturu považuji za evropského hlídače politické korektnosti, která si po Evropě získává čím dál více zastánců. Ačkoli agentura prohlašuje, že hodlá chránit základní práva občanů, je to vlastně hrozba pro některá z našich nejzákladnějších práv a svobod a zásadu subsidiarity.

Duch politické korektnosti, který straší po Evropě, znamená, že svoboda vyjadřování se musí podřizovat požadavkům určitého náboženství, jmenovitě islámu, který nepřijímá žádnou kritiku.

Evropského střediska pro sledování rasismu, jehož nástupcem by tato agentura měla být, naprosto záměrně srovnávalo oprávněná vyjádření názorů, která se staví proti imigraci a negativním aspektům Islámu, s rasismem. Středisko také zastávalo názor, že islamofobie je nová forma diskriminace, a na základě sporů nad dánskými karikaturami získalo přesvědčení, že by měly existovat zákony proti rouhání. Když byla provedena studie, která ukázala, že násilí vůči Židům v Evropě se dopouštěli hlavně mladí muslimové, ředitel střediska ji ihned vyhodil do koše.

Přesto se zdá, že v této sněmovně si velice málo lidí uvědomuje, že svoboda vyjadřování je nejvyšším základním právem a že rozvoj byl v historii vždy poháněn rozvojem svobody myšlení. Evropa by v určité době nikdy nebyla středem světa bez svobody možnosti otevřeně a bez zábran říkat pravdu, ať by byla sebevíc urážlivá. Tato zpráva a tato agentura dostává tuto zásadu na šikmou plochu.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). (ES) Pane předsedající, založení víceletého rámce pro Agenturu Evropské unie pro základní práva je mimořádně důležitou věcí pro ty z nás, kteří věříme, že základní práva jsou součástí DNA Evropanů. Proto bych se rád připojil ke zpravodaji a dalším řečníkům, kteří řekli „vpřed“ víceletému rámci, „vpřed“ fungování agentury.

Domnívám se také, že tato zpráva, jak paní Gálová, kterou podporuji jako mluvčí za svou skupinu, řekla, je vyváženou zprávou, která se snaží být produktivní, aniž by byla přehnaně ambiciózní.

Tuším, že zpravodaj použil výraz realistická. Jakkoliv je zpráva realistická, rád bych požádal pana komisaře Frattiniho, mého dobrého přítele Franco Frattiniho, o trochu větší podporu. Zdá se mi, že na Evropskou komisi je přijetí pouhých devíti z 18 pozměňovacích návrhů, které jsme předložili k projednání, jen chabé úsilí a právě úsilí, pane místopředsedo Komise, je zapotřebí u záležitosti tak důležitých, jako je tato.

Měl jsem to štěstí a čest být předsedou parlamentní delegace k Úmluvě, která se rozrostla v Listinu a jsem stejně poctěn předsedáním Fourth World Intergroup ATD. Podařil se nám jeden pozměňovací návrh, a to číslo 15: zahrnout do cílů agentury boj se sociálním vyloučením a s chudobou. Proč? Protože každý, kdo je vyloučen ze společnosti, žije v chudobě, nakonec nepožívá žádných základních práv, a proto zastáváme názor, že by bylo důležitým politickým signálem pro naše spoluobčany, aby se na pozměňovací návrh 15 nahlíželo příznivěji, než jak činíte vy, pane místopředsedo Komise. Nakonec my, poslanci Evropského parlamentu, zastupujeme lidi a lidé nás žádají, abychom se zabývali také nejméně majetnými občany.

Proto pane komisaři doufám, že tato diskuse vám pomůže porozumět, proč je důležité přijmout více než devět pozměňovacích návrhů a podpořit pozici Evropského parlamentu v této problematice.

Magda Kósáné Kovács (PSE). – (HU) Děkuji vám, pane předsedající. Devět měsíců po slavnostním předání Agentury pro základní práva není pro mne potěšující hovořit o skutečnosti, že instituce nebyla schopna zahájit činnost a že dosud nemá žádné vedení.

Přínejmenším bude v tomto týdnu Parlamentem přijat víceletý rámcový program, za což bych ráda poděkovala zpravodaji panu Cashmanovi. Víceletý rámcový program je rozhodující pro práci agentury a pro to, jak bude agentura efektivní ve sledování základních práv a formulování činnosti. Proces třístranné dohody pro vytvoření základní listiny nechal otevřené některé cesty a je naší povinností na nich pokračovat.

Například Rada chtěla ve svém prohlášení použít politickou sílu k dosažení toho, aby agentura mohla na základě svého požadavku prošetřovat prosazování lidských práv v oblasti spolupráce s policií a justicí. Pro členské státy a Unii je důležité, aby mohly po vstupu reformní smlouvy v platnost využívat příležitostí, které mají, dokud to není nezvratitelné povinností agentury.

Podobně je naší společnou odpovědností zajistit nezpochybnitelná práva jedinců a společností národních a etnických menšin nejen zakazováním diskriminace, ale také požadavkem na pozitivní vymáhání práva. V principu ani nelze zpochybňovat rozpoznání sociálních práv jako práv lidských, protože bez základní bezpečnosti neexistuje žádná lidská důstojnost.

Je to klišé, nicméně je pravdou, že každé rozhodnutí je cenné, jakkoli hodně je uplatňováno. Slova místopředsedy pana Frattiniho vyvolala trochu pochybností, nicméně doufám, že agentura bude v ochraně lidských práv důsledná.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, rád bych využil příležitosti k přednesení dvou základních bodů. První je, že velice doufám a naléhavě apeluji na okamžité kroky ke jmenování ředitele této Agentury pro lidská práva co nejdříve po přijetí jejího pracovního programu, protože celý smysl založení agentury je ten, že by měla být plně funkční co nejdříve.

Druhým základním bodem je, že si přeji využít této diskuse, abych vyzval ke zhodnocení výkonnosti a prospěšnosti všech agentur. Ve skutečnosti nejsem přesvědčen, že všechny agentury pracují způsobem, jak bychom chtěli, nebo že musí existovat na věky; naopak pevně věřím, že existují určité paralelní struktury a že by určitě bylo možné se bez některých agentur obejít, aniž by jejich absenci někdo zaznamenal či jí byl poškozen. Rád bych se vás zeptal, kdy má Komise v úmyslu takové vyhodnocení zahájit.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Pane předsedající, gratuluji zpravodaji Michaelu Cashmanovi a ráda bych doplnila jeden komentář, a to: během zasedání výboru LIBE jsme diskutovali o podrobnostech toho, zda Agentura pro základní práva bude či nebude provádět stejnou práci jako Rada Evropy. Dospěli jsme k závěru, že nebude, ale já mám dojem, že Radě Evropy závidíme skutečnost, že má takovou váhu, která jí umožňuje aplikovat konkrétní právní systém.

Zdá se mi, že Agentura pro lidská práva by se i přes podmínky a kompetence, které má, měla pevně opírat o Listinu základních práv. Mělo by být jasné, že je ochráncem Listiny základních práv také pro občany a pro ty členské státy, které nepřijaly Listinu základních práv v plném rozsahu. Věřím, že je to velice důležité a věřím také, že by se Agentura pro lidská práva měla s naší pomocí a s podporou Evropského parlamentu posunout tímto směrem.

Franco Frattini, místopředseda Komise. – Pane předsedající, rád bych poděkoval všem, kdo zde vystoupili se svými návrhy a příspěvky.

Evropská unie by především měla být nejen nejlepším obráncem, ale i podporovatelem základních práv a občané by na ni měli takto nahlížet. Tím mám na mysli práva skupin a komunit, jakož i práva jednotlivců. To je velice důležitý přístup.

Zastávám také názor, že po vyhlášení Listiny a podepsání Lisabonské smlouvy by se v této oblasti agentura měla stát nejúčinnějším evropským nástrojem. Za tímto účelem bych byl rád co nejdříve svědkem toho, jak Parlament organizuje slyšení kandidátů zařazených do užšího výběru na post ředitele, aby mohla agentura co nejlépe zahájit činnost.

Plně souhlasím se zpravodajem panem Cashmanem, že musíme umožnit agentuře zahájit činnost nyní. Pokud ji přetížíme mnoha úkoly, riskujeme to, že z agentury vytvoříme orgán, který se bude jevit silným, ale který ve skutečnosti nebude schopen dostatečně rychle jednat.

A konečně uvědomuji si obavy vyjádřené mnohými z vás a mohu vám slíbit, že dostatečně dlouho před koncem pětiletého období budu připraven plně využít kompetencí Komise k tomu, abych po agentuře požadoval, aby přesáhla dosah článku 2, a to v oblasti spolupráce justice a bezpečnostních složek.

Pár slov závěrem: Jsem nakloněn tomu, co řekl můj přítel pan Méndez de Vigo, a důkladně zvážím jeho návrhy, zvláště co se týče pozměňovacího návrhu 15, abych se pokusil splnit očekávání vyjádřená s ohledem na evropskou strategii proti chudobě.

Rád bych také zopakoval, že jsem připraven přijmout pozměňovací návrh 6, i když s ním v zásadě nesouhlasím. Doufám, že má snaha splnit vaše očekávání pana Cashmana potěší.

Předsedající. – (ET) Děkuji vám, pane komisaři. Zdá se, že sněmovna vyjadřuje své uznání.

Michael Cashman, zpravodaj. – Pane předsedající, děkuji panu komisaři za zmírnění velice důležitého pozměňovacího návrhu 6, který stanoví, že „Všechny lidské bytosti se rodí jako rovnocenné a proto jsou lidská práva nedělitelná a nedotknutelná“. Děkuji kolegům za jejich příspěvky a mohu vám pouze říci, že když jeden z nepřipojených členských států uvádí, že hodlá hlasovat proti mně, když tito extrémisté v Parlamentu hlasují proti mně a proti mé zprávě, plní se mi srdce pocitem štěstí a rozum mi říká, že jsme to zvládli absolutně správně. Protože pokud jde o obranu lidských práv, neměl by existovat žádný extremismus s výjimkou extrémní obrany lidských práv.

Mé dobré přítelkyní Sophii in't Veld, chci říci, že s ní samozřejmě souhlasím, ale domnívám se, že otázky Romů, soukromí a homofobie jsou již v návrhu obsažena. Otázka Romů by měla být skutečně zahrnuta pod diskriminaci na základě národnostní příslušnosti a rasy. Svému kolegovi panu Labrinidisovi chci říci, že Listina základních práv a Evropská dohoda o lidských právech nám poskytuje oblast, ve které můžeme s otázkami soukromí, zamezování obchodu s lidmi a vypořádání se se sociálním vyloučením pracovat. Paní Gálová zcela správně rekla, že jde o provozuschopnost agentury a že právě tu musíme vyřešit.

Proto jsem do návrhu zařadil vícenásobnou diskriminaci. Musíme pamatovat na to, že se nezabýváme výlučně oblastmi, které mohou práva pokrýt. Existují tematické oblasti založené na objektivních základech, kterými je Listina základních práv a mezinárodní úmluvy, které mají všechny členské státy společné.

Mému příteli panu Cemü Özdemirovi - *çok teşekkür ederim!* – chci říci, že ochrana údajů je v návrhu obsažena. Máme také odborného poradce na ochranu údajů a máme směrnice o ochraně údajů a zdvojení je to poslední, co chceme.

Je to zajímavé a měli bychom to oslavit. Chystá se zpráva paní Angelillové. Je to zpráva z vlastní iniciativy, přesto zde máme absolutní závazek – nikoli vlastní iniciativu, nikoli žádost – aby práva dítěte byla zahrnuta pod agenturu, která chrání základní práva. Proto sněmovně gratuluji. Vybízím k hlasování pro. Nepředkládejme další návrhy, nerozdrobujeme, soustředíme se, dokončíme tuto práci – a pane předsedající, ušetřete si své kladívko na jindy!

Irena Belohorská (NI). – Chci velmi ostře protestovat proti vystoupení pana Cashmana, protože patřím do skupiny nezařazených poslanců a musím říct, že předtím, jako členka Rady Evropy, jsem připravovala práci o zákazu dětské práce a podílela jsem se i na přípravě další zprávy o právech dítěte, takže nyní velmi ostře protestuji proti vystoupení pana zpravodaje, který řekl, že mu nezáleží na tom, zda někdo ze skupiny nezařazených poslanců bude hlasovat pro nebo nebude hlasovat.

Předsedající. – (FR) Pane Cashmane, prosím, odpovzte osobně na komentáře přijaté jako osobní útok.

Michael Cashman, zpravodaj. – Pane předsedající, samozřejmě jsem při svém komentáři neměl na mysli váženou paní poslankyni.

Odkazoval jsem obecně na nezařazené členy a zvláště na komentáře pana Dillena, které považuji za extrémistické. Nijak jsem ale nezamýšlel dotknout se vážené paní poslankyně, jejíž záznamy hovoří samy za sebe.

Předsedající. – (FR) Mohu skutečně potvrdit, přinejmenším pokud jde francouzský překlad, že se nehovořilo o nezařazených poslancích, ale o extrémistech. Zpravodaj to jasně odlišil.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu 17. ledna 2008.

15. Směrem ke strategii EU o právech dítěte (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu je zpráva paní Roberty Angelillové jménem Výboru pro Občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci – K evropské strategii o právech dětí (2007/2093(INI)) (A6-0520/2007).

Roberta Angelilli, zpravodajka. – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, předně bych chtěla poděkovat svým kolegům za cennou spolupráci, hlavně pak panu Frattinimu, který již od počátku svého mandátu odhodlaně pracuje na zajišťování práv dítěte.

Není třeba předstírat, že zpráva podává na tuto problematiku zcela vyčerpávající pohled, ale myslím si, že je dobrým odrazovým můstkem. Naším cílem bylo položit základy společné strategie, která by měla podpořit a zajistit práva nezletilých ve vnitřní i vnější politice Evropské unie, a která by taktéž podporovala snahy členských států v této oblasti. Naším základním předpokladem byla specifická povaha těchto práv. Ta je totiž zcela odlišná od povahy obecnější skupiny základních práv, přestože práva nezletilých jsou její nedílnou součástí.

Naše strategie má vyšší cíle než všechna rozhodná prohlášení o právech dítěte, kupříkladu právo na rodinu, na zdravotní péči, na vzdělání, na sociální začlenění, ale také právo na zábavu, na hraní, na zapojení se do sportovních aktivit a to vše společně s právem na čisté a zabezpečené životní prostředí. Celkově vzato je naším cílem vytvořit společnost šitou dětem na míru, kde se budou děti cítit bezpečně a budou se do ní moci aktivně zapojit.

Naše zpráva tudíž stojí na dvou hlavních předpokladech: 1) na přímé účasti dětí na rozhodnutích, která se jich přímo týkají; 2) na mainstreamingu, což znamená začlenění a podporování práv dítěte v rámci celé politiky Evropské Unie. Stručně řečeno se práva nezletilých musí konečně stát evropskou politickou prioritou, jelikož děti tvoří přibližně 30 % občanů Evropské unie a ještě stále pro ně musíme mnohé udělat, počínaje bojem proti násilí a zneužívání, jež se ve světle znepokojujícího nárůstu pedofilie a dětské internetové pornografie jeví potřebnější než kdy jindy. Obecným cílem je zakázat veškeré formy násilí, včetně takzvaných tradičních metod, zločinů ze cti či vynucených sňatků. Zajištění spolehlivého potrestání násilníků nestačí, je třeba zaručit, že tato strategie zajistí prevenci zaměřenou hlavně na děti, kterým podobné problémy hrozí.

Naší další prioritou je boj s dětskou chudobou. Stojí za zmínku, že i v Evropské Unii žije 19 % dětí pod hranicí chudoby. Musíme tudíž vytvořit opatření na pomoc a podporu těchto rodin. Nejdůležitější budou opatření pro romské děti a pro děti žijící na ulici, které jsou často nuceny žebrať, a stávají se proto snadnými oběťmi zneužívání, nelegálního obchodu a organizovaného zločinu.

Dalším základním hlediskem, kterým se strategie zabývá, je zajištění vzdělání a výchovy pro všechny děti včetně těch nejchudších a znevýhodněných. Potřebujeme také opatření zaměřená na méně schopné jedince, čímž se zabrání jakýmkoliv formám diskriminace. Jelikož se zde v sále nachází samí odborníci, není třeba sněmovně vyjmenovávat veškeré akutní problémy volající po co možná nejrychlejší vyřešení: od prodeje videoher plných násilí k vzestupu případů mezinárodních únosů nezletilých, přes administrativu ztěžující mezinárodní adopce, tragédie dětských vojáků, dětskou práci, znemožnění registrace narození dítěte, až po vysoký počet zmizelých dětí, o kterých už nikdo více neslyšel. V tomto výčtu bych samozřejmě mohla dále pokračovat.

Popravdě řečeno, musíme používat vhodné způsoby a poskytovat okamžité informace, abychom si mohli vyměňovat osvědčené postupy a zkušenosti; musíme vybudovat součinnost mezi potřebnými právními a trestními prostředky, aby mohly být problémy určitých situací řešeny v reálném čase a aby se nám pokud možno povedlo těmto problémům předcházet.

Na závěr bych chtěla říct, že schválení Lisabonské smlouvy nám dává nové možnosti. Listina základních práv Evropské unie nyní tvoří součást Smlouvy, včetně článku 24, který přímo upravuje práva dětí, a vytváří tak právní základ pro zavedení této strategie. V této chvíli se musíme my jako Parlament, ale hlavně všechny členské země, ihned dát do práce.

Franco Frattini, *místopředseda Komise*. – – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi srdečně poděkovat paní Angelillové za přednesenou zprávu.

Od začátku svého funkčního období vnímám problémy spojené s právy dítěte jako svoji hlavní prioritu, jako hlavní bod svého programu. Spolupráce s Parlamentem v této oblasti vyústila ke stanovení politických linií, které budou závěrem této zprávy – o níž doufám, že bude valnou většinou Parlamentu přijata – jde o hlavní linie, jímž se komise bude řídit. Ve zprávě totiž není jediný bod, se kterým bych se plně neztotožňoval. Předkládá nám horizontální iniciativy pokrývající řadu oblastí politických zájmů, jež mají společný základ, a sice to, že nezletilí – čili děti – tvoří jádro naší společnosti, a je tudíž zřejmé, že si zaslouží naši nejvyšší pozornost.

V příštích týdnech budu společně se svým týmem zvažovat, jak na základě konkrétních podnětů převést jednotlivé body ze zprávy paní Angelillové do praxe. Ve skutečnosti se již několik opatření uplatňuje. Zahrnují sdělení, které bylo zveřejněno v červnu 2006, jež již bylo vzato v úvahu. Jde o obecné sdělení o evropské strategii o právech dítěte se zcela politickým cílem – udělat z těchto práv evropskou politickou prioritu, jak uvedla paní Angelillová.

Další zaváděné opatření se týká vytvoření standardizované linky bezpečí s jednotným celoevropským číslem 116 000. Chtěl bych touto cestou přizvat další členské země, ve kterých toto opatření ještě nevstoupilo v platnost, aby neztrácely čas a přijaly jej; zde samozřejmě nemluvím k Parlamentu, ale k vládám členských států. Toto rozhodnutí bylo přijato již více než před rokem, přesto více než polovina členských států stále nemá tuto linku bezpečí zavedenou, i když se jedná o rozhodnutí, jehož provedení by, alespoň podle mě, nemělo zabrat mnoho času.

V loňském říjnu se během předsednictví Lisabonu projednávala možnost založit evropskou síť systémů včasného varování pro případ únosu nebo zmizení dítěte. Jak známo, dobrým příkladem je nám francouzský systém, studovali jsme i systém používaný v Belgii, zjistili jsme, že v Portugalsku a v Řecku podobný systém buď připravují, nebo jej v těchto týdnech již zprovoznili. Je ale zřejmé, že ti, kteří zneužívají děti, nehledí na hranice států, a je proto nutné, aby tyto systémy včasného varování nebyly omezeny hranicemi jednotlivých států.

Udělalí jsme hodně práce, pokud jde o trestné činy páchané na dětech po internetu. Naše práce společně s expertní konferencí, jež se konala loni v listopadu, přinesla důležité výsledky ve smyslu technické spolupráce, která povede k propojení elektronických systémů pro prevenci a reagování na on-line pedofilii. Toto je jeden z nejhroších způsobů ohrožení dětí a jak víte, díky jeho zařazení mezi hlavní cíle Evropské jednotky pro soudní spolupráci (EUROJUST) a Europolu pro rok 2007 jsme nyní schopni objevit a odstranit mnoho mezinárodních pedofilních sítí operujících na internetu.

Loni v listopadu jsme taktéž zveřejnili zprávu – což byl jeden z bodů, na který jsme se již zaměřili – popisující vývoj při implementaci rámcového rozhodnutí o boji se sexuálním zneužíváním dětí z roku 2004. V této zprávě, jak si možná pamatujete, jsem zdůraznil fakt, že příliš mnoho členských států zmíněné rozhodnutí o sexuálním zneužívání dětí z roku 2004, které vstoupilo v platnost už před čtyřmi roky, ještě neprovedlo.

Vytvořením Evropského fóra se nám podařilo získat užitečný nástroj. První zkušenost s ním jsme získali během německého předsednictví a týkala se především zneužívání dětí po internetu a videoher plných násilí. Další Evropské fórum o právech dítěte, které se bude konat během slovinského předsednictví, se dotkne i dalších témat, hlavně potom problematiky mezinárodních adopcí. Zjistíme, jaká je skutečná situace a budeme, jak doufá paní Angelillová, také přemýšlet o praktických způsobech, jakými by se daly děti nebo jejich zástupci přizvat k přímé účasti na všech budoucích jednáních Evropského fóra. Zajisté pochopíte, že přizvat děti, a to včetně poměrně malých dětí, na zmíněná jednání je poměrně delikátní záležitost, nicméně takový cíl byl rozhodnut a my se budeme snažit tento návrh Parlamentu taktéž splnit.

Vytváříme evropský internetový server pro děti, psaný a představený jednoduchou formou, který například neagresivní a nenásilnou formou vysvětlí, jak se lze chránit před mnohými nástrahami každodenního života; vysvětlí, jak se řekneme takovým nástrahám lze vyhnout. Velmi málo bylo řečeno k Agentuře Evropské unie pro základní práva, ačkoliv jedním z mých návrhů bylo z práv dítěte učinit prioritu pro víceletý program této agentury.

Před námi je stále mnoho práce. Jak správně řekla paní Angelillová, musíme vzít v potaz i děti migrantů. Toto hledisko se specificky týká rámce evropské imigrační politiky: děti jsou často oběťmi, v obecném kontextu přistěhovaleckých vln jsou často nejzranitelnější. Musíme klást větší důraz na potřebu vytvořit evropský akční plán pro boj proti nezákonnému obchodu s lidmi, se zvláštním ohledem na děti a na ženy, které jsou jakožto dvě nejslabší skupiny nejčastějšími oběťmi mezinárodního nelegálního obchodu s lidmi. Musíme hledat prostředky k financování dalších praktických návrhů a projektů v evropských programech.

Je možné, že nám nový program Daphne a nový program základních práv například umožní získat finanční pomoc pro Evropskou síť ombudsmanů pro děti. Připisuji této síti ohromný význam, stejně jako nevládním organizacím pohybujícím se v této oblasti. Nový program Daphe III byl refinancován a může se stát naším poměrně významným nástrojem.

Závěrem je třeba říct, že jsem více než připravený a odhodlaný pokračovat v rozvoji této politické strategie a mým cílem je přinést našim občanům velmi konkrétní výsledky v této problematice, která se nás všech velmi dotýká.

Marie Panayotopoulou-Cassiotou, *zpravodajka ke stanovisku Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví. – (EL)*
Vážený pane předsedající, ochrana práv dítěte nikdy nechyběla mezi vnitřní ani vnější politikou Evropské unie, ale protože chyběl právní základ, byly tyto snahy neucelené a z tohoto důvodu byl, pane místopředsedo, váš návrh na zavedení společné strategie na ochranu práv dítěte kladně přijat jak Evropským parlamentem, tak i celou společností. Doufáme, že bude dále podpořen i poté, co vstoupí v platnost reformní smlouva, jejíž nedílnou součástí bude Listina základních práv, jak již zmínila zpravodajkyně, paní Angelillová, které tímto blahopřeji k její schopnosti shrnout podstatné body a k její dnešní prezentaci.

Díky četným a zajímavým návrhům Komise máme možnost na evropské úrovni přistupovat k ochraně dětí sjednoceně a společně, kdy se dítě nesmí brát jako oběť, ale jako nositel nesporných práv a povinností, který by měl vyrůst ve fungující rodině s jistotou, že bude mít dostačující prostředky na své materiální i nemateriální potřeby.

Respekt k právům dítěte by měl být posílen nejen při plánování evropských akcí, ale také pomocí politické vůle jednotlivých členských států a dalšími opatřeními, které budou odpovídat základním potřebám dětí a které je budou chránit před hrozícím nebezpečím.

Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví se podle svého přesvědčení zaměřila na otázku podporování matky a rodiny v jejich povinnostech. Vybízí k podporování zranitelných skupin, hlavně dětí, kterým hrozí zneužívání a nedostatek vzdělání, zdravotní péče, vhodné výživy a možností rozvoje jejich schopností a dosažení jejich potenciálu.

Co se týče skloubení pracovního života rodičů s rodinným životem: Toto je nezadatelným právem dítěte, které pro nás zároveň znamená vytváření hodnotného kapitálu a investici do budoucí společnosti. Uvnitř i vně Evropské unie jsou pozitivní práva dětí často porušována a stále se objevuje diskriminační zacházení založené na nerovnosti pohlaví. Existují totiž určité silné stereotypy v oblasti rovnosti žen a mužů a zažitě vnímání, které staví určité skupiny dětí na okraj společnosti, obzvláště se jedná o dívky a mladé matky. Je nutná ochrana žen, hlavně během těhotenství a výchovy dětí, aby děti již od počátku svého života mohly využívat svých základních práv.

Irena Belohorská, *zpravodajka Výboru pro zahraniční věci požádaného o stanovisko. –* Děkuji vám, pane předsedající, děkuji i paní Angelillové za její zprávu.

Vítám, že slovinské předsednictvo zvolilo jako jednu ze svých priorit otázku dětí v ozbrojených konfliktech, která též byla jedním z témat mého stanoviska. Moje zpráva v rámci zahraničního výboru se zabývá i nutností registrace dětí při narození. Neregistrované děti jsou neviditelné, takže se často stávají obětí sexuálního zneužívání, obchodování s lidmi, jsou vězněné společně s dospělými, působí jako aktivní bojovníci v armádě, protože není možné určit, zda jsou už dospělé nebo ne. Rodný list dítěte mu zaručuje jméno, národnost i přístup např. k lékařské péči. Zároveň vyjadřují lítost nad tím, že přijetí této zprávy je až v lednu. Většina stanovisek byla odhlasovaná a postoupená výboru už před létem, takže zpráva mohla být odhlasovaná dříve.

Řešení problematiky dětí je velmi urgentní. Svědčí o tom i nedávný případ převozu více než 100 čadských dětí do Francie. Záměrem akce bylo pomoci opuštěným rodinám z Dárfúru, aby se o děti – sirotky postarali pěstouni v Evropě. OSN však potvrdila, že děti ve většině případů nebyly sirotky a nepocházely z Dárfúru, ale z Čadu, který s ním sousedí.

Urgentní řešení otázky práv dítěte není jen problémem zemí třetího světa, ale i naším.

Glenys Kinnock, *autorka stanoviska Výboru pro rozvoj*. – Pane předsedající, na úvod bych ráda řekla, že Výbor pro rozvoj se domnívá, že pro Komisi je důležité, aby zahrnula dětská práva do veškerých součástí politiky rozvoje, neboť jde o prostředek k dosažení rozvojových cílů tisíciletí. Víím, že Komise ve svém sdělení navrhuje se těmto otázkám věnovat.

Chci jasně uvést, že potřebujeme přístup zaměřený na práva dětí a potřebujeme se dostat z obecného zaměření, kterému se tato debata zatím věnuje, k otázkám jako je obchod s dětmi, únosy a pornografie. Musíme zajistit, že budeme chápat, že mluvíme o právech dětí: práva dětí musíme brát v potaz; právům dětí musíme naslouchat; a práva dětí musí dospělí respektovat, a ne mluvit o tom, co se má udělat.

Také velice vítám to, že se o dětských právech zmiňuje Lisabonská smlouva. Vítáme to, protože v současnosti mají v Evropské unii tento právní základ jen práva zvířat a musíme urgentně zajistit i práva dětem.

A konečně v celém světě a v samotné Evropě potřebujeme zajistit ochranu životů dětí a obecně zlepšení blaha všech dětí v Evropě i po celém světě.

Dimitrios Papadimoulis, *zpravodaj ke stanovisku Výboru pro zaměstnanost a sociální věci*. – (EL) Vážený pane předsedající, nejprve bych rád pogratuloval paní Angelillové za její konstruktivní práci.

Strategie pro práva dítěte je dobrým krokem vedoucím ke koordinovanému přístupu jak ve vnitřní politice, tak i ve vnějších vztazích.

Výbor pro zaměstnanost, jehož názor jsem zformuloval a nyní jej zde prezentuji, se zajímá o porušování práv dítěte ze sociálního hlediska. Zaměřuje se na dětskou chudobu, která se v Evropské unii týká téměř jednoho dítěte z pěti. Zdůrazňuje také problémy spojené s dětskou prací a se sociálním vyloučením dětí a nabádá nás ke zvýšení pozornosti ke zranitelným sociálním skupinám, jakými jsou děti přistěhovalců, děti žijící na ulici a děti se zdravotním postižením. Máme, pane předsedající, obavu, že dnešní děti musí žít v horším světě, než ve kterém vyrůstaly předchozí generace. Evropská unie tudíž musí jednat nyní, a to rovnou vytyčením zásadních závazků, cílů a nutných zdrojů, jak na úrovni Společenství, tak i na úrovni jednotlivých členských států.

Christa Prets, *autorka návrhu stanoviska Výboru pro kulturu a vzdělávání*. – (DE) Pane předsedající, dovolu mi, abych začala gratulací pro paní zpravodajku za její zprávu a za kooperativní charakter naší diskuse. Plně se shodujeme v mnoha hlavních bodech této zprávy.

Chtěla bych přesto vyzdvihnout dva body, kterým přikládám veliký význam. První z nich je právo na vzdělání jako předpoklad pro sociální vývoj dítěte. Členské státy musí všem dětem a mladistvým zajistit přístup ke vzdělání, bez ohledu na jejich etnické nebo sociální podmínky či rodinné zázemí. Také to znamená, že musíme předcházet všem formám vyloučení, diskriminace nebo násilí na dětech. Nejdůležitější je urychlit zavedení linky bezpečí. Druhým, pro mě velmi důležitým bodem, je podporování jazyků, jelikož jazyky jsou jedním z hlavních evropských kulturních dědictví.

Ještě jednu novinku bychom neměli nechat nepovšimnutou. Práva dítěte se totiž nyní vztahují i na nový vývoj v oblastech školství a odborného vzdělávání, hlavně na zlepšování mediální gramotnosti veřejnosti. Schopnost používat informační a komunikační média je nesmírně důležitým nástrojem ve vzdělávání a musí být aktivně rozvíjena.

Kinga Gál, *jménem skupiny PPE-DE*. – (HU) Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Myslím si, že mezi námi není mnoho těch, kterých by se – ať přímo nebo nepřímo – ochrana práv dětí nedotýkala.

Institute Evropského společenství se již opakovaně zabývaly různými hledisky této problematiky, ale jak bylo předestřeno výborem předkládajícím návrh, je toto nedostačující a musí být vytvořena ucelená strategie. Existují problémy, které musíme při koncipování celkové vize určitě vzít v úvahu. Je to například zákaz všech druhů násilí na dětech, boj proti chudobě a diskriminaci a právo na vzdělání.

Jak pan Frattini předestřel ve svém úvodu, agentura se bude zabývat právě tímto problémem a já bych vám chtěla něco doporučit: Proč by Komise nemohla agenturu pověřit, aby začala zkoumat prosazování zákona právě v této sféře týkající se práv dítěte?

Já sama považuji sexuální zneužívání dětí, dětskou práci a nynější obrovské rozdíly v přístupu k dětem se statutem uprchlíka v jednotlivých členských státech za velmi znepokojující. Dalším vážným problémem v našem bezprostředním okolí je otázka dětí žijících na ulici a dětí nucených k žebrání.

Jsem také přesvědčena, že boj za celkové prosazování práv dítěte v Unii musí především znamenat kontrolu role rodiny v naší nové Evropě a nové posílení důležitosti výchovy vedle vzdělání tak, aby se našim dětem dostalo správného vedení a odborných znalostí i v našem světě, který je více než kdy jindy plný různých problémů. Možná by se méně dětí přiklápělo k násilí, kdyby psychicky netrpěly a nebylo jim fyzicky ubližováno. Děkuji vám.

Inger Segelström, jménem skupiny PSE. – (SV) Pane předsedající, ráda bych nejprve poděkovala nejen paní Angelillové a stínovým zpravodajům, ale také všem členům, kteří mají zásluhu na tom, že se brzy dočkáme prvního rozhodnutí Evropského parlamentu o strategii o právech dítěte. Hlavní otázka se zabývá zapojením dětí a jejich vlivem na rozhodování. Čeká nás mnoho velice pečlivé a důležité práce, kterou je třeba udělat, než zajistíme, aby se tak skutečně stalo a nezůstalo jen u planých slov. Děti a mladí lidé to od nás očekávají.

Bod programu, který já osobně považuji za největší úspěch, je návrh týkající se násilí na dětech. Výbor se jednomyslně postavil za můj návrh, že jakékoliv násilí na dětech, včetně domácích tělesných trestů, musí být zákony Evropského společenství zakázáno. Toto rozhodnutí představuje pro děti velký úspěch. Ve Švédsku, v mé rodné zemi, kde jsou tělesné tresty zakázány, vědí všechny děti v mateřských školách i všechny starší děti, že dospělý nesmí dítě uhodit. To, že nyní vysvětlujeme, že je nutné společně odstranit všechny formy zneužívání dětí, znamená, že se mezi jednotlivými správními orgány musí zintenzívnit spolupráce, ať už se jedná o banky, cestovní agentury, úvěrové společnosti a směnárny, aby se zastavila dětská pornografie, sexuální turistika a zneužívání dětí a aby nebyla provozována pedofilie po internetu. Nezákonné internetové stránky musí být zrušeny. Členské státy musí vytvořit dostatečný legislativní základ pro potírání placeného sexu, aby se z dětí nestalo zboží.

Největším problémem našeho výboru bylo rozhodování o adoptcích. Jsem velice ráda, že jsme se shodli na právu dítěte na rodinu, nehledě na to, jde-li o biologickou rodinu, pěstounskou rodinu, nebo o rodinu získanou během domácí či mezinárodní adopce. Měli bychom mít na paměti nejlepší zájmy dítěte, nikoliv dospělých. Všichni máme v živé paměti, co se nedávno odehrálo v dětských domovech v Rumunsku a v Guatemale – únosy dětí kvůli adopci. A děti přece nejsou zboží.

Nyní je v rukou Komise, aby vyslechla rozumné návrhy, které zazněly v Parlamentu, a aby přišla s konkrétními návrhy způsobů, jak zavést do praxe práva dítěte, jež se nyní díky Lisabonské smlouvě stala naším cílem, který bude zařazen do právních předpisů Evropské unie. S novou Lisabonskou smlouvou musí EU právům dítěte naslouchat a začlenit je do své práce. Tento krok musíme považovat za samozřejmý a musí se vztahovat na problematiku celkově, na práce při dalším rozvoji, na kulturu a na všechny ostatní sféry. Naším hlavním zájmem bude samozřejmě dětská chudoba, stejně jako otázky běžných životních potřeb dětí ve válce a dopadu veškerých zdravotních rizik. Jsem hrdá, že jsem se mohla na této práci v Parlamentu, který o věci zítra rozhodne, podílet.

Siiri Oviir, jménem skupiny ALDE. – (ET) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové,

jsem ráda, že si Evropský parlament konečně našel čas na debatu o strategii Evropské unie o právech dítěte, jelikož politika podporující zájmy dítěte bude vytvářet základní principy budoucí společnosti.

Blaho společnosti a státu záleží na hodnotách a na metodách, které budou budoucí rodiče uplatňovat. Mé díky patří paní zpravodajkyni za to, že připravila tak srozumitelný dokument.

Je vhodné, aby zásady Úmluvy OSN o právech dítěte a doplňující dokumenty byly použity jako základ pro další rozvoj strategie EU o právech dítěte. Jelikož je ale třeba, aby byla tato strategie účinná a aby bylo možné ji uplatňovat ve všech 27 členských státech, musí obsahovat přesnější ustanovení týkající se provádění opatření, na jejichž zavádění se budou podílet zdroje členských států i Evropské unie.

Strategie je srozumitelná a já nemám dost času, abych mohla promluvit o všech hlediscích. Chtěla bych vyzdvihnout jen jednu pozitivní iniciativu, která je účinná ve všech směrech, a tou je doporučení, aby byla v rámci této evropské strategie vytvořena společná celoevropská linka bezpečí. V Estonsku již podobná linka funguje tři roky a mohu vám potvrdit, že funguje výborně.

Chtěla bych vaši pozornost obrátit ke dvěma důležitým cílovým skupinám, ochranou jejichž práv bychom se měli zabývat především.

První z těchto cílových skupin jsou děti se zdravotním postižením. Jsem hluboce přesvědčená, že v naší strategii o právech dítěte by měla být věnována větší pozornost dohlížení na práva dětí se zdravotním postižením, aby jim byla stejně jako ostatním cílovým skupinám zajištěna množnost, rovnocenná možnost, aktivně se zapojit do života společnosti.

Druhou oblastí, kterou bych ráda vyzdvihla, je zajištění práv dětem, o které se rodiče nestarají. Všechny děti mají nesporné právo na rodinu. Bohužel dnes není možné, aby všechny děti vyrůstaly v rodinném kruhu, a některé tudíž musí žít v dětských domovech. Nevěnovali jsme dost času evidenci dětí, kteří v 18 nebo v 19 letech opustily dětský domov: právně se z nich už stali dospělí lidé, v rámci společnosti tomu tak zatím není. Tomuto tématu je zapotřebí se začít věnovat.

Bogusław Rogalski, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, jako poslanec Evropského parlamentu, který se už několik let věnuje ochraně práv dítěte, jsem potěšen zprávou paní Angelillové o záměru vytvořit sjednocenou evropskou strategii o právech dítěte.

Porušování práv dítěte, násilí na dětech, nelegální obchod s dětmi kvůli adopcím, prostituce, nelegální práce nebo žebrání na ulicích: toto všechno jsou stále obrovské problémy pro celou EU. Každá strategie týkající se práv dítěte by měla být založena na hodnotách a zásadách obsažených v úmluvě OSN, hlavně co se týče ochrany před všemi formami diskriminace.

Každému dítěti musí být zaručeno právo na stálý a přímý kontakt s oběma rodiči, stejně jako právo na výchovu v kultuře svých rodičů a právo naučit se jazyk obou rodičů. Tato práva jsou – u dětí s jedním rodičem cizincem – neustále porušována německým Úřadem péče o děti a mládež (*Jugendamt*). V případě rozvodu používá *Jugendamt* jakékoliv metody k tomu, aby rodiči, který nepochází z Německa, odepřel jeho rodičovská práva. Dětem je odpíráno právo naučit se jazyk druhého rodiče a během dohodnutých schůzek není dovoleno vést konverzaci v jiném jazyce než v němčině. Oficiální dokumenty uvádějí, že pro děti je škodlivé být bilingvní. Na Petiční výbor bylo doručeno přes 250 stížností na jednání tohoto úřadu. Přestože před rokem Evropská komise uznala, že kroky německého *Jugendamtu* porušují článek 12 Evropské smlouvy zakazující jakoukoliv formu diskriminace, Německo dokonce zpřísnilo své diskriminační praktiky proti dětem cizinců, což je absolutně skandální.

Doufám, že vzhledem k tomu, že se v této zprávě odráží názor Evropského parlamentu, pomůže z této oblasti odstranit diskriminační tendence.

Hiltrud Breyer, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, děti nejsou malí dospělí, ani přirozená součást rodiny nebo společnosti, jak se často říká. Jsou právními subjekty s vlastními právy.

Všechny členské státy EU podepsaly průkopnickou Úmluvu OSN o právech dítěte, ale v mnoha ohledech stojíme v Evropě prakticky na začátku. Jediným světovým místem je zařazení problematiky práv dítěte do programu Evropské komise, ale podle našeho názoru se návrh komise zatím skládá z příliš mnoha pěkných slov s příliš malým množstvím skutečných opatření.

Jsem potěšena, že zpráva zhmotňuje doporučení Komise, a chtěla bych proto paní zpravodajce poděkovat. Musíme doufat, že Komise splní své povinnosti a že nám přinese bližší podrobnosti v zelené knize o právech dítěte za rok 2008. Potřebujeme ukazatele a přesný rozvrh postupu při zavádění práv dítěte.

Dovolte mi zaměřit se na tři body, které jsou pro mě důležité. První z nich se vztahuje na práva dívek, hlavně dívek pocházejících z prostředí migrantů. Zavedení práv dítěte nepochybně vyžaduje i stanovení rovnoprávnosti mezi dívkami a chlapci a rovnocenné možnosti pro obě skupiny, což se ve zprávě také objevuje. Dovolte mi vyjádřit svoje uspokojení, že Komise i zpravodajky schválily náš návrh, aby dívky měly mít zakázáno nošení šátků alespoň na základních školách v EU, aby dostaly šanci se svobodně rozhodnout a mohly prožít klidné dětství. Stejně tak není důvod zakazovat dívkám z rodin migrantů chodit do školy.

Druhým bodem, kterému přikládám velkou důležitost, je násilí na dětech a vzrůstající opomíjení tohoto problému. Je třeba zlepšit dětskou mediální gramotnost. V poslední době se výrazně zhoršilo šíření pornografických materiálů a scén plných násilí prostřednictvím mobilních telefonů, což vede ke znečistlivění a zrychlení spirály násilí. Žádám vás, pane Frattini, abyste se dlouhodobě a tvrdě zaměřil na způsoby zlepšování ochrany mládeže v médiích a nalezení účinnější ochrany dětí před násilím.

Můj třetí bod se týká práva dítěte na životní prostředí, tématu, které zde ještě nebylo předneseno. Tímto myslím právo dítěte vyrůstat v neporušeném prostředí. Bohužel, ve své strategii o právech dítěte nepovažovala Komise za důležité, abychom při stanovování budoucích stropů znečišťujících látek brali na vědomí potřeby dětí, nejen dospělých. Týká se to hladiny hluku stejně jako nebezpečných látek. Chci vás proto požádat, abyste do strategie začlenili práva dětí na životní prostředí, protože dnešní děti jsou budoucími občany. Všichni společně neseme zodpovědnost za zajištění toho, aby byl náš evropský dům také domem přátelským k dětem.

Giusto Catania, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych poděkoval paní Angelillové za citlivý přístup k této závažné problematice. Společnost, která umí přivítat své děti, bude zároveň umět přivítat všechny své občany. Stejně tak věřím, že dnes v Parlamentu činíme obrovský krok, jelikož instituce, které se umí postarat o své nezletilé občany, se zcela jistě budou umět lépe postarat o zájmy všech evropských občanů.

Tato zpráva obsahuje mnoho zajímavých a dynamických nápadů, které zároveň slouží Komisi jako ukazatelé budoucích očekávaných kroků. Některé body je třeba zdůraznit, hlavně je třeba věnovat větší pozornost nezletilým osobám, které zůstávají bez doprovodu ve střediscích pro administrativní zadržování migrantů.

Když Výbor pro občanské svobody Evropského parlamentu prováděl v těchto střediscích inspekce, zjistil, že v mnoha zemích, například ve Francii, Belgii a v Itálii, je mnoho nezletilých bez doprovodu a mnoho dětí drženo v nelidských a potupných podmínkách, které nejsou přípustné ani pro dospělé, natož pro děti.

Zdůrazňujeme, že je třeba na vyřešení tohoto bodu trvat. Také si myslíme, že je třeba věnovat větší pozornost zabránění dětské práci. Dětská práce je často úzce spojená s vykořisťováním a chudobou. Proto musí Parlament výrazněji napomáhat zlepšování sociálních podmínek v Evropské unii.

Kathy Sinnott, jménem skupiny IND/DEM. – Pane předsedající, k otázce práv dítěte mám mnoho věcí na srdci. Předně vítám dodatky k této zprávě, které se zaměřují na rodinu a její úlohu při rozvoji dítěte. Chtěla bych zdůraznit hlavní úlohu rodičů – nikoliv státu – jako zástupců dítěte, a tudíž i důležitost podporování rodin při zajišťování jejich povinností. Stát by měl rodičům pomáhat s ochranou a podporou dítěte, ale roli rodičů by měl zastupovat jen tehdy, nechtějí-li nebo nemohou-li tuto úlohu zastat sami.

Co se týče dětí se zdravotním postižením, chválím tuto zprávu za názor, že i tyto děti by měly být plně respektovány a mělo by jim být zajištěno rovnocenné zacházení. Sama jsem zastupovala mnoho dětí se zdravotním postižením a jejich rodiče, kteří museli bojovat, aby dětem zajistili běžné vzdělání. Kvůli tragické mezeře v Úmluvě OSN o právech dítěte, o níž se tento problém opírá, existuje sice zásada, která zajišťuje základní vzdělání všem dětem, ale ze vzdělávání dětí se zdravotním postižením dělá „předmět zkoumání“. Tato dvě slova mluvila proti dětem se speciálními potřebami, jež v mé zemi žádají o pomoc, kterou potřebují.

Dodatek 3 pojednává o dětech, které již někdy byly v rámci EU v ústavní péči. Tato důležitá otázka se ke členům Evropského parlamentu dostala prostřednictvím dokumentu BBC *Opuštěné děti v Bulharsku (Bulgaria's abandoned children)*, který byl věnován domovům pečujícím o děti se zdravotním postižením. Dokument se bude promítat za přítomnosti autora dne 4. března 2008, a tímto bych na něj chtěla všechny své kolegy pozvat.

Evropská unie nedávno hlasovala proti návrhu předloženému Rozpočtovému výboru, podle kterého by se měly finanční prostředky určené pro instituce použít do pěstounských rodin nebo dětských domovů. Tento návrh neprošel. Musíme zaujmout soudržný postoj ve snaze o zmenšení pravomocí institucí a o zapojení dětí do společnosti a musíme v budoucnu poskytovat tomuto přístupu Společenství finance.

Taktéž vítám pevnou pozici Parlamentu vůči nelegálnímu obchodu, obzvláště v dodatku 1. Těžko si lze představit, že se dítěti stane něco horšího, než je únos od rodiny, ať už z vojenských, sexuálních nebo pracovních důvodů, nebo dokonce kvůli naplnění přání jiného páru mít dítě.

Chci také zmínit nelegální obchod s dětmi před a po narození za účelem získání orgánů nebo buněk a chci svým kolegům připomenout, že preambule Úmluvy OSN o právech dítěte zmiňuje i děti před narozením.

Jsem ráda, že zpráva zmiňuje přistěhovalecké rodiny a nezletilé bez doprovodu. S přibývajícím míšením kultur nesmíme zapomínat, že do naší stále se měnící společnosti musíme zahrnovat všechny děti. Přestože je krásné, že stěhování za prací umožňuje rodičům vycestovat do zahraničí za větším výdělkem, a lépe tak zabezpečit svoje rodiny, musíme se stále snažit vytvářet takové podmínky, aby nebylo nutné rodiny rozdělovat a aby mohly zůstat pohromadě ve své rodné zemi, popř. v zemi svého výběru.

Nyní bych chtěla přejít k otázce sexuálních a reprodukčních práv, které se opakují v šesti člancích této zprávy. Osobně se starám o šest dospívajících dcer a dva dospívající syny. Jistěže musí znát pravdu o životě, ale zároveň musí znát tu nejdůležitější životní pravdu: že jsou nesmírně cennými, rozvíjejícími se jedinci, osobami se ctí a budoucností a jsou jedinečným příspěvkem pro svoji rodinu a společnost. Nedostává se jim sdělení, které se tak často uvádí jménem sexuálních a reprodukčních práv, že za sebe nejsou zodpovědní a že jsou ve skutečnosti chodící pohromou, která k odstranění následků svého chování potřebuje dospělé, a že tuto pomoc mohou dostat bez jakýchkoliv neblahých následků pro sebe nebo bez vědomí jejich rodičů. Krása

dospívání může a měla by být podporována staršími, těmi, kteří mají dospívající rádi a kteří si tím vším již sami prošli.

(Předsedající řečníka přerušil)

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN SIWIEC

Místopředseda

Luca Romagnoli (NI). – *(IT)* Pane předsedající, dámy a pánové, zpráva mé kolegyně je vynikající a akce a strategii Unie na ochranu práv dítěte považuji za naše priority. Musíme si uvědomit, že nezletilí mají svá práva a musíme v této oblasti přijmout politiky a opatření, která by zároveň chránila život jednotlivce od okamžiku početí.

Ve zprávě se její autoři dovolávají dalších opatření a potvrzení práv dítěte jako zásadní součásti práv, která jsou závazná pro Unii i členské státy, s čímž nelze nesouhlasit, a žádá vytvoření potřebného právního základu.

Z mnoha neodkladných problémů týkajících se dětí bych chtěl vyzdvihnout značně vysoký počet odvrácení; tato odvrácení často končí tragicky, a to jako důsledek sexuálního zneužití a násilí spojeného s dětskou pornografií. Domnívám se, že Unie nemůže akceptovat, aby jakýkoliv její členský stát jakkoliv toleroval pedofilii jakéhokoliv druhu a že musí zakázat jakoukoliv její propagaci a samozřejmě její vytváření.

Edít Bauer (PPE-DE). – *(HU)* Děkuji vám, pane předsedající. Vzhledem k demografické krizi je každý dětský život nesmírně cenný. Nemůžeme jednostranně naléhat na zvýšení porodnosti, nedbáme-li na zajištění podmínek pro život, rovnocenných možností a duševního a psychického rozvoje narozených dětí.

Považuji tudíž snahu pana Frattiniho dát zajištění práv dítěte v rámci politiky Unie horizontální prioritu za nesmírně důležitou. Ve zprávě, za kterou paní Angelillové děkuji, se správně vyzdvihují některé problémy, s jejichž řešením nemůžeme otálet.

Rozsah dětské chudoby je enormní, a jak již moji kolegové uvedli, každé páté dítě žije v chudobě a často je kvůli tomu nuceno předčasně zanechat studia. Nemůžeme zavírat oči před situací několika tisíců dětí žijících na ulici a dětí bez domova v členských státech Unie, z nichž řada je nucena žebrať, krást, ilegálně pracovat nebo je nucena k prostituci.

Podle nedávné studie UNICEF neexistují země, ani členské země Evropské unie, kterých by se nelegální obchod s dětmi netýkal. Nevíme téměř nic o dětech, jejichž počet se odhaduje na několik stovek, které každoročně zmizí z dětských domovů a táborů pro uprchlíky. Důvodné obavy vzbuzuje násilí na dětech a zvyšující se agrese mezi dětmi.

Pane předsedající, podle Lisabonské smlouvy jsou práva dítěte zaručena článkem 24 Listiny základních práv. Zpráva, jejíž přijetí schvaluji, je pro evropské instituce včetně Evropského parlamentu prvním krokem k učinění dalších významných kroků vedoucích k dodržení práv dítěte a k důraznějšímu zlepšení jejich postavení. Potom snad snahy členských států nepřijdou vniveč. Děkuji vám za pozornost.

Martine Roure (PSE). – *(FR)* Pane předsedající, pane komisaři, jsem šťastná, že Komise navrhuje zřídit evropskou strategii pro práva dítěte.

Obrovská část evropských politik se totiž dětí dotýká, a je proto nutné přijmout specifická opatření, která umožní ochránit jejich práva a podpoří jejich aktivní činnost.

Jsem potěšena zejména, že Parlament požaduje definici pojmu „dětí v ohrožení“. Tento nástroj nám totiž umožní poskytnout konkrétní pomoc dětem, které jsou oběťmi sociální situace, jež ohrožuje jejich duševní a fyzickou integritu.

Na druhou stranu nemůžeme nechat děti žijící v chudobě jejich osudu. Tyto děti nejsou vždy pod takovou ochranou, jakou potřebují, protože jejich rodiče nemají dostatečné prostředky. Potřebují zvláštní pomoc, aby nebyly odsouzeny k sociálnímu vyloučení a státy musí nést odpovědnost za to, aby měly všechny děti přístup ke zdravotnictví a vzdělávání, bez ohledu na sociální nebo právní situaci jejich rodičů, aby se v praxi zajistila skutečná rovnost šancí pro všechny.

Chci také zdůraznit zvláštní situaci dětských přistěhovalců. Administrativní zadržování dětí je nepřijatelné. Nemůžeme pohlížet na lidi, kteří prchají před válkou nebo beznadějnou situací, jako na zločince, a už vůbec ne na jejich děti, které musí všechny dostat podle Úmluvy o práva dítěte ochranu a vzdělání.

Ona Juknevičienė (ALDE). – (LT) Uznáváme, že práva dítěte patří mezi lidská práva, která musíme na základě mezinárodních a evropských smluv uznávat. Práva dítěte jsou potvrzena Listinou základních práv Evropské unie. Měla by se stát součástí reformní smlouvy a také by měla být povinná pro všechny členské státy. Pane komisaři Frattini, ve svém sdělení říkáte, že situace týkající se práv dítěte v rámci Unie není stále uspokojivá. Osobně si ale myslím, že je hrozná. Skoro jedna pětina dětí žije v chudobě. V Litvě žije v chudobě téměř polovina rodin, skládajících se z jednoho rodiče a dětí, které jsou na něm závislé. Navíc nejsme schopni získat údaje, kolik dětí v rozšířené Unii žije bez rodičů, kteří emigrovali za prací a zanechali své děti bez odpovídající péče.

S mrazivými pocity čteme o sexuálním a psychickém násilí na dětech. Máme soucit s dětmi, které potkáme na ulicích a dáme jim minci do zebračích rukou. Nicméně častěji neděláme nic, protože je jednodušší otočit se zády, zavřít oči a říct si, že to není naše chyba, že za to může někdo jiný. Vy, pane komisaři Frattini, říkáte, že je to zodpovědnost jednotlivých členských států a že nechcete zasahovat do jejich záležitostí. Brusel se vměšuje do mnoha záležitostí jednotlivých členských států: považujeme za důležité regulovat zemědělství, vnitřní trh, tok kapitálu. Myslíme si, že zde se jedná o záležitost velkého významu. Já si ale myslím, že naším největším zájmem by měla být lidská práva a hlavně práva dětí. Jsou naší budoucností. Myslím si, že zvláště Evropská unie by měla přijmout zodpovědnost za zaručení lidských práv a hlavně pak práv dítěte. Nesouhlasím s dokumentem, který se o problematiku zajímá jen letmo, zmiňuje se o ní a povzbuzuje k nějakým činům. Podle mého názoru jsme tu proto, abychom se o své občany aktivně starali.

Wojciech Roszkowski (UEN). – (PL) Pane předsedající, chtěl bych poblahopřát paní Angelillové za výbornou zprávu o tématu, které je pro budoucnost Unie klíčové. Většina návrhů z této zprávy zasluhuje podporu, ale pár věcí mě znepokojuje.

Za prvé hovoříme o zásadě rovnoprávnosti mezi dívkami a chlapci, což by se také dalo pochopit tak, že jsou identickými bytostmi, zatímco každý rodič ví, že chlapci a dívky jsou odlišní a k naplnění své podstaty, která je stejně důležitá, vyžadují při výchově rozdílný přístup. Za druhé, z pohledu práv dítěte představuje vzestup počtu náhradních rodin, o kterém se zpráva zmiňuje, hrozbu, čemuž bychom se měli snažit zabránit. O takové hrozbě se však už zpráva nezmiňuje. A za třetí, v bodu 167 je obsažena výzva k poskytnutí sexuální výchovy dětem a mladistvým, proto jsou body 163 a 164 o sexuálních a reprodukčních právech nadbytečné, pokud ovšem tyto názvy neslouží k zamaskování práva na potrat.

Z tohoto bodu je dobře patrné, že nejde oddělit práva již narozených dětí od práv dětí nenarozených. Přestože začnou svůj život jako embrya, nevyhnutelně se z nich stanou děti a pokud o tom má někdo jakékoliv pochybnosti, měl by si uvědomit, že i on sám byl kdysi embryem.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) V tomto jednominutovém příspěvku bych chtěl zdůraznit, že za přední prioritu Evropské unie ve spojitosti s dětmi považuji zhodnocení důsledků její politiky na úspěšnou či neúspěšnou snahu prosadit práva dítěte, obzvláště v souvislosti s rychlým a výrazným snížením dětské chudoby, které by zajistilo všem dětem stejné možnosti.

V tomto kontextu bych se chtěl za pomoci jednoduchého příkladu zeptat: Jaký je dopad evropské peněžní politiky a její snahy o stabilitu cen nebo lépe o mzdovou regulaci na neúspěšnou snahu o prosazení práv dítěte? Jaký je dopad flexicurity Evropské unie, deregulace pracovního trhu, jednodušších postupů při dávání výpovědí, stoupajícího počtu nejistých pracovních smluv, delší pracovní doby a zpružňování pracovní doby na neúspěšnou snahu o prosazení práv dítěte? Jaký je dopad současných politik Evropské unie podporujících deregulaci a privatizaci veřejných služeb včetně zdravotnictví a školství na neúspěšnou snahu o prosazení práv dítěte? Toto jsou jen některé příklady toho, co by měla Evropská unie projednat jako nejpříčinnější, nejnutnější a nejurgentnější záležitosti ve spojitosti s právy dítěte.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Pane komisaři, dámy a pánové, násilí na jedincích, kteří nejsou schopní se bránit, je obzvláště trestuhodné. Násilí na dětech je obzvláště nechutné. Je nutné přijmout právní předpisy Společenství zakazující veškeré formy násilí, ať už psychického, fyzického nebo sexuálního. Již byla zmíněna údaje UNICEF z roku 2003, která ukazují, že v některých zemích Společenství, jako je například Francie, zemřou týdně kvůli zneužití a zanedbání přibližně tři děti, zatímco v jiných zemích jako je Německo a Velká Británie se toto číslo pohybuje okolo dvou za týden.

Vítám odhodlání členských států a institucí Evropské unie uplatňovat politiky zaměřené na děti, jejichž počet za poslední roky vzrostl. Stávající právní předpisy, politiky a struktury zatím bohužel stále nedostačují k pokrytí celé široké škály otázek, často kladených v souvislosti s ochranou dětí, ať už jde o děti, jež jsou obětmi chudoby, nelegálního obchodu, domácího násilí, sexuálního zneužívání, pornografie, dětské práce nebo násilnosti dětských vojáků, které přetrvávají i v 21. století.

Chtěl bych proto pogratulovat panu Frattinimu k této iniciativě, ukazující existenci potřebné vůle k tomu, aby se tato problematika stala prioritou EU, a k vytvoření obecné strategie Evropské unie, která by účinně prosadila a chránila práva dítěte ve vnitřní i vnější politice jednotlivých států. Jsem také velmi potěšen, že byla do nové Lisabonské smlouvy zahrnuta i práva dětí jako jeden z cílů EU, což poskytne dětským právům nový právní základ.

Prevence a zvyšování povědomí se musí zlepšit a také se musí posílit sociální práva na podporu obětí. Přeshraniční operace v boji proti internetovým stránkám s dětskou pornografií se musí posílit tak, aby bylo zajištěno zrušení takových stránek a odstranění kriminálních sítí. Internet poskytuje dětem skvělou možnost, jak komunikovat s ostatními a získávat informace, nicméně naší povinností je zajistit, aby to probíhalo bezpečně.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Pane předsedající, naše děti jsou nezávislé osobnosti, mají nedotknutelné právo na ochranu svých základních práv, což v praxi znamená žádné ponižující tresty, žádné násilí, žádné nelidské pracovní podmínky, žádné vyloučení ze vzdělávání, žádná chudoba, žádné sexuální využívání ani zneužívání a žádní dětsí vojáci ve válkách. Děti tato univerzální práva potřebují více než dospělí. Za prvé proto, že se o nich vždy smýšlí jako o mladých a zranitelných. Za druhé proto, že rodič, učitel nebo kněz a všichni ostatní, se kterými dítě přijde do kontaktu, jsou vůči nim vždy v pozici autority. A za třetí proto, že pokud se něco během dětství pokazí, má to nepochybně rozhodující vliv na budoucí život dítěte.

K podpoře těchto práv dnes vyzýváme. Zaměřím se na dvě:

Předně, nejvíc zranitelné jsou možná děti přistěhovalců. Ti, kteří se narodí mezi námi, musí přinejmenším okamžitě přijmout národnost naší země. Neměli by být již od narození stigmatizováni, zcela jistě by měli chodit do školy nehledě na postavení svých rodičů a neměli by být odsouzeni k sociálnímu vyloučení.

Následně by měly děti být chráněné před nástrahami internetu: Děti, které se často připojují k internetu, bezstarostně surfují a vybavují se s cizími lidmi, a děti, které mohou být obětmi sexuálního využívání – jsou komoditami velmi dobrého byznysu. Pane předsedající, internet je novodobou návsí. Stejně jako rodiče varují děti před mluvením s cizinci na návsí, měly by děti být podobně vychovávány v souvislosti s internetem a měli bychom je upozornit na podobná rizika a dát jim potřebné rady. Evropa by měla v této výchově sehrát svou roli a zajistit linku pomoci pro rodiče a děti, kteří se s podobnou situací setkali.

Marian Harkin (ALDE). – Pane předsedající, plně souhlasím se všemi doporučeními této vynikající zprávy. Především souhlasím s tím, že by měla budoucí strategie EU uznat významnou úlohu rodiny jako základní instituce ve společnosti pro přežití, ochranu a rozvoj dítěte.

Podporuji rovněž právo dítěte na pravidelný osobní vztah a přímý kontakt s rodiči, pokud to pochopitelně není v rozporu s nejlepšími zájmy dítěte. Plně podporuji návrhy v této zprávě na vytvoření společnosti přátelské pro děti, kde se budou děti cítit bezpečně a budou se do ní moci aktivně zapojit.

Bod 27 vybízí Komisi a členské státy, aby přijaly opatření k zajištění dodržování práv mentálně postižených dětí na vzdělání. V Irsku mají tyto děti právo na vhodné základní vzdělání, ale závisí to na finančních zdrojích. Ve skutečnosti to často znamená, že dostanou nevhodné základní vzdělání.

Bod 27 také uvádí, že mentálně postižené děti musí mít přístup k soudům. V Irsku se nedávno objevil případ sexuálního napadení mladé dívky s Downovým syndromem a soudce rozhodl, že není způsobilá říct soudu pravdu. Vyslyšali ji u soudu za pomoci právníků prokuratury. Během výslechu byl přítomen obžalovaný a jeho právníci, ale rodina dívky musela soud opustit. Pokud nebudou mít všechny děti zaručeno absolutní právo na přístup k soudu, naše děti zklameme.

Nakonec bych rád položil krátkou otázku panu komisaři. Nedávné rozhodnutí zahrnout práva dětí do Lisabonské smlouvy jako jeden z cílů EU poskytne dětským právům nový právní základ. Může pan komisař alespoň krátce říct, jaké praktické výsledky od toho očekává? Kladu tuto otázku zvláště s ohledem na blížící se referendum o Lisabonské smlouvě v Irsku.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Pane předsedající, chtěla bych upozornit na problém nadnesený v bodu 118 zprávy, který se týká omezení volného styku dětí s rodiči v případech rozvedených rodin, kdy rodiče pocházejí z různých států.

Nejzářivější příklady můžeme spatřit v Německu. Jedná se o rozhodnutí instituce zvané *Jugendamt*. Jejich rozhodnutím jsou rodiče, kteří nemají německé občanství, zbaveni práva mluvit se svým dítětem ve svém rodném jazyce a, v krajním případě, mohou být dokonce zbaveni svých rodičovských práv.

Předpisy *Jugendamt* se datují již do roku 1939, opakují, 1939, a tato instituce od té doby funguje na základě téměř nezměněných právních norem. Instituce jedná jménem něčeho abstraktního, čemu se říká dobro dítěte, dodnes ale neexistuje přesná definice tohoto pojmu, což znamená, že si ho můžeme vykládat libovolným způsobem. Během řízení upřednostňuje *Jugendamt* rodiče s německou národností nebo zázemím. Obavy budí i fakt, že se nepodrobuje žádné vnější kontrole. Proto žádám, aby Evropská komise vytvořila regulativní návrh, který by umožnil se vyvarovat všech forem diskriminace v institucích členských států jako se momentálně děje v Německu.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, předně bych chtěl vyjádřit úplný souhlas s proslovem paní Foltyń-Kubické.

Téma ochrany dítěte se těší zvýšenému zájmu zákonodárců Evropské unie. Zároveň se ovšem zvyšuje počet oblastí v jurisdikci EU, které mají na práva dítěte přímý dopad. Z tohoto důvodu přijímám oznámení Komise o zavádění strategie o právech dítěte s radostným pocitem. Záměr učinit z této problematiky prioritou Evropské unie, to znamená uznat děti jako právoplatné právní subjekty, si zaslouží naši plnou podporu. Nicméně opatrnost v názvu zprávy „směrem ke strategii“ nikoliv prostě „strategie“ naznačuje, že je třeba ještě učinit další kroky ve formě veřejných konzultací, které nám pomohou vhodně určit klíčové priority pro budoucí opatření Evropské unie.

Evropská unie doposud nevytvořila žádný zvláštní právní základ ohledně práv dítěte. Co se tohoto bodu týče, chtěl bych vyjádřit své znepokojení. Pokud by již totiž byla ratifikovaná ústavní smlouva, byl by podle článku I-3, který má přímý dopad na práva dítěte, vytvořen vhodnější právní rámec. Ochrana práv dítěte jako cíl vnitřní i vnější politiky Evropské unie byla součástí Lisabonské smlouvy. Tato práva jsou také zaznamenána v Listině základních práv. Je proto trestuhodné, že jeden milion dětí, které žijí v Evropské unii, si není navzájem rovno, i přes práva a svobody, které jim náleží.

Je zřejmé, že kvůli své bezbrannosti a zvláštním požadavkům vyžadují děti vedle vhodné právní ochrany i zvláštní péči. Nicméně práva dítěte by neměla být oddělena od obecně platných lidských práv, ani by neměla být jiná. Analýza dokumentů Evropské unie ukazuje, že snad existuje snaha o přistupování k právům dítěte jako k tématu, které je jaksi odděleno od lidských práv celkově. Jsme na nebezpečné stezce, která může vytvářet nebezpečné rozdíly.

Chtl bych vyjádřit své díky paní zpravodajkyni, že se podařilo, aby jí delikátní povaha problému nezabránila přistoupit k tématu nezaujatě. Je dobře, že se zpráva nesoustředí pouze na ochranná opatření, ale snaží o kladné potvrzení práv dítěte, jako je právo na rodinu, vzdělání, sociální začlenění, zdravotní péči a rovnocenné možnosti.

Magda Kósáné Kovács (PSE). – (HU) Děkuji vám, pane předsedající. Silná společnost a ekonomika může být vybudována jenom na generacích a občanech, kteří umí správně uvažovat, takže musíme vynaložit veškeré své úsilí, abychom zajistili osud a práva budoucích generací, a to i ve vlastním zájmu, protože dříve či později budeme na solidaritě těchto generací závislí i my všichni.

Paní Angelilliová zasluhuje uznání za svoji zprávu, která o tématu pojednává komplexně. Právo dítěte na plnohodnotný život je složitým systémem sociálních požadavků a právních záruk: jde o právo dítěte být narozeno a vychováno ve zdravém okolí, právo na studium a na splnění svých snů.

Chudoba rodin a dětí je při vynucování těchto práv základním omezením, takže není možné dostatečně zdůraznit, jak rozhodující je pro instituce EU a její členské státy začít s bojem proti chudobě. Musíme to udělat také proto, abychom zabránili zločinům na dětech a jejich zneužívání.

Evropa bez hranic přešla na konci minulého roku do své nové éry. Je velkou výzvou, aby otevření Schengenského prostoru nepředstavovalo zároveň ideální podmínky pro zločince. Bylo by proto vhodné vytvořit systém dostupný pro všechny členské státy, který by informoval o zločinech na dětech a jejich potrestáních a který by zároveň chránil děti před zločinci v jejich okolí.

Výborná zpráva paní Angelillové se pro nás stane skutečně cennou, pokud ji budou následovat i potřebné právní kroky. Věřím, že tomu tak bude. Děkuji vám, pane předsedající.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). – (RO) Práva dětí jsou hlavním tématem, které nás všechny spojuje, nehledě na zemi našeho původu či na politický názor.

Mluvit o dětských právech znamená mluvit o naší budoucnosti, budoucnosti obyvatel Evropské unie i budoucnosti samotné Unie. Zprávu o evropské strategii o právech dítěte proto musím pouze uvítat.

Vypracování zprávy samo o sobě potvrzuje důležitost tématu, stejně tak jako zahrnutí šesti stanovisek různých výborů do textu Listiny základních práv.

Nejlepší zájem dítěte bychom měli považovat za prvořadý. Evropská unie má z hlediska svých hodnot a koncepce svého vývoje morální zodpovědnost zajistit, že práva dítěte budou v jejich aktivitách hlavní prioritou, ať už v rámci vnitřní, nebo zahraniční politiky.

V rámci Evropské unie bych chtěla zopakovat důležitost dvou hledisek: zaprvé jde o negativní následky přistěhovalectví a zoufalou situaci dětí ponechaných po odjezdu rodičů v rodné zemi. Chtěla bych poděkovat zpravodajkyni za to, že přijala můj návrh a upozornila na tento problém, který stále ovlivňuje životy občanů Evropské unie a chtěla bych ji ujistit o mé podpoře pro její výzvu týkající se zajištění odpovídající péče, začlenění do společnosti a srozumitelného vzdělání pro tyto děti. Neméně důležitý je cíl stanovující zajištění práva na vzdělání pro všechny děti v rámci Evropské unie.

Mimo Evropskou unii je nutné podporovat práva dítěte na mezinárodní úrovni, hlavně jako součást vztahů mezi Evropskou unií a jejími sousedními státy a strategickými partnery. Mezi rozdílnými situacemi po celém světě bych chtěla zdůraznit porušování práv dítěte v případech krize nebo konfliktu, obzvláště v případech takzvaných zmrazených konfliktů, kdy je role práva zcela potlačena. Evropská unie nesmí podobné situace tolerovat a musí učinit razantní opatření, aby se všude zajistilo respektování práv dítěte.

Evropská unie v roce 2007 přijala několik rozhodných kroků, ale rok 2008 bude rozhodujícím pro skutečně zavedení této nové strategie o právech dítěte. Chci proto apelovat na Komisi a Radu EU, aby patřičně přihlédly k doporučení Parlamentu, a zajistily tak této strategii úspěch.

Iratxe García Pérez (PSE). – (ES) Pane předsedající, tato zpráva přináší srozumitelnou, ucelenou vizi práce, kterou, pokud se týká práv dítěte, musíme na úrovni Evropské unie podporovat. Musíme zapojit všechny, kteří nesou v této oblasti nějakou zodpovědnost, ať už je to při plnění práv dívek a chlapců na rovnocenné vzdělání, při boji proti násilí a dětské práci nebo při ochraně dětí přistěhovalců.

Jsme si vědomi vývoje společnosti a uznáváme, že tradiční model rodiny nemůže být jediným referenčním bodem a že se stále zvyšuje počet alternativních modelů, které musíme vzít v úvahu i přes své hluboce zakořeněné přesvědčení, že děti musí mít dobré rodinné zázemí.

Chtěla bych také podnítit debatu o souvisejícím tématu, kterým jsou mezinárodní adopce, kde je potřeba vytvořit směrnice, jež by lépe odpovídaly realitě a jež by se mohly potýkat s neznámými faktory, se kterými se dnes střetáváme; podobný proces chrání nejlepší zájmy nezletilých již v některých státech, např. ve Španělsku, existuje.

Dříve než skončím, bych chtěla nicméně vyjádřit výhrady delegace španělských socialistů k paragrafu 127 zakazujícímu nošení šátku ve školách, kde se přikláníme spíše k metodě dialogu a smíru.

Dámy a pánové, jednáme tu o nejzranitelnější části společnosti, ale také o budoucnosti, která se bude moct opřít o pevné základy v hodnotách jako je respekt, tolerance a soužití.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane předsedající, tuto zprávu a práci zpravodajkyně vítám.

Z rozpravy plyne, že zde máme takřka úplný souhlas s tím, co musíme udělat, když se hovoří o právech dítěte, a ušli jsme dlouhou cestu od starého úsloví, že „dětí je nutné vidět, a ne slyšet“. Dnes nechceme naše děti jen vidět, ale i slyšet a poslouchat, co chtějí říct.

Potřebujeme si však něco vyjasnit – a možná by to mohl pan komisař pro mě udělat – týká se to kompetencí EU v oblasti práv dětí s ohledem na Smlouvu, o níž se zde hovořilo, a s ohledem na hlasování v Irsku právě o této reformní smlouvě. Jak víte, podle irské ústavy jsou práva dětí nejlépe chráněna v kontextu rodiny. Potřebujeme uznat význam úlohy rodiny pro ochranu práv dětí a potřebujeme opatření určená k posílení rodin a v případě potřeby k jejich podpoře.

Je to také otázka manželské a nemanželské rodiny a toho, zda jsou práva dětí v obou těchto situacích stejná. V Irsku zaznamenáváme výrazný nárůst odloučených a rozvedených osob a nárůst párů žijících společně bez sňatku. Tuto formu má každá dvanáctá rodina a vyrůstá v nich 50 000 dětí. Musíme zjistit, jak jsou v současnosti podle irského práva těchto dětí ochráněna.

Problém je i to, zda mají tyto děti přístup k oběma rodičům, a to, že se o těchto dětech v irském rodinném právu nemluví, což je nutné řešit.

Poslední bod: v roce 2006 vyvolal pobouření případ, kdy irský nejvyšší soud zrušil zákon o pohlavním zneužívání na základě toho, že neumožňuje obžalovanému hájit se na základě toho, že opravdu netušil, jaký je věk oběti. Šlo o případ 41letého muže a 12leté dívky. A dnes byla, ironicky u dublinského obvodního soudu, odvolaná žaloba proti této osobě za pokus o znásilnění. Musíme v Irsku odhlasovat dvě ústavní novely týkající se rodiny a případu, o kterém jsem se zmínila, a myslím, že potřebujeme vidět, že EU vychází vstříc právům dětí, abychom mohli v Irsku volit správným způsobem.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Pane předsedající, pane komisaři, dnešní diskuse dokazuje, že se Evropský parlament chce podílet na vytváření evropské politiky týkající se dětí. Z tohoto důvodu je názor mnoha členských států, že veškeré předpisy týkající se práv dítěte spadají pod pravomoc rodinného práva, a tudíž jsou téměř výhradně v odpovědnosti jednotlivých států, velmi znepokojující.

Natolik omezený přístup některých států staví Parlament mimo celé hlavní rozhodování o právech dítěte a nutí nás jako Parlament stát se pouze poradním orgánem. V Evropě, která se stále více sjednocuje, toto nepředstavuje dobrý přístup. Příkladem může být nařízení týkající se nadnárodního vymáhání nároků na výživné, které Parlament schválil na základě konzultačního procesu v prosinci. Účelem tohoto nařízení bylo zajistit, aby děti, na které jeden z rodičů zapomněl, netrpěly hlady a opuštěností a aby dostaly prostředky, které byly díky novému a efektivnějšímu systému vymoženy. Z tohoto důvodu se domnívám, že Parlament, který v podstatě jedná jménem všech evropských dětí, má morální povinnost aktivně se zapojit do vytváření zákonů pro jejich dobro.

Souhrnně bych řekla toto: Pane komisaři, Parlament by měl být více zapojen do vytváření evropských předpisů týkajících se dětí.

Edward McMillan-Scott (PPE-DE). – Pane předsedající, rád bych poděkoval paní zpravodajce Robertě Angelillové a ostatním zpravodajům za jejich práci v této důležité věci a pochopitelně panu komisaři Frattinimu za jeho podnět k tomuto sdělení a za práci, kterou Komise v této oblasti vykonala.

I když uznávám, že tyto záležitosti jsou v první řadě záležitostmi pro členské státy, věřím také, že je zde i úloha pro Evropskou unii, a otázka je pochopitelně také zakotvena v Listině základních práv, která poprvé zahrnuje i práva dětí. Věřím tomu, že společnost se nejlépe posuzuje podle toho, jak se stará o své nevinné členy, a my jako Evropská unie společnost jsme.

V této věci se obzvlášť zajímám o případy, kdy jeden z rodičů unese dítě přes hranice. Zabýval jsem se v této oblasti mnoha případy a každoročně dochází k několika stovkám případů mezi členskými státy EU a ovšem i mezi členskými státy a našimi sousedními zeměmi i zeměmi vzdálenějšími. I když existují mezinárodní úmluvy jako Haagská úmluva a na interní rovině úmluva Brusel II, jsou zde stále nedostatky. Nedávno jsem byl vděčný mezinárodní právníkům firmě Freshfields, která přezkoumala několik případů spadajících do úmluvy Brusel II a zjistila několik problémů v rámci našich vlastních členských států.

Domnívám se, že na práci, kterou vykonal Evropský parlament a Komise se musí pohlížet v kontextu mezinárodního vývoje práva. Myslím, že je zde právem zcela zásadní stará Úmluva OSN o právech dítěte, která kladla na první místo nadřazenost zájmů dítěte. Listina základních práv také obsahuje pojem práva dítěte na oba rodiče. Jde o zcela zásadní a nyní po celém světě obecně rozšířenou koncepci.

Jsou zde ale dvě stránky, které závisí na tom, jak soud věc pojme. I když tento bod není ve zprávě explicitně uveden, měli bychom pamatovat na práva dítěte, které je natolik vyspělé, že ho soud může vyslechnout, jako v případě z mého volebního okrsku, kdy Nejvyšší soud nedávno vyslechl 7letou Jessiku. Za druhé by mělo být v případě potřeby dítěti zajištěno nezávislé právní zastoupení. To jsou dva body, kterým se podle mého musíme v následujících měsících věnovat.

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, děkuji paní zpravodajce za vynikající práci. Do 20. století jsme vstupovali bez jakýchkoliv práv dítěte a opouštěli jsme jej s evidentními a nepopíratelnými pokroky, ale stále před sebou máme ještě dlouhou cestu, která nebude jednoduchá, což už mnoho částí zprávy naznačuje.

V krátkém čase, který mám k dispozici, a také na základě osobních zkušeností s UNICEF, bych chtěl vybědnout Komisi ke zdůraznění jednoho hlediska: potřebujeme nástroj Společenství pro adopce, protože zde přítomných 27 států má v tomto ohledu zcela nesourodou legislativu. Bylo by užitečné přijmout legislativní kroky, které by pomohly zlepšit kvalitu podpory poskytovanou informačními službami, aby bylo možné vytřídit kroky nutné k přípravě mezinárodních adopcí a aby bylo možno řešit postup vyřizování žádostí a

otázku podpůrné pomoci rodinám v postadopčním období. Ještě dnes se v této oblasti setkáváme příliš často se zneužíváním, nedostatky, odklady a potížemi, které si adoptivní rodiny a hlavně děti opravdu nezaslouží.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – Všechny členské státy ratifikovaly Dohodu OSN o právech dítěte v roce 1989, ta však neobsahuje žádný sankční mechanismus.

Existuje několik orgánů zabývajících se ochranou práv dětí, jejichž aktivity je potřebné lépe koordinovat a zabezpečit jejich publicitu, např. vytvořením společné internetové stránky. Tímto způsobem bychom přešli nežádoucím vzájemnému překrývání jejich poznatků. Dalším krokem by mohlo být pověření komisaře pro lidská práva ochranou práv dětí. Přivítal bych, kdyby se komisař podle prioritních oblastí zabýval bojem proti chudobě a proti všem formám násilí. K násilí páchanému na dětech by nikdy nemělo dojít, proto je podle mého názoru důležité nejen trestat pachatele, ale hlavně předcházet nelidským činům.

V tomto smyslu podporuji zpravodajkyni v žádosti o zavedení postupů, které umožní lepší mezistátní koordinaci stíhání, což by v praxi mělo zabezpečit, že člověk odsouzený v jednom členském státě bude vedený v záznamech jako pachatel násilí na dětech i v ostatních členských státech. Domnívám se, že tento způsob bude významným krokem v předcházení dalšímu krutému zacházení s dětmi, jako je např. sexuální mrzačení, pohlavní zneužívání, dětská pornografie, únos a obchodování s dětmi.

Pokud jde o dětskou pornografii, vysoce si vážím iniciativy Evropské komise ve spolupráci s některými bankovními institucemi a společnostmi vydávajícími kreditní karty, které se snaží vyloučit stránky prodávající dětskou pornografii ze systémů on-line plateb. Tato činnost by dopomohla k vytvoření databáze prodejců dětské pornografie, z níž budou informace o autorech a šířitelích tohoto odpuzujícího typu obchodování předloženy policii příslušného členského státu, EUROPOLU a INTERPOLU. Poněvadž si uvědomuji, že jde o velmi důležitou oblast, podporuji, aby se na ochranu dětských práv vyčlenily potřebné lidské i finanční zdroje. Jde přece o budoucnost našich dětí, takže o naši budoucnost.

Katerina Batzeli (PSE). – (EL) Pane předsedající, chtěla bych ve svém příspěvku poblahopřát paní Angelillové, která opravdu poskytla ucelený rámec pro upevnění pozice Listiny práv dítěte.

Chtěla bych zaměřit své poznámky na tři témata kromě těch, která zde již byla projednána.

Zprvč musíme urychleně jasně pojmenovat a řešit problém násilí a zneužívání dětí a zavést zvláštní systém vedení záznamů, jenž přispěje k účinnému postupnému odstranění tohoto problému.

Za druhé jde o to, aby všechny státy přijaly Protokol OSN o prevenci, potlačování a trestání obchodu s lidmi a sexuálního využívání lidí, kde bude nutné se mezi jinými znovu věnovat otázce vydávání dočasných nebo netrvalých povolení k pobytu v rámci hranic států.

A konečně je tu otázka řešení problému kriminality mezi nezletilými, zahrnující opatření k předcházení tomuto problému a k začlenění mladistvých do společnosti a opatření týkající se se soudních a mimosoudních zásahů.

Pane předsedající, letošní rok je rokem mezikulturního dialogu a je nutné zachovat všechny mosty spojující různé kultury a různé náboženské názory. Myslím si, že paragraf 127 této zprávy nemůže být přijat.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MAURO

Místopředseda

Zita Gurmai (PSE). – (HU) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, osud Evropy je silně ovlivněn tím, zda bude schopna rozvíjet společnost, která začlení a podpoří děti. Podpora a ochrana práv dítěte je pro budoucnost Evropské unie zásadní. Vývoj společnosti přátelské k dětem nemůže být v Unii oddělen od dalšího prohlubování a posilování evropské integrace.

Potřebujeme srozumitelnou strategii pro Evropskou unii, abychom mohli podporovat a zajistit prosazení práv dítěte uvnitř i vně Evropskou unii. Děti si zaslouží zvláštní předpisy a odpovídající právní ochranu. Členské státy jsou v mnoha směrech zodpovědné za podporu rodičů v jejich výchovných povinnostech. Bezpečná a otevřená Evropa může být postavena jenom pomocí těchto nástrojů.

Naše politiky by měly mít stále na vědomí odlišnosti a rozdílné potřeby dětí a měly by věnovat zvláštní pozornost otázkám chudoby, sociálního vyloučení a negativní diskriminace, a to na úrovni Unie i na celosvětové úrovni.

Považuji za důležité, aby byla v rámci dvoustranných dohod uzavíraných mezi EU a zeměmi mimo EU neustále a systematicky brána v potaz doporučení Úmluvy OSN o právech dítěte.

– Skupina PSE by chtěla o pozměňovacím návrhu 1 27 hlasovat odděleně.

Catherine Stihler (PSE). – Pane předsedající, vítám rozhodnutí zahrnout práva dětí do Lisabonské smlouvy jako jeden z cílů EU, který poskytne dětským právům nový právní základ.

Zpráva paní Angelilli se zabývá důležitými otázkami, jež se týkají blaha a ochrany dětí. Chci však zdůraznit, že byl uznán fakt, že pro děti znamená chudoba a sociální vyloučení jejich rodičů vážnou překážku pro provádění jejich práv.

Podporuji požadavek ve zprávě, aby EU spolupracovala s příslušnými agenturami OSN, mezinárodními organizacemi a výzkumnými centry na zdokonalování získávání srovnatelných statistických dat o situaci dětí v EU, za účelem rozvoje a zahrnutí většího počtu ukazatelů týkajících se konkrétně dětí, dětské chudoby a sociálního vyloučení.

Dětská chudoba je opomíjený problém, i když pětina dětí v EU žije na hranici chudoby. Neodsoudují to 20 % budoucích dospělých v EU k tomu, že nikdy nevyužijí svého skutečného potenciálu?

Je-li zde politická vůle, pojďme společně napříč členskými státy pracovat na tom, abychom se rozdělili o své osvědčené postupy a učili se jeden od druhého. Po celé EU jsme svědky kampaně, jejímž cílem je skončit s chudobou v rozvojovém světě, proč nemůžeme udělat podobnou kampaň po celé EU, aby se skoncovalo s chudobou dětí?

Katrin Saks (PSE). – (ET) Děkuji vám, pane předsedající.

Vzhledem k tomu, že třetina dětí na světě nemá dostatek jídla a šestina dětí nechodí do školy, může se zdát poněkud podivné mluvit o chudobě v Evropě. Zároveň si musíme přiznat, že takový problém existuje a je obzvláště zajímavé, že počet dětí žijících v chudobě je o mnoho větší než počet dospělých v podobné situaci. V podstatě to neznamena, že děti hladoví, ale že chybí možnosti potřebné pro jejich rozvoj.

Chtěla bych vás upozornit na skutečnost, že při bouřlivém rozvoji tržního hospodářství v nových členských zemích se zde vytvořilo mnoho sociálních vrstev, což má přímý dopad na dobro dítěte. Sociální problémy tuto situaci ještě zhoršují. A nejedná se o tragédii, která by ovlivňovala jen děti.

Podstatná část lidských zdrojů zůstává například nezaměstnaná – právě to se v mé rodné zemi Estonsku neustále zhoršuje – a z tohoto důvodu představuje pro Unii a členské státy problém.

Přestože většina politik, které se týkají práv dítěte, spadá do pravomoci jednotlivých členských států, chtěla bych zdůraznit důležitost společné strategie Evropské unie, jejich ukazatelů, databází a zpráv. Doufám, že jejich vliv se bude v členských státech neustále zvyšovat.

Jako politik vím, jak je náročné vysvětlit svým vlastním voličům například proč něčí sousedi pečují o děti více než jiní.

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Pane předsedající, pane komisaři, iniciativa o strategii o právech dítěte, která byla před nás postavena, není jen signálem pro Evropu, ale i pro celý svět, jakým způsobem by měla být chráněna práva nejmladších členů naší společnosti. Z tohoto důvodu bych chtěl vyjádřit své uznání paní Angelillové za vynikající zprávu.

V určitých částech Evropy se bohužel často objevují případy porušování práv nezletilých – v Evropě, na kterou jsme pro náš vysoce rozvinutý systém ochrany lidských práv tak hrdí. Právě proto musíme zajistit, aby se děti, zažívající různé formy ponižování, dozvěděly o tom, že mají šanci se obrátit na někoho, kdo jim může pomoci a kdo to taky udělá. Chtěl bych tudíž podpořit návrh autora zprávy na vytvoření účinnějšího monitoringu a plán Evropské komise na zavedení telefonické linky bezpečí pro děti, které potřebují pomoc.

Dalším problémem jsou děti z chudých přistěhovaleckých nebo uprchlických rodin. Trpí z důvodů, které nemají možnost ovlivnit, a ve výsledku jsou často odsouzeni k horšímu životu, než jaký prožívají jejich vrstevníci, kteří nemuseli utéct ze své vlastní země. Chtěl bych proto podpořit návrh na zaručení plných práv těmto dětem, ať už je právní situace jejich rodičů jakákoliv, a na poskytnutí rovnocenného přístupu ke vzdělání.

Franco Frattini, *místopředseda Komise*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chci poděkovat všem řečníkům, a jsem rád, že uznali, že se poprvé v Evropě – a dokonce ještě před tím, než Lisabonská smlouva vstoupí v platnost – snaží Komise a Parlament vytvořit skutečnou evropskou horizontální politiku ve všech oblastech týkajících se ochrany a podpory práv dítěte. Tento politický úspěch při řešení problému, který ještě před dvěma roky vůbec nebyl na programu EU, je zároveň reakcí na ty, kteří o potřebě dosáhnout reálných výsledků vědí. Evropa v tomto směru vykročila vpřed.

Velmi mě potěšily názory pana McMillana. Jedním z hlavních kritérií pro vyhodnocování stupně civilizovanosti země je způsob, jakým se chová ke svým nejmladším členům, ke svým dětem. Členské státy Evropské unie a my všichni Evropané bychom chtěli vést svět způsobem, jakým jednáme s dětmi, a v souladu s možnostmi, které jim poskytujeme.

Bylo nadneseno mnoho otázek, z nichž některé se již nyní objevují ve mnou podaném návrhu a ve velmi užitečných doporučeních, které připravila paní Angelillové, stále si ale myslím, že existují i další body, na které se musíme v příštích měsících zaměřit detailněji. Pojďme z roku 2008 učinit rok, kdy dojde v této evropské strategii k dalšímu pokroku.

Paní Gálová a paní Sinnotová mluvily o úloze rodiny a zcela jasně vyslovily názor, že mnoho z problémů, se kterými se potýkáme, vycházejí ze zastaralého a nevhodného pohledu na postavení rodiny. Zabývali jsme se tím již minulý rok, jak si jistě pamatujete, v souvislosti s videohrami plnými násilí. Statistický průzkum v Evropě ukázal, že pouze 20 % respondentů se zajímalo o to, k čemu jejich děti používají internet, a stejný počet někdy přišel s videohrami do kontaktu nebo je hrál. Znamená to zároveň, že 80 % dotázaných rodičů neví, jaké typy elektronických her jejich dítě hraje nebo jaké internetové stránky navštěvuje. Toto zjištění nám přesně ukazuje proč je rodina, jak již bylo řečeno, klíčovým místem, kde musíme práva dítěte podporovat.

Pan Cataina a další mluvili o otázce dětské práce. Jistě si vzpomenete, že v návrhu jsem zdůraznil zavedení přísných trestů pro ty, kteří zneužívají nelegální práce legálních přistěhovalců, zvláště jsem odsuzoval používání dětí přistěhovalců, které jsou bezbranné jak tím, že jde o přistěhovalce, tak proto, že nelegální práce znamená vykořisťování; a jsou především bezbranné, protože děti by neměly pracovat, ale měly by chodit do školy. Pokud by návrh, čekající na schválení, byl přijat, stane se z něj evropská směrnice a členské státy budou potom povinny zavést potřebná pravidla, která dodnes bohužel nemáme.

Otázka osamocených přistěhovaleckých dětí je velice důležitá a jednáme o způsobech financování vybraných projektů, jelikož jsme kromě případů, o kterých se zde již hovořilo, přišli na další velmi tragické případy. Například na Kanárských ostrovech přišla španělská vláda na velmi znepokojivé případy, kterým se musíme samozřejmě věnovat, kdy se najednou objevil velký počet osamocených dětí, protože je jejich rodiče prostě poslali pryč samotné. To je samo o sobě dost šokující. Musíme posílit evropské právní předpisy, abychom byli schopni bojovat proti násilí na dětech, což připomněla již paní Segelströmová.

Jeden velmi vážný problém se mě osobně dotýká. Existují pravidla, která zajišťují, aby v případě rozluky nebo rozvodu skutečně došlo ke svěřeni dítěte do péče jednoho z rodičů. Ve skutečnosti nejsou v mnoha členských státech tyto pravidla používána v praxi, což nemusí znamenat, že je vlády nevyžadují, často o nich soudy téměř nejsou informovány. Jsou případy, kdy jeden z rodičů doslova ukradne dítě druhému. V některých případech je nemožné vymáhat rozhodnutí, proto se musíme této otázce spadající do oblasti přidělování opatrovnictví daleko více věnovat.

Dalším tématem, kterému se musíme věnovat, je sexuální turistika, včetně spolupráce s veřejnými správními orgány a soukromými osobami, cestovními agenturami a společnostmi vydávající kreditní karty kvůli identifikaci lidí, kteří si po internetu pořizují materiál s dětskou pornografií. Je jasné, že pedofilové neplatí hotově, ale kreditními kartami. Pokud by fungovala spolupráce, kterou právě spouštíme, byli bychom také schopni snížit a zastavit tragický dopad sexuální turistiky.

Novým tématem je právo vyrůstat v neznečištěném prostředí, čili environmentální práva dítěte. Zaměříme na něj dobře svoji pozornost, jelikož nejde pouze o nové téma, ale o téma, kterému se musíme zjevně věnovat všichni.

Paní Harkinová je jedna z těch, kteří nadnesli otázku dopadu Lisabonské smlouvy. Tato smlouva nepřináší žádný specifický právní základ, ale dává strategii, o níž zde nyní jednáme a která byla dodnes založena pouze na společné domluvě politiků, hodnotu evropské politiky. Díky Lisabonské smlouvě můžeme na strategii o právech dítěte nahlížet jako na čisté evropskou záležitost, což je docela ojedinělý krok kupředu.

Na závěr je třeba říct, že i v nadcházejících měsících se musíme této problematice věnovat a je jasné, že jde o investici, kterou Evropa dělá pro svou budoucnost. Investuje do svých mladých lidí, investuje do dětí.

Vidím však ještě jednu oblast, ve které by se mohly děti stát protagonisty jedné z nejdůležitějších politik Evropské unie: je jí politika začleňování přistěhovaleckých skupin do společnosti. Pokud vložíme důvěru do dětí, i do nejmenších dětí ve školách, a uděláme z nich velvyslance pro začlenění – protože pro ně bude daleko snadnější hrát si nebo se učit po boku dětí z odlišných kultur a prostředí – dáme dětem úkol, jak již někdo řekl, ne aby byly malými dospělými, ale aby byly skutečnými protagonisty nebo spoluprotagonisty politiky integrace. Pokud tato politika nebude založena na začleňování dětí ve školách, nebude nikdy skutečnou politikou začleňování přistěhovalců z jiných zemí.

Roberta Angelilli, zpravodajkyně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, nejprve mi prosím dovoluňte poděkovat komisaři Frattinimu za to, že znovu ukázal, že má Evropská komise o oblast práv dítěte vážný zájem. Také mu děkuji za to, že ve svém úvodním prohlášení vyzval členské státy, aby urychleně zprovoznily dětské linky bezpečí, protože odklad tohoto tématu je neopodstatněný. Velmi jsem také uvítala, že zdůraznil, že některé členské státy dodnes nezavedly vnitrostátní záruky spojené s právy dítěte, což jsme ve zprávě také zmínili a absence těchto záruk nás mrzí.

Jsem také vděčná všem svým kolegům, kteří se zapojili do tvorby tohoto dokumentu, a těm, kteří se k němu vyjádřili, protože se domnívám, že jsme se všichni shodli na konceptu vyššího zájmu dítěte. Samozřejmě také podporuji a sdílím znepokojení, které dnes sněmovna vyjádřila. Musíme donutit naše členské státy, aby začaly rychleji přecházet od slov k činům, k čemuž se musí také připojit Parlament a Evropská komise.

Dovolte mi prosím říct pár krátkých slov k některým otázkám, které zde byly nadneseny. Co se životního prostředí týče, chtěla bych panu Frattinimu potvrdit, že jsme se možná mohli v rámci této zprávy problému věnovat více, ale jasně jsme řekli, že právo na zdravé a čisté prostředí musí být jedním z hlavních práv, na které mají nezletilí nárok.

Jsem ráda, že jednou z otázek, kterou se bude zabývat další Evropské fórum o právech dítěte, bude problém mezinárodních adopcí. V této souvislosti chci upozornit, že kromě obrovských a často čistě byrokratických problémů při mezinárodních adopcích tu máme ještě tragickou situaci dětí, o něž se během rozvodu nebo během rozluky hádají rodiče. Zcela nepochybně se jedná o významný evropský problém, který se přirozeně objevil ve spojitosti s otevřením hranic.

Dovolte mi zakončit vyjádřením svého uspokojení s prací, kterou jsme udělali a věřím, že přestože výsledek není zcela dokonalý, bude dobrým odrazovým můstkem pokud, což chci zopakovat, budou bezodkladně přijaty vážně míněné a zodpovědné praktické kroky.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování o tomto bodu se bude konat ve středu ve 12:00.

Písemná prohlášení (Článek 142)

Livia Járóka (PPE-DE), písemně. – Segregace ve vzdělání je jednou z nejzhoršujících forem diskriminace, se kterou se setkávají romské děti. Vzdělání je jako základní lidské právo klíčové pro dosažení ostatních lidských práv a investice do vzdělání v raném dětství Romů je politika, která funguje na rozmanitých úrovních a přináší prospěch nejen dětem, které se snaží vzdělat. Přínos vzdělání v raném věku zahrnuje: podporu sociální spravedlnosti, zvýšení individuální a širší společenské produktivity, snížení úrovně chudoby a odstranění diskriminačních postojů a sociálního vyloučení. Vzdělanější romské děti si zvyšují šanci, že se stanou produktivní součástí pracovní síly. Když si vydělají peníze a přispějí prostřednictvím daní z příjmu a spotřební daně do národního rozpočtu, začnou ovlivňovat to, jak na ně pohlíží neromská populace, a tím ovlivní širší sociální otázky. Takže když se Romové stanou produktivnější a jejich úroveň chodby poklesne, stanou se členy společnosti, kteří na ni přispívají místo toho, aby byli příjemci státní podpory. Kombinace vyšších příspěvků a nižších vyplacených státních podpor představuje jasný zisk pro národní rozpočet. Z programu, který tento vývoj podporuje, by měli zisk všichni obyvatelé Evropy, a nejen Romové.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), písemně. – (FI) Jednou ze základních struktur podpírajících společné evropské hodnoty je naše povinnost ochraňovat nevinné duše, čímž mám na mysli děti. Je jen málo témat, na kterých se takto jednohlasně shodneme.

Je životně důležité chránit práva dětí účinněji než doposud, což se týká i úrovně Společenství. Zpráva Komise o zavedení strategie o ochraně práv dítěte byla přijata velmi pozitivně.

Zpráva Parlamentu o strategii je vskutku vynikající. Chtěla bych k této rozsáhlé problematice poznamenat pár věcí.

Zaprvé, postavení rodiny je přímo spojeno s právy dítěte. Rodina je pro dítě bezpochyby nejlepším prostředím. Rodina a ochrana rodinného života jsou ve skutečnosti právy dítěte a ta jsou prováděna, pokud rodina funguje dobře. Strategie by měla také obsahovat opatření k podpoře blaha rodiny. Za každou cenu bychom měli chránit právo dítěte na styk s oběma rodiči.

Děti jsou velmi brzy vystaveny hrůzostrašným, násilným a sexuálním formám zábavy, což má katastrofální následky. Návrh této zprávy, například na vytvoření jednotného klasifikačního a popisného systému pro prodej a distribuci audiovizuálního materiálu a videoher pro mladistvé v rámci celé EU, je hodnotný. Zásada „znečišťovatel platí“ by měla platit i pro násilné formy komerční zábavy, protože jí způsobené škody jsou obrovské.

Za třetí se musíme rozhodným způsobem snažit o vymýcení dětské pornografie. Prioritou Komise je posílení přeshraničních operací, rušení serverů utlačujících děti a zlepšení spolupráce mezi veřejnými úřady a soukromým sektorem.

Bohužel ani práva dítěte nešla obecné představě o relativitě hodnot, která v naší společnosti stále existuje. Musíme nahlas vyhlásit, co relativně rozhodně není. Práva a ochrana dítěte jsou jedny z nejdůležitějších lidských hodnot, proto musíme lidem stál připomínat hrozivé následky čekající na provinilce.

Katalin Lévai (PSE), písemně. – (HU) Evropská unie má mimořádnou odpovědnost za ochranu základních lidských práv a především za práva dítěte. I přesto žije 19 % dětí v Evropské unii na hranici chudoby a toto číslo je vyšší než u dospělé populace (15 %). Na celém světě je 40 milionů dětí mladších 12 let obětí nějaké formy násilí. Téměř 6 milionů dětí je nuceno pracovat, jeden a půl milionů je obětí překupníků s lidmi. Oproti těmto faktům má evropská strategie nulové tolerance zaměřená na ochranu práv dítěte obrovský význam.

Domnívám se, že hlavní roli v tomto procesu mohou sehrát lepší právní předpisy, včetně zkoumání dopadu nových a již existujících pravidel na mladistvé. Sama ale vytvoření zvláštního parlamentního orgánu zodpovídajícího za práva dítěte nepodporuji. Veškeré úkoly takového orgánu může plnit koordinátor pro dětská práva, kterého ustanoví Komise. Vytvoření postu komisaře pro lidská práva a menšiny, který by taktéž zodpovídal za práva dítěte, však podpořím. Je potřeba si uvědomit, že většina dětí žijících ve znevýhodněných podmínkách je romského původu, nebo patří k některé menšině žijící v Evropě. Bylo by vhodné doporučit provedení reformy institucí Evropy, v rámci které by koordinátoři pro práva dítěte podléhající komisaři představovali spojnici mezi institucemi, nevládními organizacemi a vládami, aby mohl být veden plynulý dialog a aby mohla fungovat spolupráce. S ohledem na skutečnost, že se již mnoho evropských organizací a institucí v rámci unie o práva dítěte stará, musíme podporovat sjednocování těch zavedenějších a zlepšování efektivit jejich práce, spíše než vytvářet stále nové a nové.

Vedle ochrany práv dítěte se do popředí dostává stále více otázka vzdělání. Soustředěné studium umožní neinformovaným mladým delikventům vyrůst v informované občany dodržující zákony.

Joseph Muscat (PSE), písemně. – (MT) Dopustil bych se opomenutí, kdybych se v kontextu této debaty o právech dítěte nezmínil o případu Shauna Attarda, který zlomil srdce obyvatelům Malty a ostrova Gozo.

Toto dítě z ostrova Gozo bylo odebráno otci takovým způsobem, že ho to muselo zcela jistě psychicky poznamenat.

Je možné, že byl v tomto případě dodržen zákon a že byly respektovány i evropské směrnice. Existují nicméně vážné pochybnosti, zda to, co se stalo, bylo opravdu v nejlepším zájmu dítěte.

Je mi líto, že ze svého úhlu pohledu musím říct, že se britské orgány snaží otci dítěte v tomto případě ztížit právo na spravedlivé slyšení. I těch pár setkání dítěte s otcem doprovázejí velké překážky.

Chtěl bych apelovat na to, aby bylo Mariu Attardovi podle platných právních předpisů umožněno právo na spravedlivé slyšení a aby se navíc jednalo v nejlepším zájmu Shauna.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN), písemně. – (PL) Dnešní debata týkající se práv dítěte vyvolává mnoho podstatných otázek o správném vývoji mládeže. Budoucnost našich dětí, zabezpečení jejich správného rozvoje, je podmínkou toho, jaká bude budoucnost našeho kontinentu, pokud jde o řádné mezilidské vztahy.

Práva dítěte musí být respektována. Musí být také dodržena práva rodičů, aby mohli děti vychovávat v souladu s hodnotami, kterým věří. Mluvit o právech dítěte a vynechat otázku jejich práva na výchovu v přirozené rodině, kde figuruje otec i matka, je narušením těchto práv. Rozhodnutí o adopci dítěte, kdy je dítě předáno

páru stejného pohlaví, čímž předurčíme jeho budoucnosti a svým způsobem mu i vnutíme sexuální orientaci, je bezpochyby narušením jeho základních práv. Při rozhodování nemůžeme o této otázce mlčet, protože porušuje politickou korektnost Evropské unie.

16. Znepokojující situace s odpady v oblasti Kampánie (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu je zpráva Komise o znepokojivé situaci s odpady v oblasti Kampánie.

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Pane předsedající, vážení členové Evropského parlamentu, odpadky, které se naakumulovaly v ulicích Neapole a v okolních městech od 21. prosince, se podle informací médií odhadují na více než ohromných 100 000 tun. Toto je v kombinaci s negativními, řekl bych až katastrofickými, účinky pro obyvatele a životní prostředí důvodem pro vážné obavy.

Krise posledních dnů nevznikla v Neapoli z ničeho. Jde o kulminaci nedostatečného uplatňování evropských právních předpisů o odpadech za posledních 14 let, i když soud Evropských společenství Itálii opakovaně nařídil její dodržování.

Kromě role organizovaného zločinu, kterou tisk zdůrazňuje, se zdá, že přímou příčinou současné krize je nečinnost a nedostatek vůle k přijetí opatření nutných pro vyřešení chronického problému hospodaření s odpady.

Když byla Komise poprvé o krizi s odvozem odpadu a systémem jeho zpracování v Kampánii na jaře 2007 informována, zahájila řízení proti Itálii za nedodržování právních předpisů Společenství v oblasti odpadů. Od té doby Komise zblízka sledovala vývoj a na žádost italské vlády provedla počáteční hodnocení situace na místě. Další setkání s kompetentními italskými úřady se má konat v následujících několika dnech. Za přijetí okamžitých opatření k odvozu odpadu z ulic jsou odpovědné italské úřady. Jak ale tato nová krize ukazuje, jen odvézt odpad nestačí. Jakékoliv krátkodobé opatření musí doplnit přijetí, a co je důležitější, i efektivní zavedení dlouhodobých strategických opatření. Například adekvátní sítě zařízení na zpracování odpadu, které budou plně splňovat normy stanovené právními předpisy EU. Musí je doplnit i integrovaná dlouhodobá strategie hospodaření s odpady podporující recyklaci a třídění odpadu.

Legislativní nařízení č. 61 z května 2007, jež měla krizi s odpady vyřešit, svého cíle nedosáhla. Nouzový plán, který oznámil 8. ledna předseda vlády Prodi, představuje ambicióznější snahu, ale klíčovým prvkem zůstává načasování opatření, která musí být pohotová a efektivní. To, jak budou italské úřady opatření zavádět do praxe, budeme dál pečlivě sledovat. Komise bude dál vyvíjet nátlak na italskou vládu, aby krizi ukončila, a hodlá proti Itálii zakročit právní cestou. Trvalé porušování environmentálních právních předpisů Společenství v Kampánii musí být konečně ukončeno, jak vyžadují zákony Společenství.

Jakkoliv vypadá situace složitá, není nemožné, aby italské úřady právní předpisy Společenství o odpadech splnily. Jsem si jistý, že lze předložit užitečné příklady, nejen z jiných členských států, ale i z jiných italských regionů, kde se našlo řešení pro kontrolovanou likvidaci odpadů cestou kombinace různých typů snížení objemu, sběru a likvidace.

Giuseppe Gargani, jménem skupiny PPE-DE - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi panu Komisaři říct, že i když sdílím to, co řekl, domnívám se, že situace není natolik obtížná, že by byla dramatická.

Své stanovisko mohu omezit na citaci z článku v *The Economist*, který vyšel před několika dny. „Odpadky poházené na ulicích města mohou být nejen zdraví škodlivé, ale i politicky riskantní. Připomíná to voličům křehkost civilizace – a může je to inspirovat, aby se obrátili na své volené zástupce.“ Taková je situace.

Jak všichni víte, Neapol proslavil film *Čtyři neapolské dny*, ve kterém místní obyvatelé povstanou proti cizím útočníkům. Jedny noviny napsaly, že dnes jsou nepřáteli země lidé, kteří pošpinili pověst Neapole ve světě. Celá civilizace bere za své. Tragédie odpadů v Neapoli a Kampánii nepropukla za jednu noc, ale vytvářela se po dobu 14 let; zbytečně se vyhodilo 8 miliard eur a televizní záběry ukázaly Evropě a celému světu, jak jsou ulice města neprůchodné. Skutečná tragédie propukla, jak Komisař připomenul, 21. prosince, kdy městské popelářské vozy přestaly svážet odpad, protože skládky už přetékal a spalovny zde nefungují; hrozí zde zdravotní rizika a absolutně nikdo, pane Komisaři, nemluví o třídění odpadu.

V Kampánii totiž opravdu neexistují spalovny a hospodaření s odpady je v rukou organizovaného zločinu, tzv. Camorry. Regionu Kampánie se nepodařilo čelit problému, který je stručně řečeno otázkou běžné administrativy jako je úklid města, protože to dělat nechtěl, neboť regionální správa a její hlavní představitel jsou podřízeni organizovanému zločinu, který kontroluje vše.

Některé politické síly, tvořící vládu pana Prodiho, a veškeré opoziční strany volaly po tom, aby byla Rada regionu rozpuštěna, a aby byl jmenován komisař s plnými pravomocemi, jenž vystoupí proti nespolehlivému ministru životního prostředí Pecoraru Scaniovi. Bylo využito pouhých 81 % z příspěvku ve výši 200 milionů eur z evropského plánu na období 1994–1999; regionální plán tu neexistuje, a proto je tam nutné někoho vyslat.

Doufám, že mě pan předsedající nechá ještě chvíli mluvit. V rámci tohoto uspořádání se mohou uzavírat smlouvy bez dodržování příslušných evropských pravidel, což vytváří začarovaný kruh nezákonnosti a neefektivnosti. Skutečným rizikem je možnost ztráty 330 milionů eur ze Strukturálních fondů. Komise proti Itálii zahájila řízení pro porušování práva, což bylo bohužel nevyhnutelné, neboť Kampánie je bezpochyby celé světelné roky vzdálená od splnění pravidel stanovených evropskými směrnici, jimiž pohrdali dokonce i ti, kdo je měli ve vládě na starost.

Žádáme Komisi, aby koncem měsíce provedla inspekci a aby zaujala pevné stanovisko a nařídila využívání spaloven. Toto je něco, co Evropa může udělat, a vyzýváme rovněž Parlament, aby provedl inspekci a mohlo být dosaženo kvalitativního skoku (...).

Předsedající. – Než budeme pokračovat v rozpravě, musím vás upozornit na nové procedurální předpisy. Za prvé bych rád požádal kolegy, aby dodržovali pravidlo o délce vystoupení. Za druhé bych chtěl poukázat na to, že podle procedury „catch the eye“ mohou členové, kteří se domnívají, že nevyužili všechen čas, vystoupit ještě jednou. Samozřejmě že jim bude dán čas na vystoupení poté, co byl dán těm, kdo vystupují poprvé.

Gianni Pittella, jménem skupiny PSE. – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nejprve vám chci poděkovat za jasnou, přesnou a faktickou zprávu, za obavy, které jste dnes večer a za poslední dny a týdny projevíli, za vaše napomenutí, se kterým souhlasíme, jelikož jsme si vědomi, že je absolutně nutné dodržovat evropské zákony.

Myslíme si, že Evropský parlament se nesmí nikdy změnit v ozvučnou desku národních polemik, zejména u takto citlivých témat a dramatických otázek. Myslíme si spíše, že právě kvůli dramatické povaze této situace musíme žádat seriózní analýzy, jak k tomuto specifickému případu, tak k otázce odpadu obecně, problému, který se netýká jen Neapole a Kampánie, ale problému, kterému musí čelit každá obec. Jde o problém, který zpochybňuje model rozvoje, jenž často obětuje člověka a jeho prostředí logice zisku, problém, o němž se často mluví ideologicky a do opozice se nesprávně klade bezduchý industrialismus a ekologie, která brání pokroku.

Nesmíme zapomínat, že Itálie byla jednou z prvních zemí, která v roce 1997 za Prodiho vlády, ve které seděl pan Ronchi, schválila moderní zákon, který je v souladu s tím, co Evropská unie už nějakou dobu tvrdí: zahrnuje ekologickou výchovu, třídění odpadu, bezpečnostní opatření, používání moderních metod recyklace a nového využití odpadů, které jsou bezpečné pro občany i životní prostředí. Tento zákon byl vynikajícím způsobem uplatněn v praxi a stal se zdrojem hospodářského růstu a zaměstnanosti.

Toto však neplatí pro region Kampánie. Co se pokazilo? Co nefungovalo? Není pochyb o tom, že politickou odpovědnost za to, co se stalo, lze přičíst pravici i levici, zejména pokud jde o řízení. Není na nás, abychom v této chvíli zjišťovali, zda může jít i o jiný typ odpovědnosti a pokud by tomu tak bylo, mohly by být uloženy přísné tresty, ale nebylo by čestné dávat vinu jen politice.

V Kampánii hrálo rozhodující negativní roli mnoho dalších faktorů. Šlo o organizovaný zločin, oslabený občanský cit, historicky nedostatečnou infrastrukturu. Italská vláda reaguje na okamžitou situaci, přijímá důležitá rozhodnutí a snaží se obnovit odpovědnost místních orgánů a odstoupit od systému, kdy se na místo posílají zvláštní komisaři, a zajišťuje soběstačnost v likvidaci odpadu. Tato rozhodnutí nám umožní podívat se na přítomnost i na budoucnost s větší důvěrou – už končím, pane předsedající – a věřím, že nám také umožní přesvědčivě odpovědět na legitimní evropské požadavky. Nyní musíme tato rozhodnutí podpořit; musíme městu, regionu i zemi vrátit důstojnost, to znamená Itálii, které, slovy prezidenta Napolitana, nechybí pozitivní energie, síly k inovaci.

Alfonso Andria, jménem skupiny ALDE. – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, musíme odolat pokušení tohoto problému zneužít a místo toho musíme nechat zvítězit objektivitu a intelektuální poctivost, bez ohledu na okolní spory. Problém je následující: význam organizovaného zločinu a jeho infiltrace do hospodaření s odpady, který vyústil ve vytváření nesčetných nelegálních skládek roztroušených po celém regionu Kampánie; přijímání nebezpečných a toxických odpadů z jiných regionů, zejména ze severní Itálie; slabost místních orgánů; kulturní zaostalost obyvatel v jejich přístupu k odpadům jako zdroji;

námítky vůči zřizování různých zařízení na likvidaci odpadu, dokonce i ze strany představitelů místní křesťanské církve; rozdělení nejen politických, ale vědeckých kruhů pokud jde například o metody likvidace odpadu; nevhodná technologie zvolená pro plánovaný závod na likvidaci odpadu, jenž byl připraven na základě evropského výběrového řízení, které proběhlo v Kampánii v roce 1998.

Dnes se zde setkáváme se silným zásahem státu. Politici, všichni politici, konečně pochopili, že je nutné toho udělat víc; za posledních 14 let se nikomu, ať už z vlády nebo opozice, ať už na místní, regionální nebo národní úrovni, žádné politické straně se nepodařilo přijít s pevnou, rozhodnou a koherentní odpovědí.

Vítáme proto velké gesto solidarity mnoha italských regionů, včetně těch z pravého středu, které podpořily Kampánii v této nesmírně obtížné době, pomohly jí obnovit obraz, který si zaslouhuje mít díky atraktivnosti své kultury a krajiny, výrobním zdrojům a talentům.

Teď není pravý okamžik na to, aby ti, kdo nesou primární odpovědnost a jsou vinni za celou politiku, utekli, nebo aby tuto odpovědnost či vinu popřeli. Teď je nutné odpovědnost přijmout, a proto oceňuji přístup pana komisaře Dimase, který vyjádřil ve svém vystoupení, konstruktivní přístup, podle něhož se nemůžeme dívat na Evropu jen jako na Evropu, která rozdává tresty, která se omezuje na tresty, ale na Evropu, která pomáhá členské zemi vyřešit krizi.

Cristiana Muscardini, jménem skupiny UEN. – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, problém s odpady v Kampánii již není jen zdravotní nebo ekologický problém, ale stává se z něj hospodářský a institucionální thriller. Doufáme, že justice vnese světlo do hospodářského thrilleru a ještě potřebujeme více osvětlit institucionální thriller.

Dne 11. září 2007 odpověděla Komise na mou otázku, že je znepokojená, ale plná naděje, že neodkladná opatření, která přijaly italské úřady, pomohou vyřešit situaci, a také řekla, že pokud probíhající šetření ukáže, že byl porušen zákon, je připravena přijmout opatření podle článku 226 Smlouvy. Dne 2. ledna 2008 však mluvčí Komise prohlásil, že bylo proti Itálii v červnu 2007 zahájeno řízení pro nesplnění povinnosti. Kde je pravda? Je pravda to, co jsem dostala 11. září jako odpověď na svou otázku, nebo to, co pronesl mluvčí? Proč se Komise ve své odpovědi o řízení pro nesplnění povinnosti nezmiňuje?

Dalším thrillerem je to, že některé evropské politické skupiny blízké Prodiho vlády vystoupily proti společnému usnesení o zdravotní a ekologické pohromě v Kampánii, což by tuto naši debatu ukončilo. Když se objeví více náhodných shod, než by se dalo normálně očekávat, je hodně pravděpodobné, že jde o obhajobu jediného zájmu, a když tento politický zájem i třeba nevědomky obhajuje jiné zájmy, které navíc splývají se zájmy „ekomafie“, nejde již o otázku levice nebo pravice nebo jenom politické neschopnosti. Máme silné podezření, že evropské instituce byly úmyslně oklamány z důvodů spojených s určitými dílčími zájmy.

Vysoká úroveň dioxinů v oblasti, přetrvávající nezákonnost celé situace, absence vůle Parlamentu převzít odpovědnost za společné usnesení se protnulily s politickou vůlí italské vlády, regionu Kampánie a neapolských místních úřadů, které mají shodou okolností stejnou politickou formu.

Požadujeme okamžitý zásah Evropského úřadu pro boj proti podvodům OLAF, který musí zkontrolovat využití doposud poskytnutých financí a zajistit správné řízení budoucích fondů. Vyzýváme Komisi, aby do třiceti dnů objasnila Parlamentu, v čem spočívá odpovědnost za tento ostudný a tragický stav, který již nemá jen regionální, ale též národní a evropský rozměr, a komu ji lze přičítat.

Monica Frassoni, jménem skupiny Verts/ALE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, velice moc děkuji panu komisaři Dimasovi za práci, kterou vykonal v posledních týdnech a měsících, práci, kterou by mnoho ekologů ocenilo i při jiných příležitostech, neústupnou a viditelnou práci, kterou musí všichni ti, kdo se podílejí na obraně legislativy Společenství přivítat.

Podle mě tomu tak nebylo vždycky a ráda bych zdůraznila, že pokud jde o aplikaci legislativy Společenství, zahájila Komise v posledních letech řadu řízení pro porušení práva, zejména během funkčního období předchozí vlády, které zůstaly naneštěstí nepovšimnuté a ke kterým se přistupovalo pouze rutinně. Chci uvést přestupky týkající se nepovolených skládek – kterých bylo více než 4 000 – a celou řadu jiných otázek spojených s definicí odpadu atd.

To vše vedlo k situaci, ve které se dnes nacházíme. Protože je jasné, že když členský stát a když vláda, která měla tehdy asi stočlennou většinu v parlamentu, s právními předpisy o odpadech neudělala nic jiného než že porušovala směrnice Společenství ve snaze najít zadní vrátka, je pravděpodobnější, že šlo o nekompetentnost, špatné řízení, kriminalitu a celkovou absenci ochoty.

Jsem proto velmi vděčná Komisi za její intervenci a doufám, že bude dál situaci bděle monitorovat, protože se domnívám, že to bude nutné; myslím si také, že pokud má být situace vyřešena, je absolutně nutné odstoupit od krizového managementu. Domnívám se rovněž, že důležitá je také otázka toho, kdo je za situaci odpovědný.

Tady souhlasím s těmi, kdo říkají, že Komise mohla rovněž zavést metody, jež by umožnily monitorovat peníze, které byly nebo mají být utráceny, protože se domnívám, že pro všechny Evropany, nejen pro italské občany, je otázka toho, zda jsou fondy používány jednoznačným způsobem, klíčová a týká se nás všech.

Nicméně jsem názoru, že opatření italské vlády, zejména ty, které vláda oznámila v posledních třech nebo čtyřech měsících, je nutné podpořit, přičemž je nutné, aby pravidla hry byla jasně daná a také dodržovaná. Z mého pohledu by bylo opravdu velmi smutné, pokud bychom se dostali do situace, kde krize stíhá krizi, kde se porušují pravidla, protože taková porušování nás dostala do bodu, kde nyní jsme.

Roberto Musacchio, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, souhlasím s podstatou projevu pana komisaře Dimase, který nám připomenul naši odpovědnost a ukázal nám správný směr; připomenul nám, že problémy vyřešíme, když budeme dodržovat evropské předpisy a opustíme přístup krizového managementu, jenž vytváří nové krize. Z tohoto důvodu je naše rozprava důležitá, protože nám může a musí pomoci vyřešit dramatický problém, který v Neapoli a Kampánii vznikl s odpadem.

Neodkladné nejsou ani tak politické polemiky, nýbrž odklizení odpadků, které pro místní obyvatele vytváří nebezpečné podmínky. Vláda již v tomto směru podniká kroky, ale bude nutné najít efektivní řešení a toto řešení musí vycházet z evropských pravidel. Jak pan komisař připomenul, tato evropská pravidla jsou jasná, po mnoho let se konsolidovala a jsou stvrzena i v nové rámcové směrnici, o níž diskutujeme. Řešení problémů s odpady je hierarchizované a podle této hierarchie je nejdůležitější jejich omezení, potom třídění, následuje znovu využití a recyklace a až jako poslední, když je to nezbytně nutné, jejich likvidace.

Itálie se usilovně snaží tyto směrnice dodržovat a v Neapoli a Kampánii došlo ke zhoršení situace. Problémy jsou však i jinde, jak je vidět z porušování pravidel: příliš mnoho orgánů vysílá zvláštní komisaře, vládne příliš velký chaos mezi předpisy v otázce odpadů a energetiky, který vede k nepřijatelným postupům jako je například praxe, podle které byla energie původem z odpadů považovaná po celé roky v Itálii za obnovitelnou energii s obrovskými pobídkami – za deset let šlo podle opatření známého jako CIP 6 o 30 miliard eur – která závažným způsobem pokřivila jak energetickou, tak odpadovou politiku a vedla také k poněkud paradoxní situaci, kde je například v Kampánii sedm milionů tun palivových briket z odpadů, které, i kdyby byla otevřená spalovna, jež by je mohla zpracovat, by v ní nemohly být spáleny.

Je tu příliš mnoho výjimek z evropských ekologických zákonů. Nemohu příliš často říkat, že krize vede k novým krizím. Musíme nyní situaci přizpůsobit pravidlům a skutečně věřím, že je to i přáním vlády, a to evropským pravidlům, od hodnocení ekologického dopadu po hierarchii zpracování odpadu. Z tohoto důvodu nemůže být dnešní debata platformou pro polemiky, ale příležitostí k dialogu s komisařem s cílem podpořit vztah mezi Evropou a členskými státy. Opakuji: nejprve je nutné zavést hierarchii, aby bylo možné co nejlépe společně aplikovat schválená pravidla.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jakým právem nás tu italská levice, pobízená evropskou levicí, nutí, abychom hovořili o ostudné odpadové krizi v Kampánii, kde po celá desetiletí vládne levý střed. Stejná levice, která nám způsobila globální oteplování a netrápí ji zajišťování dobré kvality životního prostředí a slušného života pro miliony obyvatel Kampánie; a dokonce tu slyším o národních zájmech, které je nutné hájit! Jde o ty stejné zastánce národních zájmů, kteří před několika lety potupili Itálii, její vládu a pořádkové síly debatou a schválením legendárního případu Lampedusa.

Doufám, že si alespoň tato sněmovna tuto otázku, která není jen italská, uvědomuje a je o ní lépe informovaná a otevřeně odsoudí, to co se stalo, a bude stejně jako ve věci *Azione della Fiama* hlasovat podle mého požadavku, jenž vyžaduje, aby se uplatnily veškeré možné sankce proti regionální a národní vládě, která je sice odpovědná, ale zdá se, že je zcela neschopná tento dlouhotrvající problém vyřešit a nechce jít důstojnou cestou rezignace.

Antonio Tajani (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, situace v Neapoli je vážná zejména proto, že se plýtvalo časem, místo aby se někdo pokusil něco udělat ve věci výroku o vině, který vydal Soudní dvůr, a zajistil, že se odpady budou zpracovávat v souladu s evropskými předpisy, což je věc, které hluboce litujeme. Pokud chceme zabránit tomu, aby se krize v Kampánii nerozšířila do dalších regionů, musíme začít aplikovat evropské předpisy, postavit zařízení na likvidaci odpadu s výrobou elektřiny – navzdory pseudoekologům jako je ministr Pecoraro Scanio – a podpořit třídění odpadu.

Kampánie však nepředstavuje celou Itálii a naštěstí mnoho regionů jako třeba Lombardie učinilo v tomto ohledu velké pokroky a vytvořilo efektivní systém odvozu a likvidace odpadu. V jiných regionech je však více důvodů k obavám. Mezi veřejností panují obavy – platí to bezpochyby pro Řím a Lazio. Několik čísel: množství odpadu je zde vyšší než v Neapoli a Kampánii; v Římě se denně svezí 4 500 tun odpadu ve srovnání s 1 000 tun v Neapoli; v Kampánii připadá na obyvatele 450 kg, zatímco v Laziu 617 kg, což je vyšší číslo než je italský průměr 539 kg. To vše je obsaženo v interpelaci, kterou jsme předložili s ostatními poslanci Parlamentu zvolenými v Římě.

Regionální plán na hospodaření s odpady však nebyl nikdy vydán a již byla zahájena dvě řízení pro porušení předpisů. Znepokojení občané vkládají do evropských institucí, zvláště do Parlamentu a Komise, důvěru. Proto vás, pane komisaři, naléhavě prosíme, abyste zajistil, že Komise dostane na svém zasedání 28. ledna data a informace o situaci v Římě a Laziu, po čemž proběhne doufáme inspekce komisaře Dimase, a navrhuje také parlamentní inspekci, jež zhodnotí, zda jsou, a již končím, opatření pro rok 2008 přiměřená. Je nutné zasáhnout, pane komisaři, dříve, než bude pozdě.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, to nevadí, pane předsedající, že to není poprvé. Pane komisaři, 28. ledna, až budete, jak bylo uvedeno, v Římě na schůzce s naší vládou, bude Itálie – a myslím že celá Evropa - nezbytně nutné potřebovat, aby Komise zcela jasně podpořila práci evropské justice. Vzpomínám si, jak jste uvedl, že Itálie drží primát: v počtu rozsudků proti této hromadě odpadu, jakým je italská justice, u které stížnosti leží zbytečně dvacet let.

Je tu jen jeden problém: máme obrovské množství trestných činů, což nezbytně znamená zničené životy a i horší zkázu, a to nejen v Itálii, a proto doufám, pane komisaři, že bude mít Komise na paměti, že máme důkaz, že se Itálie stejně jako ve 20 letech vydává novou a jinou cestou a stává se hrozbou pro celou Evropu, tato země, jež (...).

(Předsedající řečníka přerušil)

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, současná krize s odpady v Kampánii je tragédie, která vznikala dlouho, a hory odpadků, které vidíme na ulicích, jsou jen špičkou ledovce, jenž vytvořila neschopnost, mrhání a špatné hospodaření.

Je nám líto, že tato krize postihuje reputaci nejen regionu Kampánie, ale celé Itálie, když ale budeme mlčet k tomu, kdo je odpovědný, a budeme nad tím zavírat oči, těžko přispějeme k vyřešení problému, který se kvůli mlčení a ometě jen zhorší, a ačkoliv nelze s lidmi zacházet jako s politickými pešáky na šachovnici, nemyslím si ani, že je přijatelný lidumilský přístup, který se dnes ve sněmovně šíří.

Nemůžeme již stejně jako Soudní dvůr mlčet nebo omlouvat fakt, že se vyhodily z okna miliony eur z evropských, národních a místních fondů. Na koho se mají lidé obrátit pro náhradu škod, které tato ekologická katastrofa způsobila, pro odškodnění za poskvřenou reputaci a za mrhání veřejnými zdroji? A zejména co chce Komise aktivně podniknout, aby donutila italský stát přijmout vhodná opatření, s ohledem na to, že ani dnes nešly děti v Neapoli a Kampánii do školy?

Umberto Guidoni (GUE/NGL). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych poděkoval Komisi za její přehlednou analýzu. V Neapoli a ve velké části Kampánie se nyní situace s odpady zhoršila a důsledky mohou vidět všichni, ale problémy jsou i v jiných oblastech, jak je vidět z mnoha řízení pro porušení předpisů, která byly v posledních letech vedena proto Itálii v oblasti ekologie.

Mezi nimi bych rád ocitoval pověstnou CIP6, podle níž byla energie vyprodukovaná odpady považována za obnovitelnou energii a výsledkem byly obrovské pobídky z politik na rozvoj obnovitelných energií, jež byly rozdány mocným průmyslovým lobby, což vedlo k závažným problémům v oblasti hospodaření s odpady. To, že se situace v Kampánii ještě zdramatizovala, bylo způsobeno 14 lety intrik a neodpovědnosti, které vykulminovaly prvním procesem proti firmám a představitelům veřejných institucí a nakonec k řízení u Evropského soudu proti společnosti *Impregilo* kvůli ekologické katastrofě.

Má-li být krize vyřešena, musí v této oblasti nastat nový styl vládnutí: již žádné výjimky, ale dodržování evropských norem. Evropa stanovila v nové směrnici o odpadech jasnou hierarchii. Likvidace se musí provádět jako poslední možnost, po třídění, recyklaci, atd.

Nyní však musíme najít v Kampánii cestu ven ze situace, která hrozí, že dosáhne bodu, odkud již není cesty zpět, a proto musíme zmobilizovat všechny dostupné zdroje, apelovat na ostatní italské regiony a požádat je o solidaritu a musíme požádat o pomoc EU, aby se v příštích třech nebo čtyřech měsících podnikly veškeré nutné kroky k odvrácení nebezpečí, které hrozí občanům, a aby bylo možné vrátit Neapol do Evropy.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, z Padánie vypadá situace v Kampánii jako science-fiction. Z Padánie, kde se provádí třídění odpadu, kde se platí daně z odpadu. To, že dá navíc levice ve vládě naší země se zeleným ekologickým ministrem odpadky na starost bývalému šefovi policie, vypadá jako něco z jiného světa. Říkáme vám jasně, že Kampánie je mimo evropský právní prostor, ovládaná ostudným propojením mezi policií a mafií Camorrou, kterou jsme již dávno odsoudili.

Pane komisaři, takže konec financování, zastavte veškeré finance, neposílejte již ani cent mafií, kriminálkům. Vezměte si za příklad těžce pracující a čestný sever! Osvobodme čestné obyvatele Kampánie z područí mafie, do kterého je zapleteno mnoho různých stran. Nechceme s tím nic mít, jsme proti této nadvládě mafie nad politikou. Naše země potřebuje federalismus, pokud se těmto lidem má pomoci! Věci se musí změnit, situace se musí změnit! Osvobodme tyto čestné pracovité lidi na jihu z nadvlády mafie! To vám říká čestná Padánie!

(Předsedající řečníka přerušil)

Adriana Poli Bortone (UEN). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, domnívám se, že Itálie neměla žádnou vůli dodržovat evropské zákony. Potvrdil to i fakt, že to byla jediná země, jejíž vláda, včetně ministra životního prostředí ze strany zelených, se zdržela toho, aby v Radě vyslovila souhlas se společným postojem k nedávné směrnici o odpadu.

Ráda bych se na něco zeptala, protože mimo té pohromy, že máme zcela neodpovědného ministra ze strany zelených, u něhož nemáme jakoukoliv jistotu v tom, co udělá, se projevil i malý zájem ze strany Evropské komise o provádění kontrol. Na období 2000–2006 jsme dostali finanční prostředky a regionální operativní programy v Kampánii byly evidentně realizovány, aniž by dozorcí výbor splnil svůj úkol, protože jinak by byl finanční prostředky zablokoval, vzhledem k tomu, že neměly v oblasti skutečný dopad. Asi je zbytečné připomínat, kdo byl v té době předsedou Evropské komise a kdo je nyní předsedou italské vlády, ve které zasedá ministr ze strany zelených?

Riccardo Ventre (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, gratuluji k této nové formě demokracie. Za prvé gratuluji panu komisaři k této srozumitelné analýze a doufáme, že po ní bude následovat konkrétní akce, do které se zapojí i Parlament – a k tomu také vyzýváme předsedu Parlamentu – protože problémy s odpady v Neapoli přesahují samotnou podstatu likvidace, životního prostředí a jiných věcí, ale z našeho pohledu to začíná být vnitrostátní i evropský problém.

Několik drobných poznámek: Množství odpadů, které se dnes z ulic sváží, je mnohem menší, než množství odpadů, které se na nich hromadí; opatření, která vláda přijala, jsou zcela nedostatečná. Množství odpadu, celkové množství odpadu, roste hodinu od hodiny a situace je stále dramatičtější.

Za druhé je to politická poznámka. Pan Pitella řekl, že se Parlament nesmí stát ozvučnou deskou vnitrostátních sporů. Zdá se, že strana levého středu právě toto dnes dělá. Vezměme to na vědomí a počínáme si podle toho.

Pasqualina Napoletano (PSE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, požádala jsem o slovo, protože mám velké obavy o to, jakým směrem se tato debata v Itálii a v určitém rozsahu i zde ubírá, a o to, jaké poučení se tím dává občanům, protože se nyní zdá, že jedinou cestou z krize je kouzelné řešení: síla a vyzbrojování na jedné straně a spalovny na straně druhé.

Veřejnost však doufá, že přijde někdo zvenku a problém vyřeší: informace, kterou lidé dostali, se nezaměřuje na to, že situaci nelze vyřešit bez toho, že se sníží množství odpadu a začne se třídít a že se změní chování lidí. Toto je úkol pro místní úřady, protože ty se domnívaly, že by se problémy daly vyřešit jejich delegováním na společnost *Impregilo*. Svalily odpovědnost na někoho jiného, tiše s tím souhlasily a nyní jsou této moci podřízeny.

Salvatore Tatarella (UEN). – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, zařízení na zpracování odpadu a výrobu elektřiny fungují v Itálii i po celé Evropě. Třídění odpadu se provádí v Itálii i v celé Evropě. Recyklace probíhá v Itálii v celé Evropě. Pouze v Neapoli se to přinejmenším posledních 15 let neprovádělo, přímo u nosu všech institucí, které bývaly měly jednat: mezi těmito institucemi je Evropa i Komise.

Docházím k závěru, že se udělalo jen málo a že se musí udělat mnohem víc, že i Komise se musí zapojit, protože iniciativy, které doposud včetně posledních dnů vláda podnikla, jsou zcela nedostatečné a pro daný účel nevhodné. Sesazením šéfa neapolské policie na pouhé čtyři měsíce se žádný problém nevyřeší, pokud Neapol nezačne dodržovat evropské zákony, a pokud toho není schopná italská vláda, nechme jednat Evropskou komisi se všemi nástroji, které má k dispozici.

Armando Veneto (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, domnívám se, že návraty do minulosti jsou užitečné pouze, pokud se budoucnost použije k tomu, aby se skončovalo s problémy, které minulost způsobila. To se však zřejmě neděje, protože zde jako obvykle politické boje znamenají, že každý zaujme stanovisko, které se mu nejvíce hodí.

Domnívám se, že jedinou skutečnou věcí, kterou můžeme udělat, je požádat komisaře, aby vyžadoval skutečné vyřešení problému, což bude zahrnovat problém tříděného odpadu, s nástroji, které to umožní, odměny pro ty, kdo to provedou, a mimořádný plán pro sběr papíru a jiných materiálů. CONAI, subjekt, který dává dohromady výrobce a uživatele obalů a je odpovědný za opakované využití jiných než vlhkých materiálů, nakonec inkasuje peníze na jihu a platí jimi na severu, kdy se jako obvykle těží ze situace, na jihu se odčerpají peníze a pošlou se na sever. Pojďme s tím již skoncovat!

Proto žádáme komisaře, jehož iniciativy si velice vážíme, aby trval na tom, že se zvláštní komisaři v Kampánii nebudou vracet do minulosti, ale jednou provždy pohlédnou do budoucnosti.

Mario Mantovani (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, byl jsem zvolen poslancem za politickou skupinu, která když byla v Itálii u vlády před současnou vládou, musela použít policejní síly, aby bylo možné zahájit v Kampánii výstavbu normálního zařízení na likvidaci odpadu. Šlo o neodkladné práce, které v té době blokovala opozice, paní Frassoniová, jež dnes zasedá ve vládě Romana Prodiho.

Současné stanovisko pana Prodiho ke krizi s odpady v Kampánii jsou důkazem totálního selhání vlády, kterou vede. Neapol je důkazem státu, který nezaručuje dodržování zákonů a toleruje situaci, která je nebezpečná pro zdraví občanů, škodlivá pro turistický ruch a pro image Itálie a tudíž pro italské hospodářství a export. Závažné problémy, kterým obyvatelé Kampánie čelí, jsou nicméně omezeny jen na jeden z dvaceti italských regionů a je snadné určit, kdo nese politickou a administrativní odpovědnost. Proto žádáme jejich rezignaci.

Stavros Dimas, člen Komise. – – Pane předsedo, v první řadě bych rád objasnil, že odpovědnost za provádění práva Společenství spočívá v první řadě na členských státech. Komise nemá podle Smlouvy právo nahrazovat orgány členských států při jejich plánování a rozhodování, například v otázce, zda a kde postaví zařízení na likvidaci odpadů. Úlohou Komise je sledovat uplatňování práva Společenství. Tam, kde není uplatňování uspokojivé, jako v tomto případě, může Komise zahájit řízení pro porušení povinností, ale řešení musí vždy nalézt a realizovat členský stát.

Jsem znepokojen tím, že se v Kampánii situace s odpadem zhoršuje, a to i přes kroky, které v roce 2007 podnikly italské úřady. Je nezbytně nutné, aby italské úřady kromě toho, že přijmou okamžitá opatření k vyřešení současné krize, zintenzívnily své úsilí a postavily zde zařízení, které regionu Kampánie umožní zajistit dlouhodobě udržitelné hospodaření s odpady, jež bude vyhovovat evropské legislativě v oblasti odpadů. Jsem přesvědčen, že tentokrát musí krizový management zajistit skutečný obrat v politice odpadového hospodářství, abychom se vyhnuli dalším rizikům pro lidské zdraví a životní prostředí. Všechny podniknuté kroky musí proto směřovat ke skutečné realizaci strategie zaměřené nejen na vytvoření dostatečné sítě zařízení na zpracování odpadů. Je rovněž nutné zajistit potřebné struktury pro sběr tříděného odpadu, recyklování a odvoz odpadu, při naprostém respektování hierarchie odpadu, v rámci které je skládka odpadu nejméně žádoucí variantou.

Veškeré plány na zacházení s odpady v tomto smyslu nesmí zůstat na papíře, jak jsme viděli v minulosti, ale musí se striktně i provést. Současná kalamita s odpady by se mohla vzít jako možnost demonstrovat schopnost Itálie přeměnit region Kampánie v příklad využití osvědčených metod při řádném řízení odpadového hospodářství. Ostatní italské regiony jako například oblast Milána ukázaly, že je to možné.

Komise jako ochránce Smlouvy bude proti Itálii pokračovat v řízení pro porušení právních předpisů, které bylo zahájeno v červnu 2007, z důvodu nedodržení legislativy Společenství v oblasti odpadů. Komise je připravena podniknout další právní kroky, pokud by současné porušování legislativy Společenství pokračovalo, za využití veškerých dostupných opatření v rámci Smlouvy, včetně možnosti uložení pokut podle článku 220 Smlouvy.

Jinak je však můj úřad připraven Itálii jakkoliv pomoci, pokud to bude nutné a užitečné pro nalezení a realizaci dlouhodobě udržitelného řešení současného problému s nakládáním s odpady.

(Potlesk)

ZA PŘEDSEDNICKÝM STOLEM: Diana WALLIS*Místopředsedkyně*

Předsedající. – Rozprava je skončena.

17. Doba vyhrazená pro otázky (otázky na Komisi)

Předsedající. – Dalším bodem programu je doba vyhrazená pro otázky (B6-0001/2008).

Následující otázky jsou určeny Komisi.

První část

Avril Doyle (PPE-DE). – Paní předsedající, můžete sněmovně poskytnout určitý návod týkající se času, tak, aby ti z nás, kteří mají otázky předložené k projednání, přesně věděli, jaký bude postup? Budete rozdělovat body rovnoměrně do tří částí nebo do dvou půlhodinových částí? Ptám se proto, že ti z nás, kdo se účastní potenciální třetí části, potřebují vědět, co se pravděpodobně bude odehrávat, vzhledem k času, ve kterém začínáme.

Předsedající. – Děkuji vám, paní Doyle, máte zcela pravdu. Vezmeme prioritní otázky a pak co nejlépe rozdělíme otázky napůl mezi paní komisařku Kunevovou a pana komisaře McCreevyho. Doufáme, že skončíme nejpozději v 19:30 a při shovívavosti našich tlumočnicků to může být o trochu později. Doufám, že s tím pokud možno může být spokojený každý.

Předsedající. – Otázka č. 31, kterou položila **Mairead McGuinnessová** (H-0980/07)

Předmět: Zajištění ochrany spotřebitelů před podvrženými léky a léky, které neodpovídají standardu

Bezpečnost a účinnost evropského řetězce zásobování léky se pro evropské spotřebitele stává významnou záležitostí a stávající slabiny v tomto systému by mohly mít potenciálně katastrofické následky na bezpečnost pacientů.

Je jasné, že evropští spotřebitelé chtějí dostávat bezpečné a dostupné léky. V Irsku však platí spotřebitelé za léky se současnou velkoobchodní marží 17,66 % více než dvojnásobné příplatky oproti průměru EU. Tento trend se odráží napříč EU, kde k propojenému růstu „paralelního farmaceutického obchodu“ (PFT) přispěla roztržitá povaha trhu.

Podle zprávy z Evropské aliance pro přístup k bezpečným lékům si do zásobovacího řetězce v EU nachází cestu podvržené léky a léky neodpovídající normám.

Mohla by Komise nastínit svůj postoj k této záležitosti, zvláště zda se hodlá s tímto problémem vypořádat přezkoumáním paralelního obchodu a prosazováním jediného pravého trhu s farmaceutickými výrobky, který je v zájmech spotřebitelů a jeví se jako nezbytný pro zajištění toho, že se do všech částí hospodářství Evropy rozšíří výhody internetového trhu, včetně cenově dostupných léků?

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, hlavním smyslem právních opatření politických strategií Společenství v oblasti farmacie je zajistit pacientům dodávky bezpečných, účinných, vysoce kvalitních léků, které jsou dosažitelné a univerzálně dostupné.

V minulosti byla při několika příležitostech vznesena otázka bezpečnosti léků prodávaných skrze to, co známe jako paralelní farmaceutický trh. To mne přimělo k zadání studie, abychom se dostali k jádru této věci; studie má prošetřit všechny aspekty prodejních kanálů a zvláště otázky související s podvrženými léky a paralelním obchodem. Záměrem studie je analýza současné situace a rozvoj politických alternativ s perspektivou zacelení mezer, pokud to bude nezbytné i změnou současných právních předpisů. Studie také prošetří potenciální spojitosti mezi paralelním farmaceutickým obchodem a výskytem podvržených léků.

S politováním vám musím říci, že první část studie věnovaná paralelnímu obchodu, která je nyní dokončena, ukazuje, že takový obchod představuje značné ohrožení bezpečnosti pacientů. Odpovědných je více faktorů, včetně chyb při přebalování nebo přeštítkování, omezeného efektu stahování produktů z oběhu, složitějších distribučních kanálů, výpadků dodávek a konečně nedostatků ve vymáhání platných právních předpisů.

Komise nyní analyzuje výsledky studie, aby mohla připravit soudržnou strategii na eliminaci těchto bezpečnostních hrozeb. Prošetřují se různé politické možnosti jejich předvídatelného sociálního, ekonomického a environmentálního dopadu. Vzhledem k závažným dopadům této problematiky na politiku veřejného zdraví jí komise dává vysokou prioritu. V krátké době budou přijata rozhodnutí o tom, kudy se vydáme.

Rád bych vás také informoval, že Evropské farmaceutické fórum nabízí platformu pro snazší přijetí a sdílení osvědčených postupů s ohledem na tvorbu cen léků a náhradu nákladů na léky. Ačkoli tyto záležitosti spadají do kompetence členských států, příslušná opatření přesto musí být v souladu s právem Společenství. Práce Farmaceutického fóra, ve kterém jsou zastoupeny organizace pacientů, členové lékařských profesí a vůdčí osobnosti průmyslu, ale i ministerstva zdravotnictví všech členských států, může pomoci vyřešit hlavní problém přístupu k cenově dostupným a bezpečným lékům.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Děkuji vám, pane komisaři, za vaši reakci, která je jasná, ale alarmující, protože problémy s bezpečností očividně existují.

Byla bych ráda, kdybyste nastínil časové vymezení, které se týká vaší reakce, protože myslím, že si lidé obecně neuvědomují, v jakém ohrožení ze strany podvržených léků mohou být. A mohu vás požádat, abyste se – možná v písemné podobě – věnoval záležitosti, která se týká Irska v souvislosti s očkovacími látkami, které byly legitimními očkovacími látkami, ale poškodily děti, a u nichž lidé stále po 40 letech čekají na nějakou formu odškodnění?

Možná byste mi mohl napsat vyjádření, jak se s touto problematickou záležitostí vypořádávají jiné členské státy.

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – (DE) Rád to udělám. V odpovědi na vaši první otázku mi dovolu říci, že jsem již rozhodl, že paralelní obchod s podvrženými léky bude řešen jako přednostní záležitost. Pozměnil jsem pracovní plán Generálního ředitelství a během tohoto roku budeme vytvářet legislativní návrhy. Věřím, že mohou být hotové krátce po letních prázdninách.

Co se týče vaší další otázky, jsem rád, že uznáte, že na to nemohu odpovědět bez předchozího prošetření. Zajistím, aby se provedlo prošetření a v následujících dnech obdržíte požadovanou písemnou odpověď.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Rád bych se zeptal na ceny. V Německou stojí nosní kapky 1,5 až 2krát méně, než stejný lék v Litvě. Staráme se o to, aby všechny země, i ty, které se rozvíjí, měly zajištěn přístup k lékům. Neměli bychom se postarat o to, aby naši občané, občané EU, platili za stejný lék alespoň podobnou cenu? Můžeme s tím zde v Evropě něco udělat?

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Paní předsedající, zdravotnictví je v Evropském parlamentu opakovaným tématem diskusí. Pokaždé, když projednáváme Směrnici o službách, panuje snaha do ní začlenit zdravotní služby, což jsme dosud odmítali, takže zůstaly mimo její dosah.

Dodávky léků jsou zdravotnickou službou. Existují některé státy, jako je Španělsko, které mají zavedenou skupinu míst – lékáren – což jsou jediná místa, která mohou léky vydávat.

Chci se zeptat pana komisaře, zda Komise při prošetřování, které prováděla, zaznamenala nějaké rozdíly mezi státy, kde jsou lékárny vyhrazeným, sledovaným obchodem, a ostatními státy pokud jde o padělky léků a podřadnou kvalitu.

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – K první otázce chci říci, že vedle analýzy bezpečných léků na paralelním trhu zkoumáme v současné době další způsoby, jak se vypořádat s paralelním trhem, zvláště s ohledem na iniciativy v cenotvorbě.

Možným způsobem postupu je také revize směrnice o transparentnosti, kam by byly vloženy specifické informace o tvorbě cen. Ze všeho nejdříve se ale snažím situaci objasnit a dozvědět se, co se přesně děje. Potom nastoupí analýza otázky, zda je to legislativa EU schopná změnit, protože celá problematika cenotvorby a náhrad za léky v Evropské unii je zcela v odpovědnosti členských států; nemáme v tom absolutně žádnou moc. Je však zřejmé, že spolupráce je nutná. Z toho důvodu je stanovování cen a refundace farmaceutik jednou z našich priorit.

Dobře si uvědomuji, že pro občany je těžké pochopit skutečnost, že stejný lék má v různých evropských členských státech naprosto odlišné ceny. I pro mne je těžké to pochopit. Fakt, že jsou tyto ceny regulovány, je pouze jedním z více faktorů. Dalším faktorem je samozřejmě to, že farmaceutický průmysl je součástí

tržního hospodářství. Své ceny může nastavovat svobodně, ale situaci intenzivně studujeme a myslím, že budeme schopni představit řešení.

Ke druhé otázce mohu říci: Ano, je to pravda: V Evropské unii jsou různé systémy. Například v některých zemích mohou být určité medikamenty prodávány pouze v lékárnách. V jiných zemích si je můžete koupit v supermarketech. Situace je všude stejná pouze u léků na předpis. Tyto léky jsou dostupné pouze v lékárnách.

Předsedající. – Otázka č. 32, kterou položil **Chris Davies** (H-0984/07)

Předmět: Emise oxidu uhličitého

Jaké cíle si Komise nastavila na snižování emisí CO₂, které vytváří svými vlastními činnostmi, svými budovami a potřebami své dopravy?

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Paní předsedající, Komise dosud řešila problém emisí oxidu uhličitého způsobených jejími aktivitami pomocí systému řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí, známého lépe jako EMAS, jehož pravidla dodržuje.

Od roku 2005 Komise prosazuje EMAS v pěti z úřadů v Bruselu a v osmi ze svých budov. Během této doby zaznamenala jasné snížení tempa růstu kromě jiného ve spotřebě elektřiny u těchto úřadů, což je nepochybně pozitivní vývoj.

Pro Komisi nebyly zatím stanoveny cíle celkového snížení emisí CO₂, ale v rámci EMAS Komise posuzuje a analyzuje celkový objem svých emisí CO₂ a v roce 2008 stanoví cíle celkového snížení. Pokud jde o její vozový park, nastavila již Komise cíl snížení emisí CO₂ v průměru o 26 % v období 2006–2012.

Chris Davies (ALDE). – Komise vydá ve středu určitá významná prohlášení a očekávám, že lidé se pak budou ptát, jestli se řídíme tím, co kážeme. Takže když slyším, že EMAS dosud plní pouze pět generálních ředitelství, není to příliš povzbuzující, ačkoli nemohu říci, že Parlament může tvrdit, že je na tom o mnoho lépe. V takové zkoušce by zajisté neobstál, i když nyní přijímáme kroky k tomu, abychom se s touto záležitostí vypořádali.

Uznává pan komisař, že jeho argumenty ve prospěch „změn celkového obrazu“, které musí učinit členské státy, pokud se máme vypořádat se změnou klimatu, by mohly být těžce podryty, pokud by nebylo vidět, že Komise pracuje na drobném detailu – na svém vlastním zavedení těchto zlepšení?

Stavros Dimas, člen Komise. – Ano, souhlasím s vámi. Měli bychom se řídit tím, co kážeme, a právě to hodláme v roce 2008 dělat. Očekávám, že Komise a její úřady si stanoví za cíl alespoň takovou úroveň snížení emisí, jakou požadujeme od členských států.

Jak víte, dali jsme si cíl snížit emise o 30 % za předpokladu, že se přidají další vyspělé země nebo o 20 %, pokud se tyto země k mezinárodní dohodě o snížení emisí nepřihlásí. Sami si nastavíme cíl na 30 % a očekávám, že tím příkladně ukážeme, co požadujeme u ostatních.

Mimochodem, před nastavením cílů a harmonogramu budeme muset provést studii, abychom určili přesné množství emisí, které Komise vytváří, a také stanovili akční plán na boj proti emisím.

Paul Rübige (PPE-DE). – (DE) Chtěl bych vědět jednu věc. Tento cíl 30% snížení jsme uložili shora dolů a nezdá se, že by dostal širokou podporu. Jak jste docela správně řekl, pokud mají být tyto cíle splněny, musí ostatní následovat příkladu.

Má otázka na vás tedy zní: Máte vy sám osobně plán na dosažení tohoto 30% snížení v oblasti vaší činnosti?

Karin Scheele (PSE). – (DE) Jak víme, Evropský parlament nastavil na základě EMAS plán snížení o 30 % do roku 2012 a rádi bychom viděli, jaká konkrétní opatření byla přijata Evropským parlamentem a jeho činiteli s rozhodovací pravomocí.

Pane komisaři, řekl jste, že uplatnění programu EMAS bude znamenat menší spotřebu elektřiny. Chtěla bych vědět, jaká konkrétní opatření byla přijata, která konkrétní opatření jsou naplánována na nadcházející roky a jakou roli mají hrát obnovitelné zdroje.

Stavros Dimas, člen Komise. – Zcela jsem nepochopil, že je vaše otázka na mne osobně. Obvykle nerad říkám, co dělám, ale mohu vám sdělit, že například v Bruselu nemám auto – nejezdím autem; o víkendů dávám přednost pěší chůzi, což je také dobré pro zdraví. Co se týče mého služebního vozu, udělal jsem

následující věc, protože jsem očekával podobné dotazy: Požádal jsem Světový fond na ochranu přírody WWF, který má 10 top projektů udržitelnosti, aby mi doporučil vůz, který je z hlediska udržitelnosti nejlepší a jeden mi doporučili, a ten používám jako služební. Mimochodem je zcela v mezích, jejichž dosažení do roku 2012 požadujeme u automobilového průmyslu. Potom v Řecku, kde jsem členem parlamentu, mám velmi malé auto, dokonce menší než to, které služebně používám zde, a jezdím s ním velice zřídkka.

Nyní, a opět bych vám to raději neříkal, ale při cestě na Bali jsem svou cestu vyrovnal nákupem jednoho z těch programů – myslím, že to byly příspěvky ze systému obchodování emisemi – a ty se pak zruší. Takže se snažím pro to dělat co nejvíce a pokud mi chcete říci něco dalšího, velice rád se budu řídit vaší radou.

Nyní k obnovitelným zdrojům: je to ohromná diskuse. Měli bychom dělat to, o čem jsme rozhodli na začátku předešlého roku – v březnu 2007 – a dosáhnout cíle 20% snížení u všech členských států. Co se týče budov a úřadů Komise, musíme se pokusit využívat obnovitelné zdroje v co největší míře, protože hlavním zdrojem emisí z Komise jsou budovy. Téměř tři čtvrtiny vychází z budov, takže když najdeme způsob, jak pro naše úřady využít zdroje obnovitelné energie, bude to velice dobré; ale je třeba to prošetřit v akčním plánu, o kterém jsem již hovořil.

Předsedající. – Otázka č. 33, kterou položil **Claude Moraes** (H-0986/07)

Předmět: Ochrana spotřebitelů před spamy, spywarem a škodlivými programy

Evropská komise uvedla ochranu spotřebitelů v digitálním světě mezi ústředními tématy svých plánů spotřebitelské politiky na nadcházející roky. V této souvislosti uvedla, že základem jsou účinné a pohotové donucovací mechanismy, které by umožnily národním představitelům spolupracovat v potírání obchodníků, kteří využívají spam a falešné webové stránky.

Jaký pokrok Komise prodělala při vyvíjení takových mechanismů na ochranu spotřebitelů?

Co se zejména provedlo pro zlepšení možnosti spotřebitelů dožádat se nápravy a vrácení svých peněz, když padnou za oběť spamu, spywaru a jiným škodlivým programům?

Günter Verheugen, *místopředseda Komise*. – Paní předsedající, Komise je znepokojena problémy s ochranou soukromí a bezpečnosti v informační společnosti, zvláště když to ohrožuje spotřebitele.

Používání spamu, špionážního a škodlivého softwaru jednoznačně porušuje evropské právní předpisy o soukromí a v některých případech jde dokonce o trestný čin. Proto potřebujeme důrazné vynucování příslušnými orgány.

Loni v prosinci uvítala paní komisařka Redingová (kterou jsem měl to potěšení zde vystřídat) rychlý a účinný zásah nizozemského regulátora, který uložil pokutu celkem 1 milion eur třem nizozemským podnikům za nelegální instalování „spyware“ a „adware“ do více než 22 milionů počítačů v Nizozemsku a jinde.

Vyzvala další regulátory, aby tento příklad následovali. Dne 13. listopadu 2007 přijala Komise návrhy na reformu telekomunikací, která zahrnuje opatření, jež dále posilují režim bezpečnosti a soukromí, který je oporou informační společnosti.

Návrhy v souvislosti se spamem přinášejí poskytovatelům internetové služby možnost podnikat vůči spammerům zákonné kroky. Očekává se, že toto opatření se v Evropě stane důležitým nástrojem v boji proti spamu.

Také účinnost antispamových donucovacích prostředků se posílí tím, že budou obsaženy v rámci Nařízení o spolupráci v ochraně spotřebitelů, které zřídí síť veřejných donucovacích orgánů v celém Společenství a zajistí minimální úroveň vyšetřovacích a donucovacích orgánů na účinné uplatnění tohoto nařízení.

Obecněji tyto návrhy zahrnují opatření na lepší informování zákazníků elektronických komunikačních služeb o možných krocích, které mohou poskytovatelé služby přijmout, aby se vypořádali s ohrožením bezpečnosti či jako odezvu na případy narušení bezpečnosti nebo integrity.

Zavedením konceptu upozornění na přestupky budou uživatelé elektronických komunikačních služeb uvědoměni o porušení bezpečnosti, když takový přestupek vyústí ve ztrátu nebo zpronevěru osobních údajů, a o preventivních opatřeních, která mohou přijmout, aby minimalizovali ekonomickou ztrátu nebo společenskou škodu, která by z porušení bezpečnosti mohla vzejít.

Pro zajištění souladu s těmito požadavky bude vnitrostátním regulačním orgánům udělena pravomoc vydávat závazné pokyny pro provozovatele k opatřením požadovaným na zajištění elektronických komunikačních sítí a služeb a dohled nad jejich řádným zaváděním.

Jedním ze stěžejních úkolů navrhovaného Evropského úřadu pro trh elektronických komunikací bude bezpečnost sítě a informací a případně asistence Komisi při zavádění opatření na evropské úrovni.

Claude Moraes (PSE). – Děkuji vám, pane komisaři, za vaši vyčerpávající odpověď. Nevím jaký je digitální ekvivalent „epidemie“, ale po období Vánoc jsme nyní svědky epidemie tohoto druhu chování. Vyjádřily se tak všechny nezávislé organizace.

Nechci snižovat nic z toho, co Komise učinila; myslím to, že z toho udělala prioritu. Chtěl bych se však zeptat na tyto příklady podpory soudního stíhání, jako je uvedený holandský příklad, na příklady podpory poskytovatelům internetových služeb k volnému stíhání těchto lidí – žádný z nich, jak to vnímám, se neobrací zpět ke spotřebitelům. Existuje něco jednoduchého, co Komise může uveřejnit pro poslance Evropského parlamentu, abychom mohli říci našim zákazníkům, co děláte a jak efektivně se to zjišťuje?

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – Nemůžu než souhlasit. Již jsem řekl, že návrhy jsou vypracované a aktuálně je projednává Parlament a Rada. Očekávám, že vstoupí v platnost a pak budeme mít do praxe zavedeny všechny nezbytné požadavky.

Současná právní situace umožňuje proti takovým deliktům podnikat zásahy, ačkoli to záleží na daném případě. V případě trestného činu mohou lidé požádat o podporu policii nebo mohou podniknout jiné právní opatření. Jak jsem již zmínil, příklad uvedený holandským regulátorem OPTA Komise uvítala ve svém prohlášení pro tisk. Mám zde úplné znění. Pokud si přejete, mohu vám je po době vyhrazené pro otázky předat, abyste si mohli přečíst, co jsme již učinili.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Paní předsedkyně, paní komisařka Reding samozřejmě není přítomna, ale jsem si jist, že místopředseda komise, pan Verheugen má dostatečný rozsah znalostí, aby zodpověděl moji doplňující otázku: Zda má Komise důkaz nebo vodítka, která spojují zdroj nevyžádaných e-mailů – spamu – se společnostmi, které nabízí služby a produkty na ochranu proti takovým nežádoucím vniknutím.

Avril Doyle (PPE-DE). – Ráda bych spojila první otázku paní McGuinnessové o ochraně spotřebitelů před podvrženými a podřadnými léky s otázkou pana Moraese o ochraně zákazníků proti spamu. Jedním z obrovských problémů, který já, stejně jako většina ostatních, máme, je množství medikamentů nabízených ve spamu spolu se všemi typy produktů, které zvětšují všechny typy částí těla, které někteří z nás ani nevlastní! S ohledem na studii paralelního trhu, na kterou jste odkazoval, bych ráda věděla, zda existují nějaké rozpracované studie o celé problematice internetu, spamu a podvržených medikamentů a zvláště o medikamentech, které neodpovídají standardu a které zákazníkům a pacientům nikde neposkytují žádnou záruku bezpečnosti nebo účinnosti. V této konkrétní oblasti jde o hrozivý nárůst.

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – To je celkem zajímavá kombinace. K prvnímu otázce, Komise tyto údaje bohužel nemá, protože regulační úřady spadají pod členské státy. Budou o této otázce informovat paní komisařku Redingovou a snad ve spojení s členskými státy najdeme řešení.

Z osobního pohledu mohu pouze říci, že myšlenku v pozadí vaší otázky shledávám zcela rozumnou a myslím, že bychom měli zkusit najít způsob, jak to řešit.

Ke druhé otázce, ta se dokonce váže k záležitosti, kterou jsme dnes večer neprojednávali, k otázce informací pro pacienty. Máme zde tři věci: zneužívání elektronických komunikačních systémů; máme problém s informacemi pro pacienty, které jsou velmi často zavádějící; a máme problém podvrženého a paralelního trhu. Neřekl jsem to ve své odpovědi na dotaz o podvržených lécích a paralelním trhu, takže to mohu dodat nyní.

Pracujeme rovněž na návrhu na získání jasného informačního systému pro pacienty a setkáváme se přesně s problémem, který jste zmínili, tedy že stávající předpisy a stávající restriktce, které máme, jsou takřka zrušeny používáním internetu. Je to pro nás důležité – a z tohoto důvodu studujeme celý problém a vytvoříme návrhy na to, jak by měly být v Evropské unii organizovány informace pro pacienty, přestože víme, že je to extrémně obtížné. Musím však říci, že prozatím předpisy existují.

Například nabízení léků na předpis není dovoleno. Jestliže k tomu dojde prostřednictvím internetu, jedná se samozřejmě o porušení stávajících pravidel a členské státy nemají pouze právo, ale dle mého názoru mají i povinnost proti tomu něco učinit.

Takže odpověď na vaši otázku je ano. Komise si uvědomuje, že takový problém existuje a v našich nejbližších návrzích se pokusíme s touto problematikou vypořádat.

Musím zde vznést námitku: používání internetu je něco, co nemůžete řídit. Přesně to je problém, který máme a na který se pokusíme nalézt nejlepší možné řešení.

Druhá část

Předsedající. – Otázka č. 34, kterou položila **Giovanna Cordaová** (H-0965/07)

Předmět: Sledování dovozů nebezpečného spotřebního zboží

Na konci listopadu Komise předložila průzkum systému pro sledování nezávadnosti spotřebního zboží, který odhalil četné nedostatky v uplatňování stávajících směrnic v členských státech a také nedostatky týkající se výsledovatelnosti a povinností průmyslových subjektů, distributorů a dovozců.

Může Komise konkrétně sdělit následující? Jaká konkrétní opatření hodlá přijmout, aby bylo zlepšeno sledování prováděné členskými státy v souladu se směrnicí 2001/95/ES⁽¹⁾ o obecné bezpečnosti výrobků a spolupráci se zákaznickými službami? Jaká opatření přijme, aby zajistila výsledovatelnost dováženého spotřebního zboží? Jaká opatření přijme, aby přiměla výrobce, dovozce a distributory dováženého spotřebního zboží, aby plnili své povinnosti a aby byli v náležitých případech potrestáni?

Meglana Kuneva, členka Komise. – První výsledky inventarizace v oblasti bezpečnosti výrobků byly uveřejněny 22. listopadu 2007. Z nich vyplývá, že rámec právní úpravy je pro tento účel vhodný, a to pokud je náležitě uplatňován a když je náležitě uplatňován. Systém Rapex funguje efektivně a zajišťuje, že nebezpečné výrobky jsou stahovány z trhu v rámci celé Evropské unie.

Tato inventarizační zpráva nicméně ukazuje možnosti zlepšení, a sice v oblasti preventivních kroků a v oblasti mezinárodní spolupráce, například co se týče lepšího vynucování předpisů. Některá plánovaná zlepšení jsou již v pokročilém stadiu a směřují k tomu, aby se staly konkrétními kroky, zejména co se týče revize směrnice o bezpečnosti hraček. Komise rovněž pracuje na dočasném opatření požadujícím varování na magnetických hračkách, dokud nebudou příslušné normy zrevidovány, aby bylo ošetřeno riziko, které tyto hračky mohou představovat. Komise pomáhá orgánům členských států pro dohled na trhem zjišťovat a sdílet nejlepší postupy s cílem zlepšit kontrolní mechanismy.

V říjnu 2007 členské státy vydaly oznámení o iniciativách pro lepší spolupráci s ekonomickými subjekty a o konkrétních kampaních pro dohled nad hračkami. Komise hodlá uveřejnit srovnávací údaje o kapacitě pro vynucování předpisů v hodnotící zprávě o spotřebitelských trzích za rok 2008 v rámci iniciativy, která je nová a, doufám, i velmi užitečná. Komise rovněž nadále konkrétně posiluje kapacitu členských států pro sledování trhu účastí na financování dobře koncipovaných společných projektů pro sledování trhu. Tyto projekty v roce 2007 obdržely z finančních prostředků Společenství částku 1,3 milionu eur.

Kromě těchto kroků na zlepšení ochrany v rámci EU jsou podnikány různé kroky pro posílání ochrany na hranicích. Nedávné významné změny v celních právních předpisech EU pomohou zjišťovat rizikové zásilky pro účely kontrol. Bezpečné mechanismy pro výměnu celních informací rovněž umožní rychle jednat, když se objeví informace o nových druzích nebezpečných výrobků. Informace dostupné v systému Rapex budou pomocí tohoto mechanismu šířeny s cílem upozornit kompetentní celní orgány na konkrétní, potenciálně nebezpečné náklady. Komise rovněž souhlasí s tím, že sledovatelnost je záležitostí, v níž by měla být provedena další zlepšení. Ze statistických údajů vyplývá, že podíl výrobků neznámého původu oznámených prostřednictvím systému Rapex klesl v říjnu 2007 poprvé na 3 % v porovnání se 17 % v roce 2006.

Komise v současné době provádí analýzu s pomocí členských států s cílem zjistit, jak zajistit, aby toto zlepšení nebylo pouze přechodné, a jak dosáhnout toho, aby bylo trvalé. Toto by mělo být užitečné pro zásah v rámci sledování trhu, jakmile tato legislativa vstoupí v účinnost. Komise rovněž položila otázku, co by mohla Čína učinit v otázce výsledovatelnosti, a vítá iniciativy podniknuté v Číně a požadující, aby byly určité kategorie rizikových výrobků označeny čárovým kódem již v továrnách.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 11, 15.1.2002, s. 4.

Závěrem mohu říci, že Komise zdůraznila odpovědnost dotyčných ekonomických subjektů a přivítala závazek subjektů působících v tomto oboru, že budou pracovat na opatřeních zaměřených na budování důvěry spotřebitelů, zejména prostřednictvím nástroje, který nazýváme „pakt o bezpečnosti“. Komise rovněž vyśle odborníky, aby uskutečnili studii bezpečnostních obchodních opatření v dodavatelském řetězci a poskytne o tom další informace v prvním čtvrtletí roku 2008.

Giovanna Corda (PSE). – (FR) Děkuji vám za vaši odpověď, paní komisařko. Jsem ráda, že Komise hodlá podniknout řadu opatření s cílem v rámci možností snížit rizika spojená s distribucí dovážených hraček, zejména hraček z Číny.

Jedním důležitým aspektem, na který Komise poukázala, je vysledovatelnost hraček od výrobce ke spotřebiteli – a vy jste jej ve své odpovědi stručně zmínila. Avšak zůstává zde nezodpovězena jedna důležitá otázka. V případě stovek tisíců hraček, které jsou stahovány z trhu, jako se to stalo v loňském roce, můžete mi, prosím, paní komisařko, říci, co se s těmito hračkami stane? Jaký důkaz máte, že jsou zcela odstraněny z trhu? Slyšela jsem zprávy – které mne přiměly k tomu, abych dnes položila tuto otázku – že jsou dávány zpět na trh, aby byly prodány jiným dětem. Všechny děti po celém světě mají nárok, aby k nim bylo z naší strany přístupováno stejně: myslím že nikdo z nás proti tomuto nebude nic namítat. Umožňuje vám systém vysledovatelnosti sledovat tyto hračky v průběhu celého procesu až do jejich zničení?

Meglana Kuneva, členka Komise. – Myslím, že váš dotaz je naprosto oprávněný a velmi humánní. Musíme usilovat o naplnění svého cíle: tyto hračky nesmí přijít nejen na evropský trh, za který neseme odpovědnost, avšak na žádný trh a máme určité dobře rozvinuté nástroje, které nám v tom pomáhají. Můžeme provádět sledování trhu, máme kontrolní mechanismy a svůj systém Rapex, což je systém, jehož prostřednictvím můžeme dostávat informace v rámci celého trhu, a nikoli pouze tehdy, když je nebezpečné zboží zastaveno na našich hranicích.

Avšak co je také důležité pro nás jako globálního vůdce v procesu zajišťování bezpečnosti, je to, abychom nedovolili, aby se toto nebezpečné zboží – zejména hračky – dostalo k jiným dětem – také v Číně. Nestačí jen kázat o bezpečnosti evropských dětí, což patří mezi naše pracovní povinnosti. Požádala jsem hlavní výrobce několikrát otevřeně a jasně, aby zničili tyto hračky, a rovněž jsem je pozvala na zasedání Komise v Bruselu, kde jsme jednali o tom, jak zajistit, aby byly tyto hračky zničeny. Všichni se k tomu zavázali. Zejména jsem naléhavě žádala společnost Mattel, jako významnou firmu v tomto oboru, která stahuje více výrobků než jiné firmy, aby splnila tento požadavek, a oni s tímto závazkem souhlasili. Není to právně závazné: Nemohu je přinutit zničit jejich továrny. Avšak myslím, že jsme konfrontováni s dobou, kdy legislativní rámec je pouhý rámec, a existují věci, které jsou mimo tento rámec. Musíme energicky uplatňovat opatření, která jdou nad rámec toho, co je nezbytně nutné z hlediska legislativního hlediska. Měla jsem možnost diskutovat o této otázce s UNICEF a s Američany během dialogu TACD. Jsem si plně vědoma vašich obav a věřte, nebudu šetřit námahou na to, aby cíl v podobě zničení těchto hraček uveřejnila a usilovala o jeho splnění. Nicméně mimo Evropu k tomu nemám legislativní oporu.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Paní komisařko, uvedla jste, že je prováděno mnoho práce na tom, aby byly nebezpečné hračky odstraněny z trhu. To je velice důležitý krok. Skutečností však je, že některé z těchto výrobků jsou zde na trhu prodávány s obecně uznávanými certifikačními značkami, mimo jiné v některých případech s dobře známou značkou CE. Podle jakýchkoli pravidel dobrého postupu platí, že pokud hračka není prokazatelně bezpečná, nebo je skutečně nebezpečná, takovéto označení není jen nemístné, nýbrž přímo podvodné. Existuje v takovýchto případech možnost zahájit trestní stíhání?

Colm Burke (PPE-DE).

– Děkuji vám, paní komisařko, za vaši podrobnou odpověď.

V souvislosti s Irskem mohu uvést, že jeden předmět, který tam byl zakoupen během Vánoc, skutečně explodoval a název výrobce nebyl rozpoznatelný.

Je možné zavést ve všech zemích takové právní předpisy, které by stanovily, že je nezákonné prodávat předmět, na němž není výrobce jasně rozpoznatelný? Myslím, že to je cesta, kterou bychom dosáhli pokroku, a rád bych požádal, aby toto bylo provedeno.

Meglana Kuneva, členka Komise. – Pokud vám to nevádí, začnu druhou otázkou, protože zde mám jistější legislativní oporu, na jejímž základě vám mohu poskytnout odpověď. Komise již zahrнула do balíčku o vnitřním trhu pro zboží právní předpisy obsahující ustanovení požadující, aby ekonomické subjekty měly k dispozici totožnost svého dodavatele. To pomůže zlepšit zjišťování totožnosti zboží a mít jasné označení

toho, kdo je výrobce, a také toho, kdo je dodavatel. Globální řetězec se stává stále delším a již neexistuje žádné zboží, o němž si můžeme být absolutně jisti, že bylo vyrobeno pouze v jedné zemi.

Rozumím vaši otázce, avšak myslím si, že také musíme zvýšit informovanost a přimět rodiče, aby byli bdělejší, protože zločinní obchodníci budou existovat vždy. Musíme zvýšit informovanost co se týče kontroly maloobchodního prodejce a nakupování pouze od odpovědného maloobchodního prodejce a rovněž co se týče kontrolování etiket na výrobku. Přestože nikdo nemůže sejmout tuto odpovědnost, kterou máme jako spotřebitelé, jsem přesvědčena, že vaše připomínka je naprosto na místě, a souhlasím s tím, že na etiketě, zejména v případě hraček, by měl být uveden nejen název výrobce, nýbrž také určité konkrétní informace.

Tento dotaz možná souvisí s tím prvním dotazem ohledně toho, co můžeme učinit v otázce falzifikace – pokud jsem váš dotaz pochopila správně. Padělané zboží je jeden okruh problémů. Problém padělaného zboží musíme řešit prostřednictvím práv k duševnímu vlastnictví a také prostřednictvím našich celních činností. Musím vám říci, že naše celní orgány zvýšily frekvenci svých kontrol natolik, že je třikrát vyšší než je celosvětová norma. Doporučení od Světové celní unie je kontrolovat na hranicích a v přístavech 3 % zboží a my v Evropě kontrolujeme 10 %. Také si myslím, že by bylo dobré zlepšit náš výzkum a vývoj tak, aby bylo sledování a kontrolování na hranicích ještě přísnější, s lepšími technickými zařízeními pro provádění kontrol a s dalšími důležitými novinkami, které mohou být zavedeny na hranicích pro zboží přicházející na naše trhy.

Ráda bych také poukázala na to, že i když zboží není padělané a jasně nese značku „CE“, neznamená to, že nutně splňuje všechny požadavky této směrnice. Toto zboží musí navíc být v souladu s těmito směrnici o novém přístupu, které stanoví požadavky ohledně toho, jak má být zboží vyráběno, a je třeba zajistit trvalé sledování trhu z hlediska bezpečnosti, protože bezpečnost je někdy ještě důležitější nebo přinejmenším stejně důležitá a nesouvisí vždy se způsobem, jak je zboží vyráběno.

Mohlo by tomu být například tak, jako v případě problému s magnety ve hračkách, na který reagujeme, a sice že když vidíme, že se situace změnila, musíme reagovat a podniknout opatření na základě bezpečnosti, a nikoli pouze na základě požadavků, které jsme výrobci uložili, aby je plnil. Když spojíme tyto dva soubory požadavků – požadavky na výrobce a požadavky na zboží, jakmile je na trhu – pak dosáhneme lepší ochrany spotřebitelů.

Předsedající. – Otázka č. 35, kterou položil **Manolis Mavrommatis** (H-0966/07)

Předmět: Spekulativní obchodování prodejen s potravinami

Většina členských států zažívá značné výkyvy cen potravin, velmi často z toho důvodu, že prodejny jsou schopny využívat jednotlivých období masové spotřeby, například o státních svátcích. Zejména mléko je výrobkem, jehož cena ve všech členských státech neustále roste.

Sleduje Komise komerční činnost prodejen potravin a supermarketů v obdobích vyšší spotřeby? Spolupracuje s vnitrostátními organizacemi pro ochranu spotřebitele ve snaze nalézt účinné řešení problému neúměrně vysokého zisku?

Meglana Kuneva, členka Komise. – Víím, že tato problematika je velmi důležitá, a chtěla bych vás ujistit, že Komise nesleduje prodejny v obdobích vyšší spotřeby ani v této konkrétní záležitosti nespolupracuje s vnitrostátními organizacemi spotřebitelů.

Takže z velmi velké části spoléháme na národní činnost v této oblasti. Komise však hodlá zlepšit své nástroje pro sledování toho, jak funguje vnitřní trh z pohledu spotřebitele.

Přezkum jednotného trhu stanoví plány Komise týkající se hodnotící zprávy o spotřebitelských trzích a podrobnějšího sledování cen, avšak ráda bych zdůraznila, že se jedná o sledování.

Z uveřejněných údajů úřadu Eurostat vyplývá, že ceny mléka, sýra a vajec v Řecku jsou o 38 % vyšší než průměrné ceny stejné skupiny výrobků pro Evropskou unii. Průměrné ceny této skupiny výrobků za období 1996–2007 stouply v Řecku o téměř 52 % a v EU pouze o 24 %.

Avšak zdá se, že tento vývoj je spíše strukturální než sezonní. Zdá se, že od roku 2005 ceny mléčných výrobků v případě Řecka nevykazují sezonní výkyvy.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, rád bych velmi poděkoval paní komisařce a děkuji vám velmi za tyto informace. Také zkonzultuji Eurostat, abychom nahlédli na celou hodnotící zprávu, protože je to významné a samozřejmě důležité pro moji zemi – kterou jste zmínila – avšak domnívám se,

že existují podobné situace i v jiných zemích, a proto by bylo zajímavé dozvědět se, jak se vaše Komise s touto problematikou vypořádá obecně. Zda doporučením nebo směrnici, která se bude vztahovat na všechny výrobky, a nikoli pouze na potraviny.

Meglina Kuneva, členka Komise. – Komise podniká opatření na různých úrovních, která jsou zaměřena na snížení nárůstů cen potravin. Jedna z iniciativ je zahájit sledování cen, což jsem zmínila již dříve. To je jeden z cílů hodnotící zprávy o spotřebitelských trzích, na které pracujeme, a která bude podle mne Komisí schválena velice brzy.

Komise rovněž navrhla v rámci zemědělské politiky celou řadu opatření. Snížení rozsahu povinně neobdělávané půdy, které platí již pro plodinou sezónu roku 2008; zvýšení kvót mléka pro rok 2008–2009, přijaté Komisí a navržené Radou, vstoupí v účinnost, bude-li přijato, od 1. dubna 2008, stejně jako snížení cel v odvětví obilnin za účelem snížení nárůstu cen obilnin a v budoucnu také ceny masa. Toto opatření vstoupilo v platnost na začátku ledna 2008.

Toto je určitý seznam toho, co jsme učinili. Avšak prostřednictvím hodnotící zprávy o spotřebitelských trzích budou hlavním tématem našich šetření ceny a součástí tohoto košíku budou ceny potravin. Takže budeme vás řádně informovat; budeme konzultovat, co bude dalším krokem po sledování údajů, a můžeme podniknout kroky ke zjištění příčiny tohoto jevu – samozřejmě ve spolupráci s vnitrostátními orgány.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Je zajímavé, že když ceny potravin stoupají, Komise bude provádět kroky, aby toto prozkoumala, a já bych naléhavě vyzvala Komisi, aby předložila statistiky, které nám ukáží rozdělení konečné maloobchodní ceny mezi výrobcem – mám na mysli zemědělce – a spotřebitelem, protože tyto informace nejsou k dispozici. Myslím, že je rovněž spravedlivé oficiálně říci, že éra relativně nízkých cen potravin skončila a že si myslím, že by se Komise neměla snažit oklamat lidi prohlášením, že se vrátíme zpět k nízkým cenám potravin. Možná to, co musíme udělat, je vzdělat lidi o nakupování kvalitních potravin za spravedlivou cenu.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) V loňském roce v létě začaly ceny stoupat ve všech členských státech EU. My jsme tehdy položili otázku, zda existují nějaké kartelové dohody. V mé zemi, v Litvě, se zjistilo, že se firmy zpracovávající mléko dohodly na zvýšení cen. Nyní je pečlivě zkoumáno odvětví masa. Jsou takovéto studie prováděny i v jiných zemích EU? Nyní se objevil nový výraz – „konec levných potravin“. Nepoužívají tento nový výraz zástupci potravinářského průmyslu a jak se mohou spotřebitelé chránit?

Meglina Kuneva, členka Komise. – Cena potravin kolísá z důvodu sezonního charakteru zemědělské výroby. Tyto výkyvy se nepřenášejí v plném rozsahu na spotřebitele, protože náklady na suroviny až donedávna klesaly a protože se o tyto sezonní deficity postará skladovací technika. Zdá se, že nedávno začalo docházet k systematictějšímu nárůstu cen potravin a zdá se, že hlavním důvodem je rostoucí poptávka ze strany vznikajících velkých ekonomik jako je Čína a Indie. Již jsme hovořili o skutečnosti, že v Indii bylo v loňském roce o pět milionů více osob s novým jídelníčkem, který je založen mnohem více na mléku, mléčných výrobcích a mase.

V loňském létě se situace zhoršila z důvodu nepříznivých klimatických podmínek v mnoha produkujících regionech a toto bylo hlavním důvodem pro výjimečně vysoký nárůst cen potravin v Evropské unii od září 2007. Komise a národní orgány pro hospodářskou soutěž trh pečlivě sledují. Praktiky narušující hospodářskou soutěž byly odhaleny v mléčném sektoru ve Velké Británii a v Řecku a firmám, které se podílely na těchto praktikách narušujících hospodářskou soutěž, byly uloženy pokuty.

Mám dojem, že pokud byly lotyšské státní orgány informovány, pak jistě pracují na případu, který jste zmínila, zejména když je to předmětem velkého zájmu veřejnosti. To, co skutečně potřebujeme, je prošetření daného sektoru, abychom zjistili, zda je v pozadí tohoto jevu nějaký kartel, jak se to již stalo ve dvou zemích EU.

Předsedající. – Byla jsem právě informována, že máme naneštěstí problém s dostupností našich komisařů. Pan McCreivy nás musí opustit v 19:20. Proto bych paní komisařko Kunevová s vaším dovolením nyní přešla ke komisaři McCreevymu, avšak kdybyste s námi mohla zůstat, abyste zodpověděla nějaké další dotazy na konci, bylo by to velmi užitečné.

Předsedající. – – Otázka č. 41, který položila **Marian Harkin** (H-0962/07)

Předmět: Přezkum jednotného trhu

V souvislosti s Přezkumem jednotného trhu, nedávno uveřejněným Komisí, jaká opatření hodlá Komise přijmout na podporu finančního vzdělávání spotřebitelů, finanční vstřícnosti a odpovídajících opravných prostředků pro spotřebitele, zejména v souvislosti s nedávnou krizí na nestandardním trhu v USA a se současnou finanční turbulencí?

Charlie McCreevy, člen Komise. – Rád bych poděkoval ctihodné poslankyni za její zájem o přezkum jednotného trhu.

Současně s naším sdělením o jednotném trhu pro Evropu 21. století jsme přijali balíček opatření pro zlepšení konkurenceschopnosti a efektivnosti trhů se službami v oblasti drobných financí. Nedílnou součástí tohoto balíčku jsou iniciativy pro zlepšení důvěry spotřebitelů a pro umožnění spotřebitelům vyhledat ten nejlepší produkt pro jejich individuální potřeby. Přestože se Komise na rozšíření možností spotřebitelů nezaměřila až v poslední době, současná finanční turbulence jistě zvyšuje význam této záležitosti. Rád bych se vyjádřil ke všem třem oblastem zmíněným ctihodnou paní poslankyní: vzdělání, účast a opravné prostředky.

Finanční vzdělávání lze nejlépe poskytovat co nejbližší občanům, kteří jej potřebují, konkrétně na úrovni národních a regionálních orgánů, nevládních organizací a sektoru finančních služeb. Na konci roku 2007 jsme přijali sdělení o finančním vzdělávání, abychom zvýšili informovanost o potřebě zvýšit úroveň finanční gramotnosti spotřebitelů, a dále abychom podpořili poskytování kvalitního finančního vzdělávání v Evropské unii a poskytli určité praktické nástroje s cílem pomoci dosáhnout těchto cílů. Toto sdělení zahrnuje určité zásady, které mohou poskytovatelé finančních služeb použít jako vodítko, a oznamuje určité praktické iniciativy. Škála těchto iniciativ sahá od zveřejnění internetové databáze poskytování finančního vzdělání a průzkumu v EU až po vylepšení stávajícího internetového vzdělávacího nástroje Dolceta s cílem pomoci učitelům zahrnout finanční záležitosti do školního učiva.

Dnes je vlastnictví bankovního účtu předpokladem k tomu, aby se člověk mohl plně účastnit společenského a ekonomického života, a všichni občané EU by měli mít přístup k základnímu bankovnímu účtu. V současné době provádíme studii, abychom zjistili a analyzovali strategická opatření přijímaná členskými státy s cílem zabránit finanční izolaci. Na základě těchto informací, které – jak doufáme – obdržíme na konci tohoto měsíce, budeme uvažovat o tom, jak nejlépe zajistit, aby měli všichni občané EU přístup k základnímu bankovnímu účtu.

Závěrem bych chtěl říci, že když si spotřebitelé kupují finanční služby, musí vědět, že v případě problému, mají snadný přístup k opravným prostředkům. Přestože v mnoha zemích EU existují orgány pro mimosoudní řešení sporů, ne všechny tyto orgány jsou členy sítě FIN-NET, kterou provozuje Komise a jejímž účelem je usnadnit spotřebiteli dostupnost opravných prostředků v přeshraničních případech. Na toto pamatujeme a snažíme se zajistit, aby všechny existující orgány pro mimosoudní řešení sporů byly součástí sítě FIN-NET.

Rovněž uvažujeme obecněji o tom, jak podpořit vytvoření alternativních systémů opravných prostředků tam, kde tyto systémy již neexistují. Tyto iniciativy nevytvoří důvěru a nerozšíří možnosti spotřebitelů přes noc, avšak jsou doplňkem iniciativ, které podnikáme v jiných souvisejících oblastech jako je například informování a poradenství.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Chápu, že pan McCreevy má nabitý program, avšak ostatní mají také důležité závazky. Chtěl bych se pouze zeptat, zda můj dotaz pro paní Kunevovou bude ještě projednán, či nikoli, jinými slovy, zda mohou jít nyní na zasedání mé skupiny, nebo zda zde mám počkat.

Předsedající. – Je nepravděpodobné, že se k vašemu dotazu dostaneme. Je to politováníhodné, že jsme se ocitli v této situaci. Váš dotaz bude téměř jistě zodpovězen písemně.

Marian Harkin (ALDE). – Pane komisaři, chci se vás zeptat trochu podrobněji na finanční vzdělávání, které je nyní novým módním pojmem. Myslím, že budete souhlasit s tím, že existuje skutečná nerovnováha sil mezi finančními institucemi a spotřebiteli, v neposlední řadě za prvé z toho důvodu, že za prvé spotřebitelé potřebují přístup k úvěrům, a za druhé z toho důvodu, že bez ohledu na úroveň finančního vzdělání, kolik lidí bude číst dokument o 25 stranách, který je například přiložen k jejich smlouvě o pojištění, a studovat tento dokument každý rok?

Řekl jste, že tato záležitost musí být řešena na místní a regionální úrovni, avšak souhlasil byste s tím, že je zapotřebí, aby zde byla větší spolupráce mezi hlavními zainteresovanými stranami, jako jsou například

finanční regulátoři, vlády, spotřebitelské organizace a orgány pro řešení finančních stížností, aby v rámci vzájemné spolupráce mohly poukázat na některé problémy a záležitosti a přinejmenším aby fungovaly pro spotřebitele jako systém včasného varování?

Charlie McCreevy, Člen Komise. – – To, čeho se zde snažíme dosáhnout ve finančním vzdělávání, je dostat toto na program dne a zajistit, aby si každý uvědomil, a to zejména v členských státech, že by to pravděpodobně byla lepší investice než investice v mnoha jiných oblastech, kdyby byla již od velmi raného stadia v rámci školních osnov zajišťována určitá základní finanční gramotnost.

Protože při putování životem, ať už člověk skončí jako vrchní finanční kontrolor velké instituce nebo má velmi obyčejnou práci ve své místní oblasti, v určité fázi, kterou budete muset projít, se zcela jistě setkáte s některými významnými finančními transakcemi jako je například nákup automobilu, dům, pračka nebo něco jiného.

Myslím, že by bylo mnohem lepší, kdyby se lidé již v raném stadiu něco naučili v rámci školních osnov, aby znali určité základní informace.

To, o čem hovořila paní Harkinová, jde o úroveň výš, a sice jaký druh informací by měl být poskytován spotřebiteli, protože ona má pravdu: množství informací, které je spotřebiteli poskytováno a 48 stran, které dostanou k přečtení, vytištěné velmi malým písmem, je zde podle mého názoru (a tento názor jsem zastával vždy) za tím jediným účelem, aby byli uspokojeni právníci, a to tak, aby pokud dojde k žalobě mohli účtovat větší a větší poplatky za to, že vám řeknou, že jste buď, vyhráli nebo prohráli. Nemám k tomuto vůbec žádnou důvěru.

Část této konkrétní oblasti nyní spadá přímo do mojí pravomoci. Často si vzpomenu na jeden konkrétní případ, se kterým jsem se setkal, když jsem byl asi před dvěma lety ve Skotsku na setkání s nějakými finančními vzdělavateli, kteří hovořili o směrnicí o perspektivách v oblasti UCITS. Říkali, že směrnice o perspektivách má 81 stránek a zjednodušené perspektivy související s konkrétním výrobkem mají 78 stránek. Takže ve směrnici o spotřebitelských úvěrech, o které myslím v současné době parlament jedná, provede paní Kunevová určitá vylepšení co se týče druhu základních informací, které by měly být poskytovány spotřebitelům. Těmito konkrétními aspekty se zabývá paní Kunevová. Avšak v celé oblasti finančního vzdělávání jsem se snažil zejména podpořit to, aby členské státy zahrnuly již od raného stadia určité základní finanční vzdělávání do základních učebních osnov. Myslím, že každý by na tom byl mnohem lépe, kdyby se to dělalo takto, než aby existovaly stránky a stránky zaplněné malým písmem, které nikdo nikdy nečte.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pane komisaři, jsem si jist, že máte pravdu, když voláte po tom, aby se začalo na úrovni školního vzdělávání s cílem zajistit, aby spotřebitelé byli lépe schopni a) znát svá práva a b) uplatňovat je.

Problémem je však to, že stále máme generaci lidí, respektive více než jednu generaci lidí, kteří uvažují odlišně, kteří slyšeli, že finanční služby a finanční trh jsou předmětem obzvláště přísného státního dohledu a kteří jednají na základě těchto znalostí v domnění, že se mohou na takovýto státní dohled spoléhat. Ve skutečnosti se v poslední době následkem deregulace trhu mnohé změnilo. Není zde snad ještě pár věcí, které ještě lze provést v oblasti státního dohledu?

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Paní předsedající, mohla bych panu komisaři sdělit, že tyto informace nejen uspokojují právníky, nýbrž také balamutí spotřebitele? A proto tam tyto informace jsou. Stejně jako se spoustou jiných informací, je to jako s návodem k pračce. Čteme jej, až když se rozbije a je již pozdě.

Mohla bych navrhnout, abyste se podíval na úlohu úvěrových družstev ve vzdělávání spotřebitelů, protože se domnívám, že to je problémem, zejména v Irsku? A mohu vám jemně připomenout, když jste zmínil opravné prostředky, absolutní neexistenci opravných prostředků pro pojistníky společnosti Equitable Life? Jsem si jistá, že paní Wallisová mne v tomto podpoří a možná v klidné chvíli byste k nám mohl přijít s písemnou odpovědí ohledně toho, co se událo od doby, kdy bylo o naší zprávě hlasováno a kdy jste ji podpořil.

Charlie McCreevy, člen Komise. – První otázka se týká regulovaného trhu a domnívám se, že tazatelka extrapoluje na základě nedávných potíží – potíží, které se objevily v posledních přibližně osmi měsících – na finančních trzích a navazuje na dotaz paní Harkinové. Nemyslím si, že zde nezbytně existuje souvztažnost, avšak ve všech studiích a pracích, které různé orgány provádějí, včetně nás v Komisi, by možná byla úloha pro finanční vzdělávání.

Myslím, že původ problémů, které způsobily finanční zmatek, je v nezodpovědném půjčování v jisté části světa. To byl původ tohoto problému, avšak my jsme od toho dosti vzdáleni a je to právě efekt nakažlivosti, který problém šíří i do jiných oblastí. Avšak původ tohoto problému podle mého názoru pravděpodobně souvisí s nezodpovědným půjčováním, které určité instituce provozují.

Pokud jde o otázku paní McGuinnessové: Vzdělávání je v kompetenci členského státu a neviděl bych žádný problém v tom, aby se třeba nějaký členský stát, včetně toho, který známe nejlépe, ujal jejího návrhu. Zdálo by se to jako rozumný nápad, který by mohl být realizován právě na této úrovni.

Pokud jde o záležitost s Equitable Life, ano, tu zprávu jsem podpořil. Čekáme na další informace. Pokud vím, zpráva veřejného ochránce práv Spojeného království je stále jediným skutečným zdrojem opravných prostředků, a tato konkrétní zpráva je stále nedokončená. Zeptám se svých úředníků Komise, zda mají nějaké novější zprávy o tom, kdy bude tato zpráva Spojeného království pravděpodobně uveřejněna. Pokud si to pamatují správně, tak v minulém roce touto dobou panovala naděje, že bude zpráva předložena do konce roku 2007, myslím do listopadu 2007, který již dávno uplynul, a možná se nám podaří o tom zjistit nějaké další informace, avšak to bude skutečně další velké datum v této oblasti.

Předsedající. – Otázka č. 42, kterou položil **Georgios Papastamkos** (H-0970/07)

Předmět: Trhy s finančními nástroji

Dne 1. listopadu 2007 vstoupil v platnost nový evropský rámec pro fungování trhů s finančními nástroji.

Má Komise nějaké informace o počtu evropských investičních společností a institucí, které budou pravděpodobně požívat výhod, které přináší tento nový regulační rámec? Jsou k dispozici nějaké konkrétní údaje pro Řecko?

Podle komisaře Charlieho McCreevyho se očekává, že náklady na kapitál budou časem klesat. Na jakých informacích je tato prognóza založena? Je možné tuto předpověď upřesnit co se týče jednotlivých sektorů a je možné uvést procento očekávaného snížení v jednotlivých případech?

Má Komise informace týkající se přeshraničního obchodování s akcemi a investičními službami? Jaké jsou současné údaje o obchodu směrem dovnitř a směrem ven v tomto odvětví v případě Řecka?

Charlie McCreevy, člen Komise. – Komise nevede konsolidované záznamy o počtu evropských investičních firem ani o počtu investičních firem v Řecku. Avšak členské státy mají od MiFID uložený požadavek, aby vedly evidenci všech investičních firem zaregistrovaných na jejich území. Údaje o řeckých společnostech by proto měla být schopna poskytnout Řecká komise pro kapitálové trhy.

Po vytvoření MiFID byly obchodní monopoly na burzy zrušeny, pro investiční firmy je snadnější poskytovat své služby napříč celým Evropským hospodářským prostorem za použití pasu MiFID a byla posílána ochrana spotřebitele. To vede ke zvýšené přeshraniční konkurenci a zvýšené konkurenci mezi obchodovacími místy, což následně zvýší likviditu a hloubku finančních trhů ve prospěch tohoto oboru i spotřebitelů.

Naše očekávání, že náklady na kapitál budou klesat, vychází ze solidní studie provedené firmou London Economics v roce 2002. Tato studie modeluje dopad finanční integrace, jejímž základním kamenem je MiFID, z hlediska jejího dopadu na tehdejší země EU-15. Hlavní závěry této studie zněly tak, že finanční integrace povede ke snížení nákladu na akciový kapitál v průměru o 50 procentních bodů napříč všemi členskými státy a ke snížení nákladů na tržní dluh pro nefinanční emitenty o 40 procentních bodů.

Studie odhadovala, že společné účinky integrace finančního trhu na ekonomiku EU povedou k následujícímu: zvýšení reálného HDP o 1,1 % v dlouhodobém výhledu v rámci celé EU; zvýšení celkových podnikatelských investic o 6 %; zvýšení soukromé spotřeby o 0,8 % a zvýšení celkové zaměstnanosti o 0,5 %.

Údaje vypracované neoficiálně Výborem evropských regulátorů trhů s cennými papíry v období před zavedením MiFID naznačují, že tehdy využíval pas pro investiční služby směřující do Řecka nebo z Řecka podle tehdejší Směrnice o investičních službách jen velmi omezený počet firem. Očekáváme, že toto se v budoucnu změní následkem toho, jak se řecké trhy otevrou díky MiFID, a toho, že řecké firmy uvidí další příležitosti v jiných členských státech.

Federace evropských burz cenných papírů vede statistiku o mezinárodním obchodování s kmenovými akcemi i o procentu akcií ve vlastnictví investorů. K prosinci 2005 bylo na aténské burze 41 % obchodovaných akcií ve vlastnictví zahraničních investorů. V listopadu 2007 dosáhl obrat mezinárodního obchodu s akcemi na aténské burze částky 970 milionů eur.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, děkuji panu komisaři za jeho odpověď a rád bych se ještě zeptal, zda Komise má údaje o objemu zprostředkovaných úvěrů v Evropské unii a zejména jaké procento evropského HDP tyto zprostředkované úvěry představují.

Charlie McCreevy, člen Komise. – Nemám tyto informace k dispozici. Nejsm si jistý, zda je má můj útvar, avšak zeptám se. Pokud je má, samozřejmě je panu poslanci poskytneme.

Předsedající. – Otázka č. 43, kterou položil **Colm Burke** (H-0972/07)

Předmět: Irské plány místního rozvoje

V červnu tohoto roku Komise požádala Irsko o informace týkající se určitých irských plánů místního rozvoje a pravidel pro vydávání územního rozhodnutí, která by mohla být posuzována jako restriktivní.

Podle mých informací bylo odpověď poslána Komisi na konci září poté, co bylo irské vládě uděleno jednoměsíční prodloužení lhůty.

Mohla by se Komise vyjádřit k současnému stavu řízení po odpovědi irské vlády?

Charlie McCreevy, člen Komise. – Komise po stížnosti podané 29. června 2007 poslala irským úřadům oficiální výzvu.

V této výzvě požadovala informace o restriktivních podmínkách stanovených v celé řadě irských plánů okresního rozvoje. Komise vznesla dotazy týkající se slučitelnosti určitých požadavků na získání stavebního povolení se dvěma zásadami Smlouvy, zejména se zásadami svobody usazování a svobodného pohybu kapitálu.

Nepřímo by takováto omezení mohla rovněž ovlivňovat svobodný pohyb pracovníků, avšak tato otázka nebyla vznesena.

Po dohodnutém prodloužení lhůty na odpověď o jeden měsíc irské úřady zaslaly svoji odpověď na konci září. Můj úřad zkoumá její obsah a hodlá se spojit s irskými úřady, aby se s nimi setkal na technické úrovni za účelem dalšího vyjasnění a prodiskutování stanoviska irských úřadů.

Po těchto rozhovorech bude Komise schopna vyhodnotit, zda existují důvody pro pokračování v tomto řízení o porušení předpisů či nikoli.

Colm Burke (PPE-DE). – Odpověď irské vlády byla podána 28. září 2007. Podle mých informací tato odpověď nebyla uveřejněna. Je to velmi důležitá záležitost, která se týká 22 místních úřadů v Irsku.

Jen si říkám, zda může být odpověď uveřejněna nyní v této fázi, kdy je před Komisí, a zda měla Komise čas ji prozkoumat? Mohl by pan komisař uvést přibližný časový horizont, v němž Komise rozhodne o této záležitosti?

Charlie McCreevy, člen Komise. – Není to naším obvyklým postupem, abychom odpovědi poskytovali k dispozici veřejnosti, avšak je pravdou, že se tyto odpovědi často na veřejnost dostanou.

Mohu potvrdit, že jsme dne 28. září 2007 obdrželi odpověď, jak uvedl ctihodný poslanec. Jak jsem řekl ve své odpovědi, máme v úmyslu uspořádat v této záležitosti setkání s irskými představiteli. Uvidíme, jak budeme potom dále postupovat.

Měl bych také poukázat na to, že Irsko není jediným členským státem, kde jsou takovéto potíže.

Pracovníci mého úřadu doufají, že se s irskými představiteli setkají ve velmi blízké budoucnosti, a pak budeme muset zvážít, co řeknou, a podniknout další kroky, pokud jich bude zapotřebí.

Brian Crowley (UEN). – Rád bych se jen zeptal pana komisaře – v souvislosti s pravidlem subsidiarity a zejména vydávání územního rozhodnutí – je toto oblast, do níž by měla Komise zasahovat, když je plánování činnost a právo postavit nemovitost odděleno od práva vlastnit nemovitost a využívat tuto nemovitost?

Charlie McCreevy, člen Komise. – To je velmi dobrá otázka, pane Crowley, avšak když Komise obdrží stížnost, jsme povinni na ni reagovat a provést šetření. Tato stížnost se týká svobodného pohybu, o kterém jsem mluvil podle článků 43 a 56 Smlouvy, a k tomuto se tato záležitost vztahuje. Proto jsme ze zákona povinni vyšetřovat takovéto záležitosti, když se zdá, že jsou v rozporu se základními principy Smluv. To je to, co musíme v tomto konkrétním případě učinit. Jak jsem řekl v odpovědi pro vašeho kolegu pana Burke,

existují i další stížnosti v jiných členských státech, které mají podobný druh omezení, a těmito stížnostmi se musíme rovněž zabývat.

Předsedající. – Otázka č. 44, který položil **Gay Mitchell** (H-0974/07)

Předmět: Zdravotní pojišťovnictví v Irsku

Vydá Komise prohlášení o stavu zdravotního pojišťovnictví v Irsku, zejména v souvislosti s nedávno zdůvodňovaným stanoviskem požadujícím, aby Irsko zrušilo existující výjimku pro dobrovolné zdravotní pojištění z určitých pravidel EU?

Charlie McCreevy, člen Komise. – Dne 17. listopadu zaslala Komise zdůvodněné stanovisko požadující, aby Irsko zrušilo existující výjimku pro Irské dobrovolné zdravotní pojištění (VHI) z určitých pravidel EU. Tato pravidla, zejména první směrnice o neživotním pojištění z roku 1973, ve znění pozdějších předpisů, si kladou za cíl harmonizovat určité požadavky na zahájení a vedení přímého neživotního pojišťovnictví, a proto se také týkají soukromého zdravotního pojištění.

Tato první směrnice o neživotním pojištění vyloučila VHI, kromě jiných institucí, z působnosti svých předpisů. Tato výjimka však platí pouze do té doby, dokud není kapacita instituce s výjimkou nějakým způsobem pozměněna změnou jejích stanov nebo jakoukoli změnou příslušného národního zákona. V souladu s tím se po rozšíření nebo změně kapacity stává tato instituce subjektem, na který se vztahuje celý soubor právních norem Společenství, které jinak platí pro neživotní pojištění.

Tyto právní normy například požadují, aby pojišťovny získaly oficiální povolení, než začnou provozovat svoji činnost; musí získat určitou právní subjektivitu a zavést odpovídající ochranná opatření, která musí být dostatečně kryta aktivy podniku za účelem zachování dostatečné marže solventnosti. Jedním z hlavních cílů těchto opatření je ochránit práva těch, kteří podepsali pojistnou smlouvu, a tím zajistit, aby uplatňování svobody poskytovat služby není na úkor ochrany spotřebitele. Kromě toho tyto právní normy zaručují rovné hrací pole mezi pojistiteli.

Vzhledem k tomu, že VHI bylo zpočátku vyloučeno z působnosti první směrnice, a dokud jeho kapacita zůstávala nezměněna, nemuselo dodržovat tato pravidla. Komise je však toho názoru, že se kapacita VHI skutečně změnila. Několik pozměňujících návrhů příslušného irského zákona v letech 1996, 1998 a 201 rozšířilo rozsah podnikatelské činnosti VHI daleko nad rámec rozsahu, který existoval tehdy, když byla výjimka VHI poprvé udělena. Proto původní výjimka z platnosti právních norem EU pro pojistitele již neplatí. Komise vyjádřila tento názor ve zdůvodněném stanovisku, které bylo do Irska zasláno dne 14. listopadu. Požádala Irsko, aby do dvou měsíců podniklo potřebné kroky, aby bylo VHI podrobena těm pravidlům zákonů Společenství pro dohled a obezřetnost, z jejichž působnosti kdysi bylo VHI na základě výjimky vyloučeno.

Komise považuje toto zdůvodněné stanovisko za rozhodující krok k tomu, aby byli všichni konkurenti na irském trhu soukromého zdravotního pojištění postaveni na rovný základ podle evropské legislativy o pojištění. Toto je v zájmu pojistníků i spravedlivé hospodářské soutěže. Komise bude pečlivě sledovat kroky podnikané irskou vládou a pokud nebudou podniknuty náležité kroky, zahájí soudní řízení u Evropského soudního dvora.

Gay Mitchell (PPE-DE). Paní předsedající, chtěl bych poděkovat panu komisaři, že se této otázky ujal. Mohl bych se jej zeptat, zda má ponětí o časovém horizontu pro získání odpovědi od irské vlády konkrétně co se týče VHI? Mohl bych se jej zeptat, zda toto bude mít nějaké důsledky pro vyrovnání? VHI má v Irsku nadále dominantní podíl na trhu ve výši 75 %, avšak tvrdí, že potřebují vyrovnání rizik, aby byli chráněni před tím, aby jim nezůstali všichni starší klienti, v jejichž případech jsou pojistné nároky vyšší. Bude mít záležitost zmíněná panem komisařem nějaké důsledky pro toto vyrovnání?

Charlie McCreevy, člen Komise. – Odůvodněné stanovisko bylo do Irska posláno 14. listopadu 2007. Irsko má dvoutříměsíční lhůtu na odpověď, která končí náhodou 14. ledna, což bylo včera. Podle mých informací byla odpověď obdržena včera večer. Komise tuto odpověď nyní zkoumá.

Je také zapotřebí poukázat na to, že v důsledku korespondence, kterou jsme vedli s irským ministerstvem zdravotnictví, a korespondence, kterou jsem vedl s irským ministrem zdravotnictví v posledním roce, byl sněmovnám Oireachtas před volbami v loňském květnu předložen návrh zákona. Ten samozřejmě, jak irští poslanci vědí, padl, když byly vyhlášeny volby. V Irsku nemáme institucionální kontinuitu – což je podle mne dobrá věc – avšak tento návrh zákona byl znovu zařazen na pořad jednání sněmovny, když vznikla

nová vláda. Již jsme irským představitelům naznačili, že některé pozměňující návrhy týkající se tohoto návrhu zákona v uveřejněné podobě jsou zvažovány.

Takže my budeme zkoumat odpověď, kterou jsme obdrželi včera večer (kterou jsem neviděl, avšak podle mých informací byla obdržena) a uvidíme, jaké další změny tam byly navrženy. Podle toho pak přikročíme k další fázi.

Avšak druhá otázka pana Mitchella je velmi relevantní. Zeptal se, zda toto má nějakou souvislost s debatou o vyrovnání rizik. Odpověď zní ne. Toto je v jiných oblastech, za které nesu přímou odpovědnost, jako je například směrnice o životním pojištění, která se týká solventnosti, a jiné záležitosti tohoto druhu, které jsou ve veřejné oblasti. Pan Mitchell správně říká, že podíl VHI na trhu činí přibližně 75 %, dokonce se domnívám, že tento podíl je nyní 76 % trhu. Podle mých informací mají ještě větší podíl na trhu nyní, než měli dříve. Za období přibližně posledního roku až 18 měsíců získali větší podíl a získali velké množství dalších lidí, oproti dřívějšímu stavu. To je skutečnost. Je o situaci dobře informován. Avšak můj problém se týká směrnice o neživotním pojištění a nikoli míry vyrovnání rizik. Pro úplnost lze ale zmínit – jak jistě víte pane Mitchell – že je zde samostatná soudní žaloba, která má být projednána u lucemburského soudu a byla podána jedním z konkurentů na irském trhu. Ta je nyní u soudu a předpokládám bych, že zřejmě někdy později v tomto roce bude v tomto soudním řízení vydáno rozhodnutí.

Předsedající. – Otázka č. 36, který položil **Jim Higgins** (H-0978/07)

Předmět: On-line prodej letenek

Mohla by Komise uvést, proč namísto toho, aby uveřejnila seznam internetových stránek, u nichž bylo zjištěno, že porušují legislativu Společenství o přesné reklamě internetových stránek, dovolila, aby byly jejich názvy zatajeny, s odvoláním na právo na odpověď, a učinila tak na úkor spotřebitele, který nevědomky použije internetové stránky, kterým by se mohl vyhnout, kdyby Komise v polovině listopadu uveřejnila tyto názvy?

Meglana Kuneva, členka Komise. – Komise používá všechny nástroje, které má k dispozici, aby zajistila účinné prosazování práv spotřebitelů v celé Evropě. Na konci roku 2006 byla zřízena nová síť pro prosazování práv spotřebitelů v rámci regulace spolupráce v oblasti ochrany spotřebitelů. Ta poskytuje rámec pro společné sledování trhu a pro vynucovací kroky, jako například zátah na internetové stránky prodávající letenky, který byl proveden v září 2007.

Byla to vůbec první akce tohoto druhu. Komise tuto akci koordinovala a v listopadu 2007 poskytla výsledky první fáze vyšetřování. V této fázi by uveřejnění názvů internetových stránek – jak navrhuje ctihodný pan poslanec – u nichž byla zjištěna určitá pochybení, bylo předčasné a nebylo by v souladu s právním rámcem v některých členských státech.

Zcela chápu vaši netrpělivost, protože všichni bychom rádi zajistili, aby byly věci vyřízeny, a to správným způsobem. Avšak právo na odpověď, což znamená právo hájit se, je uznáváno ve všech členských státech EU. Je v kompetenci vnitrostátních orgánů a soudů uplatňovat toto právo a my čekáme na výsledek soudních rozhodnutí v některých zemích. Komise proto předloží výsledek vyšetřování a vynucovacích kroků, které v současné době probíhají v členských státech, jakmile budou tato řízení ukončena. Hovořil jsem s představiteli v rámci sítě pro prosazování práv spotřebitelů a oni jsou pevně rozhodnuti pokračovat a poskytnout tyto údaje, avšak soudní řízení – v nejméně dvou zemích – nám brání v tom, abychom získali kompletní přehled a abychom jej veřejně oznámili.

Jim Higgins (PPE-DE). – Myslím, že vloni v červenci jsme všichni tleskali Degutisově zprávě, když jsme konečně řekli, že budeme mít transparentnost co se týče účtování poplatků, že všechny vybírané daně a poplatky budou ve všech reklamách uvedeny předem. A pak jsme se dočetli v *The European Voice* ze dne 31. října: „Stránkám pro prodej letenek hrozila ostuda ze strany EU: Komise hrozí, že odhalí názvy stovek serverů, které údajně spotřebitele informovaly zavádějícím způsobem“.

Jsem na rozpacích, neboť nevím, proč nejsou tyto velké komerční podniky jmenovány, proč nejsou zostuzeny. Nadále porušují pravidla a předpisy a závazky. Nadále informují spotřebitele zavádějícím způsobem. Například minulý týden společnost Ryanair – při vší úctě k tomu, co dokázala – uveřejnila toto ve všech irských novinách: „Kupte si jeden let a druhý dostanete zcela zdarma. Nezaplatíte žádné poplatky, daně, odvody či přírážky.“ Tak jsem si zarezervoval svůj let a stálo mne to 153 EUR. A pak s tím letem, který měl být zadarmo, to bylo takto: poplatek za kreditní kartu: 12 EUR; daně, poplatky a přírážky: 39,96 EUR; pojištění: 14 EUR. Celková cena: let zdarma za 67 EUR. Jaké další důkazy chcete?

Meglana Kuneva, členka Komise. – Případy jako je tento byly hlavním důvodem, proč začít jednat a zahájit tuto vynucovací akci.

Avšak musím opakovat: v mnoha členských státech je možné uveřejnit názvy leteckých společností až poté, co je ukončeno vyšetřování, a poté, co jsou ukončeny vynucovací kroky.

Protože se jedná o různé případy, doba potřebná pro jejich vyřešení může u některých případů být delší než u jiných. V současné době Komise jedná s členskými státy o tom, kolik času je zapotřebí pro dokončení těchto kroků, a Komise uveřejní – a tento závazek mi byl již sdělen – tato jména, jakmile to bude podle zákona možné, jinak by mohla být Komise zažalována.

Pokud se členským státům podaří tyto případy uzavřít podle původních předpokladů, mohou být tato jména uveřejněna v nadcházejících měsících. Původně jsem si myslela, že se nám to podaří učinit v únoru, avšak po podrobnějších diskusích a porovnání s právním řádem a vzhledem k tomu, jak dlouho to trvá z hlediska zákonů, domnívám se, že může dojít k prodlevě v délce jednoho a půl měsíce.

Avšak myslím, že máte úplnou pravdu a jestli dovolíte, použiji váš případ, který jste zmínil, jako další důvod, proč je zapotřebí zintenzivnit příslušné kroky. Narazili jsme od počátku tohoto roku na nekalé obchodní praktiky, a aniž bychom zacházeli příliš do podrobností o těchto případech, myslím, že toto je také dobrý příklad porušení právních předpisů o nekalých obchodních praktikách.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, paní komisařko, byl jsem jeden z prvních, ne-li úplně první, kdo tuto otázku položil před tím, než došlo k listopadové záležitosti, a před dotyčným oznámením.

Ve své odpovědi jste mi řekla, že v přiměřené době, přibližně do dvou měsíců, budeme mít jména nebo výsledky vašeho průzkumu. Poté jsem se v jednom rozhovoru, který jste poskytla, dočetl, že jste řekla čtyři měsíce. Také, když bylo jméno Ryan oznámeno nebo spíše když se objevilo v novinách – jak náš kolega pan Higgins zcela správně řekl – jako jedna z dotyčných společností a podle vašeho průzkumu existuje 433 leteckých společností a turistických agentur, které mají tento druh levných letenek, takže nakonec společnost Ryan uvedla, že není jediná. Některé jiné velké, dobře známé společnosti používaly svá jména, která bych v Parlamentu nerad zmiňoval, a vy jste před touto záležitostí zavírala oči. Proto si myslím, že je vhodné, abyste tato jména brzy uvedly, aby mohlo dojít ke zklidnění veřejného mínění i konkurence mezi společnostmi, ať už velkými či malými.

Meglana Kuneva, členka Komise. – Nebudu popírat, že jsem mnohokrát čerpala inspiraci od Parlamentu a jeho poslanců, takže jsem ráda, že v tomto případě se to týká konkrétního vyšetřování letenek. My jsme si dokonce vybrali letenky pro svůj první zátaž zcela úmyslně.

Nechci aby to znělo tak, že se nějak obhajuji. Číním to, co jsem povinna činit ze zákona. Dbám rady právní služby Komise a nemohu činit nic dalšího, dokud soudní řízení v některých členských státech neskončí. Pokud řízení v jednom členském státu trvá čtyři měsíce, nemohu nic dělat. Kdybych jednala předtím, než je toto řízení ukončeno, bylo by to porušení vnitrostátních právních předpisů, čímž bych ohrozila pověst Komise. Proto čekám s uveřejněním dotyčných jmen, dokud nebudou tato řízení ukončena.

Předsedající. – Autoři otázek, které nebyly zodpovězeny pro nedostatek času, obdrží písemnou odpověď (viz příloha).

Předsedající. – Rád bych paní komisaře Kunevové poděkovala za to, že zde počkala.

Tím končí doba vyhrazená pro otázky.

Brian Crowley (UEN). Paní předsedající, omlouvám se vám a tlumočnickům za to, že vás ještě zdržuji. Chtěl bych jen uvést do záznamu svoji námitku proti tomu, jakým způsobem byl opět způsoben zmatek v době vyhrazené pro otázky. Ti z nás, kteří ji využívají jako politického nástroje k tomu, abychom získali odpovědi od institucí, nemají slov k tomu, jak špatně je s námi zacházeno jako s poslanci této sněmovny. Předložím tuto záležitost na Konferenci předsedů, avšak doufám, že se tím bude zabývat také předsednictvo a že zajistí, aby každodenní fungování komory nezasahovalo naprosto pokaždé do naší doby vyhrazené pro dotazy.

Předsedající. – Děkuji vám, pane Crowley. Myslím, že víte, že dnešek byl náročným dnem z různých důvodů. Měli jsme téměř hodinu a půl a učinili jsme maximum, abychom vyhověli přáním všech. Jak zřejmě víte, také doufáme, že situaci zlepšíme ve spolupráci s pracovní skupinou pro reformu, avšak děkuji vám za vaše připomínky a děkuji našim tlumočnickům.

(Zasedání bylo přerušeno v 19:55 a pokračuje ve 21:00.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN COCILOVO

Místopředseda

18. Vzdělávání dospělých: Na vzdělávání není nikdy pozdě (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva Doris Packové za Výbor pro kulturu a vzdělávání o vzdělávání dospělých: Na vzdělávání není nikdy pozdě (2007/2114(INI)) (A6-0502/2007).

Doris Pack, zpravodajka. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, název sdělení Komise a akčního plánu o vzdělávání dospělých zní „Na vzdělávání není nikdy pozdě“ a jeho německý titul *Man lernt nie aus* („Učení nikdy nekončí“) jsou oba obecně známá úsloví, ale když čtete mezi řádky v současném kontextu, vnímáte za nimi přiznání minulých opomenutí v oblasti evropské vzdělávací politiky. Přesto jsme rádi, že Komise tímto sdělením a tímto akčním plánem vstoupila do doby, poznamenané rostoucím uvědomováním si potřeb celoživotního vzdělávání, doby, ve které budeme muset čelit demografickým výzvám.

Hospodářské a sociální změny v EU vyžadují podstatné přizpůsobení se v oblasti profesních schopností a znalostí. Je nutné čelit výzvám trhu práce, čímž myslím to, že jedním z hlavních cílů vzdělávání dospělých musí být zaměstnatelnost jedinců.

Vzdělávání, a především vzdělávání dospělých, je však faktorem osobního rozvoje lidí, jejich sebeúcty, občanské angažovanosti, jejich sociálního začlenění a zapojení do mezikulturního dialogu. Několik výsledků výzkumů ukázalo, že vzdělávání přináší velké neekonomické výhody jako je podpora dobrého zdraví, podpora účasti všech věkových skupin na společenském životě a pochopitelně snížení kriminality.

Proto je mou politickou prioritou zvýšit motivaci občanů k celoživotnímu vzdělávání. Velmi důležité jsou mediální kampaně, informační a poradenská centra a formy komunikace přizpůsobené znevýhodněným skupinám. V některých zemích se také velice osvědčily zvláštní telefonní linky a internetové stránky.

V této souvislosti je také velmi důležité snažit se uvést v soulad práci, rodinný život a celoživotní vzdělávání. Dovoďte mi, abych se zde krátce zmínila o několika možnostech, jak toho dosáhnout: přizpůsobená pracovní doba, klouzavá pracovní doba, programy dálkového vzdělávání a neformální způsoby vzdělávání. Musí se neustále vylepšovat využívání nových technologií, především cestou rozšiřování přístupů k internetu, aby se podpořilo využívání těchto nových výukových metod. Neustále se musí zvyšovat počet státních i soukromých mateřských škol a firemních jeshlí.

Dalším významným faktorem je podle mě mezigenerační a mezikulturní solidarita. Dospělí a starší občané, kteří předávají mladším své znalosti a technické know-how, zejména zkušenosti z obchodní praxe, mohou sehrát užitečnou podpůrnou roli. Mohou poskytnout praktické rady, a za tímto účelem musí rovněž existovat možnosti vytváření vhodných sítí. Věřím, že se takto mohou učit všichni od všech.

Existuje však také rodinný přístup ke vzdělávání. Rodiče jsou motivováni k tomu, aby se začali znovu vzdělávat, aby mohli svým dětem pomoci s učením. Vzdělávání dospělých navíc závisí na dobrovolnících, kteří ho obohatí o své zkušenosti a poskytování kvalifikované výuky.

V úvahu je nutné vzít i zvláštní potřeby přistěhovalců, což mě přivádí k tématu jazykových kurzů. Tyto jazykové kurzy potřebujeme, abychom přistěhovalcům umožnili se naučit jazyk své hostitelské země, ale potřebujeme je také k tomu, aby se dospělí naučili jazyk sousední země nebo jiný cizí jazyk, což je něco, co jsme vždy doporučovali.

Je nutné také usnadnit přístup k institucím vysokoškolského vzdělávání s praktickým profesním zaměřením. Jedním z velmi důležitých sdělení je, že by se měla zlepšit kvalita stávajících vzdělávacích center a kurzů, které poskytují. Potřebujeme lektory kvalifikované pro vzdělávání dospělých a specifické programy kurzů vzdělávání dospělých. Mohu mluvit jen za Německo, kde existuje typ univerzitního vzdělání, jehož absolventi získávají diplom v oboru vzdělávání dospělých. Domnívám se, že musíme všichni připomínat poskytovatelům kurzů, že mohou získat finance na kurzy například z Evropského sociálního fondu nebo z jiných strukturálních fondů. Přirozeně očekávám, že Komise nabídne současný Program celoživotního učení jak v programu Grundvig, tak Leonardo, aby se zajistilo, že budeme rovněž moci přispět ke spuštění akčního plánu.

Myslím, že existuje mnoho možností, jak v této oblasti odvést dobrou práci, a neměli bychom s tím otálet.

Dovolte mi zdůraznit poslední bod: Výsledky ve vzdělávání dospělých se musí dát změřit, jinak nebude nikdo vědět, co kdo dělá. Na tomto hřišti je mnoho hráčů, které je nutné vzít všechny v úvahu, ať jde o soukromé, vysokoškolské nebo státní vzdělávací instituce. Toto je krátce úkol, který před námi stojí a navrhuji, abych se dali do práce.

Ján Figel, člen Komise. – Pane předsedající, rád bych vyjádřil, jak velmi si cením této zprávy, a rád bych poblahopřál zpravodajce paní Packové k jejímu zaujetí, úsilí a přínosu a dále panu Anderssonovi z Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a paní Flasarové z Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví.

Jsem velmi rád, že se naše dvě sdělení z let 2006 a 2007 setkala v Evropském parlamentu s velice konkrétní a silnou odezvou. První sdělení se týká vzdělávání dospělých a druhé evropského akčního plánu, který byl v této věci přijatý v září. Jak jste uvedl, význam vzdělávání dospělých neustále zřetelně roste. V prvé řadě je třeba poukázat na existenci světové konkurence. Potřebujeme investovat do vzdělávání ve všech stádiích života a na všech úrovních. Schopnosti a kompetence dospělých je neustále třeba zdokonalovat. Za druhé dochází k demografickým změnám, které znamenají, že lidé musí pracovat alespoň o několik let déle, a potřebují si proto zachovat patřičné vědomosti a znalosti. Za třetí napomáhá vzdělávání dospělých potírat sociální vyloučení. Příliš mnoho dospělých s nízkou úrovní vzdělání riskuje, že bude vyloučeno z trhu práce.

Vzdělávání dospělých má proto zásadní úlohu ve strategiích celoživotního vzdělávání. Vaši podporu vítám z mnoha důvodů, především proto, že zlepšuje kvalitu a přístup ke vzdělávání dospělých, včetně zlepšení péče o děti a elektronického učení, a to zejména pokud jde o vzdělávání pro skupiny se zvláštními potřebami, dále proto, že urychluje hodnocení schopností a uznává neformální vzdělávání, že obecně do věci investuje a že vzdělávání upravuje podle potřeb žen, přistěhovalců a starších lidí. V neposlední řadě proto, že přináší spolehlivá a srovnatelná data pro měření vzdělávání dospělých, jak již uvedla paní Pack. Všemi těmito body se budeme zabývat při realizaci evropského akčního plánu.

Jak jste naznačila, členské státy mají v této oblasti mnoho různých osvědčených postupů, které budeme ve spolupráci využívat. Tyto osvědčené postupy budeme podporovat prostřednictvím vzájemného učení (tzv. peer learning) a studií, prostřednictvím programu pro celoživotního učení a Evropského sociálního fondu, o nichž již byla řeč, abychom se mohli podělit o znalosti a zkušenosti. Při realizaci akčního plánu, na kterém se budou členské státy podílet, budeme analyzovat vliv národních reforem na vzdělávání dospělých, především s ohledem na nedávno přijatý Evropský rámec kvalifikací. Budeme také rozvíjet standardy odborného vzdělávání dospělých a mechanismy zajištění kvality, které se budou opírat o existující osvědčené postupy. Chceme podporovat členské státy, aby si stanovily cíle pro zvyšování úrovně kvalifikace dospělých a aby urychlily proces hodnocení a uznávání neformálního a informálního učení. V neposlední řadě chceme navrhnout sérii nejdůležitějších údajů, na jejichž základě by se měla zlepšit průběžná kontrola odvětví. Těším se na tuto diskusi, ale především na vaši pokračující podporu.

Jan Andersson, zpravodaj ke stanovisku Výboru pro zaměstnanost a sociální věci. – (SV) Pane předsedající, pane komisaři, děkuji paní zpravodajce za vynikající zprávu. Z celkové strategie, kterou máme v EU, a z celého lisabonského procesu vyplývá, že vzdělání by mělo být klíčové nejen kvůli zajištění růstu a zaměstnanosti, ale také pro potlačení sociálního vyloučení. Aby země EU obstály v globální konkurenci, je pro ně životně důležité, aby nabízely vzdělávání, a zajistily tak nejen více pracovních míst, ale lepších pracovních míst, a aby jejich občané získali vyšší úroveň dovedností. Proto tuto zprávu vítáme.

Mám jen několik poznámek. Musíme využívat všechny dostupné zdroje, abychom jednotlivým skupinám učení usnadnili. Příkladem je péče o děti. Účast na vzdělávání musíme umožnit jak mužům, tak ženám, kteří jsou rodiči malých dětí. Proto musí existovat také strategie péče o děti. Musíme se podívat na zvláštní skupiny jako jsou například starší lidé. Dnes jen velmi málo starších lidí pracuje. Je to do velké míry způsobeno tím, že nemají přístup k celoživotnímu vzdělávání dospělých. Na tuto skupinu se musíme soustředit. Další skupinou jsou lidé, kteří začínají pracovat s nízkou úrovní vzdělání. Při pohledu na současnou situaci ve vzdělávání a na trvalé proškolení a vzdělávání dospělých vidíme, že nejlepší kurzy a školení získávají ti, kdo již mají dobré vzdělání. Při vzdělávání musíme také přihlížet k hledisku rovnosti. Vzhledem k tomu, že mám na své vystoupení omezený čas, chci jen v závěru poukázat na význam dobré spolupráce a začlenění sociálních partnerů do tohoto procesu.

Věra Flasarová, navrhovatelka Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví. – Dámy a pánové, oceňuji zprávu kolegyně Pack a blahopřeji jí ke způsobu, jakým téma zpracovala. Chtěla bych zdůraznit potřebu věnovat pozornost vzdělávání žen, sociálně slabších, emigrantů a menšin. Zmíním ještě jeden aspekt vzdělání. Ve světě, ve kterém je většina věcí podřízena financím, obchodu, propagaci zboží, kariéře a soutěži na pracovních trzích, se vzdělání mnohdy jeví jen jako schodiště vedoucí nahoru k lepšímu společenskému uplatnění. Pokud má

tento praktický význam a vede k tomu, že je člověk lépe připraven vykonávat práci a držet krok v konkurenčním prostředí, je to dobře. Díky vzdělání se ale stává především vnitřně bohatším a je i lépe připraven rozlišovat dobré a zlé. Společnost prožívá krizi hodnot. Místo tradic a autorit stojí individuální svoboda, o ní jsme usilovali celé moderní dějiny. Je to však zároveň svoboda vědět jako nevědět, svoboda být vidoucí a svoboda zůstat slepý, svoboda utvářet si vlastní názor a svoboda přijmout názory cizí. Vzdělání samo o sobě nevyřeší problémy člověka, může mu ale pomoci o nich alespoň přemýšlet.

Pál Schmitt, jménem skupiny PPE-DE. – (HU) Děkuji vám, pane předsedající. Pane komisaři, vzhledem k demografické situaci v Evropě je nutné reorganizovat penzijní systémy a zvýšit věkový limit na odchod do důchodu. Stále více slyšíme o kontrolovaném přistěhovalectví, místo abychom využili skrytého potenciálu našich vlastních občanů starších 50 let.

Dobře organizované vzdělání dospělých umožní expertům, kteří jsou v pracovním procesu již celá desetiletí, aby si osvěžili své znalosti a přizpůsobili se změnám okolností. Umožní také dospělým, kteří jsou vyloučeni z trhu práce, ale nejsou ještě v penzijním věku, aby získali a udrželi si práci, a to prostřednictvím rekvalifikačních, jazykových, počítačových a jiných odborných kurzů. Tato funkce vzdělávání dospělých je aktuální především v zemích střední a východní Evropy, kde míra zaměstnanosti zaostává za průměrem EU-15.

Vzdělávání dospělých má kromě svého dopadu na trh práce i třetí, sociální a osobní rozměr, protože internetové, jazykové, taneční kurzy nebo kurzy vaření pořádané pro starší občany přispívají ke zlepšení kvality jejich života a jejich rozpoložení.

Rád bych zdůraznil dvě věci, které považuji pro efektivní vzdělávání dospělých za obzvláště důležité: na jedné straně je to zlepšování informovanosti a přístupu, prezentace úspěšných projektů a sdílení zkušeností mezi příslušnými subjekty. Dovolte nám připomenout, že jen úzká skupina starších lidí v nových členských státech používá internet, a proto musíme používat konzervativní, tradiční metody, ke kterým mají přístup. Významná úloha zde připadá místním vládám, které detailně znají místní podmínky a potřeby.

Na druhé straně je tu i potřeba zhodnocení, to jest že členské státy se musí při přípravě svých programů vzdělávání dospělých dohodnout s hospodářskými subjekty, firmami a zaměstnavateli. Je nutné vzít v úvahu i hospodářské potřeby dané země, aby nebyly peníze vynaložené na vzdělávání dospělých zbytečně promrhány, ale přinesly prokazatelnou hodnotu jedinci, společnosti a hospodářství.

Rád bych paní Pack poděkoval za její významnou a aktuální zprávu. Děkuji vám za pozornost.

Maria Badia i Cutchet, jménem skupiny PSE. – (ES) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, především bych ráda pogratulovala zpravodajce paní Packové za její vynikající práci a za její vstřícný přístup k našim připomínkám.

Chci zdůraznit vhodnost načasování zprávy v době, kdy si rozměr socioekonomických změn, rychlý přechod k informační společnosti a demografické tendence spojené se stárnutím evropské populace vyžadují vyvinutí velkého úsilí v oblasti vzdělávání a školení dospělých a v oblasti celoživotního vzdělávání. Jde o klíčové faktory k dosažení toho, co nazýváme cíle Lisabonské strategie.

V samotné zprávě bych ráda upozornila na potřebu podporovat motivaci lidí pro trvalé vzdělávání. Domnívám se však, že aby bylo vzdělávání efektivní, musí ho doplnit aktivní politika, která především zajistí, aby bylo vzdělávání kompatibilní s rodinným a pracovním životem, zejména u žen.

Tato opatření musí být ve formě pobídek určených na školicí programy a především na rozšíření veřejných služeb péče o děti a jejich vzdělávání, dále na péči o starší občany, stručně řečeno o závislé, a převzít tak od rodin zátěž, která v mnoha případech leží stále na ženách.

Mimoto jsem přesvědčená, že je vhodné podporovat kulturu vzdělávání, jež ocení zásluhy alepší šanci na zaměstnání málo kvalifikovaných osob a pomůže zvyšovat sociální začlenění a osobní rozvoj. Tento přístup je zvláště důležitý u tzv. „ohrožených“ skupin.

Domnívám se rovněž, že je nutné modernizovat systém vysokého školství, aby byl flexibilnější a lépe reagoval na rostoucí různorodé potřeby lidí, je nutné zlepšit kvalitu vzdělávání a rozšířit jeho nabídku.

A konečně chci zmínit význam rozšiřování nabídky vzdělávání v oblasti digitálních technologií, aby se zmenšily mezery, existující v naší společnosti mezi muži a ženami, mezi generacemi a mezi obyvatelstvem z různých zeměpisných oblastí.

Krátce řečeno vítám návrh Komise a doufám, že vezme v úvahu návrhy Parlamentu, abychom mohli společně zvýšit povědomí členských států o potřebě jednat v této oblasti co nejrychleji, nejen odstraněním bariér bránících dospělým v přístupu ke vzdělání, ale také podporou, uznáním jeho hospodářských, sociálních a kulturních hodnot ve všech zemích a výměnou vnitrostátních údajů, která umožní dosáhnout pokroku v jejich srovnávání a měření.

Jolanta Dičkutė, jménem skupiny ALDE. – (LT) Celoživotní vzdělávání se v moderní společnosti stává stále významnějším. Je potěšitelné, že se stále více a stále aktivněji analyzuje význam a nutnost vzdělávání dospělých a jeho význam uznávají všechny členské státy EU a jejich hlavní instituce. Litevští experti na vzdělávání dospělých také aktivně podávali k tomuto sdělení své návrhy. Vládní program počítá s rozšířením poskytování informálních služeb z oblasti vzdělávání dospělých v obecních vzdělávacích institucích, a s tím, že se pokusíme zajistit, aby byly budovy vzdělávacích institucí a podmínky, ve kterých bude probíhat vzdělávání dospělých, moderní a atraktivní a centra byla vybavena moderní technikou. Ráda bych také zdůraznila to, že musí být aktivněji slyšet hlas pedagogů zajišťujících vzdělávání dospělých a jejich organizací a politikové jim musí naslouchat a podpořit je, aby bylo dosaženo pokroku v oblasti kvalitativních změn ve vzdělávání dospělých. Musíme o vyskytnutých problémech nejen diskutovat, ale musíme je také vhodným způsobem řešit, protože tím určíme, jak se bude v nadcházejících letech vzdělávání dospělých rozvíjet.

Aktuální problém Litvy je v tomto kontextu velmi případný – jde o integraci zranitelných skupin, především osob se zdravotním postižením, do společnosti. Navíc nebyl zatím vyřešen problém možností výuky pro pracovní dobu pro rodiče malých dětí. Rodiče se často nemohou vzdělávat, protože nemají nikoho na hlídání dětí. Je zde i otázka nedostatečné flexibility systému vzdělávání dospělých. Někdy se objeví mladí lidé, kteří nedokončili střední školu a není jim ještě 18 let a chtěli by ve studiu pokračovat v rámci programů pro vzdělávání dospělých, kam ale nemají přístup, protože toto vzdělávání je určeno pouze pro lidi nad 18 let. Velkým problémem je také nedostatek financí. Ráda bych vyslovila souhlas s prezidentem Litvy Valdasem Adamkusem, který řekl, že stále více lidí v Litvě chápe, že vzdělávání není jen úkol mladých lidí. Celoživotní vzdělávání se dnes stává v Litvě výzvou pro celou naši zemi a její občany. Musíme se této příležitosti chopit, protože budeme schopni rychle se měnícímu světu ukázat, že Litva je kreativní země, otevřená inovacím, jež se nebojí dávat si ambiciózní cíle a zpřístupňuje nové možnosti a cesty vzdělávání.

Mikel Irujo Amezaga, jménem skupiny Verts/ALE. – (ES) Pane předsedající, rád bych také nejdříve poděkoval a pogrataloval paní Packové za její zprávu – za její ochotný přístup zapracovat do ní většinu pozměňovacích návrhů, které naše skupina podala. Chtěl bych říct, že vzdělávání dospělých bylo vždy jednou z cest k zajištění sociálního a hospodářského rozvoje a k lepšímu rozdělení bohatství.

V dnešní informační společnosti, která prochází změnami, jež nás nutí své znalosti neustále aktualizovat, je základní vzdělávání dospělých a jejich následné proškolení prioritou prvního řádu. Dospělí se musí přizpůsobovat trvalým změnám, které přináší globalizace a přijímat rozhodnutí, aby byli schopni žít dál s přiměřenou kvalitou života.

Velká část vzdělávacích systémů však dostatečně nespĺňuje požadavky na vzdělání, které by občanům zajistilo, že budou schopni reagovat na změny společnosti, ve které žijí. Na rozdíl od dřívější doby není úkolem vzdělání předávat znalosti o okolním známém světě, ale o světě plným neustálých změn, které mohou přinést nečekané situace.

Jde tedy o to, poskytnout vzdělávací systém, který bude umět reagovat na potřeby dospělých ve společnosti, jež prochází permanentním vývojem. Krátce řečeno musí vzdělání umět připravit lidi na to, aby uměli předjímat a přijímat novinky, a nesmí se již zabývat jen tím, aby se přizpůsobilo.

Přecházíme od průmyslové k postprůmyslové společnosti a typ společnosti, ke které směřujeme vytvoří rámec pro vzdělávání dospělých; a proto bych chtěl pogratalovat Komisi, domnívám se totiž, že její zpráva se nese právě v tomto duchu.

Thomas Wise, jménem skupiny IND/DEM – Pane předsedající, celoživotní vzdělávání je něco, v čem Velká Británie odjakživa vynikala. Naše Open University byla prvním zařízením tohoto druhu na světě. Byla založená v roce 1960 na základě koncepce, která vznikla ve 20. letech. Na Open University odpromovaly stovky tisíc tzv. „zralých studentů“, mnoho z nich bylo absolventů, kteří se vraceli ke svým studiím. Proto se domnívám, že Velká Británie nemá s celoživotním vzděláváním problém a při vši úctě si nemyslím, že v tomto směru potřebujeme jakékoliv zásahy, protože otázka vzdělávání spadá do vnitrostátní pravomoci.

To, že se vzdělání zpřístupní, nebude však téhle sněmovně stačit. Dalším krokem je pochopitelně donucení. Jaký má ale nakonec smysl poskytovat něco, co se nepoužívá? Pak tu ale budeme mít typickou situaci, kdy

instituce EU jen tak vyhodí miliardy eur a dalších měn, a budou tu státy, které se budou jen lehkovážně řídit příkazy.

Když ale tuto problematiku vztáhnu na lidi kolem sebe – zejména na byrokraty a politiky v této sněmovně – je mi jasné, že bez ohledu na to, jak dlouho jste na světě, nic se nenaučíte! Nechcete ani poslouchat. Pouze pokračujete v projektech a do pekla s každým, kdo by s vámi nesouhlasil nebo měl jiný názor. Vzpomínám si na starý výrok, jenž se přisuzuje Sun Cuovi, ale který skvěle použil Kennedy: Ti, kdo znemožní mírový protest, způsobil, že bude násilný protest nevyhnutelný. Pokud se nepoučíte ze svých chyb, jste odsouzení je opakovat.

Milan Gaľa (PPE-DE). – Dovolte mi v první řadě poděkovat paní Doris Pack za energii vynaloženou na vypracování této zprávy a zároveň chci poděkovat zástupcům Evropské komise za iniciativy, které vedou ke zlepšení daného stavu.

Jako zpravodaj ve Výboru pro kulturu a vzdělávání k evropskému kvalifikačnímu rámci pokládám otázku celoživotního vzdělávání za velmi důležitou, hlavně ze dvou hledisek. Prvním je zvyšování kvalifikace, zvyšování schopnosti zaměstnat se, překonat nesoulady na trhu práce, a dále zlepšení geografické a profesní mobility. Druhým je snaha o celoživotní osobní rozvoj a začleňování se do společnosti.

Účast dospělých na vzdělávání a odborné přípravě není dostatečná. Pozitivně vnímám fakt, že se budeme orientovat na zlepšení motivace občanů k celoživotnímu vzdělávání. Zásadní je, že v tomto procesu budeme brát do úvahy zlepšení podmínek na uvedení pracovního a rodinného života do souladu, solidaritu mezi generacemi a kulturami, jazykové vzdělávání a zlepšení kvality a perspektiv vzdělávání. Sympatické je uznávání a validace neformálního a informálního vzdělávání, důležité je zvyšování kvalifikace nízko vzdělaných pracovníků, kteří tvoří jednu třetinu evropské pracovní síly, což znamená až 72 milionů lidí, a vzdělávání migrantů.

Pokud chceme dosáhnout do roku 2010 referenční cíl 12,5 % účasti dospělých na vzdělávání, což znamená zapojení dalších 4 milionů osob, bude jednou z podmínek na jeho dosažení propojení schémat vzdělávání na evropské úrovni s národními kvalifikačními rámci.

Předsedající. – Rád bych ujistil paní Packovou, že poděkování předsednictví je řádným a institucionálním důkazem úcty zpravodajům a názorům, které vyjadřují, i když máme na jejich obsah zcela jiný názor.

Gyula Hegyi (PSE). – Pane předsedající, jedno maďarské přísloví říká: „Dobrý kněz se učí až do smrti.“ Dnes by se nejen kněží, ale všichni dospělí měli v dospělosti učit. Vítám zprávu paní Packové a rovněž Akční plán vzdělávání dospělých, který připravila Komise. Je přirozeně velmi smutné, že celoživotního vzdělávání se účastní pouze 9,6 % dospělých občanů. Není snadné začít se učit, když jste dospělí. Sladění rodinného života, práce a studia je obtížný úkol, ale dlouhodobě mohou ze vzdělávání dospělých těžit rodina i profesní kariéra.

V Evropě máme miliony nezaměstnaných a současně jsou tu miliony prázdných pracovních míst, které si vyžadují kvalifikované pracovníky. Nízká úroveň kvalifikace znamená vysoké riziko nezaměstnanosti, ale trvalé a odborné vzdělávání může pomoci lidem i hospodářství. Souhlasím s paní Packovou, že se nemá podporovat pouze celoživotní vzdělávání, ale také ekonomické nástroje, které budou podporovat zaměstnavatele, aby přijímali starší pracovníky. Je jen jedna možnost, jak se vypořádat s naší stárnoucí společností: respektovat starší pracovníky a poskytovat starší generaci vhodné pracovní příležitosti. K tomu pochopitelně potřebujeme celoživotní odborné vzdělávání.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Jsme si vědomi toho, že členské státy uznávají extrémně významnou roli celoživotního vzdělávání jako příspěvku k prosperitě občanů, jejich sebedůvěře, sociální integraci a mezinárodnímu dialogu. Přístup k celoživotnímu vzdělávání je nicméně omezen, navzdory cíli Evropské unie, aby se do roku 2010 dosáhlo 12,5% účasti.

Tím, že budou členské státy zavádět a podporovat efektivní evropské programy pro vzdělání a školení dospělých, zejména starších lidí, hendikepovaných osob a přistěhovalců, měly by napomoci k jejich úspěšné integraci do společnosti a vyšší mobilitě na trhu práce.

Jako členka Výboru pro kulturu a vzdělávání věřím, že rozvoj dobrovolnických programů týkajících se mezigenerační solidarity a zapojení vlády, soukromých podniků a jednotlivců, je klíčovým bodem pro řešení nových výzev, které přináší demografické změny, chudoba a sociální vyloučení.

Na základě práva na gramotnost a vzdělání a povinnosti členských států zajišťovat kvalitní odborné kurzy svým dospělým občanům se, pane předsedající, domnívám, že jsme také odpovědní za rozvoj udržitelných nástrojů financování a podpory celoživotního vzdělávání.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Pane předsedající, pokud by se Komisař zeptal lidí, kdy se učili, řekli by mu, že když chodili do školy. Většina věcí, co se naučíme, ale pochází odjinud než z formálního vzdělávání.

Výzvou v oblasti celoživotního vzdělávání není jen nabídnout dospělým možnosti získat novou a vyšší kvalifikaci, ale také najít způsob, jak poznat a využít opravdu cenné znalosti, které mnoho dospělých získalo neformálně ze svých životních a pracovních zkušeností. Jeden z mých voličů je průkopníkem v úspěšném zvládnutí manipulace s některými z nejvíce obtížně lovitelných druhů ryb a také s požadovanými technikami chovu ryb, jež jsou přátelské k životnímu prostředí. Nemá vysokoškolské vzdělání, takže když Komise rozdává na tomto poli dotace, na něj se nevztahují. Místo toho jdou dotace akademikům bez zkušeností, kteří pak k němu přijíždějí, aby zjistili, jak dělá to, co dělá. Je už z této blamáže unavený a rybářský průmysl je kvůli tomu o něco ochuzen.

Vybízím komisaře, aby se na tuto věc podíval, protože je nutné najít jiný, lepší způsob.

Tomáš Zatloukal (PPE-DE). – Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, největšími překážkami, které omezují zapojení dospělých do systému vzdělávání, je nedostatek času z pracovních nebo rodinných důvodů. Dalším negativním faktorem je nedostatečná informovanost a nedostatek motivace, protože převažuje přesvědčení, že vzdělání v pozdějším věku není dostatečně oceňováno a odměňováno. Důležitou roli ve vzdělávání dospělých hraje účinnost a spravedlnost této formy vzdělávání. Vzdělávací systémy členských zemí Evropské unie jsou zaměřeny zejména na vzdělávání a odbornou přípravu mladých lidí. Byl učiněn jen malý pokrok, který by tuto situaci významně změnil. Společnou snahou proto musí být optimální využití nejrůznějších poskytovatelů vzdělávání pro systém vzdělávání dospělých. Naším úkolem je zajistit přístup k dobrým a včasným informacím o možnostech vzdělávání pro dospělé, zohlednit vstupní požadavky na jejich vzdělávání, náklady, ale také jakou budou mít povahu výsledky takového vzdělávání.

Souhlasím s názorem zpravodajky, že členské země musí zavést kvalitní poradenské systémy, cílené finanční pobídky jednotlivců, podporovat budování místních partnerství. Současně je nezbytné zavést systém uznávání a ověřování výsledků vzdělávání v kontextu národních kvalifikací a s ohledem na evropský rámec kvalifikací. Přínosy investic do vzdělávání dospělých jsou potvrzeny i výzkumem OECD. Veřejné a soukromé benefity zahrnují vyšší zaměstnatelnost, zvýšenou produktivitu práce, nižší výdaje na podpory v nezaměstnanosti, sociální dávky a předčasné důchody. Tato zpráva nás vyzývá přetavit deklarované politické priority v oblasti vzdělávání dospělých do konkrétních kroků. Blahopřeji naší zpravodajce.

Marianne Mikko (PSE). – (ET) Dámy a pánové,

rozšíření v roce 2004 zvýšilo hospodářský růst Evropské unie v rozsahu, který vyvolal neoprávněnou důvěru. Dnes však zchlazení hospodářství způsobuje i v nových členských státech sociální napětí.

Odvolávám se na návrh zákona o pracovních smlouvách, který dnes v mé zemi, v Estonsku, vyvolává polemiky. Estonští podnikatelé v očekávání nadbytku nechávají lidi, kteří budou nadbyteční, nést břemeno sociálních dopadů zrušení pracovních míst. Ti, co jsou zranitelnější, totiž zaměstnanci, kteří o místo přišli, jsou asi znovu bezradní, pokud jde o to, zač jsou trestáni.

Pokud neexistují účinné kroky, je zajištěná flexibilita i celoživotní vzdělávání omezeny jen na prázdna slova, v jejichž stínu zůstávají nejzranitelnější členové společnosti bez podpory, kterou potřebují. Zvýšení hranice penzijního věku podle zvýšení průměrné délky života znamená, že 45letý člověk dosáhl jen středobod své kariéry. Znamená to nový začátek ve středním věku.

Diskriminace na základě věku a pohlaví je však v práci všude na světě včetně Evropské unie nespornou skutečností. Tendence k tomu mít děti později znamená, že ženám se na trh práce vrací ještě dvakrát hůř.

Program pro celoživotní vzdělávání je příležitostí, jak přinejmenším do určité míry vykompenzovat nespravedlnosti, které dnes převládají. Stejně tak by měli být zaměstnavatelé podporováni v tom, aby investovali do lidí s životními zkušenostmi. Zaměstnavatelé by měli být přesvědčováni o tom, že znalosti a schopnosti získané v jiných oblastech života, ano, i při vedení domácnosti, jsou velmi cenné.

Chci ještě jednou zdůraznit, že systém celoživotního vzdělávání je jen doplňkem k sociálním zárukám, ale nemůže je nahrazovat. Řidiči by si bez ohledu na to, jak jsou zkušení, měli vždy zapínat bezpečnostní pásy.

Děkuji a gratuluji zpravodajce k její skvělé práci. Děkuji, paní Packová!

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Člověk je nejprizpůsobivější tvor, a proto mnoho již mnoho dospělých akceptovalo fakt, že člověk může získávat znalosti i ve zralém a starším věku. V budoucnosti budou mít lidé, kteří se nikdy nepřestali učit nové věci, určitě výhodu, protože se budou umět přizpůsobit rychlým změnám, kterým musíme každodenně čelit.

Pro pohodu starších lidí je také důležité, když se mohou dál díky svým znalostem a zkušenostem podílet na formování společnosti. Když vidí, že jsou ve společnosti užiteční a potřební, dává jim to pocit uspokojení. Vzhledem k tomu, že populace stárne, budou vznikat nová povolání, lépe přizpůsobená starším lidem.

Jedna má přítelkyně, která má deset dětí a žádnou babičku, která by jí pomáhala při výchově, se mě zeptala: „Nevíš, kde bych si mohla koupit pro své děti babičku?“ Často také vzpomínám na příběh lékaře, který požádal jednu učitelku v penzi, aby učila v nemocnici vážně popáleného chlapce. Neočekávalo se, že hoch přežije. Díky učitelčině vytrvalosti, trpělivosti a zkušenosti začal chlapec odpovídat na její otázky. Začal věřit, že přežije. Proč by lékaři posílali učitelku, aby tak těžce pracovala s chlapcem, o němž by nevěřili, že může přežít? Vědomosti starší osoby zachránily mladý život.

Mladí lidé mají k učení mnoho schopností a výhod, čehož ne vždy plně využijí, ale starší lidé musí najít sílu vůle a dostat povzbuzení, protože na získávání znalostí není nikdy pozdě, ale mohou si tak nahradit věci, na které neměli možná v mládí čas nebo peníze. Učit se znamená užívat si života v plnější míře.

Rolf Berend (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, v tomto století není bezpochyby těžké kohokoliv přesvědčit, že se všeobecné i odborné vzdělání již nemůže omezovat na školu a roky bezprostředně po jejím absolvování, ale musí se po dobu celého života aktualizovat a rozšiřovat. Dostatečným důkazem pro takovýto požadavek jsou například měnící se demografické trendy.

Vynikající zpráva paní Pack přináší v této souvislosti mnoho skvělých nápadů a velmi úspěšně ukazuje, proč je nutné vytvářet kulturu učení, zejména mezi dospělými. Za tímto účelem vypočítává řadu opatření, která by se měla na různých úrovních přijmout. Vzdělávání dospělých je pochopitelně primárně úkol pro členské státy. EU z tohoto důvodu nemůže žádnou akci nařídit; místo toho musíme navrhnout a žádat, podporovat a vyzývat členské státy, aby přijaly opatření, na jejichž základě se lidé budou v dospělosti vzdělávat.

Jako zpravodaj jsem pevně přesvědčen – a to říkám jako místopředseda Výboru pro regionální rozvoj – že mnoho členských států si plně neuvědomuje význam a využití Evropského sociálního fondu a dalších strukturálních fondů jako nástrojů k dosažení cílů celoživotního vzdělávání. Měli by s ohledem na tento cíl dohlížet na finance ze strukturálních fondů a zajišťovat i více zdrojů pro ty, kdo mají větší potřebu celoživotního vzdělávání. Zpráva zkrátka jasně vyzývá členské státy, aby aktivně využívaly nástroje jako je Evropský sociální fond, a Komisi, aby posílila specifické programy v oblasti vzdělávání dospělých.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jsem velmi potěšen, že mohu dnes večer promluvit ve sněmovně, která je, musím říct, hodně zaplněná.

Paní Packová nám dnes se svým obvyklým důvtipem a zkušeností předložila zprávu o vzdělávání dospělých nazvanou „na vzdělávání není nikdy pozdě“. Dělá mi radost, když vidím zástupce Komise včetně pana Figel'a, jenž je ve své práci jedním z neaktivnějších a nejzanícenějších, protože tato práce vyžaduje skutečné nasazení, neboť tato otázka – to jest vzdělávání a učení již ne zcela mladých, pracujících nebo starších lidí – je něco, co by skutečně mohlo občany sblížit s Evropou.

Rád bych řekl něco o jedné skupině dospělých, která může mít z tohoto učení užitek: neboť existují dospělí prvního, druhého a třetího věku. Dospělými třetího věku myslím ty, kdo již nepracují, nastoupili do penze a mohou se konečně věnovat studiu něčeho, co vždy chtěli studovat, ale nikdy neměli čas studovat do hloubky. Já jsem například chtěl studovat astronomii, někdo jiný třeba fyziku nebo zeměpis.

Jsem přesvědčen, že je správné a důležité, když Evropa usnadní přechod z práce a pracovního života do nepracovního, kdy mají lidé také právo učit se a vzdělávat se. Z tohoto důvodu jsem za tuto zprávu velmi rád a mám radost, že Evropský parlament vyvíjí aktivitu na podporu vzdělávání i starších lidí.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – Dámy a pánové, středobodem strategie pro boj s nezaměstnaností je vybavit zaměstnance schopnostmi pro vyšší adaptabilitu na trhu práce díky celoživotnímu odbornému vzdělávání. Cílem bylo, aby se do roku 2010 takových programů účastnilo nejméně 12 % lidí. Již víme, že cíl nebude splněn. Chci zde však upozornit, že jsou země, např. Holandsko či Rakousko, kde lisabonského cíle již dosáhli, a to díky výrazným pobídkám, jako je dělení nákladů časových i finančních mezi zaměstnance,

podnik a stát. Také dánská zkušenost je cenná. Rozvoj kvalifikací tam umožnilo střídání pracovníků. Mezitím, kdy se zaměstnanec školí, na jeho místo nastupuje ten, kdo je v té době nezaměstnaný. Tyto i jiné země jsou dokladem, že to funguje, že pružnost pracovního trhu je cesta k inovacím, která vytváří nová pracovní místa. Výsledkem je nejnížší dlouhodobá nezaměstnanost, Dánsko má jen 0,8 %. Chci věřit, že i v nových zemích se situace zásadně změní díky příkladům a obrovským pobídkám, ty umožňuje Evropský sociální fond. Vítám sdělení Komise i zprávu paní Pack.

Mihaela Popa (PPE-DE). – (RO) Opravdu, na vzdělávání není nikdy pozdě. Ráda bych pogratulovala paní zpravodajce za to, jak se tohoto tématu, který je životně důležitý nejen na evropské úrovni, chopila. Mnoho občanů si bohužel stále myslí, že vzdělání je něco, co člověk získává jen v první části života.

Musíme podporovat přístup k Evropským fondům dostupným pro vzdělávání dospělých, zejména ve členských státech, které do Evropské unie vstoupily teprve nedávno. V těchto státech je stupeň čerpání prostředků o dost nižší a počet lidí zapojených do rekvalifikačních kurzů a celoživotního vzdělávání je velice nízký.

Domnívám se, že je nezbytně nutné změnit mentalitu mladých lidí, již jsou stále v počátečním stádiu vzdělávání, aby byli připraveni pro Evropu, jež je v pohybu. Rozvíjením nových programů na evropské úrovni jim musíme vštípit, že vzdělávání nekončí s tím, když získají první kvalifikaci. Musí si být vědomi, že kdokoliv může kdykoliv získat nové znalosti a schopnosti, nezávisle na svém věku, etniku, pohlaví nebo místu. Když si to vše uvědomíme, vyjeví se základní pravidlo: musíme být schopni se učit.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – Vážení kolegové, velmi rychlé změny ve struktuře pracovního trhu si vyžadují vysoce kvalifikované lidi. Lidé s nízkou kvalifikací zůstávají na okraji sociálního a ekonomického pokroku.

Tvořivost a inovační schopnost jsou klíčovými faktory moderní doby. Čím je člověk vynalézavější, tím je tvořivějším zdrojem pro ekonomiku. Ekonomiky, kterým se dobře daří, jsou ekonomiky, které investovaly do lidí, to znamená do vzdělání, do základní technologické a jazykové schopnosti pracovní síly. Důležité je celoživotním vzděláváním probudit schopnosti, které dřímají v osobnosti člověka každého věku a čekají na své uplatnění.

Věřím, že tato úžasná zpráva paní zpravodajkyne Doris Packové – Na vzdělávání není nikdy pozdě – nezůstane jen při slovech, ale dokážeme ji přeměnit i v činy. Pane komisaři Figele, děkuji Vám za Vaši osobní zaangażovanost v oblasti celoživotního vzdělávání.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). – (RO) Připojuji se ke svým kolegům s gratulacemi pro paní Doris Packové za její práci v roli zpravodajky. Téma je nesmírně důležité pro dnešní a především pro zítřejší Evropu.

Rozvoj nové společnosti i sociální soudržnosti je úzce spjat se vzděláním a vzděláním nesmíme myslet jen formální vzdělání, ale měli bychom podporovat i neformální a informální vzdělání zaměřené významným způsobem na rozvoj jedince.

Ráda bych upozornila na důležitost vzdělávání přistěhovalců. Domnívám se, že jsme viděli v praxi, že vzdělání přistěhovalců je nutné pro jejich sociální začlenění, pro toleranci, stabilitu, výkonnost a celkový evropský rozvoj.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, rád bych pogratuloval zpravodajce paní Pack a také panu komisaři, jenž svou práci vykonává vynikajícím způsobem, také s ohledem na jeho práci pro Evropský technologický institut. Dnes však debatujeme o něčem jiném. Rád bych upozornil na jednu věc.

Na začátku 20. století Evropa bojovala s negramotností; ve druhé polovině 20. století již uměli všichni Evropané číst a psát. Dnešní negramotnost se projevuje nedostatkem schopností používat počítač a chybějícím internetovým přístupem. Rád bych navrhl, aby se této otázce věnovala ještě větší pozornost.

Digitální propast postihuje i generační propast. Jde o to, abychom dosáhli toho, že za několik let, pět nebo deset, bude každý Evropan bez ohledu na věk umět používat počítač a bude mít přístup k internetu. Ve velmi odlehlých částech Evropy by k tomu mohly být využívány internetové kavárny, kde by bylo v jedné místnosti několik počítačů a všichni obyvatelé by je tam mohli využívat. Toto je výzva 21. století.

Ján Figel', člen Komise. – Jsem přesvědčený, že mnohé z těch příspěvků, které zde odezvěly, jsou opravdu povzbuzením pro angažovanost ve směru vzdělávání dospělých.

Podle této linie nebo filozofie, jak jsme již naznačili, nikdy není pozdě se učit a druhý dokument mluví o tom, že vždy je dobrý důvod nebo dobrý čas se učit. Proto bychom raději řekl, že samotná zpráva Doris

Packové, ale i četné podněty, které tu zazněly, vnímám jako komplement nebo doplněk k tomu, co samotná Komise navrhovala, a proto je to velmi cenné a vítané. Hlavně bych zmínil některé z konkrétních opatření, neboť napomáhají a vylepšují to, co je důležité v celkovém přístupu: motivace pro participaci na vzdělávání dospělých; potřeba lepšího smíření nebo sblížení mezi pracovním časem a rodinným životem a celoživotním vzděláváním; potřeba mezigenerační a mezikulturní solidarity; důležitost jazykové přípravy nebo vyučování; respektování zvláštních, specifických potřeb ohrožených skupin a důležitost kvality učitelů – o tom jsme už diskutovali nedávno a je to jeden rozhodující faktor pro výsledky ve studiu; lepší přístup k vyššímu vzdělávání a vytváření srovnatelných statistických údajů nebo informací.

Komise se bude zabývat i tím, co naznačujete ve výzvě pro zhodnocení perspektivy zaměstnanosti ve vzdělávání dospělých, a také i tématem financování vzdělávání dospělých, protože jsou to velmi náročné otázky, a přitom jsou samozřejmě, v kompetenci členských států.

Pokud mohu zakončit, tak jedním z takových výstupů nejen této zprávy, ale i samotných dokumentů Komise bude diskuse členských států a závěry Rady ministrů v následujícím měsíci únoru. Věřím, že budou konkrétní a budou se týkat dostupnosti a kvality vzdělávání dospělých. Pokud mohu jen jednu myšlenku na závěr – nejen ocenění a poděkování, ale i to, co zaznívalo jako ocenění oduševnění jako komisař, jako politik i jako otec jsem přesvědčený, že vzdělání, to znamená dostupnost a kvalita vzdělání, je rozhodujícím faktorem pro politický, ekonomický, sociální, kulturní vývoj jednotlivců i společnosti, no a za druhé, že vzdělávání je nejdůležitější ekvalizér, t. j. vyrovnávač toho, co potřebujeme pro rovnost všech. Děkuji pěkně a těším se na spolupráci.

Doris Pack, zpravodajka. – (DE) Pane předsedající, nejprve bych chtěla ze srdce poděkovat všem, kdo se podíleli na kytici, kterou jsem dostala. Velice ráda bych několik květin z kytice věnovala panu Janu Figel'ovi. Poté, co jsme od roku 1993 vedli kampaň za vzdělávání dospělých a objevily se první plody tohoto úsilí, jsem nyní potěšená, že jsme dosáhli velkého průlomu v tom, že význam vzdělávání dospělých se uznává ve všech sférách politické aktivity.

Obzvláště jsem potěšená, že vznikají podněty motivující dospělé, aby se vrátili do vzdělávacího procesu. Mnoho z nich nemělo nikdy tu možnost a mnoho z nich potřebuje motivaci. Je také nutné překonat to, co lidi brzdí, a odstranit bariéry. Proto se také domnívám, že by měla být podporována vzdělávací centra pro dospělé, nadace a charitativní organizace, které, jak víme, již na tomto poli odvádějí výjimečnou práci, a že by se měli udržet ti, kdo odvádí vysoké standardy – a nevidím důvod, proč by tyto neměly být ještě vyšší. Jak jsem již řekla, musíme zajistit, že se bude kvalita vzdělávání dospělých ještě zvyšovat.

Mám radost, pane Figel'i, že v rámci Komise již vznikla pracovní skupina. Jsem ráda, že ji bude možná moci napojit i na Grundvig, abychom mohli rozšířit rozbušku u národních vlád.

Dovolte, abychom začali. Za těmito mnoha hezkými slovy nyní musí následovat skutky a naším úkolem je jednoduše vyvrátit ono staré úsloví „Starého psa novým kouskům nenaučíš.“ V kontextu vzdělávání dospělých to není tak špatné, a proto doufám, že nyní můžeme zkusit vlastním úsilím a s vaší pomocí vytáhnout národní vlády do sedla, aby se mohly pustit do klusu a bude chvíli trvat, než se vydají tryskem.

Předsedající. – Rozprava je skončena.

Hlasování o tomto bodu se bude konat ve středu 16. ledna 2008 ve 12:00.

Písemná prohlášení (článek 142)

Edit Herczog (PSE), písemně. – (HU) Ráda bych pogratovala zpravodaji a výborům za jejich úspěšnou a nesmírně sociální práci. Současně jsem s politováním zjistila, že v ní není zmínka o rozvoji informačních a komunikačních schopností. Měli bychom se zamyslet nad tím, kolik jsme za poslední roky vytvořili zákonů, které evropským občanům uznávají nová práva a v kolika případech jsme stanovili, že mají pracující, spotřebitelé, penzisté nebo dokonce turisté najít příslušnou informaci na internetu.

Všechny tyto věci mají smysl, pokud mají příjemci k internetu přístup. V celoživotním vzdělávání a v základním vzdělávání bude rozvoj „e-dovedností“ životně nutný, jako základní kámen informační znalostní společnosti. Dalším základním úkolem členských států bude podpora rovných příležitostí v rámci využívání informačních technologií a elektroniky. Jsem ráda, že všechny maďarské strany s tím souhlasí, i když s mnoha jinými věcmi nikoliv.

Moderní informační a komunikační technologie představují samy o sobě bezprecedentní příležitost ke skutečné podpoře soudržnosti a rovných příležitostí, ale můžeme jí využít pouze, když zaručíme podmínky,

aby je mohl každý ve svém životě využívat, takže i pro „e-dovednosti“ bude platit název stanoviska Komise: „Nikdy nikdy pozdě.“ Děkuji vám za pozornost.

19. Opatření využívající aplikace dálkového průzkumu zavedené v rámci SZP (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva Friedricha-Wilhelma Graefe zu Baringdorf jménem Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova k návrhu nařízení Rady o opatřeních, která má Komise přijmout pro období 2008–2013 prostřednictvím aplikací dálkového průzkumu zavedených v rámci společné zemědělské politiky (KOM(2007)0383 – C6-0273/2007 – 2007/0132(CNS)) (A6-0508/2007).

Mariann Fischer Boel, členka komise. – Pane předsedající, před tím, než se budu věnovat obsahu zprávy, chci nejprve poděkovat zpravodajci panu Graefe zu Baringdorf a členům Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova za jejich práci, kterou vykonali při hodnocení návrhu Komise.

Nejprve bych ráda udělala několik obecných poznámek a umístila návrh Komise do správného kontextu. Návrh Komise se týká agrometeorologického systému, který se používá pro přípravu prognóz výnosu plodin a také průběžné kontroly rozvoje plodin v rámci Evropské unie. Tento systém byl vyvíjen během 90. let a v plném provozu je od roku 1998. Musím říct, že ho považuji za velmi užitečný nástroj.

Systém poskytuje útvarům Komise pečlivé informace o situaci v odvětví plodin a pomáhá také Komisi při přijímání včasných rozhodnutí v rámci společné zemědělské politiky, a proto si myslím, že je naprosto přirozené, že je financován z prostředků pro orientaci.

Dovolte mi, abych se zmínil o některých návrzích ze zprávy Zemědělského výboru. Obáváte se, jak budou shromážděná data použita. Chci být v této věci upřímná. Cílem tohoto systému není a nemůže být kontrola, ani nemohou být použita pro jakoukoliv kontrolu zemědělců v Evropské unii.

Když se na věc podíváme z technického hlediska, je rozlišení dálkově snímaných obrazů, které systém zajišťuje, tak nízké, že neumožňuje žádnou kontrolu a tento systém – což se musí také ujasnit – nemá nic společného s Integrovaným administrativním a kontrolním systémem (IACS).

Zpravodaj rovněž uvádí, že neexistuje konsensus o tom, zda navrhovaný systém v současnosti funguje. Práce na vývoji systému započaly na konci 80. let a, jak jsem řekla, od roku 1998, kdy byl opravdu spuštěn, poskytuje pravidelně útvarům Komise odhady výnosů. Tuto informaci využíváme denně, například při analýzách vývoje dodávek a cen v odvětví obilnin.

V září 2007 Komise provedla ve zprávě Evropskému parlamentu a Radě hodnocení systému, které ukázalo, že systém je opravdu užitečný. Systém rovněž zavedlo několik členských zemí na národní úrovni a jiné země jej využívají, nebo vyvíjí podobné nástroje, takže v tomto bodu s vámi naprosto souhlasím.

Nakonec vítám i princip vytvoření soupisu projektů a iniciativ v oblasti vesmíru a dálkového průzkumu. K tomu však tento návrh není určen. To by opravdu patřilo pod iniciativu EU Globální monitoring životního prostředí a bezpečnosti. Takže tady se rozcházíme, ale těším se na komentáře ctihodných členů parlamentu.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, ve spolupráci s komisí Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova jsme uvažovali o tom, zda máme k této problematice vydat zprávu, nebo ji nechat přejít bez jakékoliv zprávy. Měl jsem za úkol prozkoumat tuto otázku do hloubky a následně jsme se rozhodli návrh zprávy vypracovat, takže dnes večer dva z nás mohou zde o této věci znovu mluvit, což je samo o sobě užitečné.

Narazili jsme však na několik bodů a to se odrazilo v pozměňovacích návrzích, které jsme připravili. Zpráva Komise předně říká, že návrh byl v Radě i jinde nesporný. Podle našich zjištění však některé země zejména v severní Evropě nemohou s těmito satelitními údaji příliš pracovat, protože vše je při snímování stále pokryto sněhem.

Za druhé jsou data shromažďována soukromými firmami, které je poskytují Komisi, a hlavními zákazníky těchto soukromých firem jsou plynárenský a ropný průmysl, což je oblast, která vyvolává určité spekulace. Musíme zajistit – a proto chceme uplatnit naše parlamentní kontrolní pravomoci – aby tato shromážděná data nebyla nijak napojena na jakékoliv soukromé spekulativní cíle, ale aby skutečně použita, jak jste řekl, jen pro účely předpovídání sklizně a úrody. Jak však taky víte, jsou tato stejná data využívána ke spekulacím o komoditních termínových obchodech na burze a tyto předpovědi by mohly být využity ke stejnému účelu.

Než budeme jakkoliv pokračovat, rád bych upozornil na to, že Komise a Parlament zde zastupují stejný zájem, ale Parlament má kontrolní funkci, takže má pro nás smysl o tom hovořit a požadovat od Komise zprávy, jež jasně ukážou, co se s těmito daty děje, jak jsou zaznamenávána a k jakému účelu slouží. Jde v podstatě o to, že vás pro příští roky voláme k odpovědnosti.

Poněkud nás pak pochopitelně udivilo, když jsme se dozvěděli, že se náhle změnily finanční základy pro shromažďování těchto údajů. Až dosud jsme měli vyhrazené rozpočtovou linii, v rámci které se diskutovalo o zvyšování přidělů a návrzích na jejich zadržení. Nyní se mají tyto aktivity přesunout do Záručního fondu, nad kterým má parlament menší kontrolní pravomoc. Dnes se lze domnívat, že pokud vstoupí Smlouva v roce 2009 v platnost, přestane Záruční fond existovat a tyto otázky se přesunou do plné rozpočtové svrchovanosti Parlamentu. Tento přístup byl alespoň navržen a když jsme zprávu dostali, nebylo ještě jasné, kdy se Smlouva konkretizuje. Řekli jsme proto ne, nyní nechceme žádné změny dělat; mělo by to zůstat jak to je, především v rámci rozpočtové linie, kterou Parlament může ve výdajové složce kontrolovat.

Souhrnně si, paní komisařko, skutečně myslím, že máme důležitější otázky k diskusi a k řešení, jako je kontrola ochrany zdraví, než téma této naší večerní diskuse. Zemědělci jsou však velmi citliví na sebemenší podezření, že by je někdo špehoval. Dala jste jasně najevo, že zde nejde o dohled nebo špehování. Rád tuto zprávu předám, ale musíte nás chápat. My jako Parlament musíme také dohlédnout na to, co děláte. O otázce musíme diskutovat a poukazovat na ni, protože máme odpovědnost vůči našim voličům.

Esther Herranz García, jménem skupiny PPE-DE. – (ES) Pane předsedající, paní komisařko, dobrý večer, je tu další večer, kdy hovoříme o zemědělství. Jak Komise v této zprávě uvedla, dálkový průzkum ukázal v posledních letech, jak můžeme správně vyhovět potřebám Společné zemědělské politiky. Tradiční statistické a zemědělské předpovědi začínají být ve srovnání s novými technologiemi, které zaplavují veškeré aspekty našeho života, zastaralé.

Umožnily nám rovněž zlepšit spolehlivost, objektivitu, rychlost a frekvenci pozorování a dosáhnout úspor ve sledování nákladů a monitorování zemědělských výdajů. Společná zemědělská politika proto dálkový průzkum velmi vítá.

Návrh zákona, který bude předložen k zítřejšímu hlasování, Evropskou komisí ve většině podporuje, s výjimkou bodu, který považuji za důležitý, protože se týká financování celého opatření. Ve Výboru pro zemědělství jsem podpořila návrh zpravodaje na vytvoření zvláštního rozpočtu pro dálkový průzkum ve výši 9,2 milionu eur mimo evropský Zemědělský záruční fond, aby se zachovala budoucí podpora Společenství pro rozvoj dálkového průzkumu ve všech členských státech.

Proto vítám výsledek hlasování Výboru pro zemědělství, jehož zpráva také hovoří o potřebě využít počítačové vybavení Společného výzkumného střediska v Ispře ke zpracování údajů z vesmíru, spíše než myšlenku na vytvoření nové počítačové infrastruktury, jak navrhuje Evropská komise.

Mohli bychom tak zracionalizovat jak infrastrukturu, tak finanční rozpočet, a proto podpořme zítra ve sněmovně dokument, který bude předložen k hlasování.

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN BIELAN

Místopředseda

Lily Jacobs, za Skupinu PSE. – (NL) Pane předsedo, paní komisařko, dámy a pánové, není nic, co by technologie nezvládla. Máme před sebou návrh Evropské komise na rozšíření programu, který využívá nejmodernější technologie na monitorování našeho evropského zemědělství. Po letech výzkumů mohou být na sebe příslušní vědci hrdí.

Pomocí satelitů je například možné monitorovat využívání a stav půdy, studovat vlivy změny klimatu nebo dokonce předpovídat sklizeň. To znamená, že můžeme dávat pozor na situaci a v pravou chvíli zakročit, abychom odvrátili očekávané problémy jako je letošní nedostatečná sklizeň obilí.

Jsem původem inženýrka a takovéto praktické využití principiální technologie v náš prospěch považuji za úžasné. Tamtamový systém pro zemědělství. Kdo by si to byl pomyslel? Nyní musíme zvážit, zda jsme jako Parlament pro budoucí výzkum a využití tohoto prostředku. Kdo by řekl ne?

Doporučuji, aby moji kolegové ze socialistické skupiny pro tuto směrnici hlasovali, ale chci sdělit paní komisařce, která tu s námi v tuto pozdní hodinu je, několik připomínek.

Za prvé mám pochyby v otázce začlenění rozpočtu a programu do Zemědělského záručního fondu. Dosud měl tento projekt svou vlastní rozpočtovou položku, která Parlamentu umožnila situaci monitorovat a být pravidelně informován. Navzdory prokázané hodnotě programu výzkum stále pokračuje. Pokud by nám Komise již nepodávala zprávy o postupu a výsledcích programu nebo vynaložených nákladech, považovala bych to za nešťastné. Jako poslankyně Parlamentu a zainteresovaná strana bych požadovala zachování zvláštní rozpočtové položky, abychom mohli být i v budoucnu informováni a mohli také zasahovat do rozhodování.

Za druhé bych byla ráda, kdyby byly všechny výsledky výzkumu volně k dispozici ostatním zainteresovaným stranám jako jsou univerzity a výzkumné ústavy. Data, zjištěná díky programům MARS a LUCAS, by mohla být enormně užitečná zejména v oblasti výzkumu klimatu.

Pane předsedající, paní komisařko, touto žádostí o transparentnost své první vystoupení na tomto plénu zakončím. Doufám, že dostanu od paní Fischer Boelové kladnou odpověď.

Samuli Pohjamo, jménem skupiny ALDE. – (FI) Pane předsedající, nejprve bych rád poděkoval zpravodaji panu Graefe zu Baringdorf za to, jak vynikajícím způsobem připravil toto téma k diskusi. Odvedl náročnou práci a poukázal na nedostatky a problémy spojené s dálkovým průzkumem.

Opatrný přístup, důraz na transparentnost a přesné určení pole působnosti zařízení jsou všechno patřičné otázky. Dálkový průzkum se skvěle hodí k získávání rychlých informací o stavu zemědělských hospodářství, úrodě plodin a pěstitelských podmínkách. Tuto informaci lze pak využít například ve výzkumu, plánování zemědělského marketingu a řízení společné zemědělské politiky.

Jak zpravodaj uvedl, je v používaných metodách stále mnoho nedostatků. Podmínky se v jednotlivých členských státech liší a údaje z členských států nejsou zcela kompatibilní. Například v mé zemi, ve Finsku, jsou sněhem pokryté části země často tak malé, že se ne vždy podaří ze satelitních záběrů určit velikost povrchové plochy. Z toho důvodu je vhodný pozměňovací návrh, který stanoví, že získané informace lze použít pouze pro odhady úrody, a ne pro kontrolní účely.

Dnešní zemědělci jsou zatíženi byrokracií, papírováním a neustálými kontrolami. Když neúmyslně udělají kvůli špatným informacím chybu, je jim uložena nesmyslně tvrdá pokuta. Vzhledem k tomu, že se metody dálkového průzkumu vyvíjejí, lze očekávat, že napomohou snížení byrokracie, která zemědělcům zapříčiňuje nepřetržitá muka.

Nejprve však potřebujeme získat přesnější výsledky výzkumu, aby se zajistilo, že metody budou skutečně spolehlivé a že se se všemi zemědělci bude zacházet nestranně. Při zavádění nových metod musíme také zajistit ochranu soukromí zemědělců a to, že celý proces bude transparentní.

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Pane předsedající, paní komisařko, k tomu, abychom měli dobře fungující společnou zemědělskou politiku, potřebujeme především přesné a spolehlivé údaje.

Techniky dálkového průzkumu umožní společně s jinými aplikacemi monitorovat a předpovídat úrodu. Jejich význam ještě více vzrůstá v souvislosti se změnou klimatu. Použitím dálkového průzkumu můžeme zjistit již v ranějším stádiu podmínky, které jsou nepříznivé pro vývoj rostlin, a v důsledku toho rychleji a přesněji předpovídat, které oblasti jsou ohroženy suchem. Tyto techniky poskytují data pro ekonometrické modely, jež se běžně využívají při posuzování důsledků zavádění změn do fungování společné zemědělské politiky. S přesnějšími počátečními údaji můžeme snížit pravděpodobnost omylů v předpovídaných scénářích.

Z toho důvodu se domnívám, že je velmi důležité pokračovat s projektem MARS. Finanční zdroje pro tento projekt by však měly zůstat nezměněné, tzn. v rámci zvláštní rozpočtové položky, a neměly by spadat pod evropský Zemědělský záruční fond. Vzhledem k tomu, že je tento projekt financován z fondů EU, tzn. z daní našich občanů, myslím, že by se měla provést analýza efektivity projektu MARS a potenciálních možností jeho využití, jež se prozatím neuplatnily v praxi.

Jako obvykle bych rád pogratuloval zpravodaji k této vynikající zprávě, a plně s ním souhlasím v tom, že musíme zajistit, aby byl systém zkonsolidovanější a hlavně plodnější a užitečnější.

Poslední otázkou, které bych se rád věnoval, je přístup k datům. Kdokoliv by měl mít právo tento zdroj informací využít, nejen rozhodovací orgány EU, ale rovněž členské státy a výzkumné a akademické instituce. Data by mohla být užitečná i na úrovni zemědělců: zemědělci by například mohli informace získané z dálkové kontroly využít při optimalizaci zemědělských úkonů.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Pane předsedající, rád bych podpořil stanovisko zpravodajce a zdůraznil, že techniky dálkového průzkumu mohou být pro Evropskou komisi užitečné: především při zlepšování zemědělských trhů, za druhé při umožnění kontroly obdělávání půdy a současně k předpovídání úrody a konečně za třetí by tyto předpovědi mohly mít dopad na ceny zemědělských surovin, což by mohlo být v příštích několika letech obzvlášť významné, neboť ceny potravin neustále rostou.

I kdyby se podařilo splnit jen některé z výše uvedených cílů, stačilo by to k uznání, že dálkový průzkum je metoda, která přináší důležité informace, jež jsou užitečné pro správné řízení trhů s jednotlivými zemědělskými produkty.

Současně s tím, jak tuto metodu pozitivně hodnotím, bych rád také uvedl, že sdílím názor zpravodajce, že by se tento obor měl financovat ze zvláštní rozpočtové linie, a ne ze Zemědělského záručního fondu.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, nedávno jsem byl pozván na zasedání Rotary Clubu, kde se odehrála velice zajímavá debata. Jeden Rotarián, který je nelítostným kritikem EU, si stěžoval, že v Evropě dochází k velmi mnoho podvodům, že neprobíhají žádné kontroly a že nejvíc problémů se projevuje v zemědělské oblasti. Zajímavé je, že o pár minut později vystoupil zemědělec, který uvedl, že u něj právě proběhla inspekce, která byla prováděna velmi přísně a pečlivě, a že neví o žádné jiné oblasti činnosti, která by byla podrobována takovým kontrolám jako zemědělství.

Myslím, že to velmi jasně ukazuje, co lidé potřebují, totiž informace o tom, co se skutečně děje. Proto pokud máme evropské veřejnosti vysvětlit, jak je zemědělská politika důležitá, nutně potřebujeme osvědčené postupy a srovnání.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, pane zpravodaji, tento návrh nařízení, jehož cílem je zavést dálkový průzkum pomocí satelitu, je zajímavý. V 90. letech představil přímo tady Michel Debatisse, který zastupoval francouzské zemědělce, projekt dálkového průzkumu, jež se ale týkal chovu. Podle něj se měly dobytku a ovcím do uší vsadit elektronické čipy, zejména kvůli kontrole placení prémie a zabránění podvodům v některých departementech jižní Francie. Uvažovalo se dokonce i o elektronických kapslích, které by dobytek spolkl, ty by se poté zachytily v některé části jejich vnitřnosti a bylo by možné je přes satelit identifikovat a spočítat.

Dnes tu máme před sebou něco jiného, i když jde o historii starou již sedm let, v souvislosti s pilotními projekty MARS nebo LUCAS. Jde o získávání informací o využívání půdy, o stavu půdy nebo kultur, aby se daly předvídat výnosy a současně spravovat zemědělské trhy a vytvářet ekonometrické modely.

Tento cíl snažící se získat informace, dodávat údaje do statistik, dělat prognózy, ba dokonce vytvořit zvláštní webovou stránku, zahrnuje pochopitelně i riziko: jsem v pokušení ho nazvat riziko elitářství dálkového průzkumu, protože tato technologie bude přístupná jen velkým zemědělcům nebo velice bohatým regionům a současně neumožní všem předvídat ceny, což je výhodné zejména když kurzy obilovin stoupají. To, že bude díky údajům o úrodě možné předvídat ceny několik měsíců předem, je velmi zajímavá vyhlídka pro burzovní trhy v Chicagu i jinde.

Náš zpravodaj Graefe zu Baringdorf má plné právo zajímat se o otázku, kdo bude mít ze systému užitek, o to víc, že to nebude levné – pochopil jsem, že jde o asi deset milionů, i když je to rozloženo na pět nebo šest let, a tato částka nebude pocházet ze samostatné rozpočtové linie, ale ze Zemědělského záručního fondu. Paní komisařko, stojí za to tento systém odzkoušet nebo se o to snažit.

Mariann Fischer Boel, členka komise. – Pane předsedající, je pravda, že někdy máme možnost zde pozdě večer sedět a diskutovat o zemědělských otázkách, ale musím říct, že jsem ráda, bez ohledu na to, jak je pozdě, že jsem měla možnost – s těmi, kdo jsou zde tento večer přítomni – o tomto velice zajímavém tématu diskutovat.

Za prvé je jasné, že v situacích, kdy jsou některé oblasti pokryty sněhem, není možné údaje o plodinách shromažďovat – a to se týká našich finských přátel, ale je možné shromažďovat meteorologická data, která budou k dispozici bez ohledu na meteorologické podmínky. Úzce se to také týká vývoje, který sledujeme v diskusích o změně klimatu, myslím, že i tato informace je přesvědčivá a důležitá. Objevily se tu obavy o dostupnosti údajů. K tomu mohu pouze říct, že data jsou dostupná bez ohledu na to, odkud jste. Jsou dostupné jak v členských státech, tak na internetu, takže údaje posbírané v různých oblastech nejsou tajná.

Pokud jde o rozpočet, myslím, že je důležité, že se v situaci, kdy máme omezený rozpočet pro zemědělství, staráme o to, aby se peníze utratily co nejlépe a že (odkazuji na pana Martineze) můžeme obhajovat, jak se peníze utratí a zajistit, aby nedošlo k podvodu. Myslím, že se nám i povedlo vysvětlit Evropskému parlamentu,

jak peníze utrácíme a jak je zajištěna jejich kontrola. Zdá se mi však také důležité dnes večer zopakovat, že technologie, které systém používá k registraci polních plodin, neumožňuje využít stejný systém ke kontrolním účelům. Technologie je úplně jiná a získané fotografie jsou prostě pro kontrolní účely nepoužitelné, takže to prosím nespojujte, protože je to zcela nepřiměřené. Nicméně si stále myslím, že peníze, které v budoucnu na tento systém vydáme, jsou opodstatněné. Půjde o přibližně 1,5–1,7 milionů eur za rok. Zejména v situaci, kdy se v zemědělském sektoru setkáváme s dramatickými změnami v kolísání cen, je důležité mít k dispozici spolehlivá data, ze kterých naše prognózy vycházejí.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, *zpravodaj*. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, podle nového systému má zpravodaj poslední slovo a v tom spočívá pochopení toho, jak Evropský parlament hledí na svůj vztah s Komisí. Jak víte, pokud jde o další kroky v této věci, máme stejný názor. Nenavrhuji, aby se celý systém rušil; jen jsem navrhnul pár zlepšení – které tu nemám v úmyslu opakovat – k tomu, aby se zvýšila kontrolní pravomoc Parlamentu.

Pokud jde o otázku dat, který by se mohla využívat pro analýzy klimatu, uvedli jsme, že existují dva pilotní projekty s názvem LUCAS a MARS. Ukazuje se však také, že shromážděná data překračují oblast zemědělství. Proto jsem požádal o vysvětlující stanovisko k zachování samostatné rozpočtové linie.

Dovolte mi, abych své vystoupení zakončil historkou, která ukazuje, čím se musíme zabývat. Jednu farmu poblíž mého bydliště navštívil dozorní úřad, protože u ní satelitní systém údajně objevil gulu, čili zakázaný kanalizační systém. Inspektoři řekli, že tam musí být nějaké zvláštní místo, které systém našel. Farmář je však ujistil, že nic takového nemá. A co se ve skutečnosti stalo? Na poli ležela plastická rohož – což by se taky nemělo stát – přes kterou prorostla tráva. A tu satelitní systém objevil a úřady kvůli tomu musely farmáře zavolat na kobereček.

My politikové bychom určitě mohli přijít s mnoha podobnými historkami z našeho okolí, které ukazují, s čím máme co do činění – a vy jste paní komisařko taky určitě o něčem podobném slyšela. Nemá smysl popírat naše obavy týkající se vyhlídky, že budou farmáři kontrolováni způsobem, jenž veřejnost nemůže chápat a jenž už nebude podléhat parlamentní kontrole. Doufám nicméně, že oceníte, proč jsme museli tuto zprávu předložit Parlamentu k diskusi a proč musíme být dál v budoucnu obezřetní. Jinak jsme připraveni se navzájem v tomto úsilí podpořit.

Předsedající. – Prohlašuji rozpravu za ukončenou.

Hlasování se bude konat ve středu 16. ledna 2008.

20. Status poslanců Evropského parlamentu zvolených v Polsku (rozprava)

Předsedající – Dalším bodem je rozprava týkající se ústní interpelace Komise, kterou představí Giuseppe Gargani jménem Výboru pro právní záležitosti (O-0082/2007 – B6-0002/2008) ohledně statutu poslanců Evropského parlamentu zvolených v Polsku.

Giuseppe Gargani, *autor*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, otázka, kterou se budeme dnes večer zabývat, byla již několikrát podrobně zkoumána ve Výboru pro právní záležitosti, kterému mám tu čest předsedat, a tento výbor mě pověřil, abych prostřednictvím této otázky otevřel diskusi, abychom si mohli s Komisí vyměnit názory.

Otázka se týká statusu poslanců Evropského parlamentu zvolených v Polsku, kteří mají z pohledu voleb a pravidel, kterými se řídí volby ostatních poslanců v ostatních členských státech, výjimečné postavení. Volby do Evropského parlamentu se v Polsku řídí zákonem z 23. ledna 2004, článek 9, který stanoví podmínky zvolitelnosti: kandidáti musí mít v den voleb 21 let, nesmí být obžalováni z trestného činu, musí mít bydliště v Polsku a musí splňovat řadu dalších kritérií.

V článku 17 tohoto zákona se stanoví okolnosti, za kterých může poslanec Evropského parlamentu přijít o své křeslo: zvolitelnost, to jest podmínky zvolitelnosti ke dni voleb, může být zrušena, s možností ztráty mandátu, pokud tyto podmínky nebyly splněny, a řada dalších otázek, jež zde nebudu citovat, abych se dostal k jádru věci, kterou bych tu rád prodiskutoval.

Na základě řady jak my právníci říkáme kombinovaných podmínek ztratí poslanec Evropského parlamentu své křeslo – ano, poslanec křeslo ztrácí automaticky – pokud se dopustil trestného činu; pokud jde o poslance polského parlamentu – v Sejmu i Senátu – neobsahuje zákon ze dne 12. dubna 2001 žádné ustanovení

tohoto typu, takže se tyto podmínky týkají polských členů Evropského parlamentu, ale ne poslanců polského parlamentu.

Z tohoto důvodu jsme o tomto problému diskutovali a kladli jsme si otázku, otázku, která mimo jiné ovlivňuje požadavky na imunitu; jak víte, máme – jak pan komisař Frattini dobře ví – pravomoc přijmout v této otázce rozhodnutí. Samozřejmě, pokud poslanec ztratí své křeslo v důsledku události, na kterou se imunita nemůže vztahovat, je tu zřejmý další problém, další komplikace.

Z tohoto důvodu se ptáme, se ptám jménem výboru komisaře, zda se domnívá, že je polská legislativa týkající se voleb do národního parlamentu v rozporu s článkem 10 Protokolu o výsadách a imunitách, jenž stanoví, že během zasedání Evropského parlamentu mohou jeho členové využívat imunity, jež je přiznávána členům jejich parlamentu na území jejich vlastního státu. Existuje tu proto jasný rozpor, pokud polští poslanci Evropského parlamentu mohou ztratit své křeslo, a přitom poslanci národního parlamentu ne.

Rád bych se zeptal Komise, zda má v úmyslu obrátit se na Soudní dvůr s úmyslem, aby Polsko změnilo své právní předpisy a správně uplatnilo Smlouvu, protože se zdá že Smlouva není uplatněna, jak by měla být. Poněvadž se jedná o výjimku a homogenita a stejné zacházení se všemi poslanci všech členských států znamená, že tato výjimka pro poslance z Polska je zcela v rozporu s tím, na co mohou a mají nárok všichni ostatní členové Parlamentu z členských států, chtěl bych se na tyto dvě věci zeptat Komise a rád bych tuto otázku předložil Parlamentu a žádám komisaře, aby mi na tyto dvě otázky odpověděl a řekl mi, zda je možné najít nějaké východisko k otázkám, které jsem předložil.

Franco Frattini, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, otázka, kterou zde pan Gargani předložil, je bezpochyby velmi důležitá: důležitá je proto, že jsou zde v sázce dva principy, které jsou oba podle mého názoru relevantní a důležité.

Prvním principem je bezpochyby princip uvedený v článku 10 Protokolu o výsadách a imunitách a o statutu poslanců Evropského parlamentu, jenž stanoví, že ve státech, do kterých členové Evropského parlamentu patří, mají stejné výsady jako členové národního Parlamentu této země.

Do hry však vstupuje ještě další ustanovení, které je podle mě také důležité – a to článek 13 Evropského aktu z roku 1976 týkající se voleb poslanců Parlamentu. Tento článek velmi jasně stanoví, že pokud členský stát zavede národní předpisy týkající se zde projednávaného případu, podléhá ztráta postavení poslance Evropského parlamentu, ukončení mandátu poslance Evropského parlamentu v této zemi vnitrostátnímu právu.

Jinými slovy je zde zjevný konflikt, protože pravidla v Protokolu o výsadách, která cituje pan Gargani, hovoří o stejných výsadách pro poslance polského parlamentu a pro poslance Evropského parlamentu, zvolené v Polsku, ale současně Evropský akt z roku 1976 o volbách poslanců Evropského parlamentu určuje ve věci ztráty statutu poslance Evropského parlamentu jasně – nebo bych řekl explicitně – princip ztráty statutu poslance Evropského parlamentu a stanoví, že ztráta tohoto statutu se řídí vnitrostátním právem.

Podle mého názoru zde nejde o problém porušení nějakého třetího principu týkajícího se Evropské unie: jde spíše o to, zda je v polských právních předpisech zachován princip stejného zacházení. Princip, zachovaný ve ústavní legislativě všech evropských zemí, který stanoví, že tyto podobné situace musí být řešeny stejným způsobem. Sporný je spíše tento obecný princip; tento obecný princip však ale Evropské komisi neumožňuje stanovit způsob, jakým by měl polský právní řád změnit svou legislativu, protože vzhledem k tomu, že tento problém je předmětem vnitrostátního práva, kdyby byl vnitrostátní zákon chtěl řešit jiným způsobem ne ztrátu statutu poslance Evropského parlamentu, ale ztrátu statutu poslance národního parlamentu, mohl to tak udělat, přičemž důležitým faktorem je zde to, že ustanovení jednoho se staví na roveň ustanovení druhého.

Mým osobním názorem je, že Komise nyní nemůže říct: „obracíme se Soud, aby rozhodl, že polský zákon se musí určitým způsobem změnit,“ ale podle mého se musí stanovit obecný princip. Obecný princip říká, že polský právní řád musí zasáhnout tak, aby se tento rozdíl v zacházení změnil, a to je podle mne otázka pro polské zákonodárce. Poněvadž se jedná o otázku, která se ještě nikdy neobjevila a je příliš citlivá, než aby se dala vyřešit hromadně, myslím, že prvním krokem je dosáhnout shody: měl-li by tento rozdíl v zacházení jak já si myslím odstranit polský zákonodárce, je to otázka pro polský parlament.

Za druhé: Splňují polské právní předpisy ustanovení Evropského aktu z roku 1976, která jsem citoval? Mohu vám říct, pane Gargani, že jsem zadal srovnávací studii pro 12 nových členských států, abych zjistil, zda právní předpisy, ne polské, ale právní předpisy 11 členských států, které vstoupily do Evropské unie mezi

lety 2004 a 2007, zda tedy vnitrostátní právní úprava těchto členských států splňuje ustanovení Evropského aktu z roku 1976.

Závěrem se musí udělat dvě věci. První: posouzení, což právě dělám, shody polských právních předpisů, a nejen polských, protože to, že pan Gargani poukázal na případ Polska, neznamená, že podobná situace není i v jiných členských státech. Domnívá se, že toto posouzení se musí udělat u všech.

Druhou věcí je zhodnocení, zda polský parlament může prostřednictvím legislativy odstranit to, co je objektivně ve zjevném konfliktu, neboť je zde zjevná diskriminace mezi zákonem stanoveným statutem poslance Evropského parlamentu zvoleného v Polsku a poslancem polského parlamentu. Existuje zde zjevný konflikt a jediná věc, která bude podle mě obtížně akceptovatelná, je to, že by měla Evropská komise požadovat po Soudním dvoru, aby rozhodl, co by měla polská zákonodárná moc udělat.

Pokud bude Parlament souhlasit s tímto postojem, mohli bychom pouze upozornit na to, že v Polsku existuje zjevný rozpor mezi statutem obou kategorií poslanců. Jde o zcela novou věc, kterou bychom se měli pokusit společně postrčit dopředu, při zachování ducha spolupráce.

Tadeusz Zwiefka, jménem skupiny PPE-DE. – (PL) Pane předsedající, pan předseda Gargani velmi jasně prezentoval situaci poslanců Evropského parlamentu v kontextu polského práva, dále to, jaký rozpor panuje mezi zacházením s těmito poslanci a s poslanci polského parlamentu a senátu. Rád bych vyjádřil souhlas s argumentem, který předložil pan komisař Frattini, že se tím porušuje princip stejného zacházení s poslanci parlamentu před zákonem.

Chtěl bych vás informovat, že koalice, která v současnosti v Polsku vládne, tedy *Platforma Obywatelska a Polskie Stronnictwo Ludowe*, již zahájila práci na změně tohoto zákona, aby se sjednotilo zacházení s poslanci Evropského parlamentu, polského parlamentu a senátory. Tato změna proběhne podobně jako tomu bylo u volebního zákona Evropského parlamentu, tedy tak, aby se stejný princip uplatnil i na polské poslance parlamentu a polské senátory.

V této souvislosti však vzhledem k tomu, že pan Gargani řekl, že otevíráme diskusi týkající se problému, který může být rozsáhlejší, uvažuji nad tím, zda by nebylo cennější uvažovat o společném volebním právu, alespoň pokud jde o základní principy, o společném volebním zákoně pro volby do Evropského parlamentu pro všechny členské státy Evropské unie, protože v současnosti existuje ve 27 členských státech velmi rozdílná situace. Je těžké nesouhlasit s právními omezeními týkajícími se poslanců Evropského parlamentu a já je pochopitelně všechny akceptuji, ale je pro mě těžké souhlasit se situací, kdy osoba, jež byla odsouzena k pokutě za čin, kterou státní žalobce předložil jako úmyslný trestný čin, nebo osoba, jež byla z takového činu obviněna, automaticky ztrácí svůj mandát v Evropském parlamentu.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, jménem skupiny PSE. – (PL) Pane předsedající, dnešní rozprava ukázala na problém nestejného zacházení s polskými poslanci Evropského parlamentu a poslanci polského Sejmu, pokud jde o volební kritéria a ztrátu mandátu.

V článku 9 zákona ze dne 23. ledna 2004 se u pravidel volby do Evropského parlamentu dočteme, že právo kandidovat do této instituce náleží tomu, kdo kromě jiných kritérií nebyl odsouzen za úmyslný trestný čin nebo stíhán státním zástupcem, a článek 142 stanoví, že mandát může být zrušen například když je volba poslance do Evropského parlamentu prohlášena za neplatnou. To znamená, že odsouzení poslance (jak bylo zmíněno dříve, toto se týká poslance Evropského parlamentu) za úmyslný trestný čin vede k automatické ztrátě mandátu, zatímco u poslanců národního parlamentu to nepředstavuje překážku toho, aby kandidovali, ani to nezpůsobí ztrátu mandátu.

Pokud jde o výsady poslanců Evropského parlamentu, stanoví článek 5(1) jednacího řádu, že „poslanci požívají výsad a imunit v souladu s Protokolem o výsadách a imunitách Evropských společenství“. V preambuli je uvedeno, že Protokol řídí otázku výsad a imunit, které jsou nutné pro vykonávání úkolů pro Evropská společenství, a článek 10(a) stanoví, že během zasedání Parlamentu „platí pro poslance na území jejich státu imunity, které jsou přiznávány členům jejich vnitrostátního parlamentu“. Poslanci polského parlamentu a Evropského parlamentu jsou chráněni stejnou imunitou. Článek 10 uvádí, že „Zástupci členských států, kteří se účastní činnosti orgánů Společenství, jejich poradci a techničtí experti požívají po dobu výkonu své činnosti a během cest na místo zasedání nebo při návratu z něj obvyklých výsad, imunit a výhod.“

Není pochyby o tom, že poslanec Evropského parlamentu je zástupce členského státu, který se podílí na práci institucí Unie. Vzhledem k tomu, že by poslanci Evropského parlamentu a poslanci polského parlamentu

měli požívat stejných imunit a výsad, měla by být pravidla týkající se jejich volitelnosti i ztráty mandátu stejná.

Polsko svým vstupem do Evropské unie přijalo závazek dodržovat zákony platné v EU, zejména ty, které mají přímý dopad na interní právní systém členských států. Ráda bych podpořila co nejrychlejší sjednocení legislativy týkající se statutu poslanců polského parlamentu a poslanců Evropského parlamentu a plně v této souvislosti podporuji postoj pana komisaře Frattiniho.

Jens-Peter Bonde, za Skupinu IND/DEM. – Pane předsedající, polské volební právo je při volbách do Evropského parlamentu opravdu nespravedlivé a nedemokratické ve srovnání se zákonem o volbách do vnitrostátního parlamentu. Ztráta křesla poslance Evropského parlamentu kvůli zákonům volitelnosti je snadný způsob, jak vyvíjet nátlak na politické oponenty, a dává možnost politicky zúctovat s těmi, kdo již nemají autoritu.

Ačkoliv jsou bývalé komunistické země v Evropské unii, je v nich bohužel právo stále často zneužíváno. To je případ pana Tomczaka. Jako členové Evropského parlamentu zastupují polští poslanci nejen Poláky, ale také všechny Evropany.

Je nepřijatelné, aby tito zástupci občanů byli diskriminováni prosazováním jiných právních předpisů, než kterým podléhají členové polského parlamentu. Pokud je polský poslanec Evropského parlamentu odsouzený, je potrestán nejen podle polského práva, ale ztratí i své křeslo poslance Evropského parlamentu. Toto jasně ukazuje, jak jsou polští členové Evropského parlamentu diskriminováni ve srovnání s poslanci vnitrostátních parlamentů. Tato situace je nepřijatelná a jasně ukazuje, jak je polský volební zákon nespravedlivý a neférový.

Mohu požadovat po Polsku, aby svůj volební zákon změnilo?

Aloyzas Sakalas (PSE). – Pane předsedající, tato ústní otázka je důsledkem diskusí ve Výboru pro právní záležitosti o imunitě pana Tomczaka.

Otázka imunity pana Tomczaka byla v Parlamentu vznesena před několika lety. Výbor pro právní záležitosti dostal před nedávnem od pana Tomczaka žádost o ochranu jeho imunity. Výbor tuto žádost prodiskutoval a připravil návrh rozhodnutí. Přijetí konečného rozhodnutí bylo nicméně odloženo, protože výbor dostal informaci, že pokud by byla jeho imunita odmítnuta, plynuly by z toho různé důsledky pro něj jako poslance Evropského parlamentu a jako poslance polského parlamentu.

Podle polského zákona z 23. ledna 2004 ztratí v případě odsouzení z kriminálního činu člen Evropského parlamentu zvolený za Polsko automaticky své křeslo. Pro poslance polského parlamentu toto neplatí. Když existuje rozdíl mezi právními předpisy týkající se poslanců vnitrostátního parlamentu a polských poslanců Evropského parlamentu, je takovýto rozdíl v rozporu s právem Evropského společenství. Tento rozpor mezi polským právem a právem Evropského společenství je nutné vyjasnit.

Proto plně podporuji formulaci ústní interpelace adresované Komisi. Doufám, že pan Frattini využije svého vlivu a podaří se mu rozdíl mezi polským právem a právem Evropského společenství odstranit.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři Frattini, dámy a pánové, domnívám se, že demokracii v Evropě je nutné stále rozvíjet a jsme svědky různých útoků na náš demokratický systém z vnějšku Evropy. Poslanci Evropského parlamentu pochopitelně přijímají rozhodnutí o mnoha otázkách, které mají přímý a okamžitý dopad na evropskou veřejnost. Poslanci parlamentů nepřijímají rozhodnutí sami za sebe, ale zastupují své voliče.

Poslanci Evropského parlamentu z tohoto důvodu nemohou mít nižší status než poslanci vnitrostátních parlamentů a naopak, poslanci vnitrostátních parlamentů nemohou mít nižší status než poslanci Evropského parlamentu.

Z tohoto důvodu se domnívám, že Komise musí přezkoumat dopad nového statutu, který bude platit od roku 2009, na polské poslance Evropského parlamentu, a musí zjistit, jakými změnami status projde, a zda jeho principy, které se musí uplatnit, aby se tyto rozdíly odstranily, nemají stejný rozsah.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Pane předsedající, pan komisař Frattini předvedl jako vždy složitou právní analýzu. Jak řekl, za současných okolností se nezdá, že by byl prostor na to, aby bylo možné obrátit se přímo na Soudní dvůr.

Nicméně poté, co jsem si vyslechl pana Zwiefku, který nám řekl o návrhu současné polské vlády na změnu zákona, bych se rád zeptal pana komisaře, zda se domnívá, že by se Komise mohla obrátit na základě naší

současné rozpravy v Parlamentu na polskou vládu, aby zjistila, zda polská vláda skutečně navrhuje změnu zákona tak, aby došlo k harmonizaci statutu poslanců Evropského parlamentu a poslanců národního parlamentu.

Marek Aleksander Czarnecki (UEN). – (PL) Pane předsedající, návrh, který předložil pan Zwiefka, aby se vyrovnalo postavení poslanců Evropského parlamentu a poslanců polského parlamentu, problém neřeší. Domnívám se, že nejlepším řešením, které je již součástí polského práva, by bylo, aby v situaci, kdy je nějaká osoba odsouzená z úmyslného trestného činu, rozhodl soud současně o jejím zbavení veřejných práv, což by znamenalo, že tato osoba nemůže kandidovat při volbách.

Toto řešení existuje například ve Francii. Rád bych vám představil konkrétní příklad: Náš kolega pan Onesta, místopředseda Evropského parlamentu, byl před několika měsíci odsouzen soudem ve Francii k podmíněnému trestu za čin, který by podle polského práva znamenal automatickou ztrátu mandátu v Evropském parlamentu. Současná situace se mi zdá naprosto špatná. Myslím, že musíme vykročit tím směrem, který navrhuje pan Frattini.

Giuseppe Gargani (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jen několik stručných poznámek: Jsem rád, že se při rozpravě uznalo, že jde o významný a choulostivý problém. Rád bych především poděkoval panu komisaři Frattinimu, který se jako správný právník na problém, jenž se, jak správně řekl, netýká jen Polska, podíval detailněji. V sázce je obecná zásada, a proto jsem stejně jako výbor velmi spokojený, že jste udělal celkovou analýzu, která zkontroluje shodnost a to, zda jsou zákony na vnitrostátní a evropské úrovni ve shodě.

Jeden fakt je však jistý, a to že tu není zjevný rozpor, ale pokud jde o záruky, je polský zákon v rozporu s Úmluvou; pokud by polský poslanec Evropského parlamentu musel přijít o křeslo, neplatil by článek Úmluvy, stanovující možnost účastnit se sezení. Z pohledu výboru, jak jsem slyšel při rozpravě od pana Mediny, a i z mého osobního pohledu nejde o to, obrátit se na soud, ale věnovat se otázce a vyřešit ji. Pokud náš polský kolega pan Zwiefka říká, že otázka již byla v Polsku přednesena na veřejnosti, byl již určitý pokrok učiněn.

Potřebujeme dosáhnout homogenity, protože díky této homogenitě bude Evropa zárukou jednoty států, které pracují společně, občanství a stejných práv z pohledu svobody a postavení jednotlivce.

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Pane předsedající, chci jen podpořit předřečníky, se kterými ve většině souhlasím, a věřím, že se nám podaří co nejrychleji naše zákony zharmonizovat. Abych ukázal, jak je to nutné, rád bych pohovořil o příběhu našeho kolegy, poslance Evropského parlamentu, který tu sedí mezi námi: pan Tomczal, který byl v Polsku před mnoha lety zapletený do trestného činu, jež se nyní blíží k rozřešení, a mohl by mít dopad na jeho členství v Evropském parlamentu. Jde o případ, který nezpůsobil velkou škodu a u něhož svědkové popírají, že by se vůbec stal. Případ, který byl jednou uzavřen, a možná pod vlivem některých politických turbulencí byl znovu otevřen; a nyní může být pan Tomczak, který byl zvolen dvakrát (naš kolega se stal v roce 2005 poslancem polského parlamentu a v roce 2004 poslancem Evropského parlamentu), nyní zbaven imunity i mandátu. Jde o něco neuvěřitelného, škodlivého, co by mělo být co nejrychleji přerušeno a odstraněno z tohoto fóra.

Franco Frattini, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, myslím, že dnešní večerní rozprava ukázala dvě věci: první je to, že zde mezi řečníky existuje široce rozšířený názor, který já také sdílím, že by se měl odstranit rozpor mezi zacházením s poslanci Evropského parlamentu zvolenými v Polsku a polskými národními poslanci polského parlamentu, a že by se tato analýza měla rozšířit na všechny nové členské státy Evropské unie, u nichž nebyla zatím provedena kontrola jejich kompatibility s Evropským aktem z roku 1976.

Druhým závěrem je, a zde se odvolám na návrh pana Mediny Ortegy, se kterým souhlasím, aby byl výsledek této debaty oznámen příslušným orgánům polské vlády, které budeme informovat o nutnosti odstranit tento rozpor v zacházení z vnitrostátních právních předpisů. Toto zajistím. Mohu vám říct, že budu rozhodně formálně kontaktovat ministra spravedlnosti polské vlády, kterému předám obecně rozšířený názor této sněmovny – který sdílím – že ačkoliv má polský národní zákonodárce svrchovanou moc nad způsobem, kterým se dosáhne odstranění tohoto rozporu v zacházení, je nutné sledovat cíl, kterým je odstranění uvedeného rozporu.

Již v úvodu jsem vyjádřil svůj vlastní názor: Nedomnívám se, že mohu polskému zákonodárci říkat, jak má postupovat, ale domnívám se, že mohu ukázat cíl a tímto cílem je odstranění rozdílu mezi zacházením s poslanci polského parlamentu a poslanci Evropského parlamentu zvolenými v Polsku.

Tuto informaci bezpochyby předám a rád bych dodal, že budu sněmovnu s ohledem na zájem pana Garganiho a Výboru pro právní záležitosti informovat o analýze zaměřené na ostatních 11 nových členských státech, aby bylo případně možné je podobným způsobem informovat, pokud by u nich došlo také k takovému rozporu.

Předsedající – Rozprava je skončena.

21. Vysvětlení hlasování

Předsedající. – Další položkou je objasnění způsobu hlasování.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, mohu požádat, aby byla teplota ve sněmovně nastavena na úroveň důstojnou člověka? Místy je tu taková zima, že téměř musíme sedět v kabátech. Žádám správu budovy, aby zajistila, že zde bude k práci přiměřená teplota. Děkuji.

Předsedající – Žádám zaměstnance odpovědné za vytápění sněmovny, aby zvýšili teplotu. Může se tak ostatně stát během tohoto bodu rozpravy.

Ústní vysvětlení týkající se hlasování

– Zpráva: **Jorgo Chatzimarkakis (A6-0494/2007)**

Zuzana Roithová (PPE-DE). – Pane předsedo, vítám, že jsme dali zelenou modernímu rámci pro další vývoj automobilového průmyslu v Evropě a že jsme odhlasovali cíle, které jsou realistické, které zohledňují jak růst cen ropy, tak naše vysoké ambice ohledně bezpečnosti a ochrany životního prostředí a jsou ještě udržitelné s ohledem na evropskou konkurenceschopnost. Zvyšování nároků na stále bezpečnější konstrukci aut a výkonné motory, které však budou emitovat o třetinu méně skleníkových plynů, to jsou cíle, které zvyšují cenu i provoz už dnes a víme, že samy příliš nemotivují hlavně střední a méně zámožné vrstvy obměňovat častěji vozový park. Eliminace starých aut z evropských silnic, to je tedy zásadní podmínka pro to, aby se síle CARS 21 opravdu projevily. Klíčem k tomu je změna motivace spotřebitelů. Daně a fiskální politiky však nejsou svěřeny Evropské unii, takže na členských státech nyní bude ležet odpovědnost za to, jak nastaví parametry, a zda či kdy zvítězí na našich silnicích bezpečnější a ekologičtější auta nad těmi starými, a tím také zjistíme skutečnou účinnost CARS 21.

Písemná vysvětlení týkající se hlasování

– Zpráva: **Jacek Saryusz-Wolski (A6-0517/2007)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu svého polského kolegy Jaceka Saryusze-Wolského, který navrhuje, aby Parlament schválil novelizaci nařízení Rady z roku 2004 týkající se založení partnerství v rámci procesu stabilizace a přidružení. Změna se týká přejmenování partnerství s Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií: „evropského partnerství“ se má přejmenovat na „přístupové partnerství“, aby se název sblížil s názvy partnerství s ostatními dvěma kandidátskými zeměmi, kterými je Chorvatsko a Turecko. Dále by se měla vzít v úvahu nezávislost Černé hory. V době psaní těchto řádků myslím také na Kosovo a doufám, že najdeme mírové evropské řešení této obtížné situace.

Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) V prosinci 2005 udělila Rada Bývalé jugoslávské republice Makedonie status kandidátské země a Černá hora byla v červnu 2006 uznána jako nezávislý stát. V urychleném postupu bez rozpravy se nyní navrhuje, aby bylo v článku 1 nařízení přiznáno evropské partnerství Albánii, Bosně a Hercegovině, Černé hoře a Srbsku včetně Kosova a aby bylo v článku 1(a) přiznáno přístupové partnerství Chorvatsku a Makedonii. Definice těchto dvou úprav je více méně stejná. Zpravodaj podporuje návrh Komise a vyzývá Radu, aby znovu konzultovala s Parlamentem, bude-li mít v úmyslu se od tohoto návrhu odchýlit. Podle mého existuje reálná možnost, že se od něj odchýlí. Není specifikováno, jak se bude brát do úvahy předpokládané uznání Kosova jako nezávislého státu, ke kterému by mělo dojít v nejbližších několika týdnech.

Není také jasné, zda to znamená, že Makedonie bude muset déle čekat na zahájení jednání o přistoupení, nebo zda bude Srbsku nabídnuta šance na přistoupení jako prioritou. Dobře se ví, že Nizozemsko a Belgie jsou proti tomu, dokud nebude válečný zločinec Ratko Mladić předán Mezinárodnímu trestnímu tribunálu pro bývalou Jugoslávii v Haagu. Proto očekávám, že bude tento bod vrácen na pořad jednání, ale nehlasuji proti zprávě.

– Zpráva: Bogusław Liberadzki (A6-0506/2007)

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Chtěl bych hlasovat pro zprávu pana Liberadzkiho o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o změně směrnice 95/50/ES, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi.

Pan Liberadzki připravil vynikající zprávu. Souhlasím se zpravodajem, který podporuje návrh Komise, a chtěl bych také doporučit, aby byl návrh schválen bez úprav.

Směrnice 95/50/ES stanoví postupy kontroly při silniční přepravě nebezpečného zboží, které převáží členské státy. Pro účely těchto kontrol byl předložen návrh seznamu protiprávních jednání, kvůli kterým mohou být vozy odstaveny a může se požadovat odstranění nedostatků, než budou moci pokračovat v jízdě. Navíc je důležité, aby každý členský stát odevzdával za každý kalendářní rok zprávu o uplatňování směrnice.

- Zpráva: Paolo Costa (A6-0513/2007)

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Poplatky, jimž podléhají těžká nákladní vozidla, které byly pravděpodobně zavedeny, aby se přeprava přesunula ze silnic na železnici, předvídatelně selhaly ve snaze zatraktivnit železniční dopravu, a obrátily se proti zákazníkům. Zaměření na silniční dopravu zhorší především na nejvytíženějších silnicích a velkých městských aglomeracích existující problémy jako jsou zácpy, hluk, znečištění životního prostředí a koncentrace prachu.

Další věcí je lhostejnost a povýšenost, se kterou jsou některé přepravní operace prováděny. Týdenní kontroly nákladních automobilů, které proběhly v Rakousku, značně zlepšily bezpečnost silniční dopravy, a měly by se tudíž stát standardním postupem po celé Evropě. Pokud se Evropská unie stará o zdraví obyvatel a o ochranu životního prostředí, nesmí ztrácet čas a zajistit, aby se nahradila nákladní vozidla se zastaralými naftovými motory, aby se zatraktivnilo využívání železničních služeb a aby se realizovala Alpská úmluva.

Bogusław Liberadzki (PSE), písemně. – (PL) Zpravodaj Paolo Costa ukázal, jak lze zrušit diskriminaci v přepravních poplatcích a podmínkách. Je pravda, že je možné zavedením jen malých změn do stávajících právních předpisů v krátkém čase dosáhnout značných zisků.

Jako stínový zpravodaj bych chtěl poznamenat, že Rada, Komise a Parlament dosáhla vypracování společného stanoviska.

- Zpráva: Ulrich Stockmann (A6-0497/2007)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro legislativní usnesení o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, která zavádí společné principy vybírání letištních poplatků na letištích ve Společenství, na základě zprávy mého německého kolegy Ulricha Stockmanna.

V době, kdy se evropská letiště, jež jsou ve většině státní, privatizují, kdy nemají uživatelé vždy přesné hodnocení spotřeby služeb a kdy se společnosti vyvíjí v kontextu mnoha proměnných, bylo zcela přirozené zavést regulaci stanovování letištních poplatků.

Vítám vytváření nezávislých vnitrostátních regulačních orgánů, které budou na tento trh dohlížet a doufám, že bude rychle zavedena evropská koordinace a že vznikne nezávislý evropský regulační orgán.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Návrhy Komise obsahují dlouhý seznam podrobných pravidel, jak vybírat letištní poplatky. Jedním z úkolů Komise je monitorovat soulad s právem Společenství v oblasti hospodářské soutěže. Příslušný zákon však znamená přílišnou byrokracii a přináší podrobné předpisy, které znevýhodňují členské státy, jež se rozhodly deregulovat letecké odvětví.

Evropský parlament se domnívá, že společné principy letištních poplatků by měly platit pouze u letišť, kde ročně projde více než pět milionů cestujících, nebo u letišť, kde je roční objem provozu vyšší než 15 % objemu roční přepravy v daném členském státě. Tento postoj je lepší než návrh Komise, který zahrnuje i menší regionální letiště. Často jsme vyzýváni, abychom rozhodli, zda podpoříme společná pravidla EU zacílená na zajištění stejného přístupu ke všem zájmům podílejícím se na vnitřním trhu. V tomto případě je jasné, že linie Komise zavádí neopodstatněnou byrokracii.

Na základě těchto argumentů jsme hlasovali pro návrh Evropského parlamentu, ale při konečném hlasování jsme hlasovali proti legislativnímu usnesení.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Zpráva sice obsahuje několik bodů, které návrh Komise zlepšují, ale i přesto dál odráží proces deregulace letecké dopravy v EU a je jeho nedílnou součástí.

Samozřejmě vítáme lepší transparentnost v metodě výpočtu letištních poplatků. Nesouhlasíme však s politikou, která se snaží deregulovat a privatizovat tak strategickou veřejnou službu, jako je letecká přeprava, v tomto případě cestou podpory „skutečně konkurenčního letištního trhu“ nebo zavedením principů jako je „platící uživatel“ nebo ziskovost služby, která by měla být veřejná. Kromě toho existují snahy o vyjmutí „regulační úlohy“ z veřejné sféry a o vytvoření „nezávislého regulačního orgánu“.

Privatizace, ke kterým v odvětví došlo, nepřinesly poskytovaným službám hodnotu navíc, způsobily ztrátu zaměstnání a zhoršení práv zaměstnanců a v některých případech i technické a provozní problémy.

Litujeme toho, že byly naše návrhy zamítnuty. Snažily se zajistit, aby směrnice zahrnovala uznání omezení, kterým musí zeměpisně nebo přírodně znevýhodněné regiony jako jsou nejbližší regiony, čelit, a proto zaváděly vhodné výjimky směřující ke splnění závazků obecných veřejných služeb.

Timothy Kirkhope (PPE-DE), písemně. – Britští konzervativisté velmi podporují to, aby byly větší letiště, které drží dominantní postavení na trhu, pod větší kontrolou. Ve Spojeném království však již máme silný kontrolní systém, a proto se domníváme, že jde o zbytečné zasahování, které by mohlo mít opačný efekt na regionální letiště, jež jsou pro místní hospodářství životně důležitá.

Zkusili jsme opatření opravit tak, aby se na národní úrovni zachovala možnost „neúčasti“, nebo alespoň zvýšit hranici, aby bylo vyloučeno víc regionálních letišť, a i když tyto naše pokusy nebyly úspěšné, vrátíme se k nim při druhém čtení. Mezitím si ponecháme svůj postoj.

Astrid Lulling (PPE-DE), písemně. – (DE) Pro tuto zprávu o směrnici o letištních poplatcích jsem nehlasoval, protože to, co bylo navrženo, znamená nepřijatelnou diskriminaci lucemburského letiště. Takto se s malou zemí nemůže zacházet. Uplatnění směrnice na lucemburské letiště, kterým ročně projde 1,6 milionů cestujících, a to, že se jeho ustanovení netýkají ani jednoho z přímých lucemburských konkurentů, kterými jsou frankfurtské letiště Hahn a bruselské letiště Charleroi, které vybaví více než tři miliony cestujících ročně, je na jednotném trhu nepřijatelnou diskriminací, která se opírá jen o to, že mezi Lucemburkem a jmenovanými letišťmi leží vnitrostátní hranice.

Pokud je cílem směrnice zajistit, aby žádné z letišť nezneužívalo svého dominantní postavení na trhu, neměly by být rozhodujícím faktorem vnitrostátní hranice, ale objektivní kritéria.

U menších letišť, i když jsou v dané zemi jediným letišťem, nehrozí, že se tohoto zneužívání dopustí, zejména v případě Lucemburku, kde v dojezdové vzdálenosti leží výše uvedená konkurenční letiště a kromě toho zde operují nízkorozpočtové aerolinky. Lucembursko je tak malé, že méně než půlhodinu jízdy autem od letiště leží tři rozdílné země.

Tento návrh představuje nařízené porušení principu proporcionality, což nelze přijmout. Proto na protest hlasuji proti návrhu.

David Martín (PSE), písemně. – Vítám tuto zprávu a to, čeho chce dosáhnout. Zavedením větší transparentnosti do způsobu výpočtu letištních poplatků se podle mého názoru vytváří rovné podmínky a podporuje se konkurence. Plány pomohou skotským letišťům v soupeření s jejich britskými konkurenty, zejména tím, že se omezí dominantní postavení velkých letišť jako je Londýn.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych jako člen Výboru pro dopravu a cestovní ruch řekl, že podporuji zprávu Stockmann o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady týkající se letištních poplatků.

Domnívám se však, že je vhodné vyjádřit několik připomínek, zejména pokud jde o vztah mezi letištními poplatky a náklady na poskytované služby. Delegace Francie a Nizozemska s podporou Itálie v této věci žádají, aby se vyjasnila souvislost s náklady. Mělo by se upřesnit, že italské právo řeší zvláštní vztah mezi náklady na poskytnuté služby a poplatky, které vybírá provozovatel. Ustanovení odstavce 5 zajišťuje větší shodu mezi italským systémem a směrnici, umožňuje zachování stávajících postupů, pokud bude v rámci jednoho orgánu fungovat nezávislý regulační orgán definovaný v článku 10, který bude kontrolovat správné uplatnění tarifů, a orgán, který bude schvalovat výši tarifů na národní úrovni. Je třeba zdůraznit, že tento orgán bude nezávislý na provozovateli i leteckých společnostech.

Alyn Smith (Verts/ALE), písemně. – Ačkoliv je v této zprávě řada dobrých nápadů, jak zprůhlednit letištní poplatky a poprvé započítat do kalkulace ekologické faktory, musíme jako vždy dát pozor, abychom s vaničkou nevyhlídli dítě. V mém volebním obvodu ve Skotsku máme desítky malých letišť a letecká doprava zde není luxus – je to nutnost sloužící místním křehkým komunitám. Proto jsem podpořil pozměňovací návrhy, kterými se z nového režimu vyjmou letiště v nejdlejších regionech a těším se na vytvoření rámce, který vezme v úvahu křehkou povahu mnoha místních komunit.

Lars Wohlin (PPE-DE), písemně. – (SV) Velké letecké společnosti usilovaly o zvláštní nařízení EU, které bude regulovat způsob, jak letiště vybírají letištní poplatky. Domnívají se, že letiště mají místní monopol a využívají svého monopolního postavení k vynucení nesmyslných poplatků. Švédská letecká společnost LFM i menší letecké společnosti však mají k novým předpisům nedůvěru. Pro malé letecké společnosti je nová legislativa a harmonizace více než hrozbou, neboť tyto společnosti často volí lety na konkurenční letiště s nižšími poplatky.

Z několika důvodů jsem hlasoval proti. Letiště již dnes řídí národní úřady a jejich akce je limitována existující legislativou EU v oblasti hospodářské soutěže. Zemím, které si zvolí obchodní model, vedoucí k vyšším letištním poplatkům, vyplývajícím například z investic nebo přesunu vlastnictví, musí být toto umožněno, pokud nejsou poplatky v rozporu se stávajícími právními předpisy. Takže o tom, zda jsou poplatky konkurenceschopné, či ne, má rozhodovat členský stát.

Evropský parlament omezil rozsah směrnice. Mimo jiné jsem hlasoval pro pozměňovací návrhy omezující směrnici na 67 letišť (ve srovnání s přibližně 1 50, kterých se měla původně dotknout). Nemohu však podpořit regulaci cen na úrovni EU.

- Zpráva: Johannes Blokland (A6-0406/2007)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) V prvním čtení spolurozhodovacího procesu jsem hlasoval pro legislativní usnesení o návrhu nařízení týkajícího se vývozu a dovozu nebezpečných chemických výrobků na základě zprávy mého nizozemského kolegy Johannese Bloklanda.

Jsem potěšen, že bylo dosaženo kompromisu, protože se ukázalo jaké nutné dost rychle zregularizovat právní situaci, která nastala poté, co Soudní dvůr zrušil předchozí nařízení z roku 2003, a zlepšit právní úpravu s ohledem na vývoj situace, ke kterému po tomto datu došlo.

Liam Aylward (UEN), písemně. – Hlasoval jsem pro kompromisní pozměňovací návrhy, které schválila valná většina politických skupin, jejichž cílem je podpořit společnou odpovědnost stran v otázce mezinárodního trhu s nebezpečnými chemikáliemi.

Pravidla, která byla přijata na úrovni EU, jsou nezbytně nutná pro zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí a veřejného zdravotnictví, a budeme se snažit, aby se tato pravidla rozšířila na mezinárodní úrovni.

Informovanost o rizicích je pro vývozce a dovozce nesmírně důležitá. Země mohou na základě výměny informací a osvědčených postupů a povinného vnitrostátního rozhodování o akceptovatelnosti chemikálií tuto informovanost zvýšit a současně na rizika upozornit zákonodárce a zúčastněné strany.

Navrhovaná legislativa zavádí Rotterdamskou úmluvu a základním principem je pomoci zúčastněným zemím dozvědět se víc o vlastnostech potenciálně nebezpečných chemikálií a pesticidů. Zemím poskytuje informace a prostředky, jak zastavit nežádoucí dovoz toxických chemikálií, přičemž vývozce / vyvážející země je povinna splnit zákonné požadavky dovážející země. Tuto právní úpravu a kompromisní dohodu Evropského parlamentu velice vítám.

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Vítám provádění Rotterdamské úmluvy, jelikož ukazuje, že Evropa si je dobře vědoma svého závazku k ochraně životního prostředí a zdraví ve třetích, především rozvojových zemích. Nadále již nebude možné vyvážet nebezpečné chemické látky do mimoevropských zemí bez předchozího povolení zemí určených (jde o tzv. postup předchozího souhlasu PIC – *prior informed consent procedure*).

Museli jsme ukončit situaci, kdy existovaly dvě normy, kdy byla určitá látka na evropském trhu striktně regulována, aby se ochránilo životní prostředí a zdraví evropských občanů, ale mohla být svobodně obchodovaná s třetími zeměmi bez toho, že by se přijala nějaká opatření nebo povinnosti informovat o rizicích. Jde o opatření zdvořilosti a solidarity vůči zemím, které mají k dispozici méně zdrojů informací a analýz rizik než Evropská unie.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) V září 1998 byla schválena Rotterdamská úmluva o postupu předchozího souhlasu (PIC) pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu a dne 24. února 2004 vstoupila v platnost. Rotterdamská úmluva se zavádí nařízením (ES) č. 304/2003 o vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek.

Jelikož Komise nesouhlasila se změnou právního základu (ze společné obchodní politiky na politiku v oblasti životního prostředí), považovala za nutné proti Radě a Evropskému parlamentu podat u Soudního dvora žalobu. Soudní dvůr svým rozhodnutím z 10. ledna 2006 nařízení zrušil na základě toho, že by zde měl být dvojí právní základ zahrnující jak článek 133, tak čl. 175 odst. 1 Úmluvy a rozhodl, že je nutné zachovat účinnost nařízení do doby, než bude přijato nové nařízení na správném právním základě.

Evropská komise předložila nový návrh nařízení založeného na výše uvedeném dvojím právním základě. Při dnešním hlasování v prvním čtení Evropský parlament schválil celou řadu pozměňovacích návrhů k návrhu Evropské komise, které se nyní budou projednávat v Radě. Proto hlasujeme pro.

Françoise Grossetête (PPE-DE), písemně. – (FR) Jsem ráda, že se v prvním čtení podařilo u tohoto nařízení dosáhnout souhlasu. Na trhu je 75 000 různých chemických výrobků, ke kterým každoročně přibývá 1 500 dalších. Pro vlády je tudíž obtížné sledovat a řídit různé potenciálně nebezpečné látky, které jsou každodenně převážené přes hranice.

Nařízení přispěje k racionálnějšímu využívání těchto nebezpečných chemických látek a usnadní výměnu informací o jejich vlastnostech. Dovážející země budou mít takto nástroje a informace, které potřebují k identifikaci potenciálních nebezpečí a vyloučení chemických výrobků, o které se nejsou schopny zcela bezpečně postarat.

Musíme uznat, jaké problémy někdy zažívají vyvázející země, aby získaly od dovážejících zemí výslovný souhlas. Výjimky udělované vyvázejícím zemím, jež čekají na souhlas, však nesmí nikdy přesáhnout 12 měsíců. Jsem ráda, že bylo přijato opatření, jejímž cílem je zamezit nekontrolovaným vývozům nebezpečných chemických látek do třetích zemí.

Toto nařízení umožní se vyhnout opakování mnoha omylů, ke kterým dříve docházelo a které působily škody na životním prostředí a veřejném zdraví.

Bogusław Liberadzki (PSE), písemně. – (PL) Zpravodaj Johannes Blokland má pravdu, když říká, že by se měla celosvětově i na evropské úrovni přijmout odpovídající pravidla, která by poskytovala vysokou míru ochrany životního prostředí a veřejného zdraví.

Rozvoj specifické infrastruktury v méně rozvinutých zemích my mohl bezpochyby napomoci boji proti nezodpovědnému používání chemických látek, které by jinak mělo škodlivý dopad na ekologii, ekonomiku a pracovní podmínky.

David Martin (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu. Považuji zavedení Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu (PIC) za pozitivní krok v této oblasti politiky. Získání předchozího souhlasu od třetích zemí, které dostávají nebezpečné látky, zajistí, že se rozvojové země nestanou obětí vývozu zakázaných látek, pokud s tím nebudou souhlasit. Ačkoliv jde o povzbudivý pohyb správným směrem, musí Komise zavádění opatření bedlivě sledovat.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Nesvědomití spekulanti se zkouší obejít zvláštní požadavky, které se týkají přepravy chemikálií a jiných nebezpečných látek, požadavky jako je speciální školení pro řidiče, označení, atd. Mikrobusy, patřící společnostem na přepravu balíků, vozí vysoce korozivní kyseliny, výbušné kapaliny nebo municie, aniž to často řidiči ba jen tuší. Pokud nejsou tyto položky označeny a na průvodkách není uveden druh zboží, mohou řidiči třeba při nehodě riskovat život. Nepředstavitelně strašné důsledky by mohl mít oheň, nejen ve formě trvalého poškození zdraví, ale i možného znečištění životního prostředí.

Má tedy smysl zjednodušit požadavky na přepravu nebezpečných látek, aniž by se slevilo z bezpečnosti. Je nutné také promyslet způsoby urychlení zavedení tankerů s dvojítrupem, aby se snížilo množství výskytu ekologických katastrof. Především je však nutné po celé EU zavést namátkové kontroly těžkých nákladních vozů, aby se ze silnic vymýtily černé ovce, tedy řidiči, kteří jezdí s nezabezpečeným, neoznačeným nebo nebezpečným nákladem, s vadnými brzdami, atd.

Bogusław Sonik (PPE-DE), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro zprávu Johanne Bloklanda o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek.

Zpráva ukazuje na otázku povolení přepravy bez explicitního souhlasu. Z ekonomického pohledu je stávající situace pro evropské vývozce chemických látek, kteří nedostanou pro látky uvedené v přílohách odpověď od dovážející země, nevyhovující. Díky tomuto nařízení budou moci evropští vývozci chemických látek, jež jsou v Evropě přísně omezeni, tyto látky moci vyvážet mimo Evropskou unii snadněji. Tento flexibilnější přístup by mohl vyústit zejména v méně rozvinutých zemích v to, že v těchto zemích už nebude žádná ochrana před dovozem chemických látek. Období tichého souhlasu by mělo být kratší, abychom se vyhnuli nekontrolovanému vývozu nebezpečných látek do třetích zemí a abychom tyto země, které jsou méně schopné nebo dokonce neschopné zhodnotit rizikové chemické látky, ochránili.

Je důležité, aby se návrh Komise mohl použít i na otázku zavádění nástrojů, které celním orgánům usnadní provádět ustanovení nařízení. Pro správné a efektivní fungování mechanismů navržených v tomto novém nařízení je zásadní existence úzké spolupráce mezi celními orgány a vybranými národními orgány. Zavedení nového nařízení by mělo předcházet vypracování hlavních směrnic týkajících se používání počítačových produktů a dokumentace a provádění školení dle norem EU, zejména v nových členských státech.

- Zpráva: Csaba Óry (A6-0515/2007)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) V prvním čtení spolurozhodovacího procesu jsem hlasoval pro legislativní usnesení o návrhu nařízení upravujícího nařízení (EHS) č. 1408/71 Rady týkající se o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Evropského společenství, a to na základě zprávy mého vynikajícího maďarského kolegy Csaby Óryho, který k návrhu Evropské komise přináší úpravy technické povahy ve snaze o vyjasnění nebo zlepšení srozumitelnosti nařízení.

Je dobře, že je cílem těchto předpisů podat správný obraz vývoje právní situace v oblasti sociálního zabezpečení na vnitrostátní úrovni, a tím zaručit odpovídající koordinaci vnitrostátních systémů sociálního zabezpečení na úrovni Společenství.

Adam Bielan (UEN), písemně. – (PL) S odvoláním na zásadu čtyř základních svobod evropské hospodářské integrace bych rád upozornil na znění nařízení 1408/71, jejímž cílem je podpora volného pohybu pracovníků v Evropské unii.

Je pravda, že se tato zpráva týká striktně technických otázek. Tyto stejné otázky, sloužící k aktualizaci výše uvedeného nařízení tak, aby bralo v úvahu změny v sociálním zajištění na národní úrovni, mají přímý dopad na každodenní život občanů, kteří cestují, pracují nebo žijí v jiném členském státu.

Souhlasím také se zpravodajem v tom, že při zavádění principu volného pohybu po Evropě by měly být přesně stanoveny sociální podmínky.

Nakonec bych rád zdůraznil, jak důležité jsou navrhované změny a transparentnost hlavních zásad pro tisíce polských občanů žijících a pracujících mimo Polsko. To je jedním z hlavních důvodů, proč podporuji zprávu pana Óryho.

Bogusław Liberadzki (PSE), písemně. – (PL) Pan Óry správně uznává, že na úrovni Evropské unie je nutné mezi členskými zeměmi zajistit skutečnou koordinaci v otázce peněžitých dávek.

Toto nařízení zavádí aktualizace, které berou v úvahu nejnovější změny v některých členských státech, a tím nabízí možnost zajistit občanům, kteří cestují z jednoho členského státu do druhého možnost využívat sociálního pojištění.

- Zpráva: Jorgo Chatzimarkakis (A6-0494/2007)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Na základě zprávy z vlastního podnětu mého německého přítele a kolegy Jorgo Chatzimarkakise jsem hlasoval pro usnesení o Rámci právní úpravy pro konkurenceschopnost automobilového průmyslu na základě sdělení Evropské komise k závěrečné zprávě skupiny na vysoké úrovni CARS 21.

V prvé řadě chci uvítat existenci metody, jejímž cílem je provést skutečný průmyslový audit za účasti všech zúčastněných subjektů, aby bylo možné definovat průmyslovou politiku automobilového odvětví, která zavede tak důležité parametry jako je dopad na kupní sílu, zaměstnanost, bezpečnost, mobilitu, životní prostředí, regulativní zátěž, jež musí převzít průmysl na svá bedra, ale také inovace, konkurenceschopnost, problematiku ojetých vozů, likvidaci starých vozů, atd., a to na vnitřním trhu, který ještě zdaleka nemá konečnou podobu.

Je nezbytně nutné, aby Evropská unie po vytvoření vnitřního trhu s ohledem na zájmy spotřebitelů věnovala zvláštní pozornost výrobcům a evropskou průmyslovou politiku zaváděla společně s nimi. Odvětví automobilového průmyslu, ve kterém máme velkou tradici, musíme dnes, kdy dochází k mnoha změnám, pomoci.

Gerard Batten (IND/DEM), písemně. – Ačkoliv nesouhlasím s tím, že by to mohlo plošně v oblasti životního prostředí pomoci snížit emise CO₂, nepřisluší nedemokratické EU o těchto věcech rozhodovat.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Evropský automobilový průmysl, který představuje přibližně 3 % HDP Evropské unie a 7 % její výrobní produkce, je jedním z nejdůležitějších ekonomických odvětví, jež zajišťuje přibližně jednu třetinu celosvětové výroby.

Jde rovněž o jedno z hlavních exportních odvětví EU, jež investuje 4 % obratu do výzkumu a vývoje. Odvětví je jedním z největších zaměstnavatelů, s 2 miliony přímých a 10 miliony nepřímých pracovních míst, a proto jde o klíčový faktor v hospodářském, sociálním a kulturním životě Evropy.

Odvětví však čelí vážným problémům. Rychlý technologický pokrok, spojený s nelítostnou mezinárodní konkurencí vyžaduje rychlé změny. Od odvětví navíc společnost očekává velké věci, zejména pokud jde o životní prostředí a bezpečnost silničního provozu. Výsledkem této úzké interakce mezi průmyslem, životním prostředím, energetikou a dopravou je jedna z nejvíce regulovaných prostorů EU – týká se ho přibližně 80 směrnic a 115 nařízení UNECE.

Nemůžeme však podpořit všechny návrhy předložené v této zprávě. Příliš velký důraz je kladen na obranu vnitřního trhu a konkurence a jen malá pozornost je věnována sociálním a pracovním otázkám a rozdílům v úrovni vývoje mezi jednotlivými členskými státy.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Zpráva pana Chatzimarkakise je považována za zprávu, která vytyčuje hlavní linie konkurenceschopnosti automobilového průmyslu do budoucna, s ohledem na ekologická omezení, normy na výroby a bezpečnost, mezinárodní konkurenční kontext atd.

Nicméně skrytě v ní nacházíme důkaz pokračující snahy o pronásledování automobilistů. Co v takové zprávě dělají omezení týkající se provozu ve městech nebo přeshraniční stíhání za porušení pravidel silničního provozu? Budeme nyní Evropany pod trestem pokut nebo vysokých daní nutit kupovat tzv. „čistá“ auta, vybavená nákladnými technologiemi souvisejícími s bezpečností, i když se v zemi jako je Francie průměrné stáří automobilového parku (8 let) vysvětluje finančními problémy občanů a jejich slabou kupní silou? Proč se trestají zase jen soukromé vozy, které jsou ve Francii odpovědné jen za 13 % emisí CO₂, což je určitě méně než v zemích, které se nerozhodly pro výstavbu jaderných elektráren?

Pravda je, že je základní rozpor v tom chtít dosáhnout v Evropě konkurenceschopného automobilového průmyslu, když všechny evropské politiky vedou ke zvyšování ceny vozů a ochuzení spotřebitelů, a současně zavádět nové formy pronásledování, které občany odstrašují od nákupu a používání aut.

Françoise Grossetête (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro zprávu, která navrhuje zavedení právní úpravy pro konkurenceschopnost automobilového průmyslu.

Cílem tohoto plánu je zajistit, aby byla auta čistší a bezpečnější, a zjednodušit právní kontext rozvoje evropských výrobců automobilů.

Dopad silniční dopravy na kvalitu vzduchu se musí postupně s obnovováním automobilového parku snižovat.

Vítám přijetí lhůt, které určil Evropský parlament, jež se časově shodují s datem 2015, kdy se má u vozů uváděných na trh dosáhnout limitu 125 g/km. K tomuto datu totiž vstoupí v platnost normy Euro VI.

Na tomto kroku by se mohla podílet další opatření (náhradní paliva, ekologické chování, daně, atd.) a zvláštní pozornost se musí věnovat biopalivům a vodíku.

CARS 21 doporučuje přijetí integrovaného přístupu, podle kterého by se na zlepšení bezpečnosti silničního provozu měla podílet technologie vozů, infrastruktura i uživatelé silnic (navrhovaná opatření zahrnují elektronickou kontrolu stability, kontrolky nezapnutých bezpečnostních pásů, brzdové asistenty, atd.).

Účinná legislativa musí být především realistická a v rámci průmyslu byly odjakživa základním principem jeho politik ekologické otázky.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), písemně. – (NL) Hlasovala jsem proti Chatzimarkakisově zprávě, protože návrh Komise je k životnímu prostředí ohleduplnější. Zpravodaj navrhuje cíl 125 g/km CO₂ do roku 2015. Návrh Komise hovoří o maximální úrovni emisí 120 g/km v roce 2012. Podala jsem pozměňovací návrh na jeho stažení, ale neprošel. Ráda bych věděla, odkud zpravodaj vzal návrh, který je z ekologického hlediska méně přísný, bez toho, že by ho ovlivnila lobby automobilového průmyslu. Po dlouhá léta existovala dobrovolná dohoda mezi Komisí a automobilovým průmyslem na snížení emisí CO₂. Cíl Komise nespádl z nebe a je podle automobilového průmyslu technicky proveditelný a z pohledu inovací jde o exportní produkt. Dočasně to však bude znamenat nižší zisky, ale v budoucnu se jejich konkurenční pozice stabilizuje.

Nesprávně se tvrdí, že nastane úbytek pracovních míst. Upozorňuji, že pouze 6 % výrobních nákladů na nová auta představují mzdové náklady. Rozhodnutí snížit náklady na práci nesouvisí s postupem k dosažení emisních limitů 120 gramů CO₂ na kilometr v roce 2012. Pokud se automobilový průmysl rozhodne přesunout do zemí s nižšími mzdovými náklady, udělá to tak i tak.

David Martin (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu. Jsem naprosto pevně přesvědčen, že cíl na snížení emisí CO₂ na 120 g/km do roku 2012 je nutné splnit, což je v boji proti změně klimatu nepostradatelné. I když uznávám, že členské státy se musí zapojit do financování výzkumu a vývoje pro automobilové odvětví, myslím, že průmysl by k tomu měl také přispět a projevit i další snahu o snížení vlivů změny klimatu. Schvaluji také směrnici požadující informování zaměstnanců a projednávání této otázky s nimi.

Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) Hlasoval jsem společně s kolegyní paní Liotardová proti Chatzimarkakisově zprávě, protože návrh Komise je k životnímu prostředí ohleduplnější. Zpravodaj navrhuje cíl 125 g/km CO₂ do roku 2015. Návrh Komise hovoří o maximální úrovni emisí 120 g/km v roce 2012. Moje Skupina dnes podala pozměňovací návrh na jeho stažení, ale neprošel. Rád bych věděl, odkud zpravodaj vzal návrh, který je z ekologického hlediska méně přísný, bez toho, že by ho ovlivnila lobby automobilového průmyslu. Po dlouhá léta existovala dobrovolná dohoda mezi Komisí a automobilovým průmyslem na snížení emisí CO₂. Cíl Komise nespádl z nebe. Podle automobilového průmyslu technicky proveditelný a z pohledu inovací jde o exportní produkt. Automobilky bezpochyby dosáhnou dočasně menšího zisku, což vidí jako narušení posilování své konkurenční pozice.

Nesprávně se tvrdí, že nastane úbytek pracovních míst. Pouze 6 % výrobních nákladů na nová auta představují mzdové náklady. Nižší mzdové náklady nemají nic společného s rozhodnutím snížit emisní limity na 120 g CO₂ na kilometr v roce 2012. Pokud se automobilový průmysl rozhodne přesunout do zemí s nižšími mzdovými náklady, méně striktní pravidla mu v tom nezabrání.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Budoucnost konkurenceschopnosti evropského automobilového průmyslu je nesmírně důležitá. EU by se proto měla dál držet dlouhodobého přístupu založeného na investicích do výzkumu a vývoje a na zlepšování fungování vnitřního trhu pomocí nezbytné legislativy a zjednodušením administrativních postupů, které pak budou rychlejší a levnější. Zpráva navrhuje integrovaný ekologický přístup, jež bude spojený s novými technologiemi motorů a používáním paliv, které budou ohleduplnější k životnímu prostředí. Další opatření by se měla přijmout v oblasti řízení dopravy, chování řidičů a infrastruktury, aby se dál snižovaly emise skleníkových plynů.

Domnívám se, že tyto otázky jsou zcela základní a požadované investice by měly pocházet z partnerství mezi veřejnou a soukromou sférou, což bude nový nástroj průmyslového výzkumu a technologického rozvoje. A konečně mezinárodní rozměr vyzdvihuje potřebu přijetí okamžitých opatření na zlepšení přístupu na trhy, zejména v Asii, prostřednictvím multilaterálních jednání a bilaterálních obchodních dohod.

Proto jsem hlasoval pro zprávu o iniciativě CARS 21.

Brian Simpson (PSE), písemně. – Budu hlasovat pro Chatzimarkakisovu zprávu, i když se domnívám, že je povinností automobilového průmyslu snížit výrazněji emise z vozů, které vyrábí.

Na jedné straně je velmi snadné si zvolit auta za hlavního hříšníka všech ekologických problémů a auta, jaké dnes máme, mají v této oblasti jistě co dohánět. Musíme ale spolupracovat s průmyslem a naučit ho, že je nutné vyrábět auta ohleduplně k životnímu prostředí.

Automobilový průmysl zaměstnává hodně lidí a významným způsobem přispívá místnímu, regionálnímu a národnímu hospodářství. Nelze se k němu proto chovat povýšeně, jak si někteří členové této Sněmovny myslí.

Věc, která mě v této zprávě znepokojuje, je názor, že by na podporu koncepce CAR 21 mohla být využita daňová opatření a daňová harmonizace.

Podle mě to zachází příliš daleko a tuto věc podpořit nemohu. Nicméně tuto zprávu vítám a podporuji, protože celkově zaujímá vyrovnaný a praktický postoj.

Renate Sommer (PPE-DE), písemně. – (DE) Zpráva nazvaná CARS 21: *Rámec právní úpravy pro konkurenceschopnost automobilového průmyslu* má mou plnou podporu. Tato zpráva může zlepšit konkurenceschopnost automobilového průmyslu.

Kromě zavedení nových povinností ve formě ekologických požadavků na průmysl potřebujeme i zjednodušit postupy, omezit byrokracii a zavést principy lepšího zákonodárství. Automobilový průmysl musí mít navíc k dispozici více finančních prostředků na výzkum a vývoj.

Vzhledem k dosažení cílových hodnot CO₂ je důležité, abychom postupné snižování opřeli spíše o parametr váhy vozu než o množství emisí. Jediný fyzikální vztah, který existuje, je mezi váhou vozu a emisemi CO₂. Uhlíková stopa tento druh vztahu nenabízí a její využití by sloužilo jen k tomu, aby se německý automobilový průmysl dostal do konkurenční nevýhody.

Vystoupili jsme důrazně ve prospěch integrované strategie, která bere v úvahu všechny možné prostředky snížení emisí CO₂. Chceme, aby se na snížení úrovně emisí podílely faktory jako chování řidičů, vytváření různých pobídek pro používání ekologicky čistých vozů, používání biopaliv a podpora nových forem automobilových technologií. Znamená to výzvu nejen pro výrobce automobilů, ale pro všechny zúčastněné strany.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), písemně. – Já jsem hlasoval proti Chatzimarkakisově zprávě, protože návrh Komise je k životnímu prostředí ohleduplnější. Zpravodaj uvádí jako cíl 125 gramů CO₂ na kilometr v roce 2015. Návrh Komise předpokládá cíl emisí 120 gramů CO₂ na kilometr v roce 2012, což bylo znovu předloženo jako pozměňovací návrh. Tento pozměňovací návrh byl bohužel zamítnut. Rád bych věděl, odkud zpravodaj vzal návrh, který je environmentálně i technicky méně přísný, bez toho, že by ho neovlivnila lobby automobilového průmyslu. Po dlouhá léta existovala dobrovolná dohoda mezi Komisí a automobilovým průmyslem na snížení emisí CO₂. Cíl Komise nespádl z nebe a je podle automobilového průmyslu technicky proveditelný a novátorskými slovy jde o exportní produkt. Dočasně to však bude znamenat nižší zisky, ale v budoucnu se jejich konkurenční pozice stabilizuje.

Neopodstatněně se tu operuje s otázkou nižší zaměstnatelnosti. Upozorňuji, že pouze 6 % výrobních nákladů na nová auta představují mzdové náklady. Rozhodnutí snížit náklady na práci nesouvisí s postupem k dosažení emisních limitů 120 gramů CO₂ na kilometr v roce 2012. Pokud se automobilový průmysl rozhodne přesunout do zemí s nižšími mzdovými náklady, udělá to tak i tak.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Odvětví dopravy je odpovědné za pětinu skleníkových plynů. Udržitelné, výkonné a čisté vozy mohou značným způsobem přispět k boji proti změnám klimatu. Díky tomuto úsilí se může stát automobilový průmysl v budoucnu mnohem silnější. V odpovědi na dokument Komise a Parlamentu CARS 21 však bohužel není o tomto sdělení ani zmínka.

V našich pozměňujících návrzích jsme se pokusili poukázat na řadu základních bodů. Na individuální mobilitu a automobilový průmysl se musíme podívat s širším kontextu udržitelné mobility. Zdůrazňujeme fakt, že vzrůstající celosvětová poptávka po palivech může vést k těžbě ropných zdrojů s vážným dopadem na životní prostředí, např. na živíčné písky a syntetický svítiplyn. Musí se podniknout také kroky na zlepšení účinnosti paliv. K rozvoji biopaliv může dojít pouze, pokud Komise vytvoří povinný srozumitelný certifikační systém s přísnými sociálními a environmentálními kritérii.

A konečně bychom také rádi odstranili především paragrafy, které naznačují, že by automobilový sport a formule 1 mohly možná přispět k vývoji technologii šetrných k životnímu prostředí, a za druhé paragrafy, které výrobcům umožňují vyrábět vozy s vyššími emisemi CO₂, pokud tyto emise vyplývají z právně závazných opatření na úrovni EU.

Většina našich pozměňujících návrhů byla zamítnuta. Budu proto hlasovat proti této zprávě.

- Zpráva: Piia-Noora Kauppi (A6-0481/2007)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro usnesení Evropského parlamentu o daňovém řešení ztrát v přeshraničních situacích na základě zprávy z vlastní iniciativy mé vynikající kolegyně Piia-Noora Kauppi jako reakci na sdělení Evropské komise na toto téma. Velice mě znepokojují nepříznivé odezvy, které vyvolává množství režimů, jež členské státy aplikují v oblasti přeshraničních ztrát z fungování vnitřního trhu.

V souvislosti s nedávným rozhodnutím evropského Soudního dvora ve věci společnosti Marks & Spencer je velmi vhodná doba, neboť pokud chybí přeshraniční odečty ztrát, je kompenzace těchto ztrát většinou omezena na zisky realizované ve členském státě, v němž byla investice provedena. Tím dochází k deformování podnikatelských rozhodnutí v rámci vnitřního trhu. Zdá se nezbytné zajistit přímou koordinaci daňových systémů v členských státech v rámci vnitřního trhu.

Musí však jít o provizorní řešení, protože dlouhodobě musíme přijmout společný konsolidovaný základ daní z příjmů fyzických osob, což představuje globální řešení pro zrušení daňových překážek spojených s přeshraniční kompenzací ztrát a zisků.

Proinsias De Rossa (PSE), písemně. – Hlasoval jsem ve prospěch zprávy Kauppi, protože potřebujeme vyvolat podrobnou diskusi o různých sporných otázkách, které se v této zprávě objevují. Je nutné zajistit, aby jednotlivé daně z příjmu právnických osob neumožnily podnikům vyhýbat se odpovědnosti podpořit společnost tím, že se o své zisky prostřednictvím spravedlivého daňového režimu podělí.

Zvláštní pozornost však musí být věnována negativnímu dopadu CCCTB na malé země jako je Irsko, jehož prosperita a úroveň zaměstnanosti do velké míry závisí na schopnosti přilákat zahraniční investory.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), . – Jde o rozhodnutí Soudního dvora ve věci Marks & Spencer, jež představuje přílišné zasahování do práva členských států na to, aby neměly oslabený daňový systém. V přeshraničních situacích se musí daňové pravomoci spravedlivě rozdělit mezi příslušné členské státy a nesmí docházet ke dvojmu vyrovnávání ztrát a rizikům daňových úniků.

Za riziko je rovněž považováno to, že společnosti, které umožní vyrovnání přeshraničních ztrát, mají tendenci k tomu, aby jejich zisky byly zdaňovány v zemích s nižšími daněmi. Možnost vyrovnat přeshraniční ztráty je proto ospravedlnitelná jen pokud jsou části stejného podniku skutečně propojeny, neboli jinými slovy, pokud tvoří ekonomicky i organizačně nedílný celek.

A především je nutné zachovat podmínky pro vhodné a spravedlivé zdanění, které zamezuje daňovým únikům a zajistí spravedlivější rozdělení funkcí veřejných služeb a příjmů.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Vnitřní trh znamená největší příspěvek EU k demokracii a prosperitě Evropy.

Záměrem této zprávy je sdělit, že se má zajistit lepší fungování vnitřního trhu cestou harmonizace daňových základů, v tomto případě cestou harmonizace způsobu, jakým způsobem se má zacházet se ztrátami podniků, týkají-li se více států. Zpráva se však opírá o předpoklad, který nebyl zcela promyšlen. Harmonizace daňových základů má v jednotlivých zemích velice různý dopad, v závislosti na rozdílech ve struktuře jejich průmyslů. V některých zemích převládá těžký primární průmysl s dlouhodobými investicemi, zatímco v jiných zemích nad průmyslem převládají služby a lehké strojírenství.

Domníváme se proto, že by rozpravě o podobné zprávě v Parlamentu měla předcházet hlubší analýza otázky harmonizace daňových základů.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Dámy a pánové, daně musí být jedny z nejcitlivějších témat EU. Kdykoliv se na mezinárodních fórech objeví diskuse na toto téma, ozve se sbor kritických hlasů, zejména proto, že si členské státy své právo na stanovení daňových základů žárlivě střeží.

V diskusi o zprávě paní Kauppiové o daňovém zacházení se ztrátami v přeshraničních situacích byla otázka daní do hloubky analyzována. Zpráva upozorňuje na hlavní problémy, které jsou spojeny s pobočkami firem, které využívají různé daňové systémy, často v rámci jediné firmy, ale v různých zemích.

Není pochyb o tom, že Evropská unie potřebuje konkurenceschopnou regulaci daní. To rozhodně neznamená harmonizovanou, ale konkurenceschopnou. To znamená regulaci, která nebude vytvářet přílišné břemeno, ale naopak poskytne pobídky k zahájení podnikání.

Domnívám se, že by Evropská unie naprosto neměla přemýšlet o harmonizaci daní právnických osob, ale měla by koordinovat daně na úrovni EU tak, aby byly výsledkem daňové konkurenceschopnosti skutečné zisky. Jsem velmi ráda, že zpravodajkyň v předložené zprávě sdílí stejný názor.

David Martin (PSE), písemně. – Podle mého názoru nespočívá odstraňování překážek na přeshraničním trhu v harmonizaci daní, které by měly být uloženy jednotlivými vnitrostátními právními předpisy. Proto jsem se u této otázky zdržel hlasování.

Alyn Smith (Verts/ALE), písemně. – Pane předsedající, někdy bych rád věděl, zda úsilí, které věnujeme zprávám, za to stojí. Politika zdanění musí zůstat v kompetenci členských států a jakákoliv snaha odkudkoli o rozšíření kompetencí v této oblasti se setká s odporem našich voličů, vnitrostátních vlád a podnikatelů. Proto, i když nechci znevážit těžkou práci, která zde byla evidentně vykonána, s touto zprávou naprosto nesouhlasím a i pochybuji, že ji potřebujeme.

– Zpráva: **Glenis Willmott (A6-0518/2007)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh a Inger Segelström (PSE), písemně. – (SV) My, švédští sociální demokraté, vítáme strategii Společenství v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, a proto jsme hlasovali pro tuto zprávu. Důležité je, že byl určen počet inspektorů práce v Evropě. Podle doporučení Mezinárodní organizace práce (ILO) by měl existovat jeden inspektor na 10 000 zaměstnanců. Následkem omezení, která provedla vláda, však bohužel Švédsko již požadavky jak Mezinárodní organizace práce, tak nyní i Evropského parlamentu, nespĺňuje. Po úsporách, které vláda zavedla, bude mít Švédsko jen 0,7 inspektora na 10 000 zaměstnanců. Srovnajme toto číslo například s Dánskem, kde je nejméně dvojnásobné.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Na základě zprávy své britské kolegyně Glenis Willmott jsem hlasoval pro usnesení Evropského parlamentu o strategii Společenství pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci na období 2007–2012, které odpovídá sdělení Evropské komise v této věci.

Každoročně téměř 500 000 osob kvůli práci zemře nebo skončí s trvalou invaliditou, a musíme proto pochválit cíl Evropské komise snížit v Unii pracovní úrazy o průměrně 25 %. Podporuji myšlenku zlepšení činnosti Evropské agentury pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci založené v Bilbao (Španělsko).

V této věci a obecněji v rozvoji sociální Evropy lituji, že se ani ve zprávě ani ve sdělení Evropské komise neuvádí, že je především nutné podpořit sociální partnery, kteří, a to je nutné neustále opakovat, mají podle současných smluv, článku 137 a následujících Smlouvy o založení Evropského společenství (a bylo to potvrzeno i v Lisabonské smlouvě, jejíž ratifikace právě probíhá) k dispozici právní nástroje k usnadnění rozvoje evropského sociálního práva.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), písemně. – Toto je nelegislativní zpráva, která prošla podstatnou revizí ve výboru. Jde o přímý výsledek naší investice do problému. V důsledku toho by nemělo být automaticky nutné se rozdělit na jednotlivé politické strany, i když jsme plenárnímu zasedání předložili několik dodatečných pozměňovacích návrhů.

V původní neupravené formě zpráva vyžadovala v mnoha oblastech více normativních předpisů EU. Nyní vychází vstříc většímu důrazu Komise na zjednodušení předpisů a na snížení administrativních břemen a na výrazné zaměření na pomoc malým a středním podnikům. Uznává hlavní roli členských států v prosazování agendy bezpečnosti a ochrany zdraví. Jsme hrdí na roli, kterou jsme sehráli ve výrazném zmírnění původního přístupu, díky čemuž je zpráva přijatelnější. Zachování zdraví a bezpečnosti pracovníků je naším společným zájmem.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Zpráva, kterou schválil Výbor pro zaměstnanost a sociální věci, pokrývá důležité aspekty boje za lepší životní a pracovní podmínky, za lepší bezpečnost a ochranu zdraví. Na základě iniciativy PPE však bylo mnoho návrhů bohužel pozměněno a odstavec 59, který zdůrazňoval, že trvalá pracovní místa jsou důležitým faktorem přispívajícím k bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, byl zamítnut. Proto se při konečném hlasování zdržíme.

Evropský parlament je znepokojený tím, že počet úrazů a nemocí z povolání se nesnižuje rovnoměrně, protože mnohem vyšší než průměr EU je jejich výskyt u zvláštních kategorií pracovníků (např. přistěhovalci, lidé s nejistými smlouvami, ženy, mladí a starší osoby) a v určitých členských státech, a proto vyzývá Komisi, aby ve své strategii upřednostnila aktivitu a/nebo odvětví, jež znamenají zvláštní rizika.

Vítáme však schválení paragrafu, který za klíčový faktor zvyšování počtu úrazů a nemocí z povolání považuje nadměrnou pracovní dobu a nedostatek odpočinku a který volá po lepší rovnováze mezi pracovním a rodinným životem.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Strana Junilistan považuje otázku bezpečnosti a ochrany zdraví při práci za především národní otázku. Samozřejmě že je vše, od odstraňování azbestu z pracovišť po ochranu zdraví pracovníků, kteří pracují s ostrými nástroji, důležité. Máme však plnou důvěru v to, že členské státy jsou schopné zformulovat adekvátní národní strategie bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Proto bychom se rádi zeptali, jakou praktickou přidanou hodnotu mohou názory EU v této oblasti přinést. Na základě výše uvedených argumentů jsme při konečném hlasování pro pozměňovací návrh na mezení strategie bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a proti zprávě.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE), písemně. – (RO) Jsem pro tuto zprávu a podporuji návrh využít Strukturální fondy na investice do důlní infrastruktury, aby se předešlo velkému počtu pracovních úrazů, ke kterým v tomto odvětví dochází.

Evropská unie nemůže mít věrohodnou strategii ochrany pracovníků bez toho, že by členským státům poskytla finanční podporu. Důlní průmysl je v Rumunsku odvětví, kde dochází k největšímu počtu pracovních úrazů, ale stát nemá dostatečné finanční prostředky na to, aby zde bylo možné zlepšit pracovní podmínky. Evropská komise může tuto situaci napravit tím, že členským státům poskytne finance.

Ráda bych také navrhla, aby se část evropských prostředků dostupných v rámci operačního programu zaměřeného na lidské zdroje použila na školení a vybavení orgánů inspekce práce. Je důležité, aby mohly všechny členské státy dosáhnout minimální úrovně specifikované Mezinárodní organizací práce, tedy aby byl alespoň jeden inspektor ochrany práce na 10 000 pracovníků.

Carl Lang (NI), písemně. – (FR) Cíle strategie Společenství týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na období 2007–2012, které jsou jistě chvályhodné, nebudou bezpochyby dosaženy, stejně tak jako nebude moci být dosažena do roku 2010 Lisabonská strategie. Rozdíly právních předpisů jsou v Evropě navíc tak velké, že je jejich spravování na úrovni Společenství velice obtížné, a existuje velké riziko toho, že normy bezpečnosti a ochrany zdraví budou směřovat k co nejnižší společné úrovni.

Místo toho, aby si Evropa dělala reklamu z trumfů a výhod, které může nabízet, měla by raději jednat konkrétně a zaútočit na faktory, které jsou skutečně pro pracující rizikové, a to je nejistota, nezaměstnanost a chudoba. V tomto připravovaném procesu stanovení společných norem naleznou místo pouze a jen otázky týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

Naši evropští vedoucí představitelé se mýlí: úroveň chudoby nebo její rozšíření se nesníží a růst se nezvýší podporou přistěhovalectví. Jediným důkazem je, že za posledních deset let, kdy přistěhovalectví dosáhlo bezprecedentní výše, byl růst ve srovnání se zbytkem světa tak slabý, jako nikdy předtím. Strategie Společenství ve věci bezpečnosti a ochrany zdraví při práci nevzala tyto parametry v úvahu. Budeme proto hlasovat proti této zprávě.

David Martin (PSE), písemně. – Domnívám se, že zpráva je velmi povzbudivým krokem k zajištění bezpečnosti na pracovišti. Nutnost vyšších investic do zajištění dodržení bezpečnostních opatření a opatření na ochranu zdraví v oblastech jako je důlní, ocelářský a loďářský průmysl, je nevyhnutelná, zejména v takto rizikových průmyslových odvětvích. Požadavek na ochranu pracujících před infekcemi přenášenými krví a na zavedení nové legislativy v oblasti nemocí z povolání přihlíží k hlubokým změnám v tom, s jakými nebezpečími se pracující v každodenním životě setkávají. Proto jsem hlasoval pro zprávu.

Alyn Smith (Verts/ALE), písemně. – Pane předsedající, jsem potěšen, že mohu poblahopřát našemu zpravodaji k vyvážené zprávě, která přihlíží k důležité strategii, kdy byla EU nápomocná v budování standardů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v celé EU a strategie Společenství do roku 2012 se snaží v této práci pokračovat. Musíme však myslet na to, že přichází doba, kdy jsou tyto standardy dostatečně vysoko a musíme se zaměřit na jejich prosazování, ne na vytváření nového břemena legislativy a předpisů. Musíme dále dohlížet na zachování toho, aby bylo dosaženo náležité rovnováhy, a tato zpráva nás drží ve správném směru.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Bezpečnost a ochrana zdraví při práci musí v evropské agendě a Lisabonské strategii zaujímat nesmírně důležité místo. Investice do těchto oblastí zvyšují produktivitu a snižují náklady na sociální zabezpečení. Předchozí politický plán například již značným způsobem snižoval počet úrazů na pracovištích. V novém politickém období (do roku 2012) bude vyvinuto další úsilí, aby se

dosáhlo snížení o 25 %, a Komise se zavázala napomáhat malým a středním podnikům se zaváděním stávajícího předpisového právního rámce.

Zpráva paní Willmottové návrh Komise značným způsobem zlepšuje. Směřuje k tomu, aby vznikla účelná kombinace přísnějších a lepších pracovních inspekcí, účinné prevence, vhodných pobídek a sankcí, společně se sdílením osvědčených postupů a vyšší účastí pracovníků. S několika „zelenými“ pozměňovacími návrhy jako je větší pozornost věnovaná skupině zaměstnanců agentur (ženy, přistěhovalci), přechodným nebo špatně kvalifikovaným zaměstnancům, a pozornost věnovaná základním příčinám duševních chorob a duševnímu zdraví, návykovým a psychologickým rizikům při práci jako je stress, obtěžování, šikana a násilí, tuto zprávu plně podporuji.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Strategie Společenství pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci na období 2007–2012 neřeší skutečné příčiny úrazů a zamlčuje bezohlednost kapitálu. Navrhovaná opatření jsou postupná, omezená na řízení dnešní zločinecké reality na úkor pracující třídy a zaměstnanců obecně.

Pracovní úrazy jsou vysokou cenou, kterou musí pracující třída zaplatit, v rámci barbarského rozšíření kapitalismu, vše v zájmu zisku.

Počet pracovních úrazů v Řecku i v ostatních členských zemích neustále roste a výsledkem je to, že tisíce pracujících přichází o život a tisíce dalších mají nepřekonatelné problémy.

Tím, že Evropská unie, věrná protidělnické Lisabonské strategii, navrhuje využití externích agentur, podceňuje roli veřejně kontrolních mechanismů a dál mlčí k odpovědnosti podniků, přesouvá odpovědnost na pracující a posiluje privatizaci v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

22. Pořad jednání příštího zasedání:

Zuzana Roithová (PPE-DE). – Pane předsedající, já bych se jenom chtěla zeptat, zda ten zvláštní dnešní režim se bude opakovat, nebo zda byl opravdu jenom výstřelkem dnešního dne. Můžete mi na to odpovědět?

Předsedající – Pokud to dobře chápu, šlo o výjimečnou situaci s ohledem na počet přihlášek. Doufám, že se tato situace nebude opakovat.

23. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 23:05.)